

3 Dec 1949

R.R. 61-1-1949

தேவநிதியாபுரம் பண்ணை
மதுராத்தியம் (பெ.கி)
வித்தியை கைகாட்டுபவருக்கு
மதுரை மதுராத்தியம் கைகாட்டு
பண்ணை - 1949

R
409

11949

RECEIVED

சன்முகன்முனை.

புதிதாய்த் தோகவாரி
விசுவமேசுக் குபேசிக்
மதனரதிதத்வக்ஞான

பரமரகசியம்.

இது

சே. பி. தே. பண்டிதரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

அச்சு

பி. சமாபுரிமுதலியரவர்களால்

இதன்விலை

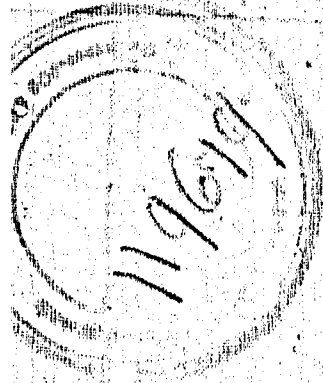
ரூபா ஒன்று.

சன்முகமுத்திராக்ஷரபலை-மதறஸ்.

Copy Right Registered.

1902

Printed at the Shunmugam Press,
VEPERY MADRAS.

301.430
637

முகவுரை.

1. ஓ கண்பர்களே!

இந்நனம் பிரதமத்தில் உபந்யசிக்கும் விஷயமாகது தூர் னா
தன் சாஸ்திரத்தைப்பற்றியே. அந்த சாஸ்திரமானவை
(மதுரைத் தத்வக்ருான பரமரகசிய) மென்பதுதான்.
அவ்வரிய பெரிய நூலைப்பலவித கொள்கையாய் கருதுவா
துங்கூடாமை. அலெக்சென்டெனில், மதனன் என்பது - மன்மதனுக்கும்
பெயர் பொருந்தும். மதன் மென்பது - சிறப்பு பொருத்திய பெயரையுமொக்
கும். அதிலும் இரதி மென்பது தூர் பெண். அவ்வித மன்மதனையும், இரதி
தேவியையும்பற்றிய நூலைப்பதும்ல்ல. அவ்வித - அதின் விஷயார்த்தம்
காமாதர சம்பந்தமான கதைகளும்ல்ல. ஆனதைப்பற்றி இதனை மதனநா
லென்றும், களாசாஸ்திரமென்றும், கொக்கோசம் என்றும், கொக்கோசுட்
பமென்றும் கூறப்படாததால், இதில் முக்கியம்ஸம்ஸமது சரீரககத்
தைப்பற்றிய பரமரகசியமாகிய சிவ்விஷயங்களைப் பூண்டமாயியற்றி யா
வாகூடும் விசிதப்படும்படி அத்தியந்தப் பிரியமாயமைக்கலாயின. இவ்வி
தங் கூறிய நூலினது கருத்தென்னவெனில், புலவர்க்கிலும் அண்
டனும், சுவேதனும், உற்பீனும், சாயுஜ மாகிய நால்வகையோனி, எழுவ
கைத்தோற்றம், என்பத்து நான்குகோடி ஜீவராசிகளிற் சேரெஷ்டமானவை
கூடமானிடப் பிறவியாதலால், இதிற் ஜனிக்கும் பாலர், குமாரர், யௌவ
னர், விருத்தர், கௌமாரர்களாகிய ஆண் பெண்ணினங்களுக்கூரிய சகல சுக
துக்கங்களையும், தர்மமதனார்த்த காமமோகக் காமங்களுக்கும், இகபரசாதன
ங்கட்கூரிய இயல்பினையும், எண்ணிலாத பலபிறவித்துன்பங்களையும், இஷ்ட
டகாமிபார்த்த இன்பரசக்கிபங்களையும், மரணபரியத்தமுள்ள வைபவங்க
ளையும் அரும்பு, மலர், காய், கனிபாய், அத்தகணுலகிற்க்கலும் அவஸ்தைக
ளையும், இதிலெடுத்துரைத் திருக்கின்றமையால், இதிலியர்வார்க்கும் தத்தம்
புத்தியைச் சீர்தூக்கி கற்காக்கிவைப் பெறக்கைதூக்கி விடுமென்பது நினை
னம். இதைச் சற்றுயோசித்து பாருங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நேரிடும் தா
ரித்திரமும், கொடியபிணியும் பல இடர்மிடியும் அவரவர் அஜாக்கிரதையி
ருலேயே விவோவதல்லாது ஜாக்கிரதையினால் ஒருபோதும் நேராதென்பது
ணைமையினும், நாம் வெள்ளம் வருவதன்முன் அனை போட்டுவைத்துக்
கொள்வோமாயின், நமக்கேதானிலும் அவ்வெள்ளத்தினுற் கெடுதியாதேனும்
சம்பவிக்குமா? அப்படிச் சம்பவிக்காதபடி முந்தியே யாவரும் மிகவுலமெ
னக்கருத இத்தகைய நூலிற்கு (மதுரைத் தத்வக்ருான பரமரகசிய)
மென்னும் பெயர் வகித்து பிரசுரப்படுத்தியதைக் கவனித்து நடப்பதற்
கேதார் துணைக்கருவியாயிருக்கின்றமையால், யாவரும் இதனைக் கையாண்
பெயோகப்படுவான் முற்றிலும் நம்புகின்றன.

இங்ஙனம்.

சு. சமரபுரி முதலியார்.

சாற்றுகளிகள்.

திருவெள்ளாறு வெள்ளைச் சர்ச் மிஷன்,
பாலிபாடசாலைத் தமிழ் உபாத்தியாயர், ம-ந-ந-ஸ்ரீ,

கி. முருகேச முதலியார்

அவர்களாலியற்றியது.

இத்தரையிற் புறம்படைத்த செழுமணவைச்சித்திரகவிபிப்
பிச்சுந், வித்தகன்றேவேந்திரநாத புலவனுமோர் தூல் விம
ரையாய், எத்தவர்க்கு மதனாதி தத்வக்ஞானப் பரம ரகஸ்ய
முற்றும், சத்தறியாதருக்காய்ச் சர்வவிஷயங்களையுஞ் சமைத்
தான் மாதோ,

ஷெயர் குமாரர், ம-ந-ந-ஸ்ரீ,

கி. தங்கவேலு முதலியார்.

அவர்களாலியற்றியது.

பண்ணுமதனாதித்தவக்ஞானப் பரம ரகஸ்யமியாவும்
எண்ணுமெண்ணிடவுமெடுத் துரைத்தபான்மையினுனின்பமாக
நண்ணுஞ்செழுமணவைச்சித்திரகவிதேவேந்திரநாதவள்ளல்
கண்ணுமும்படி கண்டிருத்தறவே விகிதமாய்க்கழறினானே.

யாழ்ப்பாணம், ம-ந-ந-ஸ்ரீ

வே. ச தா சி வ ப் பி ள் னே

அவர்களாலியற்றியது.

மாயாவாதத்துவிதமதசைவவைவருமெழுந்திடற்கு
தர்வாமதனாதித்தவக்ஞானபரமரகஸ்பததைமுற்றும்
தேயானநகவையிற் செழுமணவைத்திரகவிதேவேந்திரநாதனான்
ஏயர்கண்ணுநத்திடவுமெடுத்தவருஞ் சத்தறியவிதைத்தான் மன்னே

ம-ந-ந-ஸ்ரீ - புவை - கப்பிரமணியதேசிகர்

அவர்களாலியற்றியது.

தாரணியில் மதனாதித்தவக்ஞானமதின
ரோணியிற் பரமரகஸ்பததையுய-ரோணியில்
செழுமணவைச்சித்திரகவிதேவேந்திரநாதன்
பழுதறியற்றியதைப்பார்.

மதனாதித்தவக்ஞான
பரமரகசியம்

காப்பு வெண்பா.

தனாதித்தவக்ஞானப் பரமரகசியசொற்
பதமதினற்புத்தியைப்பகர்—இதமினைஞ்சி
ஏற்றிடவுமைங்கரையென்னெஞ்சிற் சண்முகனைப்
போற்றிடவுங்காப்பெமக்கெப்போதும்

சாரதாம்பாள் துதி.

எத்தவர்க்கும்பத்திக வெவ்வுயிர்க்கு நாவிலுரைப்
புத்தகத்தினுள்ளுரைக்கும்பூமாதை எத்தினத்தும்
நாவாறவேபலிக்க நற்சாரதாம்பாளைப்
பாவாறவே துதிப்பேன்பார்.

அவையடக்கம்.

மண்டகமலர்மணத்தை மட்டறியாததன்மைபோல்
விண்டோனும் வாணர்முனமேற்றியசால் கண்டோர்கள்
எதேனுமெவ்வழுக்களிஞ்ருத்தி னுமன்னித்தெப்
போதேனுங்குறையறையார்பொது

இந்நூலாசிரியர்.

நலமிகும்விஸ்வராயன்கோத்திரமுதி
தலமுறைவீராசாயிதவத்துயர்

வல்லவன் செழுமனை உசித்திரர்கள்
இலகியதேவோந் திரநாநிரைவனே

பூர்வகாண்டம்.

இஞ்ஞாலங்கண் சர்வேசரனாற் சமைந்துள்ள சகலாத்மகோடிதருந்
தழைத்துய்யம்பொருட்டு இம்மானிடநேகத்தற்பத்திபை யெடுத்துரைக்கப்
புகின், இவ்விந்துமதக் கொள்கையைப்பற்றிய, பலநூல்களுண்டெனினும்,
அவைகளொன்றற்கொன்று வெவ்வேறு விதமாய்க்குதற்படுகின்றது. ஆயினு
ம் சிறப்புற்ற புராணச்சமயமே நிராதரமாயிருக்குமாயின், மற்றுமுள்ள இதர
சமயங்களை எவ்வாறுரைக்கவும், இவ்விதவிதப்பமாகிய சிலசமயங்கள் வேறு
பட்டிள்ளதாயினும், அவையனைத்திற்கும் ஆடிகாரணராகிய பூரீமகாவிராட்
சொருபத்தினது இடக்கண்ணுற்சந்திரனும், வலக்கண்ணிற்குரியனும், முக
த்தில் வேதிபனும், புயத்திற் சுத்திரியனும், தடையினில் வைகிறனும்,
பாதத்திற் குத்திரனுமுதித்து பிரம்மனும் மானிடாதிதனும், தன்சந்தி
யான் காசிபாமுதலிய நிபுகப்பிரஜாபதியால் மிருகாதிகள், பட்சிகள், பறவை
கள், விலங்கினங்கள், ஜனித்ததெனவும், பலசைவகவணவாகங்களில் பதி
னாலகம், ஆயிரத்தெட்டண்டங்கள் செர்த்தே விஷ்ணுஸ்வரூபமானதாயும்,
அதினமயமே சர்வபோதகக் முண்டாயினதெனவும் கூறப்படுவதில், இஸ்
லாமதஸ்தர் ஆதிபிற் கடவுளானவர் அஜாம் என்றும், அவ்வாயென்றும், ஆண்
பெண் இருவர்களைச்சிருஷ்டித்த அவ்விருதிருத்தவரால் மானிடப்பிரவியா
திகள் ஜனித்தப்பரவியதென்றும், மற்றுளவராகிகள் அனைத்தையும் கனிமண்
ணிப்பாவைகளாய் பலவருக்கள் செய்து வாயினுள்ளியபொழுது அக்வசன்
உயிர்பெற்றொழுந்ததென்றே சகலபிராணிகளையும் சிருஷ்டித்தனரெனவும்,
கிறிஸ்துவர்கள் கடவுள் முதலில் மண்ணையும் விண்ணையும் சலத்ததாயும்
உண்டாக்கி ஒளிபிரகாசிக்க மூன்றாம்நாள் குரியசந்திர நட்சத்திரங்களை உண்
டாக்கினரென்றும், மற்றும்பின் மூன்றுநாளிற்குள் உலகமுழுவிலும் சகல
பதார்த்தங்களையும் படைத்தனரென்றும், இதன்றி தம்மை சதாதுதிற்கும்
படி மானிடப்பிரவியாதிகளில் ஆதாம், என்பவனது விலாநொறுப்பி
லொன்றெடுத்து எவான் என்னும் ஓர்க்கன்னிகையையும் படைத்தனரென்றும்,
சிலர் அக்கினியிலுண்டாகியென்றும், சிலர் கடவுளோடு உடம்புதென்றும், சிலர்
எல்லாவஸ்துவும் தம்மாலுற்பயவென்றும், சிலர் பஞ்சபூதியபகுதிகங்களால்
உண்டாயினவென்றும், சிலர் சர்வமும் சத்தியினுற்பவென்றும் கூறுகின்
றனர். இவ்வாதே பல மதங்கள் பல்விதமாய் கூறுவதில், என்னபயனைத்த
ரும். எம்மதமுஞ் சம்மதமாய் சுக பரம புருஷன் ஒருவனுண்டெனப் புகல்
வது யாவர்க்குமுள்ள பெருங்கொள்கையாதலால் அவரவர்கள் தொழித்தக்கி
னவர்களாயிருக்கின்றமெனவறிக.

மகேசன்

சரீரகாண்டம்.

மகேசன்

இப்பிரபஞ்சங் கண் சர்வேசரனாற் படைச்செய்யப்பட்ட நால்வகை
யோனி எழுவகைத் தோற்றம் என்பத்து நான்குகோடி லீவராசிகளி
ல், இம்மானிடப் பிரவியானது யாவற்றிலுஞ் சிறந்துள்ளதாகையால்,
இதில் வினையத்தக்க இகபர சாதனத்திற்குரிய சுகதுக்காதிகளை இங்
கு சாங்கோபாங்கமா யெடுத்துரைப்பதிற் முக்கியமானது சரீரம் சரீ
ரத்தினுள்ளிருக்கும் கருவிகள் சரீரமெடுத்ததற்குக் காரண மலர்வர்கள் தர்மா
ர்த்தகாமமோகம் மென்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களை யடைவது மன்றி,
கன்மனற்பினின்று பொருளை யீட்டி, நல்லின்பசுகங்களை அனுபவித்து,
மோகத்தையடையத்தகுதியானவர்களாக வேண்டிடில்லவா? அந்நெனையி
யினின்று ஒழுக்குவதற்கு வித்தை, புத்தி, மனோதிடமுதலிய பல குணங்கள்
வேண்டியதாகியும், அவைகளை யடைந்த பின்னும் பொருளீட்டலுண்டாக
வேண்டும். பின்பு கிரகஸ்தாச்சிரமம் பெற்று இன்பாசக்கிய சுகபோசத்தை
யடைய தக்க சம்பாத்தியத்தைத் தேடவேண்டும். அப்போது சத்கர்மங்கள்மு
தலிய பரலோக சாதகமான காரியங்களை நிறைவேற்றி முறையே மோகம்
டைவதற்கு யேதுவாயிருக்கும் ஆத்துமா? ஆத்துமாவுக்குரியது சரீரம்.
இத்தச் சரீரமானது உலகமயக்கத்தி லாழ்த்தவருக்குக் கர்மதேகியெ
ன்று பெயர். இவர்களுக்கு மரணமென்னும் மிருத்தியுதேவதையானது
புரங்கழுத்தென்னும் பிடரியிறுநானே வாசமாயிருப்பதாலும் ஆடுகின்ற பம்
பரத்திற்கும் அதை ஆட்டிவைக்கும் கயற்றிற்கும் எப்படி ஒத்துமையில்லாம
லிருக்கிறதோ அப்படியே கர்ம தேகிகளுக்கும் இவரை ஆட்டிவைக்கும் பி
ராணவாய்வுக்கும் பற்றில்லாதிருப்பதாலும் இவர்கள் நடக்கையிலும் இருக்
கையிலும் உண்ணும்போதும், உறக்கும்போதும், வண்டியாலும், ஓட்டதாலு
ம், மரத்தாலும், செடியாலும், முள்ளாலும், கல்லாலும், குளத்தாலும், கிணற்
றாலும், இரவிலும் பகலிலும் இன்னசமயமென்று நிச்சயமில்லாமல்விடலெ
ன்று மாணம் சம்பவிக்கின்றது, இதை நோக்கும்புதியில் இவர்களின் பிராண
வாயுவை பிடரியிலிருக்கும் மிருத்தியுதேவதை கைப்பற்றியிருப்பது போல்
தோற்றுக்கிறது.

ஆன்றியும் ஆதி, மாகி, தழுந்த, குதிரை, பன்றி, யானை, ஒட்டகம், நாய், பு
னைகுரங்கு, பாம்பு, கீரி, இவற்றை ஒரேகிடங்கில் அடைப்போமாகில் ஒன்றை
பொன்று தரிசித்தமாய் தீயித்கில் ஒன்றையொன்று கொல்லவும் ஒன்றை
பொன்று கொல்லவும் ஒன்றையொன்று தின்னவும் ஒன்றையொன்று பன்ன

வழிமாறியபடிசுத்துரு மித்துருதன்மை மேலிட்டி ஹிந்தக் கிடங்கானது பிணக்காடாகிப் பாழாகுமோ ஆகையால் இந்த நிரேகத்தினிடமாகப் பூதம், பொறி, புலன், கண்மேந்திரியம், கண்மல்களும், சூரணம், அழிவு, நாடி, வாய்வு, ஆதாரம், மண்டலம், மலம், தோவதம், குணம், இராகம், விளை, அவஸ்ஸை ஆகிய இவற்றினுட்பிரிவுகள் யாவும்படி தொண்டிறுந்து மூத்தவர்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று யேறமாரும் கந்தித்து இந்மேகத்தை எவ்வதத்தும் கடைத்தேருவண்ணம் இடையச் செய்து நரகமென்றும் படுகுழியில் அடையச்செய்கின்றது.

புண்ணியதேகமோவென்றும் மேற்குறித்த நி-தத்துவங்களுக்கும் இவைகளைடங்கிடங்காகிய தேகத்திற்கு புருஷகாரியான பிராணவாயுவானது ஒடுங்குமிடமும் உயிருமிடமும் தெரிந்து இடகலை பிங்கலை மிதமானதும் மேகிக்குமனவே பூரித்த பூரிக்குமனவே பொருத்தவந்து காணென்றசெருக்தற்று தானென்ற துணைகொட்டு காணென்ற வெள்ளிடமாகவே வந்தியைச் செலுத்தி ஒழியாத தவத்திலிருக்கின்றமையால் இருசிலகப்படாமலுமென்காவுஞ் சாகாமலு பிருக்கின்றனர்த்.

தேகத்துவங்களின் விபரம்.

பிரிதிவு, அப்பு, தேய்வு, வாய்வு, ஆகாயம் இவ்வைந்திற்கும் புருசுபூதமென்று பெயர்.

பிரிதிவென்பது-மன, அப்புவென்பது-நீர், தேய்வென்பது-அக்கினி, வாய்வென்பது-காற்று, ஆகாயமென்பது-சுத்தவெளியாம்.

தோத்திரம். தொக்கு, சட்சு, சிசுவை, ஆக்கிணைம் இவ்வைந்தும் பொறிகளென்று பெயர்.

தோத்திரமென்பது-செவி, தொக்குவென்பது-உடம்பு, சட்சுவென்பது-கண், சிசுவென்பது-நாக்கு, ஆக்கிராணமென்பது-மூக்கு.

சத்தம், பரிசம், உருவம், இரகம், கத்தம், இவ்வைந்திற்கும் புலனென்று பெயர்.

சத்தம் கேட்பது-செவிக்குமிக்கது, பரிசம் கதறுதல்-உடம்புக்குமிக்கது, உருவம் காணல்-கண்ணுக்குமிக்கது, இரகம் அறுதல்-நாவுக்குமிக்கது, கத்தம் வாழ்வுக்குமிக்கதுமிக்கது.

வாக்ரு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம்: இவ்வைந்திற்கும் கண்மேந்திரியமென்று பெயர்.

வாக்ருவென்பது-வாய், பாதமென்பது-கால், பாணியென்பது-கை, பாயுருவென்பது-அபானம். உபத்தமென்பது-குறி.

வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம், இவ்வைந்திற்கும் கண்மல்களையென்று பெயர்.

வசனமென்பது விர்த்தை-வாய்க்குமிக்கது கமனமென்பது, கடைகாறுக்குமிக்கது, தானமென்பது கொடுத்தல் வாங்கல்-கைக்குமிக்கது, விசர்க்கமென்பது விசிதல்-அபானத்துக்குமிக்கது, ஆனந்தமென்பது மகிழ்தல்-குறி உயிரிசுறு.

மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் இன்னுன்கிற்கும் கரணமென்று பெயர்.

ஒன்றைவினைப்பது-மனத்தின்கூறு, ஒன்றைவிசாரிப்பது-புத்தியின் கூறு, ஒன்றைக்கொண்டெழும்புவது-அகங்காரத்தின்கூறு, ஒன்றைசெய்து முடிப்பது-சித்தன்கூறு.

இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை, சிசுவை, புருடன், காந்தர், அத்திரி, அலம்புடை, சங்கிரி, குரு, இவைபத்தும் தசராடிகளென்பபெயர்.

இடைபென்னும் நாடியானது வலதுகாத் பெருவிரலினின்று தோற்றமாகித் கத்திரிக்கோல்போல மாறலாக வலதுகாதியைப் பற்றி நிற்கும்.

பிங்கலையென்னும் நாடியானது இடதுகாத் பெருவிரலினின்றும் தோற்றமாகித் கத்திரிக்கோல்போல மாறலாக இடதுகாதியைப் பற்றி நிற்கும்.

சுழிமுனையென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தொடங்கி உண்ணுக்கும் ஆதாமாகியும், நடுநாடியாகவும் கிரகவழுது நிற்கும்.

சிசுவையென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தொடங்கி உண்ணுக்கிலே நின்று சோறும் தண்ணீரும் இவைகளையிழுப்பிச் சரம்பும்.

புருடென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தொடங்கி வலதுகண்ணை வாய் வந்து நிற்கும்.

காந்தாரியென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தொடங்கி இடது கண்ணை வாய் வந்து நிற்கும்.

அத்திரியென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தொடங்கி வலதுகாதவாய் வந்து நிற்கும்.

அலம்புடைபென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தொடங்கி இடதுகாதவாய் வந்து நிற்கும்.

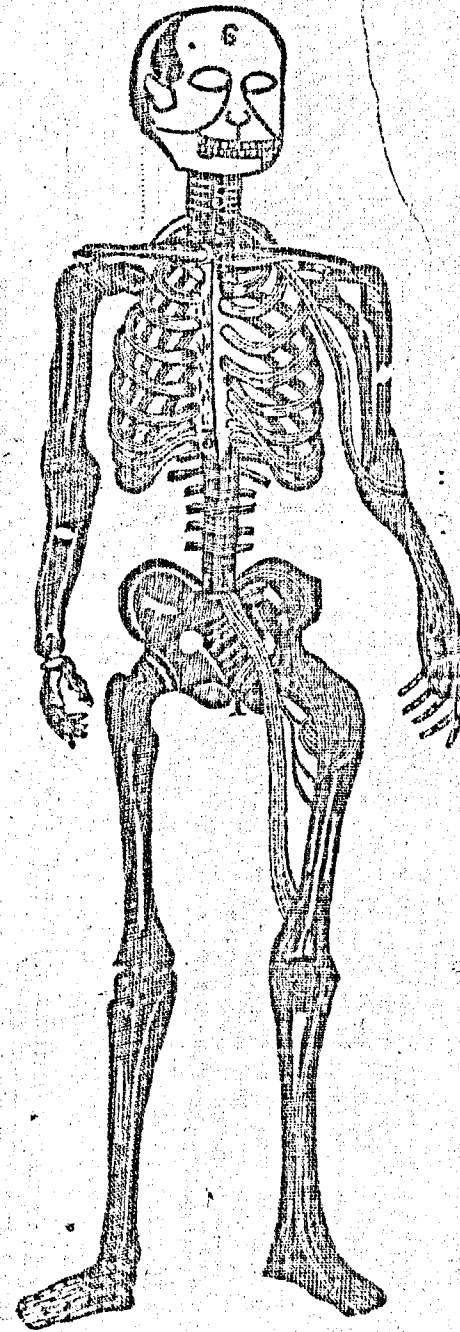
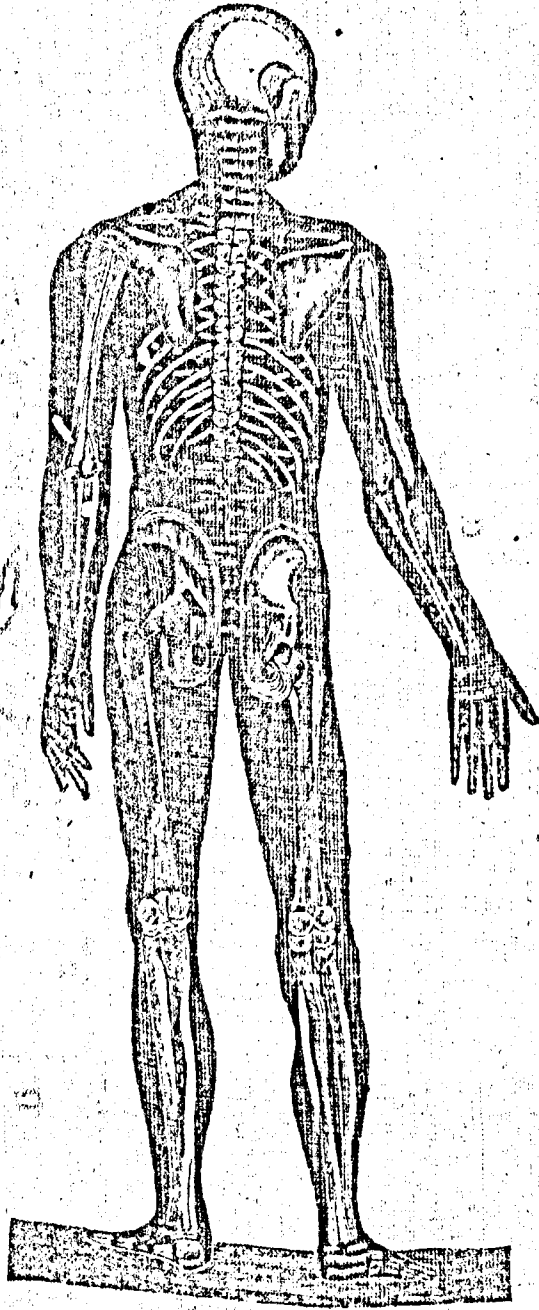
சங்கிரியென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தொடங்கி குறியின் அளவாய் வந்து நிற்கும்.

குரு என்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தொடங்கி அபானத்தினையாய் வந்து நிற்கும்.

இத்தசராடிகளானது தேகத்தைப் போவிக்குமாறு அன்னபானாதிகள் செல்லும் மார்க்கமாகவும், இரத்தம், நீர், இவை யோட்டங்களுக்குத் தாணராகவும், தேகத்தை வளைக்கவும், நியிர்க்கவும், குருகவும், பெருகவும் கத்திரிக்கோல்போலவந்துகொன்று மாறுதலும் கப்பிக்கயிற்றைப் போலிழுத்துப் பிடித்திருக்கின்றது.

பின்பார்வை தோல்.

இந்த சரீர்த்
வை முழுமையும்
கவசமிட்டது போ
ல் சூழ்ந்து மூடித்
கொண்டிருப்பது
தோல் நாம் அன்றா
டம் உட்கொள்ளு
ம் அன்ன பகுதிக
ளின் சாரங்களைச்
சரீரத்தின் முழுமை
யும் எப்பகுதியிலு
ம் விநியோகித்துப் பி
ன்னலிட்ட போற்
செரிந்திருக்கும் சி
றுகுழல்களின் வழி
யாய் மேற்படி அன்
ளையான சாரங்க
ளைத் தோலானது கி
ரகித்து கருமைசெ
ம்மை வெண்மை
முதலிய பலவண்ண
ங்களுக்கு கிசைந்து
பசுமையோடு மே
னிலிளக்கிக் காட்
டுவதால் எலும்பு த
சை நினம் குடல்
கொடிஇரத்தம்மே
ஜெலம் அமுரி முத
லியவை அடங்கிய
குப்பைக் கிடங்கா
கிய தேகமானது ச
ரீரம் வென்றமரி
யாதைப் பெற்று ஒ
ருவர்கொரு வரை
மதிக்கவும் பிரகிப்
படவும் வயதுக் கி
சைந்த அழகும் அ
ந்தமும் கொடுத்து
மாறுகின்றது இந்த
சரீரம் பெறக்கூட
யதெல்லா மரியா
தைக்கும் தோலே
காரணமாக விருத்
தின்றது.

முன்பார்வை எலும்பு

மானிடரூபத்திற்கு தகை
முதலிய மாயிசங்கடிக் தோ
லினால் போர்ஜவாயிட்டிருந்
தால் மாதிரிய சரீரமென்று
பெயர் தகையின்று வெறு
ம் எலும்பினால் கோர்வையி
ட்ட ரூபத்திற்கு. கங்காள
மென்று பெயர் இத்தச் சரீர
த்தொடுப்பாகிய எலும்புக
ளானது வெண்ணிறமுள்ள
தாயும் உறுதியான சுவ்விரு
ல் மூடப்பட்டதாயும் அவை
களுக்கு அதிகபெலனைத் த
ரத்தக்க சுண்ணாம்பு ஒரு
விதப் பச்சைமழுப்பினதாயு
ம் இரத்தத்தில் மெதுவன்
ளதாயும் நடுவதுவரையி
ல் வளரப்பட்டதாயும் முது
மையில் இலேசாகத் தெரி
க்க தக்கதாயும் வைரமு
ள்ள எலும்புகளின்றன.

இத்தச் சரீரமானது தா
யின்மேற்பங்கடந்த சிசுக்
கள் தந்தல் பெவ்வண கௌ
மாவார்த்திக மாயினவர் ம
ட்டில் தத்தமது கையினால்
8-ஐரான் நீளமும் 4-ஐரான்
பருமனுமிருக்கும் அல்லது
9-விரங்கடை பிரமாணமு
ள்ளது (இதற்கு வாய்க்கால்
ஒன்பது) செவிகள் 2, கண்
கள் 2, காசி 2, வாய் 1, ஆ
ண்குறி அல்லது பெண்குறி
1, குதம் அல்லது அபரணத்
துவாரம் 1, ஆக 9-துவார
முடையதாம்.

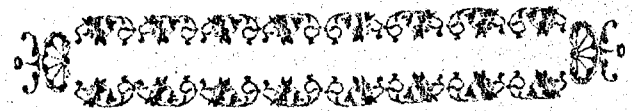
இந்த சரீரத்தினுள் 1.
2, 3, 4, 5, 6, எம்பருள்ள
குரிகளைக் கவனிக்கவும்.

- 1-வது மூலாதாரம்
- 2-வது சுவாஸிஷ்டானம்
- 3-வது மணிபூரகம்
- 4-வது அனாகதம்
- 5-வது விசத்தி
- 6-வது ஆக்ஷுஇந்த ஆறு
ம் ஆராதாரமென்று பெயர்.

எலும்புகளின் விபரங்கள்.

நெய்யது பெற்ற சரீரத்தினெலும்புகளையாவும் கூடியதிறைபலம் 320 ஒன்றிரண்டென எண்ணிக் கையில் கூடிய எலும்பு. 203 இவற்றில் குழந்தைகளின் நெஞ்செலும்பு துண்டு. 8 இந்த எட்டு துண்டும் பாலியத்தில் முன்றுதுண்டாகவும் முதுமையில் ஒரேதுண்டாகவும் மாறும். கபாலத்தில்கருக்குக் கூர்மைகளால் இசைக்கப் பட்டிருக்கிற எலும்பு துண்டுகள். 8 செவிகளிரண்டிலும்சிறுமெலும்பு 8 முகத்தி னெலும்புத்துண்டுகள் 14 நாவின் அடியினெலும்பு 1 நெஞ்செலும்பு 1 ஆசனப் பெருமெலும்புகள் 4 பெருந்துவாரத்தின் வழியாய், ஒரு நரம்புக் கொடியினால் கோத்திருக்கிறமுள்ளச் சண்டினெம்பு 2 மேற்படி எலும்புவலப்பக்கத்தி 12 இடதுபக்கத்தில் 12 தோள்பட்டையின் பக்கமும் நெஞ்சறைக்குப் பின்பக்கமாய் முக்கோணவடிவான பட்டையெது 2 மேற்படி பட்டையெதுவும் வலது பக்கத்திற்கு 1 இடதுபக்கத்திற்கு 1 காறையெலும்புகள் 2 இந்த காறையெலும்புகளும் மேற்படி பட்டையெலும்புகளும் ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் கிள்ளாதாள் தோள்பட்டைக்கும் நெஞ்சறைக்கும் முதுகின் பின்படைவுக்கும் பொருத்தி கீளவும் குருக்கவும் இசைத்திருக்கும். நெஞ்சறைக்குமேலே பின்புறமாக யிருக்கும் தோள்பட்டை யெலும்புகள். 2 இவற்றில் வலதுபுறத்திற்கு 1 இடதுபுறத்திற்கு 1 முதுகடையாய் ஒங்கிற்றும் தண்டெலும்பு யிருபாலும் கோர்க்கப் பட்டதாய் இருபக்கக் களிலுஞ் சூழ்ந்து குடல், சுரல்முகவியவற்றை அழைக்கும்பென்று திருவள்ளூர் ஆரமென்று சொல்லுகிறார்.

தைத் தாங்கியிருக்கும் விலாபெலும்புகள் 32 முன்கை யெலும்புகள் 4 இவற்றில் இடதுகையெலும்புகள் 2 வலதுகை யெலும்புகள் 2 கையின் அச்சுக்களிரண்டிலும் இரண்டு திறையாயிருக்கும் சிற்பெலும்புகள் 16 உள்ளவகை யிரண்டிலும் ஒவ்வொன்றிற்கு 5 எலும்புகளாக இரண்டிற்கு எலும்புகள் 10 வலதுகையின் பெருவிரலி னெலும்புகள் 2 மற்ற நான்கு விரல்களிலும் விரல் ஒன்றிற்கு 3 துண்டுகளாகவும் 12 இடதுகையில் பெருவிரலெலும்பு 2 மற்ற நான்கு விரல்களுக்கும் விரல் ஒன்றிற்கு 3 துண்டுகளாகவும் 12 இந்த சரீரத்தின் எல்லாயெலும்புக்கும் கீளமும் பெரிதாய்மிருப்பது துடையெலும்புகள்துடை ஒன்றுக்கு 1 எலும்பாக இரண்டு துடைக்கும் எலும்புகள் 2 முழங்கால்லெலும்புகள் 2 இந்த இரண்டெலும்பு முகப்பும் துடையெலும்பு முகப்பும் பந்து போல் குயிலாகவும் இருமுகப்பும் கூடிப் பொருத்தற்கேற்ற சேலைப்போன்ற மாராட்டினுள்ளதாயிருக்கும். முத்தாட்டு தடியில்காலயெலும்பு 4 இவற்றில் வலதுகால் எலும்புகள் 2 இடதுகால் யெலும்புகள் 2 மேற்கண்ட நான்கில் ஒன்று பெரிதும் ஒன்று சிறிதும்மாகும் வலதுபாதத்தின் யெலும்புகள் 26 இவற்றின்பின்பாகத்தின்யெலும்பு 7 நடுபாதத்தின் யெலும்புகள் 5 துளிப்பாதத்தினுள்ளவிரலெலும்பு 14 இடதுபாதத்தின் எலும்புகள் 26 இவற்றில் பின்பாதத்தின்யெலும்பு 7 நடுபாதத்தின் எலும்புகள் 5 துளிப்பாதத்தின் விரலெலும்பு 14 பாதத்திசேசுத்தொட்டு ஒன்றையொன்றுபின்னி நிற்குமாறு துண்டுகொண்டிருக்கின்றன.

இலக்கண காண்டம்.

ரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் முதலானோர்களும், இந்திராதி தேவர்களும், நம்போலிய மானிடர்களும் இந்துவே நந்து வாய்க்கருதி, இதின் சாரம்ஸத்தை கிரகித்துணர் அநவாதம் சிந்திப்பவர்களாயிருக்கின்றமையால், புலர் "ஜாகிரன்ட் டோழிய வேறில்லை ச்சாந்தம்ஸ்கால்" என்பதில், ஸ்திரீபுருடர் இரண்டுஜாதியெனப் பொருளுரைப்பது சரியன்று. அவ்வாறு ஸ்திரீபுருடர் இரண்டு சாதியே யெனில். ஆண ஆணைப்பெறவேண்டும், பெண்பெண்ணைப்பெறவேண்டும், அப்படிக்கில்லைய ஆண்பெண்ணிரண்டும் ஒரேஜாதியே இரண்டு பிரிவினைகளென் றேனுரைக்கக் கூடாது. அவ்விருபிரிவினைகளாயுள்ளதியாவும் ஒன்றிலுசிப்பதால், பிரதமத்தில் பெண்பாலே பெரிதாயிருக்கின்றது. ஆணைப்பற்றி அப்பெண்களின் ஜாதிகளோ நான்கு. அவைகள் பத்தினி, சித்தினி, சந்தினி, அத்தினி, என்பதில் இக்கான்குவகை ஜாதி ஸ்திரீகளில் முன் சொல்லப்பட்டவர்களை விட பின் சொல்லப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாழ்த்தப்பட்டவராகவே குறைந்த குணஸ்தராயிருப்பர்.

ஸ்திரீகளின் லக்கணங்கள்

நன்னோட்டமென்றுக் கழிபெருங்காரினை யுணமையா னுண்டில்லவுக்கு.

முதலாவதுபதிமீனி—யானவள் மகாபதிவிரதையாகவும், பரத்தரவி கரிடம் அதிகபகசமுடையவளாகவும், தெய்வபத்தியுள்ளவளாகவும், அழகிய நெய்மல்க்களமைத்தவளாகவும், குயிலோசைக்கூறிய குறலையுடையவளாகவும், தாமரைமலர்வாசம் மணப்படவளாகவும், தின்பதற்குற் கண்பார்வைபால் உலகினை மயக்கி வசியப்படச்செய்பவளாகவும், அன்னகடையென நடப்பவளாகவும், கிஞ்சுக்கம்போற் கொஞ்சும் வாத்தூடையவளாகவும், மின்னற்கொடி போன்ற சிற்றிடைபுடையவளாகவும், புன்னகைகூடிய பிச்சுக்கந்தாமனமுக த்தையுடையவளாகவும், இளமைபொருத்திய பிரிவினாதேகத்தையொத்த வளாகவும், யாவரிடத்தும் சதா அன்பினைப்பாராட்டிவளாகவும் யிருப்பாள். பின்னும் அவள் பரிசுத்தமாகிய ஆகாரத்தினைக் கிஞ்சுமாய்ப் புசித்தப்ப ட்டவள், இளஞ்சுந்திரினைப்போன்ற குளிர்ந்த முகத்தினையுடையவள், மத யானையைப்போன்ற நடைவிரையுடையவள், சிவந்த அத்தத்தினையுடையவ ள், மதுமாளபதார்த்தத்தகளை யுண்ண மனமுடையவள், வெண்கெள் வெண்மலர் குடம் விருப்பமுடையவள், செந்தாமரைமலர்போன்ற சேத்திரங்க

யோபுடையவன், என்னும்புனைப்போன்ற நாயையுடையவன், இருகுசங்க
ளும் ஒன்றோடொன்றிணையப்பட்டுடையவன், தரையிற்புறளவீழும் அளகபா
ரத்தையுடையவன், சிறியமூக்குத்து வாரங்கையுடையவன், ஒற்றைகாடிநே
கமுடையவன், தாழ்த்தகுறலோசையுடையவன், நற்குணஸ்வராவமுடைய
வன் ஆடல்பாடல்சங்கீதங்களில் அதிகப்பிரீதியுடையவன், அதிருபசொள்தரி
சாந்தியுடையவன், இவ்வீதமாயுள்ள ஸ்திரீகளை பத்மினிசாதி பெணவும் சக
ல சர்வதீரசம்மதமாய்ச் சொல்லப்படும்.

குரண்டாவது-சித்திணி—யானவன் மிகவுழையுடையவனும், தன் கா
ரியத்தில் திடமாயிருப்பவனும், உறுதியாகிய எண்ணமுடையவனும், எக்கா
லும் உண்மையுரைப்பவனும், மகாமோக்கியமானவனும், நாய்தந்தையரிடத்
திலும், குருவிடத்திலும், தேவர்களிடத்திலும், அந்தணரிடத்திலும், பகவத்
வீசையத்திலும், சதா பத்திரித்தையுடையவனும், தன் கணவனன்றி அந்
னிபரைச்சேர மணமிராதவனும், சுவல்பபுணர்ச்சியின்றிருப்பியுடையவனும்,
பேரரசையற்றவனும், யாவரிடத்தும் இன்சொல்லுரைப்பவனும், அந்நர
தம் பாவத்தொழில்புரிய சருத்தில்லாதவனும், அன்பு, மன்னிப்பு, தெய்வ
பத்தி, தலைய, விசுவாசத்தைப் பணிவியாகப்பூண்டிருப்பவனும் ஆகிய இக்கு
ணங்கையுள்ளவனாயிருப்பான்.

இன்னும் அவன் அதிக உயரமும்-குட்டையுமில்லாது நடுத்தரமாயுள்ள
வன், சரசப்பேச்சில் இவ்வுடமுள்ளவன், நீண்டகூறிய மூக்கையுடையவன்,
வழுவழப்பான மிருதுவாயுள்ள தேகத்தையுடையவன், கடினமாயும், நெருக்
கமாயும், அழகாயிருக்கும் குசமுடையவன், தாமரைமலர்போன்ற கண்களை
யுடையவன், நற்குண நடவடிக்கையுள்ளவன், அதிருபவதியாம். இந்த சித்
தினி ஜாதிஸ்திரீ சாதாரணமாய் பலர் மனதையும் சுவரத்தக்கவன், பூர்வகா
லச்சிற்றின்பகதைகளில் அவளுக்கிடமுமும், சாந்தகுணமுள்ளவனையும், சர்
வோரனிடம் பத்திவிசுவாசமுள்ளவனையும், மனம்புரிய அதிகவிரும்பமு
டையவன், கோபதிருக்கடியுடையவன், சற்று பருத்துள்ள உடம்பையுடைய
வன், மூன்றுவரைகேட்கையுடையவன் ஸ்ரீமுகையுடையவன், சகோர்ப்பு
யின் குறையுடையவன், காடாவிடுகனஞ்செய்து கொள்வதில் மிகவும் ஆவன்
தியுடையவன், சபலகுண திருஷ்டியுடையவன், புறப்படுபதார்த்தங்களில்
மனமுடையவன், பலவிறவஸ்திரத்தரிக்கப் பிரீதியுடையவன், பரிமளத்தி
லியங்களைப் பூசப்பாசமுடையவன், சொருகள்ள நடைபார்வையுடையவன்
சருட்டையாயுள்ள மேம்புமுடையவன் நாகரீசமாய் அலங்கரித்துக்கொள்
ளும் சிங்காரமுள்ள இக்குணங்களை அனுசரிப்பவன் சித்திணி பெண்சொல்
ல்பபிடும்.

முன்றுவது-சங்கீனி—யானவன் காரநெடிவாசையுடையவனும், நீண்
வேழவழப்பான அளகபாரத்தையுடையவனும், விரிந்த மூக்கையுடையவரு
ம், எப்பொழுதும் பசுமையுடையவனாகிய இக்குணங்கையுடையவனும்

ஆகாயத்தைப்பெயர்த்துக் கிழிக்கும் அதிகம்மலான நாகப்புடையவனும்,
அன்னியர்களுக்குத் தீக்குசெய்யமனமுடையவனும், அவனது புன்னகையாற்
கிற்றின்பவாசை மூட்டிடச்செய்பவனும், தன்ருயகனன்றி அன்னியரைச்
சேர்ந்து தனது விரகத்தைத் தணித்துக்கொள்ள அதிகவிரும்பமுடையவ
னும், எவ்வேளையிலும் காமவெறிபித்து பிடித்தவனும், அசங்கியவார்த்தை
களைப்பேச இவ்வுடம்பட்டவனும், தன்ருடும்பத்துள்ள மாரியார், மாமனார்,
காத்தார், ஓரகத்திமுதலிய பெரியோர்களை வட்சியம் பண்ணாதவனும் ஆகிய
இக்குணங்கையுடையவனாயிருப்பான்.

பின்னும் அவன் தேகபரிமாணத்தில் உயரமானவன், இருகண்களும் நீ
ண்டகிவந்திருப்பவன், அதிகசொந்தரியவனியாயுள்ளவன், நற்குணம் மரியா
தையுடையவன், சுவலகப்போன்ற அழகிய கழுத்தையுடையவன், மிகச்சா
வரியமானவாக்கையுடையவன், சிற்றின்பவிகையத்தில் எப்பொழுதும் விரு
துவானவன், சிவப்பவஸ்திரம், சிவப்பு புஷ்பம், அல்லது கறுப்புக்
புஷ்பம், கறுப்புப்புஷ்பம், இவைகளில் அதிக இவ்வுடமுடையவன், நகைச்சுறுசெ
ய்வதில் அதிகப்பிரியமுடையவன் கழுத்தைப்போன்ற குறையுடையவன்
உல்குளமாயிய சரீரத்தையுடையவன், கடைக்கண்பார்வையுடையவன். அவ
னுடையபாதங்கள் சுமனமாயுடையவன், உருவத்தில் அதிகரோமமுடைய
வன், காரமாயிவஸ்துக்களில் இவ்வுடமுடையவன், அடிக்கடி கோபம் அடை
வானவன் சந்திவியெனக்கொள்ளப்படும்.

நான்காவது-அத்திணி—யானவன் செட்ட நடவடிக்கைகளில் வீருப்ப
முடையவன், பெண்களுக்குரிய நல்லொழுக்கங்கெட்டுச் சீரழிந்துபோனவ
ன், தடித்ததேக்குமுடையவன், பரட்டைமயிர்த்தலையுடையவன். புன்னகை
புரியும் வதனமுடையவன், சிவந்தகண்களையுடையவன், அதிகம் நீண்டபுரு
த்த புயங்கையுடையவன், மந்தபுத்தியுடையவன், வாயாடிஞ்சிவதறுவன்,
கொஞ்சம் ரூபலதியாயுள்ளவன், தடித்தகுறலுடையவன், சிற்றின்பவாசை
யைத்தணித்துக்கொள்வதிற் சற்றேனும் நாணமென்பதில்லாதவன், காம
வெறிபிடித்தவன், பலரையும் சேர்த்தனைய வீருப்பமுடையவன், பர்புருஷ
ரைக்கூடிக்களிப்பவன் இவ்வித அத்திணிஜாதி ஸ்திரீயைவைத்து நிர்வகிப்
பது கூடாதகாரியம் இவர்கள் பரத்துருதுரோகிகள். இவிற்பலபேர் புருஷ
ரைவிட்டகன்று தருதலையாய் குடும்பத்தைவிட்டோடி அவமானகாரியங்க
ளைச்செய்து ஜீவித்துக் காலங்கழிப்பவனாயிருப்பான்.

இன்னும் அவன் பருத்தவதுட்டையுடையவன், பருமனான புயங்கையு
டையவன், விரல்களையுமுடையவன், நல்லதன்மையுடையவன், சதா சிற்றின்பகக்
களை அனுபவிக்கும் விருப்பமுள்ளவன், ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ள ஆசை
யுடையவன், இவர்களுக்குக் கால்விரல்கள் நீண்டிருக்கும், கழுத்துசிறுத்திருக்
கும், செம்பட்டைமயிர் சொற்பமாயிருக்கும் காரபதார்த்தங்கள், உப்புதார்
த்தங்கள் இவைகளில் பிரியமுடையவன், கடினமானமனதுடையவன், நீண்

புருஷமுடையவன், சுற்றமுதலாம் சற்றுநிலம் விடாது நாதபக்கமும்
வீசத்தக்கவன் தன்னைப்புகழ்ந்து பேசவரிடத்தில் பிரீதியுடையவனாயிருப்ப
வனோ அதிபிரியைன்கொல்லப்படும்.

இங்காலவகைஜாதிப்பெண்களுடைய குணங்களும், மனவிருப்பங்க
ளும், அடையாளங்களும், செய்கைகளும் தெளிவாக்கொல்லியும், இப்படி
வருத்திக்கூறிய பலவித லக்ஷணங்கள் ஒன்றற்கொன்று மாறாபட்டிவாங்கால்
கவையகோப் பகுத்தறிவிலெல்லாமென்று மடங்காமல் ஆடவர்கோடும் மாதர்
களோடும், குறிப்பினால் கண்ணுயிரெகத்தி அவர்கவிடத்து நிகுதிபாகத்தோன்
றும் லக்ஷணங்களைக்கொண்டு இன்னஜாதி அல்லது வருப்பு எனத்தெரிந்து
கொண்டு அதற்குத்தக்கபடி ஆடவர்களும் மாதர்களும் நடந்துகொண்டு
சுகமடைந்திருப்பார்கள்.

புருஷர்கள் லக்ஷணங்கள்.

இப்படிப் முயல்கூறிய நால்வகைஜாதி ஸ்திரீகளுக்கும்

நால்வகைஜாதி புருஷர்களுண்டென்பவது

உரைக்கப்படுவதைக்காண்க.

முதலாவது முயல்கூறிய புருஷனது லக்ஷணங்கள். அதிகஉயரமாக
லம், குட்டையாயுடையவன், சுந்தரமானமுகமுடையவன், கல்லெழுமுடைய
வன், பரிசுத்தமுடையவன், உபதேசித்தருளுவினிடத்திலும், கற்பித்த உபா
த்தியாயரிடத்திலும், தன்னைப்பெற்ற தாய்தந்தைபரிடத்திலும், சகல தேவ
ர்களிடத்திலும், மனையோடும் அந்தணரிடத்திலும், அத்தியந்த பத்தியுடை
டவன், பத்திமான் கவிடம் சதா கூடிக்குவாஷுவான், புரீ நிருஷ்ணமூர்ந்தி
பையப்புகழ்ந்து பேசுவதில் இஷ்டப்பட்டவன், அவர் சரிமையைக்கேள்
யிக் விருப்பமுடையவன், பரதாரத்தைத்தூராகிருதமாய்ப் புணர்முற்றிலும்
மனயில்லாதவன், பெரும்பொசைன பேசசையுடையவன், கல்லொழுக்கமுஞ்
சார்த்தமுமுடையவன், பரோபகாரம் மரியாதையுடையவனும் ஆகிய இக்
குணங்களையுடையவன் இவனே முயல்கூறிய ஆடவன் எனப்படும்.

இன்னும் நேர்த்தியினை தலைமயிருடையவன், உண்மையுணரப்பவன்,
சகலதற்குணமும் பொருளியவன், தனித்தருநிறுடையவன், கல்லசபாவ
முடையவன், மிருதுவானதேமுடையவன், சிவந்த கண்ணோயுடையவன்,
உருண்டையான, தேகத்தையுடையவன், அழகானதேகத்தையுடையவன், முத்
தைப்போல பல்வரிசையுடையவன், மானத்தையே ஆபரணமாகப் பூண்ட
வன், கொஞ்ச ஆகாய் புகிப்பவன், மகாதனவந்தன், இவ்விந் போகத்தில்
நிருப்தியுள்ளவன், நாமணாமலர்வாசம் வீசும் தேகத்தை யுடையவனென்
றும் மற்றொருவகையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இரண்டாவதுமூல்கூறிய புருஷனது லக்ஷணங்கள். பெருத்த அகவ
யமுடையவன், குயிரிந்த தேகத்தையுடையவன், விசாலமான மார்புடைய
வன், புன்சிரிப்போடுகூடிய உதடுடையவன், குளிக்கையில் உடம்பை நன்
றாய்த்தேயப்பவன், குறித்திக்கொண்டு போகும் நலையுடையவன், ஏராள
மாய்ப்புகிப்பவன், தேகபலமுடையவன், கண்டனைப் பேசுங்கருத்துடைய
வன், எப்போதும் பாட்டைப்பாடும், விருப்பமுடையவன், தேவபணிவிடை
செய்பவன், விருந்தினர்க்கு அமுதளிப்பவன் உபதேசித்தவர்களையும், ஒது
வித்தவர்களையும், தாயந்தையர்களையும், அந்தணர்களையும் மனப்பூர்வமா
ய்ப் பூசிப்பவன், கண்டிப்பான மனமுள்ளவனும், ஆகிய இக்குணங்களை
யுடையவன் மான்கூறிய ஆடவன் எனப்படும்.

மூன்றாவது-விருஷபகூறிய புருஷனது லக்ஷணங்கள். சிறியகால்களு
ள்ளவன், நீண்டகாக்குள்ளவன், பாக்குவாசனையுள்ள தேகத்தையுடையவன்,
பெருத்திண்டிதன்பவன், பலமானபருத்த சரீரத்தையுடையவன், அடிக்கடி
மாதர்களிடபார்க்கும் பிரீதியுடையவன், ஓவட்கமில்லாதவன், சசுவரபத்தி
கொருவனும் இல்லாதவன், பாபவிஷபங்களை எப்போதும் செய்ய வல்
வன், மோகவிரகத்தினு லடிபட்டிலப்பவன், ஸ்திரீகள் சம்போகத்தில்
எப்பொழுதும் ஆசையுள்ளவன், மனவுற்சாகத்தைத் தெரிவிக்கிற கண்களை
யுடையவன், அழகான நிறமுடையவன், மலர்ந்தமுகமும் அகமகிழ்ச்சியு
முடையவன், நன்றாய் அமைக்கப்பட்ட தேகத்தையுடையவன், அதிகமாகத்
தாங்கமாட்டாதவனும், ஆகிய இக்குணங்களை யுடையவன் விருஷபகூறிய
ஆடவன் எனப்படும்.

அன்றியும் விசாலமான நெற்றியும், நல்ல அழகிய கண்டமும், நீண்ட
கைகளும், ஆமைமுதுகைப்போன்ற வயிறும், மத்தமானகடையும், அதிகம்
பிரிய வசனமும், தியாகம் கொடுக்கும் உள்ளமும், மனோதிடமும், அதிக பசி
யும், தித்திரையுடையதும், கூசமின்மையும், பாலியசகியும், காரவாசனையு
டைய சரீரத்தையுள்ளவனும், ஸ்திரீகள் பார்த்த பேர் தன் மேல் மோகிக்
கப்படுவனும், அதிக போகத்தையுடையவனும், ஆகிய இக்குணங்களை
யுடைத்தானவனென வேறோரிடத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

நான்காவது-அகிலகூறிய புருஷனது லக்ஷணங்கள். சுறுத்த மேனி
யையுடையவன், தெய்வபத்தியில்லாதவன், துச்சமில்லாதவன், அப்படித்
துங்கிலும் கொஞ்சகேர்த்துக்குபவன், வேகமாய் நடக்கப்பட்டவன், கொ
ழுத்த தேகத்தையுடையவன் காமவிரகத்தாலும் அதிகப் புணர்ச்சியாலும்
அழியப்பட்டவன், வெகுதுஷ்டன், கெட்டகாரியங்களைச் செய்பவன், மகா
கோபமுடையவன், அன்னியர்களைத் துஷிக்கப்பட்டவன், பெருந்திண்டி
தின்பவன், எப்போதும் நிரூபியுடையவன், சகரணத்தியானிக்காதவ
ன், அழகுள்ளவனோ அல்லக்ஷணமுள்ளவனோ மெலிந்த தேகத்தையுடை

னோ, அழுத்த சரித்தையுடையவனோ மேலான ஜாதியினவனோ அதிக
எந்த ஜாதிவந்தியாற்றாதுகூட அவனோடு சேர்ந்து திருப்தியடைப்ப
டவன் அசுவசாதி ஆடவன் எனப்படும்.

சுதந்திரக் கட்டிடப்போலத்தடித்த தேசமும், பெரியோர்கள் வார்த்தைக்குக் குறுக்குப் பேசுபவனும், கன்னகதீரமான வார்த்தையுடையவனும், நீண்ட உருவமுடையவனும், மகாத்திரிதிரமுடையவனும், சங்கதேத்திர பிரியமுள்ளவனும், சந்தர்சுவனதுடையவனும், சிறந்தபத்தோரை எப்போதும் சேர்ப்பவனும், நீண்ட உச்சுகளையும், காதுகளையும், பற்களையும் உடையவனும், சிறியதொப்புள், மெல்லியகழு, கைமுல்லை இவைகளையுடையவனும், கோணற்பார்வையும், சொருகான் கண்களும், நீண்ட நகக்கண்களும், கம்பீரமான பேச்சும், திஜுமானவார்த்தையும், உருகிரமான வியனமும், அதிக பசியும், பெருந்தூக்கமும், மிகுதி போஜனமும் காந்தியான சரீரமும், ஸ்திரீகளிடத்தில் ஆதிக்க ஆசை இவைகளே யுடையனென்றும் வேறொருபுடத்தில் சொல்லியிருக்கின்றன.

பெண்களில் மூவகை ஜாதிலகூணங்கள்.

பெண்களோப் பெண்மாதென்றும், பெட்டைக்குறினெயென்றும், பிடியாணையென்றும், மூன்றுவகையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாம்.

1-வது-பெண்மாள் சாதியின் இலகுவானங்கள்—சுருங்கி செரிப்போடிருக்கின்ற கூந்தலும், கோவைக்கனிபோன்றவாயும், மாள்போல மருண்ட பார்வையையுடைய கண்களும், தாமரைமலர்வாயொத்த பாதமும், பிடியானையையுடைய கால்களும், மின்னற்கொடிபோற்றுவளும் இடையும், தெளிந்தமுனிவர்களும், மயங்குபடி அதிக செனத்தரியமுள்ள மூத்தையுடையவளும், புணர்ச்சித்தொடரில் மிகுந்ததெளியும், தாமரைமலர் மணம்பொருந்திய சுரதமும், யானைத்தாங்கை போலத்திரிண்பெருத்ததொடையும், அழகோடியார்த்திருக்கின்ற சொங்கையும்கோபஞ்செய்வாரிடத்திற் பொறுமையும், அற்பகோபமும், ரண்ட அழகான சூழ்த்தையுடையவள், குதலை மொழியாள், குறைந்த உண்டியுடையாள், மணம்பொருந்திய சண்பகமலர் போல சிவந்த மேனியுடையவள். முற்கூறிய மூன்று ஜாதிப்பெண்களில் பெருமை பொருத்திய மாள்சாதிப்பெண் எனப்படும்.

2-வது-பெட்டைக்குதிரைச்சாதி யின் இலக்கணங்கள்—குவித்து முயர்ந்து மிருக்கும் உச்சந்தலையும், தாமரைமலர்போல விளங்கி மருண்டிருக்கும் விழிபும், நீண்டமயிராயுடைய கூத்தலும், பருத்து நீண்டமுகமும், இடைவெளிபாயிருக்கும் வெண்பலையும், உயர்ந்து நீண்டிருக்கும் சிவந்தவுதடும், மிகப்பருத்த மார்பும், பெரியதோரும் ஒடுங்கிய வயிறும், தாமரைமலர்போன்றதாகவும், ஆடக்கயில்லாத மனமும், குளறிப்பேசும் வார்த்தையும், ஆனந்தநிரைந்தொடையும், அன்னமெனச் சொல்லத்தகும் நடைமே ஆனந்த சுழிநிரையுடைய உந்தியும், போருனத்திலும் நித்திரையிலும் பிரியமும் தன்னுக்காக்கும் நாயகனிடத்திலுந் தீவிரமும், செத்தாயரை யொத்த பாதமும் பசும்பொன்னிறமுடைய சரீரமும், மனதினிடத்தொழியாத வெறுப்பும் ஆகிய இக்குணங்கூடியுடையவர் பெட்டைக்குதிரைச்சாதி எனப்படும்.

3. வது-பிரியானேசை தியின் இலகியணங்கள்—தெற்றி, கன்னம், செலி, மூக்கு, வைகள், தயிணிப் பெருத்தன்மையுடையவன், குறுகிப் பருத்த சாலும், கீழும் பருத்த தோள்களும், வயியிருக்குங் கழுத்தும் பிரகாசமான வெளியாயிருக்கும் பல்லும், கற்றையாய் மிகச்சுருண்டு பெத்திருந்த கைகூடதலும், அல்லும் பதலும் கல்வியால் வாஞ்சையாயுள்ளமன முடிகளை விற்கிவதும் போன்ற வார்த்தையும், விசிவதோன்றி மிகப்பருத்த பிற்தொங்கிய வுதமும், பெண்களுடனே வீண்சண்டை யிடுதலும், ஒளி யிழந்த கண்களும், முறைமையின்றி யரவரோடுங்குதலும், ஆகிய இவ்வாறு பிரியானேசாதி எனப்படும்.

உத்தம மத்திப அதமசாதிப்பெண்களின்

அங்க அடையாளங்கள்.

1. உத்தமசாதிப்பெண்கள் அங்கவடையாளங்கள் — உயரமில்லாதது
நீரும், குட்டையாயிராதவளும், நடுத்தரமாயுள்ளவளும், ஆகியிருந்ததையுடை
யவளும், ஒற்றைநாழிப்புடம்பாயுள்ளவளும், யாழ்ப்பாண நடையுடையவளும்,
சிவந்த தாமரைபூத்துப்போன்ற உள்ளங்கையைப் பாவனையும், புருஷபக்வி
யுடையவளும், நற்குணமுடையவளும் விசேஷபாடுகளாகவிலலாமலும்,
அகிகச் சிறியதாயிராமலும், நடுத்தரமாயுள்ளவளின் புண்டையவளும், ஆகிய
இக்குணங்களுடையவர் உத்தமசாதிக்கண்ணின்கொண்டபரிசும்.

2. மத்திய சாதிப்பெண்கள் அங்கவடையுள்ளவர்கள்—ருந்தரமானதே பெரிமானத்தை யுடையவளும், நீண்டவழிந்து தொக்குற அளகடாரத்தை யுடையவளும், எஞ்சாவுத்தம் அத்தமந்தமாயிராதவளும், ஸ்திரமான பதிவிர

தாசபாவமுடையவனும், சந்தோஷத்திலும் சலிப்பிலும் கலக்கமடையாமல் அடக்கமுள்ளவனும், எப்போது புன்சிரிப்போடு கூடியமுதலும், ஆழமுள்ள தொப்புளையுடையவனும், எங்கும் யாவரிடத்திலும் இன்சொல் சொல்பவனும், ஈசியாயும் சத்தமாயும் இருப்பவனும், எக்காலும் மனதில் தேவபக்தியுடையவனும், கிருசித்தாகாரம் புசித்துத் திருப்பியுடையவனும், பாபருக்களைச் சகோதரராய் நினைப்பவனும், தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைப்பாவிப்பவனும், தாய் தந்தையிடத்திலும், குருவிடத்திலும் மரியாதை பக்தி விசுவாசமுள்ளவனும், பகவானைத் துதிசெய்து ஆராதனை செய்பவனும், சித்தசத்தியுள்ளவனும், மறையவர்க்கு அமுதநீர்த் தச் செய்பவனும், ஆகிய இக்குணங்களை யுடையவன் மத்திபசாதிக்கனாக யெனப்படும்.

3. அதமசாதி அல்லது நீச்சாதிப்பெய்கள் அங்கவடையாளங்கள்— இவளுக்கு கைகளும், கால்களும், மெல்லியதாசுருக்கும், தேகமுழுதும் உரோமங்கள் நிறைந்திருக்கும். அவள் கண்களோ பூக்காண்டி போலிருக்கும் பற்களோ விசேஷம் நீண்டும் பருந்து சொற்பவரிருக்க, வீணை அலப்பு கிறவள். பாபத்தைத் தரும்படியான கைப்பையுடைய சகரப்பாளா தோலையுடையவன், பருமனான தொந்திரவயந்தையுடையவன், வெட்கமுற்றிருப்பவன், எப்போதும் மூர்க்கத்தன்மையுடையவன், சித்தப்பிரமை கொண்டவன்போலிருப்பவன், நீண்டகால்களையும், கைகளையுமுடையவன், நீலநிலா த அற்பத்தலைமையையுடையவன், மாதரோமக்கங்களில் குறைவுபட்டவன், ஆகிய இக்குணங்களை யுடைய பெண்களே அதமசாதி அல்லது நீச்சாதி கன்னிகை யெனப்படும். அக்கன்னிகைகள் இல்லறத்திற்கு உகலையவனாக மாட்டார்கள் அவர்களால் பலதன்பமடைவதோடு அக்குடித்தனம் துக்கப் படவாய்க்கும். கணவன் ஏழ்மையாயும், கடைகெட்டவனாயும் விடுவான். அவ லுள்ளவிடத்தில் தனலட்சிய தரியான். இவர்களைவிடும் நினைத்தீர்கு டாவாம்.

இருதுகாண்டம்.

பெண்கள் பருவநாலங்கள்.

பெண்களுக்கு பாலை, தருணி, பிரௌண்ட், விருத்தை என நான்கு பருவநாலம். அவற்றுள் ஜனனகாலமுதல் பதினாறுவயதளவும் பாலை, அதற்குமேல் முப்பதுவயதளவும் தருணி, அதற்குமேல் ஐம்பதாறுவயதளவும் பிரௌண்ட், அதற்குமேல் தான்மடியுங்கால பரி யந்தம் விருத்தையெனவு கொள்ளல் வேண்டும்.

இருதுகாலமும் அதற்குப்பலமும்.

ஸ்வதீர்களுடைய மாதாந்தர இருது முதல் முதல் பனிரெண்டுவயதில் உண்டாகி அது முதல் ஐம்பது வயது வரைக்கும் அவர்களுக்கிருக்கும். அ தில் அந்தந்தமாத இருதுவானது முன் சொல்லப்பட்ட காலமாகிய பனிரெ ண்டு வயது தொடங்கி ஐம்பது வயதுவரையில் ஸ்திரீகளுக்கு ஒவ்வொருமாதம் தம்மளியும் முறையே மூன்றுநாள் கருப்பப்பையிலிருந்து இரத்தம் சுயேச சையாய் வழிந்தோடும்.

பெண்கள் பூர்வபட்சத்துத்திதிகளில் புஷ்ப வியாலும், அமரபட்சத் துத்திதிகளில் புஷ்பவதியாலும் அதனாலே ஒரு மூலபேதமுங்கிடையாத. ஆகையால் எந்தப்பட்சத்தில் கன்னிகைகள் முதல் பருவநால புஷ்பவதியாலும் பலம் ஏன்றுதான்.

கன்னிகைகளின் முதல் பிரௌடைமைப்பற்றி இப்போது வெளிவிட வேண்டிய விஷயத்தை வெளியிடுங்கால், அதானது ஸ்திரீ புருஷர்களுடை சம்போகத்தின் வழியையறிய விரும்புவோருக்கு மேலான ஞானத்தையுள் ள்பெண்ணும்.

இருவராகும் தத் பலாபலன்.

அவை பட்சத்தின் முதல் நாளாகிய பிரதமைதினியில் முதல் இருதவாகில், அந்தக் கன்னிகையானவள் கொஞ்ச காலத்திற்குள் உயிரிழந்து விடுவாள். என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இரண்டாவது தினமாகிய துவதிகைய தினத்தில் முதல் ருதுவாகில், அவள் ரூபசகந்த மனோசக்தி ஆகிய இவ்விரண்டையும் இழந்து விடுவாள். ஸ்திரீபுருஷர்கள் கல்வி கால் கிரத்தில் நிபுணர்களாகிய பண்டிதர்கள் இவ்வீதம் அபிப்பிராயங்கொள்ளுகின்றனர். இதன்றி மூன்றாவது நாளாகிய திருதிகைய தினத்தில் முதல் ருதுவாகில் அவளுக்கு சந்தி புண்டாகாது. நான்காவது தினமாகிய சதுர்த்தியில் முதல் ருதுவாகில் அவள் மலடியாவாள். ஐந்தாவது ஆறாவது நாள்களாகிய பஞ்சமிசகந்தி தினத்தில் முதல் ருதுவாகிய அவள் அம்பாயுளாய் அதிசேகிரத்தில் மாணமுடையாள். ஏழாவதுநாள் சப்தமிதினியில் முதல் ருதுவாகில் அவளுக்கு ஒரு குழந்தை தான் பிறக்கும் எட்டாவது நாளாகிய அஷ்டமியில் முதல் ருதுவாகில் புரம்பின் விஷத்தைக் கொப்பாகிய கொடும்பாவி யாவாள். ஒன்பதாவது தினம் நவமியில் முதல் ருதுவாகில் மனிதகவாபீத தையையடைவாள். பத்தாவது நாள் உபயபட்சத்தசமியில் முதல் ருதுவாகில் அவள் பசுசின் குணத்தையடைந்திருப்பாள்.

ஒருபெண் பதினொன்றாம் நாள் ஏகாதமியில் முதல் ருதுவாகில் அவள் பெண்பெயர்ப்போன்ற குணமுடையவளாவாள். பனிரெண்டாம் நாள் துவாதமியில் முதல் ருதுவாகில் அவள் துஷ்டதேவதைபாகிய யோகினி சுபாலமுடையவளாவாள். பதின்மூன்றாம் நாள் திரயோதமியில் முதல் ருதுவாகில் அவள் தன் புருஷனுக்கு பத்தி விசுவாசமுள்ள மனைவியாவாள். பதினான்காம் நாள் சதுர்த்தசமியில் முதல் ருதுவாகில் அவள் நீர்ப்பாக்கியமான தரித்திர திசையைடைவாள். இது நிச்சயம். முக்கியம் இக்காட்டில் இவ்வகுப்பு ஸ்திரீகள் சாதாரணமாப்ததென்படுவார். சுக்கில பக்ஷத்தில் பெளர்ணமாவா னையில் யாராவது முதல் ருதுவாகில் அவள் தேவலோக ஸ்திரீபோல் மகா லட்சுமியே அவதரித்து வந்ததென அவ்வளவு பார்க்கியவர்களாயிருப்பாள். கிருஷ்ணபட்சத்தில் அமாவாசையில் முதல் ருதுவாகில் அவள் தோஷசாடு கோயால் பீடிக்கப்பட்டு பாலிசுதையில் கிடந்துத்தனம் வந்து கிழவி போற் றேன்று நாள் இதற் சந்தேகமில்லை.

ருதுவாகும் வா பலாபலன்

ஒரு கன்னிகையானவள் ரூபிற்றுக்கிழமையில் முதல் ருதுவாகில் அவள் கைப் பெண்ணாகுவாள். திங்கட்கிழமையில் ருதுவாகில் அவள் பத்திவிசுவாசமுள்ள மனைவியாவாள். செவ்வாய்க்கிழமையில் ருதுவாகில் தன் பதிவிரதா தருமத்தை இழந்து விடுவாள். புதன்கிழமையில் ருதுவாகில் அவள் கணபாக்கியவதியாயிருப்பாள். வியாழக்கிழமையில் ருதுவாகில்

அவள் தன்வந்தனாகிய புருஷனை மணம்புரிவாள், வெள்ளக்கிழமையில் ருதுவாகில் பல புத்திரர்களைப் பெறுவாள், சனிக்கிழமையில் ருதுவாகில் அவள் மலடியாயிருப்பாள்.

ருதுவாகும் மாத பலாபலன்.

யாதாமோரு ஸ்திரீயானவள் கித்திரைமாதத்தில் முதல் ருதுவாகில் அவள் காமபித்தா பிடித்து மோகவெறிகொண்டிருப்பாள். வைகாசிமாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் மதாரமொழியுடையவளாய் பலரிடத்தும் அன்பாயிருப்பாள். ஆனிமாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் விதவையாவாள். ஆடிமாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் மெத்த பணக்காரியாயிருப்பாள், ஆவணிமாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் பெற்று பெற்றிழப்பாள். புரட்டாசி மாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் சோயிஸ்து ஹன்பமுடைந்திருப்பாள். ஐப்பசிமாதத்தில் ருதுவாகில் அம்பாயன் பக்களைப்பெறுவாள், கார்த்திகை மாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் துர்ப்பாக்கிய நாசகாலியாயிருப்பாள், மாகழி மாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் தேவா பக்தியுடையவளாயிருப்பாள், வைமாசி மாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் சிற்றின் பவிரப்பமோகம் பிடித்தவளாவாள், மாகிமாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் நகர பக்தி தெய்வபக்தியுடையவளாயிருப்பாள் பங்குனிமாதத்தில் ருதுவாகில் அவள் புத்திர பாக்கியவதியாயிருப்பாள்.

ருதுவாகும் நக்ஷத்திர பலாபலன்.

ஒரு பெண்ணைவன் பூரம், பூரடம், பூரட்டாதி, இம்மூன்று நக்ஷத்திர நகரம் உச்சமாயிருக்கையிலும், பரணி, திருவாதிகை, மிருகசீருடம் இம்மூன்று நக்ஷத்திரங்களும் உச்சமாயிருக்கையிலும் முதல் ருதுவாகில் புருஷனை யிழந்து விடுவாள். மகநக்ஷத்திரத்தில் ருதுவாகில் அவள் குழந்தை முதலிய சந்தந்தர்கள் சாவினாலுள்ள துக்கத்தினால் மனவேதனைப்பட்டு தொல் தரையடைவாள். சதன்றி புனர்பூச நக்ஷத்திரத்தில் ருதுவாகில் அவள் மலடியாயிருப்பாள். கிருத்திரை, ஜேஷ்டா நக்ஷத்திரம் இவைகள் உச்சமாயிருக்கையில் ருதுவாகில் அவள் தரித்திரத்தில் வருத்தப்படுவாள்.

மற்றொரு கவி.

உத்திராடமாதியாகி னாறுமூன்று முத்தமம்
பித்தனாபிறந்தகாளிற் பின்னைப் பழமத்திபம்
அத்தமோசுதிதிரை யமர்ந்த வாழவுகுன்றிடம்
மத்தோராருகித்திரைக்குள் மங்கைநூலிழப்பளே.
எனவும் சோதிடசாத்திரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது காண்க.

திதிகள் ஐவகைப் பலாபலன்.

இத்திதிகளில் சந்தை, பத்திரை, பூரணை, சவய, ரித்தா என்னும் இக்காலங்களிலே முதல் ருதுவாகில் அப்பலன் பேதப்படுமென்றுரைப்பதில், ந

தை, பத்திரை, பூரண இம்மூன்று திதிகளில் ருதுவாகில் அவன் புருஷனிடம் அத்தியந்த விசுவாசமுள்ளவளாயிருப்பான், சனையதிதியில் ருதுவாகில் அவன் தன் குடும்பத்தை சுகப்படுத்துவதுடன் சந்தான பெருக்கத்தையும் டைவான். ரித்தாதிதியில் ருதுவாகில் அவன் விதவையாய் விடுவான்.

ஐவகைத் தித்களின் விபரம்

ஒர் பட்சத்தில் பிரதமை, ஏகாதசி, சஷ்டி, இம்மூன்று திதிகளும் நத்தை, துவீதியை சப்தமி, துவாதசி, இம்மூன்று திதிகளும் பத்ரி, திரிதியை, அஷ்டமி, திரயோதசி, இம்மூன்று திதிகளும் சபை, சதுர்த்தி, ஸவமி, சதுர்த்தசி, இம்மூன்று திதிகளும் ரித்தா, பூரண, அமாவாசை, பஞ்சமி, தசமி, இம்மூன்று திதிகளும் பூரண என்பதாம்.

அமிர்தயோக நாளுதிக்கும் வகை

புதன்கிழமை அல்லது சனிக்குழைமையில் நத்தைகூடிய சுபதினமும் செவ்வாய்க் கிழமையில் பத்திரைகூடிய சுபதினமும், வியாழக்கிழமையில் சபை கூடிய சுபதினமும், வெள்ளிக்கிழமையில் ரித்தா கூடிய சுபதினமும் ஞாயிற்றுக்கிழமை திங்கட்கிழமையில் பூரணகூடிய சுபதினமும் அமிர்த யோகமாம்.

சித்தயோக நாளுதிக்கும் வகை.

வெள்ளிக்கிழமையில் நத்தை கூடிய சுபதினமும், புதன் கிழமையில் பத்திரை கூடிய சுபதினமும், சனிக்கிழமையில் ரித்தா கூடிய சுபதினமும், செவ்வாய்க்கிழமையில் சபைகூடிய சுபதினமும், வியாழக்கிழமையில் பூரண அதாவது பெண்ணமி, அமாவாசை, பஞ்சமி, தசமி, கூடிய தினமும் சித்த யோகமாம்.

மாணயோக நாளுதிக்கும்வகை

ஞாயிற்றுக்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமையில் நத்தை கூடியனும், திங்கட்கிழமை வெள்ளிக்கிழமையில் பத்திரை கூடியனும், புதன்கிழமையில் சபை கூடியனும், வியாழக்கிழமையில் ரித்தா கூடியனும், சனிக்கிழமையில் பூரணகூடியனும் மாணயோகமென்றும் பாபயோகங்களாம்.

ருதுவாகும் யோகங்களின் பலபலன்.

ஒர் கள்ளிகை அமுர்தயோகத்திலும், சித்த யோகத்திலும் புஷ்பவதியாகில், அவன் நல்லசுகத்தை யனுபவித்துலத்தைப்பெறுவார்கள், பாபயோகமாயு மரணயோகத்தில் புஷ்பவதியாகில் அவன் அமங்கலியாய் விடுவான்.

இதில் பாபயோகமென்றும் மாணயோகமானது. செடுதலையை விட விக்ஷக கூடிய சில கூடித்திரங்கனும், திதிகளும் வாரங்களும் கூடியதிக்கின் ரயோகமானபடியினாலே அந்த யோகமானது ஜனங்களுக்கு எப்போதும் தீமையையே விளைவிக்கும். பாபயோகமாயு மரணயோகமானது, அசுபகர மாகிய யோகமாம்.

உரு இராசபாதங்களின் உச்சத்தில்

ருதுவாகும் பலபலன்.

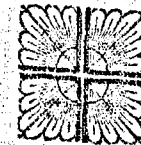
இராசிகள் உச்சஸ்தானத்தில் பிரவேசித்த முதல் பாதத்தில் ருதுவாகில் அவன் சுகமாய்வாழ்ந்துருப்பான் என்பதற் சந்தேகமேயில்லை. இரண்டாம் பாதத்தில் ருதுவாகில் மகாகஷ்டத்தை யனுபவிப்பான், மூன்றாம் பாதத்தில் ருதுவாகில் துன்பத்தை யடைவான், நான்காம் பாதத்தில் ருதுவாகில் கர்ப்பகாசமடைவான்.

பகலிரவில் ருதுவாகும் பலபலன்.

புதன்கிழமையில் பகலிரவில் ருதுவாகில் அவன் தன்னுடைய கேமந்தோகோரி பாக்கியவதியாயிருப்பான். இரவு காலத்தில் ருதுவாகில் அவன் தன் புருஷனது கேமலாபத்தை விருத்தி செய்து அவனை மூன்றுக்குக்கொண்டு வரத்தக்கவளாய்ச் சதா வசித்திருப்பான்.

மாதர்கள் மாதவிடையைப்பற்றியது.

ஒர் மாதமாதவிடையாகிறதென்பதற்கு ரஜஸ்வலையாகிறதெனவும், சொல்லப்படும். அதில் ஒவ்வொரு ஸ்திரீகளும் ரஜஸ்வலையாகி விலகின முதல் நாளில் சண்டாளியாயிருப்பான். இரண்டாவது நாளில் பாயிக்கு அதாவது பிரமகொலை செய்தவளுக்குச்சமானமாயிருப்பான். மூன்றாவது நாளில் கெட்டுப்போன ஸ்திரீக்குச்சமானமாயிருப்பான். நான்காவது நாளில் குறந்தவளுக்குச்சமானமாயிருப்பான். அந்த நான்காவது தினத்தில் அவன் ஸநானஞ் செய்த பிறகு சுத்தியாவான். ஐந்தாவது நாளில் தீட்டான மூன்று நாளும் யாதொரு வேலை செய்யத்தகுதியானவளாகான், நாலாவது நாளில் ஸநானஞ் செய்த பிறகு வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும். அப்பொழுது அவன் யாதொரு பரத்திரங்களைத் தீண்டாமலும் வேலை செய்யாமலும் இருத்தல் வேண்டும். ஐந்தாம்நாள் ஸநானஞ் செய்த பின்பு வேலை செய்வதற்குரியவளாவான்.

விவாககாண்டம்.

விவாக விதி வகை.

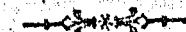
விவாக மென்பது இவ்வுலகிலுள்ள ஆடவர் மாதர்களிருவரும் அன்னியோன்னியமாய்நாலி இல்லறதருமங்கடாத்தும்பொருட்டு ஏற்படுத்தும் ஓர்வித உடன்படிக்கை. அவை இப்பகர சாதனங்கட்குரிய இன்பசுகமடைதற்கு முதற்காரணமாயிருக்கின்றது. ஆதலால் இதற்கு விவாகம், மணம், சுபம், மரீதனம், கலியாணம், மன்றல் என்னும் சிறந்த பெயர்களமைந்திருக்கின்றன. இவ்விவாக மென்பது நம் நடவடிக்கையே விதித்த விதியின்றி வேறல்ல. அவை "நிதிபுங்கணவனும் சேர்டடி னுத்தந்தம், விதியின்பபணே பயன்" என்பதை ஆண் பெண் எனவிரிவுப்பாய் படைத்திருப்பதினாலேயே யறியலாம். ஆயினும் சர்வோசான்சர்வதீய ராகிகளையும் இவ்விதம் படைத்திருக்கின்றும் மாளிடாராகிய நம்போலிபுக்குமாத்திரம் பகுத்தறிவளித்திருக்கின்றனர். அஃதொன்றில்லாவிடின் பிருகதிகளைப்போல நாமும் தாபென்றும், தாரமென்றும், நமக்கை யென்றும் தங்கை யென்றும் தாரதம்மியம் ரோக்காறு நடக்க முயல்வதன்றி பலகெடிகளே நேருமல்லவா? அப்பகுத்தறிவுடையவிரேலேயே பிருகதிகளுக்கு நடக்க வியலாத அறிவு விதிக்கெனல்லாம் நமக்கு விதிக்கின்றனர். அவ்விதிகளைக் கடைப்பிடித்தொழுதி இல்லறம் நடாத்திப் புத்திரப்பேரடைந்து குடும்பவிர்த்தி புரிந்து சுகமாய்வாழும் பொருட்டி தான் விவாகவிதியைக் கடைபிடித்து விதித்திருக்கின்றார். ஒருவன் ஓர் வீட்டை நெடுநாள் அழியாதிருத்த உறுதியாய்க் கட்டுதல்போல, நாமும் முன்னாக்கிரதையாய் நடத்த ஓர் வீடாகம் நியமிக்கையில் மணமகள் மணமகள் என்னுமிருவரும் இக்கலோகத்தில் ஒற்றுமையாய்ச் சுகஜீவிகளாக வெகுநாள் வாழவும், இவ்விவ்லற தருமத்தின்பாலோகத்திற் சதானந்தம் அனுபவிக்கவும் இன்றியமையாதவையாயுள்ள பிருங்குணனைத்தையும்நிறைவேற்றவேண்டியது அத்தியாவசியம். விவாகமுன்னது சதிபுருஷாஸிருவரின் மனவொற்றுமையாற்பாக்கியத்திற்கும், மனவொற்றுமையால் தென்பாக்கியத்திற்கும், அஸ்திவரம் போலாகின்றன. குடும்பத்திற்குநுகலம் பாக்கியமும், பிரதிபலம், தென்பாக்கியமுமாமென்பது சர்வஜன சம்மதமாதலின், அவ்விருவரும் முறையே மனமொற்றுமையாலும் மனவேற்றமையினாலும் விளையக்கூடுமென்பது ஆபாசவிருத்தர்களு மறிவார்களன்றோ? அது பற்றி விரித்துக் கூறவேண்டியது அநாவசியம். துதனிரும்கிளாகிப சதிபதிபிருவாக்கும் விவாகமானது முதற்கொண்டே பாக்கியமாயினும் தென்பாக்கியமாயினும் தொடர்ந்து கொள்வது தேற்றமாகையால், அக்காலமுதல் அத்தகையபாக்கியம் விர்த்திபாகலம், தென்பாக்கியம் நிவர்த்தியாகவும், அவசியமான ஏழுக்குகள் எவைகளோர் அவைகளை அல்ல

ருவரைப் பெற்றோரேனும் சுற்றத்தினரேனும் செவ்வனே யூகித்து, ஒவ்வொன்றையும் திருத்தமாய் நடத்திவைக்க வேண்டிய முக்கிய கடமையாம்.

பிள்ளைக்குப் பெண்பார்த்தல்.

இவ்விதத்தேசத்தில் தாய் தந்தையர்களே தம் புதல்வனுக்குப் பெண்பார்த்து விவாகமுடிப்பது வழக்கமாய் அநுஷ்டானத்தில் வந்திருப்பதால், அந்தரூப லக்ஷணங்களை அடியிற்கூறுவாம். "இனத்தை இனங்காக்கும், கலிப் பயிரைக்காக்கும்" என்றபடி தாய்தந்தையர் தங்கள் இனத்திற் சேர்த்து தங்கள் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி பெண்ணைக்குறிக்க வேண்டும். அதன்பிறகு தாயைப்பார்த்துப் பெண்ணைக் கொள்ளு பசுவைப்பார்த்து கண்ணைக் கொள்ளு, என்னும் பழமொழிப்படியே அப்பெண்ணின் தாய்தந்தையர் சகோதரர்கள் இவர்கள் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், அடக்கம், சாந்தம், பொறுமை, உண்மை, சண்டை, சச்சரவு கூச்சமுதல் அரோகதிடம் முதலிய சற்குணங்களமையப்பெற்றவர்களா? என்று தெளிவாகத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது. அதன்பேர்ப்பெண் கல்வி, அறிவு, புத்தி, துட்பம், சாந்தம், அமைதி, அடக்கம், ஒழுக்கம், வணக்கமுதலிய சற்குணங்களமையப் பெற்று, செளந்தரிய முடையவளாய் வாய்ப்பட்டியாயிராமல் அமர்ந்த வார்த்தையும் அன்னையையும் குளிர்ந்த பார்வையும், சத்தியவசனமும், உள்ளும் புறம்பும் ஒற்ற நடவடிக்கையும் பாபத்திற் கஞ்சுதலும், சீராகசியும், பரிசுத்த வஸ்திரமுடித்தலும், சதாகடவுந்தியானமும், எவ்வுயிருத்தன்னுயிர்போலெண்ணும்எண்ணும்வேலைவிற்குறுசுறுப்பும், வீட்டுச்செய்தியைவெளிவிடாமையும், பிறர்நிந்தைகூறுமையும், அதிஷ்டப்பிரகடனக்கேளாமையும், சமையற்பாகத்தேர்ச்சியும்ஆகிய இவ்விதகுணங்களமையப்பெற்றவளாவென்று, அவள்வீட்டுக்கு அண்டையயலிலுள்ள வீட்டாரைச் செவ்வையாய் விசாரித்துத் திருப்தியான பிறகுதான் அப்பெண்ணை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

இவ்வித ஏற்பாடே முடிவானவிதியென்றுணர்ந்தாலும் தேசத்திற்குத்தகுந்தபடி பலவிதமாக முடிவுசெய்துக்கொள்ளுகின்றனர். ஆகிலும் நமது இந்து சமயர்சாரப்படி சாஸ்திரக்களில் விவாகமுடிவை எட்டுவகையாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் இவ்வுலகில்வழங்கும் நால்வகைஜாதியா ரல்லாத மற்ற இழிகுலத்தாருள் அநேகவிதமாக நடத்தேறுகின்றன. அதிலிலக்கணமும் அதைச்சொல்லவேண்டிய அவசரமும் அனாவசியமாதலின் அவற்றைக்கிடேற்சொன்ன அஷ்டவித விவாகமின்னதென்றும்அவற்றின் உவ்விதசம்பந்தமாயேனையோரும் ஏகதேசமாயுட்டித்து வருவதிலும்தென்று மேகூர்த்தொடர்க்கெனவாம்.

எண்வகை விவாகமாவன.

பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், கார்த்தரவம்,

அசரம், இராக்கதம், பைசாசம் எனவும்

எட்டுவகைப்படும்.

1. பிரம மணமாவன :—மங்கைக்குரிய தாய்தந்தையோர் மருகனின் தாய்தந்தையோர் அதுமதியில்லாமல் பிரமசாரியான மனுவனுக்கு ஒமாக் கினிமுன்னிலையில் தத்தஞ்செய்துகொடுப்பதாம்.

2. பிரசாபத்தியமணமாவன :—கன்னிகையைப்பெற்றோரும், பிள்ளை பைப்பெற்றோரும் மனமொருமித்து பந்துயித்திரருடன் பலரும் மணமுடிப்பதாம்.

3. ஆரிடமாவன :—பெணவீட்டில் இரண்டு ஏறுகளைக்கொண்டுபோய் மாப்பிள்ளைவீட்டார் கட்டிவைத்து வந்தவுடன் அவர்கள் ஏறுதப்பெற்றுக்கொண்டால் பெண்கொடுக்கிறோமென்பதற்குச் சாட்சியாக தரைசாரியின் பாரியான் கந்தரமென்று மங்கையை மணமாற்கொடுப்பார்கள் அவர்கள் அவ்வெருதை ஏற்றுக்கொள்ளாராயின், பெண்கொடுப்பதில்லை யென்னும் குறிப்பாம். இது ஒரு வகை தேசசார விதியெனப்படும்.

4. தெய்வமணமாவன :—மணவாளனில்லாமல் மனுவன் சாமேஷ்டியாக மட்டத்தி பெண்ணை கரகபத்தியமென்னும் அக்கினிக்கு முன்பாகநிறுத்தி புத்திரவரத்திற் பிறந்த புதல்வனுக்குத் தத்தஞ் செய்வதெனப்படும்.

5. கார்த்தரவமணமாவன :—மனுவனும் மணவியும் ஏகவைபோகமாக இருவரு மனமொத்து சித்தமுருகி மருவுவதெனப்படும்.

6. அசரமணமாவன :—கன்னிகைக்கு தங்க ஆபரணங்களும், ஆடைகளும், அணிவச்செய்த அன்னபாளுதிபட்சணமுமளித்து ஆசாபாசங்களை யுண்டாக்கி, பெண்ணின் தாய்க்கு பொற்பணிதி, பொற்றாசு, பொற்காசமுதலியவைகளைக் கொடுத்து உபசரித்து பழக்கமாய் உபநயித்திருந்து வஞ்சகத்தோடு மருவுவதெனப்படும்.

7. இராட்சமணமாவன :—ஒருவர் ஒருபெண்ணின்மேல் இச்சையுண்டாகி விசாரிக்கும்போது பெண்ணும் அப்பெண்ணின் தாய் தந்தையரும் சம்மதியாராயின் அக்காலத்தில் அப்பெண்ணை தந்திரமந்திர மருத்தரிக்காரல் வலிவிலெடுத்துச் சென்று மணம் நியமாகும்படி இன்னொருவரைப் பேசுண்பெலாதி பல வஸ்துக்களையும் ஈற்று மாலையணித்து மணருவதெனப்படும்.

8. பைசாச மணமாவன :—பெண்ணினுற்றாரும் மற்றோருமறியாதுபெண்மதிமாறாது தாதி தாங்கும்போது கூடிமணருவதெனப்படும்.

இவ்வெட்டுவகை விவாக பேதங்கள் ஸ்மிருதியாதிய சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருத்தல், ஆல் அவைகள் பிரமாணமானதென்று அங்கேரிக்குமபிடிக்கல்ல, அப்படி அங்கேரிப்பதும், யுத்தமல்ல. இவ்வாறு நடப்பதாக வேதாதிக போகன் கூறியதே யல்ல மல் அவ்விதம் நடக்கவேண்டுமென்பதல்ல. அது என் னோயெனின், மேற்சொன்ன நான்குவிவாகம் நீங்கியவைகள் கொடும்பாத்தரும் புலையரும் விரும்பத்தக்கது. அஃது பேய் மிருகமுதலிய அசும்பிரதாயிக ளுக்கே சிறந்ததாம். ஆதலின் வேதாகம சம்மதமாக உயர்குலத்தவரால் கொடுக்கப்பிரியமாய் அங்கேரித்துவரும் பிரமம், பிரசாபத்தியம் என்னும் இரண்டுமே சிறந்ததாம்.

அவற்றுள் பிரமம் என்னும் விவாகம் சற்கால பிராமணருள்ளும் எக தேசமாக நடந்தேறுகையாலும், ஆசிரமாதிகள் நிலைதவறியுள்ளதாலும், சம வம் வந்தபோது யோசிப்பாம். என நிறுத்தி இப்போது யாவராவந் சொ ண்டாடத்தக்க பிரசாபத்தியமணத்தினது இயல்பை மாத்திரம் இங்கு கூறப்பட்டன.

விவாகஞ் செய்யும் பாவ காலம்.

சிலர் ஆண்பிள்ளைகளுக்கு 25-வயதிலும், பெண் பிள்ளைகளுக்கு 20-வயதிலும் மணமுடிக்கிறது தகுதி யென்பதில் ஆடவர் வயது 25-வரையில் தான் வளர்ச்சி யென்றும் மகளிர் வயது 20-வரையில்தான். சரீர அஸ்தி கள் அவயவங்கள் பூரணபக்குவ மடைகிறதென்றும், இவ்வயதிற்கு முந்தி பிவாகமுடித்தல் இருவருடைய சரீர சுகத்திற்கு பிரதி கூலமென்றும் கூறு கின்றனர். சில தேசங்களில் இதோஷணவெறுபாட்டிற்கும் தேசசுவாசீக த்திற்கும் தக்கபடி ஆடவர்களுக்கு 22-வயதிலும், மகளிர்களுக்கு 18-வயதி லும், விவாகமுடிப்பது யுத்தமெனவும் சிலர் கூறுகின்றனர். கம்முன்னோர் சே காலத்தில் 25-க்கு மேற்பட்டு 30-வயதில் விவாகமுடித்து வந்ததாகவும் அதுவரையில் அவர்கள் சிறப்பிப்பத்திற் செல்லாதவர்களாயிருந்ததாகவும், யுத்தமேற்க அவர்களும் கீழ்த்த ஆயுளுடன் கோயற்ற திடகாத்திரமுடை வர்களாயிருந்ததாகவும் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம்.

பிள்ளைக்குப் பெண்கொடுக்கும் விதம்

முக்கியம் தாய் தந்தையர் கவனிக்க வேண்டியவை. பிள்ளை பெண் ணுக்கு அத்தலுக்குத்தக்க நல்ல வம்சத்திலுள்ளவனாகும். அவன் தந்தைபல டேசசுகியல்லாதவனாகும், பிள்ளை கல்லியிற்றோர்ந்து கன்னடக்கையிற் பபி க்ந்து விவேகம், புத்தி, துட்பம், அடக்கம், ஒழுக்கம், சார்தம், வணக்கம், தைவ், தாட்சணியமுதலிய சற்குணமுடையவனாவென்றும், பெண்ணுக்கும்

ஆனதைப்பற்றி அவரவர் தங்கள் பிள்ளைகளையோ அல்லது பெண்களையோ கொடுக்கக் கொள்ள விரும்பமுடையவர் இரத்தாலிற் கூறியபடிச்சிறதாய் நரல்வகைச்சாதி ஸ்திரீ புருஷஸ்குணங்களைப் பார்த்தும் இயற்கை செயற்கையாயுள்ள பொருத்தவிலக்கணங்களையறிந்து மனமுடிப்பதேயாவதற்கும் நற்பலனைத்தரும். அதையோசித்து துர்மதியினால் செயலிக்கும் மனமோ கோட்டையிற் பிறந்தாலும் போட்டபுள்ளி தப்பாதென அவைகள் தாழ்மாறாய் விடுவது பலவிடத்தும் நாம் கண்டறிந்திருக்கிறோமல்லவா? ஆதலால் இவ்வுலகிற் பலரும் பியர்த்தமாய் நாசப்படும் விஷயம் மடமையினாலேயே யன்றி வேறல்ல, தற்காலம் சில இடங்களில் நம்போலியர் பாலியராயுள்ளவர் பெண்ணுள்ள வீட்டிற் பிள்ளையும் பிள்ளையுள்ள வீட்டிற் பெண்ணையும் கோரரச்சென்றோ? மற்றோர் தூதானைக்கொண்டோ? வேறு கமத மூலத்தாலோ? அல்லது தாய் தந்தையரை அனுப்பியோ? பல முறை தங்கள் கருத்தை யறிவித்து தாங்களிருவரும் மனமொத்த பெரியவர்க்கறிவித்து தாங்கள் கோரியபடி மனமுடித்தக் கொள்பவர்கள் விசேஷமாயிருப்பதைக் கண்டறியாதாரியார்? ஆகையால் அப்படிப் பிள்ளைகளுக்கப்படாது அதை முன்னமே தெரிந்து கொண்டிருப்பதற்கே இரத்தால் உயிற்றுலாபிற்று. இவை வேறொரு காமாதுசம்பந்தமான காமாதுமல்லவா? இதின் இரத்தசியம் முற்றுணர்ந்த மூதறிவாளர்க்கே முக்கியத் தெரியவரும்.

ஆங்காங்கு அரிய பெரிய புகழினையுடைய இல்லறத்திற்குக் காரணம் ஸ்திரீகளே யாதலால், அவ்வகை ஸ்திரீக ளெத்தகைய குணவதிகளாயிருக்கவேண்டுமெனின், ஸ்திரீ புருஷ அவயவ லட்சணங்களைக்குறிக்கும் சாமுத்திரிகாலட்சணம், அங்காதி சாஸ்திரமுதலிய நூற்களோருவாதே குறிக்கின்றதாயினும், அங்கவிலட்சணத்தையே கூறினவனன்றி குணதிகைகூண்டதாகக் கூறவில்லை. அன்றியும் அங்க அளவினாலேயே குணலட்சணங் கூறுதலாது, அஃதென்னையெனின், அங்கசபாவம், கோய், வைகுரி, கால்ம், ஆகாரம், ஒளவுதமுதலியவைகளால் மாறுபடுவதாகவின், அவ்வவ்வயசரங்களில் வேறு வேறுவிதங்களைக்கூறவேண்டும். காலாதிதமாகக் குணங்கற்பிப்பதன்றி அங்க அளவினாலென்று அசம்பிரதாயமாகும். எனவே குணங்களும், தேகமும், காலமும், இடமும், சார்பும், மாறுபடுவதாகலான் ஆன்றோர் கூறி யவடிவிலக்கணம் வகதேசமன்றி முற்றும் திறமாகா. என்னும்இந்நூலாசிரிய ரபிப்பிரயம். எம்மரபார்க்கும், எவ்வுரர்க்கும் பொது வாகாதொருசார்பே யாம் இவ்விதமாக ஸ்திரீகளை ஆளுவோர் துலாவை உபமானமாகக்கொண்டு அந்நூற்களில் விவக்கான அவயவத்தாரை வைதும், புறங்கூறியும், அந்நேரி முக்கால மயிராக ஆயினும் இவ்ரு ஸ்திரீகளிலக்கணங் கூறவேண்டு வதவகையே யாதாயினும் ஆன்றோ ராலத்தியானசியமாகக் கொள்ளக்கிடக்கு மொருவகை இலக்கணமெனக்கூறுவாம்.

அன்றியும் மாம, பட்சி, கறி, குப்பை, கிரிப்பெயருள்ளனவும்; பெறுவாயி, பட்சி, முள்ளம், வளைந்தேகம், சிவந்த மயிர், பரட்டைத்தலை, வங்குருகம், குழிச்சுண்ண, செங்குண், சப்பை மூக்கு, முறக்காது, தொங்குதடி, எக்குப் பி, சரிசுழுத்து, எக்குதக்கானனனும், வலைதடிபோன்றவை, சுபரேகையில் வந்த உள்ளங்கை, புள்ளிக்குதம்புகள், மயிருள்ளவுடம், பருத்தவியடை, குந்தகால், எச்சுதககான் கால்விரல், விரலோடுவிரல் முட்டாமை, நிலமகிரைத்தல், பிடிவாதம், பேருண்டி, தேகக்குதலாக நடக்கல், வெறுகுதல், சுபரேகம்; துரிதுகடை, சுசியில்காமை, தனயரின்மை, சூர பெறுக்கூச்சலிடல், இத்தலையதூர்க்குணமுடையவளை மணந்துசெய்யலாகாவாம்.

பருஷனுக்கு ஏற்ற மனைவியாகும்

பெண் பொருத்தம்.

முபல்காதிப்புருஷனாகக் குப பத்மினிசாதி ஸ்திரீயானான் மனவியாக
 ஈவல் பொருத்தமுண்டு. இவ்விதச்சம்பத்தமான ஆணும் பெண்ணும் பர
 மசுவரன் பார்வதியையப்போலச் சுகித்த அலங்காரமாகவும், வெகு அத்தமாக
 வுக் காட்டவும் குதறவின்றி வாழ்ந்திருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு பொதுத் திட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக இவ்வாறு விட்டால் அந்த சம்பந்தம் மகாலக்ஷ்மி இலட்சுமிபாயப்பேரல் பெருத்திருள்ளதாக யாவரும் புரிந்துகொள்வதாய் இன்பகத்தை யனுபவித்திருப்பார்கள்.

விருத்தபசாதிப்புருஷனுக்கு சங்கினிசாதி ஸ்திரீயானவன் மனோலியாக
வாய்ப்பளாகில் அந்த சம்பந்தமானது இரதி மனமதநூடைய சம்பந்தத்தை
ப்போல பொருத்தமுள்ளதாக எப்போதும்வாழ்த்திருப்பார்கள்.

குறிவைச்சாதிப்புருஷனுக்கு அத்தினிசாதி ஸ்திரீயானவன் மனைவியாக
இசைந்த விட்டாதி அவர்கள் பிரத்தியக்ஷமாப் இராவணேஸ்வரன், மண்டோ
தரியப்போல பலகாலும் வசித்திருப்பார்கள்.

மணம்புரியத்தகுந்த கன்னிகைகள் விபாம்.

அருகிய சிவந்த நிறத்தையுடையவனும், தேவதூதர் கொடுப்பிருதுவான
ரோமத்தை யுடையவனும், வெகுதேர்த்திபான புருவங்களை யுடையவனும்,
நாளாம், மடம், அச்சம், பரிசீர்ப்பு, என்னும் நூற்றாண்டுகளையுடையவனும்,
சொகுசான அன்னையையுடையவனும், ரோசாபுத்தபிற கன்னங்கையுடைய
வனும், முத்ததப்போன்ற பல்வரிசையுடையவனும், மின்னங்கொம்போன்ற
இடையுடையவனும், தாமரை மலர்போற் கன்னங்கையுடையவனும், அருகிய
இப்பேர்ப்பட்ட கன்னிகையானவன் இழிவானகுலத்தில் உதித்தவனானவனும்,
இப்போ மணம்புரிந்தால் இவ்வாழ்க்கைக்குரிய நூற்றாண்டுகளையு
டைய மனைவியாவான்.

இதில் நாணயில்லாதவளும், பேச்சில் மிஞ்சினவளும், கொரப்பல்லு
யுடையவளும், மீளாவணகண்களையுடையவளும், மஞ்சள் நிற மேனியையு
டையவளும், உரோமம்நிறத்த கல்கோழியுடையவளும், மேருக்குகமான
இடையுடையவளும், ஆகிய இப்படிப்பட்ட கன்னிகையானவள் இராஜக
ன்னிகையாயிருந்தாலும், உயர்குலத்துதித்தவளானாலும், இல்லறவாழ்க்கைக்
குரிய மனைவியாகமாட்டாள்.

பின்னும் நட்சத்திரங்கள், மரங்கள், நதிகள், அல்லது அஸ்திகிரி இவைகளின் பேரையுடைய பெண்களையும், பட்சிகள், சர்ப்பங்கள், அல்லது எவ்விதப்பயங்கரமான வஸ்துக்களின் பெயரையுடைய பெண்களையும், மத்தியஸ்தர் என்ற ரூத்தக்கொள்ளும் பெயரையுடைய பெண்கள் இவ்வற வாழ்க்கைக்குரியவனாகார்கள். என்றது நூலின் : ரூத்து.

சுருளிமன்னாக்காரனை. வினந்துதுவன். பூதது.

ஈதன்றி கங்கை, யமுனை, சோமதி, சரஸ்வதி, நர்மதா, துங்கபத்திரி, காவேரி, சிந்து, முதலிய சிவபுண்ணிய நதிகளின் பெயரையும், மாலதி, துளசி, முதலிய இத்தகைய சில விரூட்சாசிகளின் பெயரையுமுடைய பெண்களையும், அசுவனி முதல் ரோவதிவரையுள்ள எட்டத்திரங்களின் பெயரையுடையபெண்களையும் நன்னெறியிலிருந்துமுறைமைவழுவாது இவ்வறத்தை நடத்தக் கூடிய மனேவிகளாகக்கொள்ள மணம்புரிந்து கொள்வதுயாதொரு விகாதமுயின்றி எற்றுக்கொள்ளலாம்.

வேறு-பக்கப்பார்வையுள்ள பெண்ணையும், நீலம், மஞ்சள், கலந்த அல்லது கறுப்புமஞ்சளும் கலந்த சிறந்ததையுடைய பெண்ணையும், தன்மார்க்கமான நடத்தையுடைய பெண்ணையும், கண்ணத்திற் பருக்கோடியுடையவளும், பண்டி அல்லது வியாபாரி என்று கண்டவர்கள் சொல்லும்படியான நகைப்பையுடையவளும், ஆகிய இவ்விதப்பெண்களை தனது கண்மையைக்கோறுவோன் அதினால் பலரும் தங்கள் வாழ்காணல்லாம் துன்பத்தில் சூழ்கிவருந்துவார்கள்.

நன்னென்றிமாதர் நட்பு

○ நன்னெறிமாதரட்பாவது—நற்றனும், நற்செய்கை, நல்லொழுக்கமுடைய மாதர். அம்மாதர் தன் கணவனைத் தெய்வமாயிப் பாலித்து பயபக்திவிசுவாசத்துடன் பணிவிடை செய்து பாதுகாக்கும் பதிவிரதா கிரோண்மணிகள் இப்பரசுகத்திற்குணங்க நற்பெயரெடுப்பவர், அம்மாதோ பரபுருஷர் முகத்தை யும் பாராதவளாய் பூமியிறாறு நடக்கும், புண்ணியவதியாய், யாவரிடத்திலும் பகாமுடைய குணவதியாய், பலகாலும் பார்ப்பவருக்கு நாணயமுடையவ ளாய், சமுசாரத்தில் சதா பொருந்தியிருப்பவளாய்சுத்தமனதுடைய சுபத்தி னியாயிருப்பாள். அவள் “தெய்வந்தொழுக” தன்னொழுணனைப்பேணுவன், பெய்யென்ப பெய்யுமதை ” என்பதில் அம்மாது வேறொருவரை அணுகவே ழும் கருதாது தன் குடும்ப சம்பரக்ஷணையில் குறைவின்றி மந்தவர்களுையும் போஷித்துவருவாள். அதிலும் அப்புவையைப் பாதுகாக்கும் புருஷனோ உத் தமனாக விருப்பானே யாகில் மெத்தவும் நன்மை. இங்நாயகி யாவரிடத்தும்

மிருதுவாகிய வார்த்தையாடி மென்மேலும் பலர்கொண்டாடிப் புதறும் குண வதியாய், லட்சுமிக்கு முகையமுதக்கிளர்செய்யுடையவளாய், காகரீகம் பொருந்திய வலிதமாய்ச் சுகித்திருப்பவள் புருஷன் செய்த புண்ணியமல்லவா? இக்கற்புடையமாதா தன்னைவளை வஞ்சிக்கும் துற்குணமோ தன்னிடத்திற் கிருந்தேறியவிலவா திருப்பதில் அது எவ்வளவு பெய்து தன்னைத்தருகின்றது. எத்தன்மைபாசும், இத்தன்மைவாய்ப்பது எதார்த்தமாய் நம்பத்தக்கதல்ல. எவ்வித ஸ்தூரீகட்கும் இவ்வித நற்குணங்கள் பொருந்தி வாழத்திருப்பாரா யின், அவர்களிடேறவென்னதடை? இவ்வில்லற வொழுக்கத்தில் ஏழமா யில்லாத இன்பகசத்திற்கேற்றபடி விசைத்திருக்கும் வீரத்தையுடைய ஜீவாதரசி தன்புருஷன் செய்த தபோ பலத்தினால் அமைவளே யல்லாது வேறெவ்விதத்தேனும் அமையாவாம். அதுதான் 32-லட்சுணங்களை யனுசரித்த முகவிலாசத்தையடைந்து தனக்களங்களை வஞ்சியாத சாதாரணவர்களை வொருவன் சந்திப்பது மகாவீரம். அந்நிலை அம்மாதானவன் தம்மில்லங்கன் கல்லவளாய் வழங்காதபோது அவன் சண்டிக்குமென்று சாமுண்டி யெனச் சொல்லப்படுவனல்லவா? அமை தன்னெறிமாதர் துப்பென்றுரைப்பதில் சந்தேகமென்ன? அவ்வித காலகோலத்தைப்பற்றிக் கடவுளுக்குப் பொது மாய் சண்டதே காத்தி கொண்டதே கோலமெனக் கவித்து மனதின் கண் ணுக்கெளரியமளாய்க்கொய்திருப்பவன்சுகித் தந்தையடைவன். இம்மடந்தையர் ஈடோறும் நல்லொழுக்கத்தினைச்சார்ந்து நடப்பேராயாகிநற்பெயரெடுப்பர். இவ்வொழிக் பவருந் தாவிக்கும்படியான வுடம்பெடுப்பன். எக்காலமாத் தான் நன்னெறி பிசகி அனாக்கிரதையாயிருந்திடின அவன் ஓளையைப்போல அமைவனப்படுவான். அதெப்படி. டியளில்,

ஸிலகாலத்திற்குமுன் கல்லியித்தெந்து சுத்பினை பிசகாதிருக்க ஓள வுக்கும் கம்பநாக்கும் கேர்விரோதாதிருத்தமைபால், அக்கம்பன் இராஜ சபையில் தன்மலத்தை ஓளையை வாரவைக்கவேண்டுமெனக் கருதிய களில் ரிதம் பாண்டியதேசத்தில் அரசன்முன்பாக பலவித்தவான்கள் பெரியமனு வதியான் சூழ்ந்திருக்கையில் கம்பன்பாடிய இராமாயணத்தைத் தான்படித்த வுரைசெய்து சபைமெச்சலருகையில், ஒருநாள் ஓரையில் மேனையின்மேல் அந்த இராமாயணத்தைவைத்து அதன்பக்கத்தில் தான்மலப்பாடைக்குநீர்ந்து அங்கொரு நறுக்குத்துண்டில் நான் பேணென்றெழுதி அவ்விடம் வைத்து விட்டு அக்கதவைப் புட்டுபோட்டு அதின் சாலியை சேவகனிடம் ஒப்பித்து தான் வீட்டிற்குப் போய், மறுநாள் இராஜ சபை கூடியதில், கம்பன்வமவே சேவகன் கதவைத்திரித்து இராமாயண தையெடுக்கையில், மலம் வித்தடித்திருப்பதைக்கண்டு அதன்பக்கத்திலுள்ள தூர் நறுக்கையும்பார்த்து இதென்ன அச்சுர்மென, அதை இராஜனுக்குத்தெ ரிவித்து அங்குள்ள சறுக்கையும் கொடுக்கையில், அதை இராஜனுக்குப்பார்க்கு டிக்க அந்நிலை நான் பேணென் என்றெழுதியதை அண்டையிலிருப்பவர்க்கு க்கேட்காதபடி மெதுவாய் வாயோடுபடித்து மத்திரிகையிற் கொடுக்க, அவரும் வாயோடுபடித்து ஒவ்வொருவர்க்குவிவரங்கொடுக்க அவரவர் மெதுவா

ய்ப் படித்துக் கொண்டுவருகையில் அவ்வேளை ஓளையவானவன் பார்த்து வன்சுடாபார்த்து விழிக்கிறீர்கள் அனாதக் கொடு மென்றுசேட்க, அதை அவன் கையிலளிக்க ஓளைய நான் பேணென் என வறக்கச்சொல்ல, ஆனால் லாரிக் கொட்டென்றிராஜனுரைக்க, சேவகனிடம் முறந்துடைப்பங்கேட்டு வாங்கி அதைப்பெருக்கிவாறிக்கொட்டி மெழுதி தான் வெளியிற்செல்லுகை யில் ஆது கம்பன் செய்த குதென்றறிந்து தான்எண்ண மக்கற்றுளமுத்தவா யின் சித்தாலும் பெண்புத்தி பின்புத்தியெனப்போய்விட்டான். ஆதலால் மாதர் சித்தாலும் பெண்புத்தி பின்புத்தியெனப்போய்விட்டான். அவ்விதஜாக்கிரதை சன் யோசனையிற் ஜாக்கிரதையாயிருத்தல்வேண்டும். அவ்விதஜாக்கிரதையுள் சான்றையும் சிக்கச்செய்காகதையை விசிதப்படுத்தியதில், அவ்விதஸ்திரீக ளும் இக்காகதையைச்செய்யத்தடையில்லை. ஆனால் ஸ்திரீகள் புத்திக்கு அ வையுலப்பவெது மிக்கக்கடினம் அப்படி மாதர்களும் முயலவாய்க்குமிக்காகதி டயப்பதற்கு.

தன்னெறிமாதர் துப்பு.

தன்னெறிமாதர் துப்பாவது :—தன்னெறிபிசகி தாந்தோன்றியாகிய மாதர், அம்மாதா நன்னடக்கையற்றவளாய் தன்னையகனுக்குவிரோதியாய், காடோறும் எடாகுடஞ்செய்பவளாய், பல இடையுண்ணடக்குபவளாய், ஏன் னத்துக்கிடஞ்செய்பவளாய் இருப்பவளென்னசமுசாரியா? “நன்மனமி ல்லாமாதடைடைத்து நமனையுமென் செயப்படைத்தாய்” என அவ்வியுணா க்குச்சமதையாய் தன்புருஷனுயின வாங்குவத இப்பிடாரி பேபோ? பி சாசியோ? பெரும்பூக்கோ? இவன் அவன்சொற்படி நடவாதவீர்த்த தன், மார்க்கத்தனமாய் கொளும்புரிபவன் குட்டிச்சவரோ? கொம்பையை நாசப்ப டுத்துக்குரங்கோலென்று பலவாறு புலம்புவதும் என்னகொடுமை? இவ்வித ஸ்திரீகளின் குணதுபவமோவெனின்.

ஸ்திரீளும் த்வீகுணமாகாரம்-புத்திச்சாபிசுதர்குணம்!
சாஹஸம் சட்ருணஞ்சைவா-காமாதத்தகுணம்பவேத் ||

என்னும் ஸ்லோகப்படி மாதர்களுக்குஞ்சிறுண்டுகளோவெனின் தமக்குப் போதாமல் தன்மனையிற்சமைக்கும் சாதங்கரிபதார்த்தங்களை அடிக்கடித்தின் று விண்காலங்கழிப்பவளாய், அவர்கள் புத்தியோவெனில், ஒருவர் எவ்விதபா ட்டைப்பாடியிருத்திடினும், அம்மாதார்க்குசெய்வவளையாகில் அப்பாட்டைபு ட்டின் அவன்பிராமெசொல்வதிற்பழக்கமுள்ளவளாய் தங்கள் சஹவாசமோ வெனின், தன் கணலனை இரகசித்தாலுமிரகதிப்பர். பட்சித்தாலுயபட்சிப்பர். ஆகெப்படியெனில், அவன்புருஷனிடம் சண்டையிட்டுச் சுமமாயிருந்து விடு வளையாகில், அவளை ரகதிப்பதாம். மீறியவன் அடிபடி சண்டையிட்டுக் கூக்குரலிடா போய் கிணற்றண்டை இரண்டு பெருங்குக்கல்லுகளை வைத்திருத்ததை ஒன்றெறித்து அக்கிணற்றிற்பாடுவென்று போட்டுவிட்ட பின் பக்கமறைத்திருக்கையில், அச்சுத்தக்கேட்ட புருஷன் தன் மனைவியான் கிணற்றில் வீழ்ந்து விட்டானென ஓடிவந்து அதிற்குதிக்க, அக்கிணற்றின்

பின்புதான் மலையுதிருப்பவன் மறுபடியும் தான் மந்திரஞ்செய்து உலகத்தை
 ஸ்தம்பிப்போட தான் பிழைப்பானா? பிழைப்பானால், கடனே அதுவான்
 கோவென் தலத்திப்பலம்பிக் கூற்றத்திலிருந்துபுகட்டிகளாற்றில் விழுந்திற
 ந்தவனை மெய்க்கவையில், கொஞ்சஞ்சுயிருக்குவயிரும் முப்பறப்பாய்ப் பி
 ரேதமாய்க் கிடத்தி வைக்கச் செய்வது பசிப்பதாம். அதன்றி தற்காலத்
 தில் கிலர் அயல்புருவானை தம்பிதம் புருவானைஞ்சுளவந்திறா? அல்லது
 வேறொவ்விதத்தோ வேலைதீர்த்தும் வீடுகின்றனர். இவ்விதகோலேமகோ
 ப்புரியும் சண்டாளிகளோடு கூடிவாழ்கலே கூடாது என வெறுப்புள்ளவன்
 மீண்டும்பெண் பாவம் பொல்லாதவனக்கருகி, இவனை விட்டுப் பிரிபுடக்கா
 தெனவிருக்க, அது பெரும் போராட்டமாகவே யிருக்கின்றதால், “கடனும்
 தீர்த்தியாகுகொள்” என்பதாய் தான் தேசத்திடம் போய்விடுவதில், இம்
 மாறுக்கு பிடிக்கொண்டாட்டமாய் அடல் புருவநிடஞ் சினைத்து நனக்
 கிஷ்டம்போலத் திரிகின்றனர். இக்கொடிய நிலை இவனைக்கொல்லாது
 வீட்டிலு இவன் குலமெய்வம் வந்தக்கே குறுக்கின் தின்றதுபோலும். இவ
 னோ கொஞ்சகாலத்திற்கெல்லாம் பல கோய்களோ வாங்கிக்கொண்டு வேப்பி
 லேயுக்கையுமாய் வேதனைப்பட்டு கஞ்சிக்குந்துரைக்குங் கஷ்டமாய் எடுக்கப்
 பிடிக்கவும்ந்து அவன் மலத்தில் அவனோ புறண்டுண்டு கிருநிகள் சொரிய
 தேடுகெட்டு தரம்பிணமாய்த் தடமாடிப்போகுவன். என்னையில் இவனை
 இவன் நல்லா விலக்கினத்தில் முப்பத்து முத்தோடிதேவர்கள், காற்பத்
 தென்னாயிரம் ரிஷிகள், மும்மூர்த்திகள் தேவர் பிராமணர் சாகியாய் அக்
 கிலரி ஒழுங்காடமறிய காமாசுரியம்மன் சகலிளக்கேற்றி காட்டி வைத்துக்
 கட்டியதாலி பொய்யாளுல் இவன் பொருக்குவன். மெய்யாளுல் இவனை வி
 டாது சொல்லிக்கு மெளக்கொள்க. இம்மாதர்கள் புருஷனிடம் பேசனை
 யிலேர்மாதிரி, வசச்சந்தாரிடம் பேசனையில் மகாவைபவமாய்க் குறுக்க கடை
 த்தி குஞ்சிரிப்புகொண்டு கொஞ்சிக் கெஞ்சிக்குலாவையில் வயவனவு கொ
 ண்டாட்டம்பார். இவன் கொழுண்டதுடன் குழக்கிக் குரங்கைப்போல்
 முகங்கோணி பரதவிர்க்கும் பாவிகள் எக்கோலம் காணத்தக்கோலஞ் சோர்
 கலோ தெரிவிலேன். இவ்வாடவரும் அம்மாதர்களை நம்பி மாமகிழ்த்து மா
 ய்குலவையாவரும் ஒருக்காலும் நம்பலாகாது எவ்வறி.

கலவிகாண்டம்.

கடபோக விஷய முறைமைகள்.

இருவன் வியாதிமஸ்தனாயிருப்பவன் மற்றொருவியாதினால் வருத்தகிற
 ஸ்திரீயுடன் கூடலாகாது இருந்திறத்தாகும் எவ்விதவியாதி வெக்கை
 யில்லாதவர்களாய் நல்ல சௌக்கியமான ஸ்திரீயிலிருக்கவேண்டும்.
 ஒருவன் சோர்வடைந்திருக்குக் கருணத்தில், தன்னைப்போலவே
 மனது சோர்வடைந்த மற்றொரு ஸ்திரீயைச் சேரலாகாது. அவ்விருவர்
 மனதும் சோர்வடைபாமல் சந்தேகமாய்விடுக்கவேண்டும். வியாதியிரு
 லாவது மற்றெவ்வித காரணத்தினாலாவது இரத்தஞ்சுண்டிப்போய் தேகம்
 வெளுத்திருக்கிற ஸ்திரீ புருஷன்கூடத் தருதியானவர்களல்லர். இருவ
 ரும் நல்ல இரத்தம் பரவிய தேகத்தோடு கூடினவர்களாயிருக்கவேண்டும்.
 காலையிலாவது அல்லது மாலைவிலாவது நடுமத்தியானத்திலாவது புருஷ
 னும் ஸ்திரீயும் தங்களை கிற்றின்ப வாசையைத் தணித்துக்கொள்ளும்.
 பொருட்டு சேரக்கூடலாம். மாதர்கள் இருதுவாகி விலக்கமாயுள்ள மூன்று
 நாட்களிலும் எத்தப்புருஷஸேயும் தீண்டத்தகாதவர்கள். சுத்தமுடைய
 வர்களுமல்லர். ஆனதைப்பற்றி அம்மூன்று நாட்களும் ஒன்றுக்கும் உரியவாக
 எல்லர். நான்காவது நாள் ஸ்நானஞ்செய்தபிறகுதான் சுத்தியாகின்றனர்.
 சகலசாதி ஸ்திரீகளுக்கும் இதேவிதிமுனைக்கொள்க.

ஸ்திரீகள் மாதாந்தரம் வீட்டுக்கு விலக்கமாயுள்ள மூன்றுநாட்களும்
 அவனிக்கவேண்டிய ஆசாரமுறைமையாதெனில் அவர்கள் தாரமானவுடனே
 அசுத்தமானின்றமைபாடி, தாங்கள் சேர்வதுக்குரிய வஸ்துக்களை நீக்கவேண்
 டும். அதாவது சந்தனம், புவிடம், கத்தம், வாசனைத்திரவியம், வெற்றி
 லையுக்குமுதலியவை பெண்பதாம். அன்றலர்கள் யார்களைக்கவிலுக் தென்
 டாமல் காணமுடையவர்களாய் வீட்டுக்குள் துறைத்து மலையுதிருக்க
 வேண்டும். ஒரேவஸ்திரத்தைக்கொண்டு தேகமுழுதும் மூடிக்கொண்டி
 ரு வேண்டும். அங்கு தன்னுடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்கப்படி தாம்
 மிக்கதாழ்த்த பரிதாபகரமுள்ள ஸ்திரீயிலிருப்பதாகத் தன்னைப்பற்றி நினைத்
 துக்கொள்ளவேண்டும். அகோடு முழுதாமலாயிருக்கவேண்டும். அப்போது
 தன் ஆவியானது திடீரழிந்து தலைகுனிந்து வாய்பேசாது மெனமாயிருக்
 கவேண்டும். வளது முழுப்பார்வையும் தரையையோக்கி யிருக்கவேண்டும்.
 அவன் கண்டோக் கொட்டக்கூடாது. கைகளை யசைக்கக்கூடாது. கால்களை

யாட்டக்கூடாது. புரிக்கும் ஆதாரத்தையும் பாத்திரங்களில் இரத்திலுள்ள லக்ஷணம் மாற்றும் சாப்பிடவேண்டும். தம்மனை யனைவிடாக வைத்துக்கொண்டு தனாவிர்ப்பித்துக் காங்கவேண்டும். இத்தப்பிரகாரம் மேற் செல்லிய மூன்று நாள் காலமும் கழித்தவேண்டும். இப்படியிருந்து காலா நாள் காலையிலே உடைப்பத்தில் ஆறுநாழிகை சென்றதன்பின் கோசத்தை சுற்றாய்ச்சித் தெய்வம் கெடுக்கலிபவைகளிலே ஸ்காணம் பண்ணவேண்டும். அதன்பிறகு சுக்கலத்தில் கண் வளர்க்குதலை ஜலத்திற் துவைத்துக்கட்டி யுளர்த்தி தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அகம்பிறகுதான் சுத்தியானவன் கின்றான்.

அன்றியும் குதுகால் மூன்று நாட்களிலும் எத்தெய்வியும் பாத்திரங்களிலும் உடைந்த பிச்சுண்டுகளையும் சாப்பிடக்கூடாது. அவன் குதுப்பத்தைத் தவிர்த்துவிடவேண்டும். யாக்காடி போஜனம் பண்ணுதல். புத்தமாலையுடைய தரித்துக்கொள்வது பகலில் தாங்குவது, தாம்பூலம்போட்டுக்கொள்வது, பற்கவியோடுக்கொள்வது, தசனுப்போடி அல்லது எவ்விதமான சுகந்த பற்பொடியால் பல்விளக்குவது, ஆகிய இவற்றை மேற்கொள்ளிய மூன்று தினங்களிலேயும் சிவிலிடுவேண்டியது. அதிலும் மண்பாத்திரங்களிலும் சாப்பிடவேண்டும். இருகைகளிற்பிடித்து ஜலங்குடிக்கவேண்டும். பசும்பாதும் அநிர்சுப்பத்தமான எவ்வித ஆகாரங்களும் அம்மூன்றுநாளும் புதிக்கலாகாது. பின்னும் ஆபாணம் பூண்பதும், புத்தமுடிப்பதும், கண் களுக்கு மையிடுவதும், வாசனாபூசுவதும், உயர்த்தவிடத்திற சயனிக்கலும், அக்கினியிடம் செல்வதும், துக்கப்பட்டமுதலான மாகாஸம்.

சுதந்திரி மாநாடுகள் தூரமாகள்ள மூன்று நாட்களிலும் எண்ணிக்காப்பிட்டுமாகாது, ஸ்காணஞ்செய்யலாகூடாது, அதிகதூரம் ஊர்பயணம்போவது மாகாது, பற்கவியோடுவதுங்கூடாது. கண்களுக்கு மையிடலமாகாது லாணத்தையாக்கவழங்கூடாது. எண்ணிலந்தனியாம். அதிலும் மாநாடுகள் ரஜஸ்வலையான தினமுதல் பதிகூறு நாட்களின் இரவிலாவது அவர்களைச் சேர அளசியம் கர்ப்பத்திற்குமென்பதில், அசுத்தமான முதல் மூச்சுநாடும் எப்போதும் சித்தகல்வேண்டும். மீதி பன்றிரெண்டு நாட்களில் இரட்டையான நாட்களில் இருவருக்கடிக்கலவேண்டும். அதுவும் பஞ்சபருவம், சூருத்தன பகல் அஷ்டமி, இருக்கணபகல்சுதந்திரி, அமாவாசியை, பெண்ணியிடுவது கத்தியாபிய இக்காட்களிலும், மாநாடுகள் தூரமானமுதல் காலிராத்திரியிலும் முற்றத்திறத்த சுக்கியாவெடுக்கன்னவையும்கயபாரமால் பிரமச்சாரியாமைத்தி லிருப்பதுபோல நாயகன் நாயகியுடன் கூடிக்கலக்கலாகாது. பெரும்பாலும் பெண்களுக்குக் கர்ப்பத்திற்கும்பொருட்டு நாபகந்தப்பாமல் மாநாடுகள் நாள் காவது காலிராத்திரியில் நாபகியுடன் கோசத்தவன், அதிலும் காலம் நாள் நாயகிக்கு சூதகம் வெளியிட்டாமல் சுத்தமாய்கின்றவரிடாலே சேர வாம். அவர்கள் முதல் மூன்றுநாள் சுத்தியில்லாததினாலே எத்தக்கொழி லுக்கும் சகுநியானவர்களல்லர். அவர்கள் அங்காலத்தில் உவம்மணமாகா

ரமுதலியவை தேய்த்துக்கொள்ளவழங்கூடாது. தனாவிற்பாணயலிரித்துப்படுக்கவேண்டும். பசுமலத்தில் தாங்கவழங்கூடாது. இரவிற்பகல்விழிக்கவும், கவிததிரித்திடவும், கெடுப்பைத்தீண்டவழங்கூடாது. மாயிச ஆகாரம் மச்சமுண்ணக்கூடாது. மற்றப்படி எவ்விதகாரியமுஞ்செய்யக்கூடாது.

ஸ்திரிகள் ரஜஸ்வலையான முதல் நாளில் புருஷனுடன் கூடினால், நாயகன் சண்டாள கோஷத்தை யடைந்து நாசத்தையுமடைவன். ஆயுசு கழிவித்துப்போகும். இரண்டாவது நாள் தூஸ்திரியுடன் புருஷன் கூடி ரமியுடன் அப்பருஷன் பிரமஹத்தி கோஷத்தை யடைந்து மகாபாசுகொவான். நாயகியின் ஆயுசுகழிவித்து நாசத்தையடைவான். மூன்றாவதுநாள் ரஜஸ்வலையான ஸ்திரியானவன் புருஷனுடன் கூடிக்கலந்தால், நாயகனுக்கு இராமசண்டாளத்துவிகோஷமுண்டாடி கர்ப்பத்துக்குநாசமும் உண்டாகும். ஸ்திரியானவன் வேசிக்குணத்தை யடைந்து பட்டியாய்விடுவான். நாங்காவதுநாள் ஸ்காணஞ் செய்கப்பின்பு படுக்கைக்கு உரிபவன் என்று சாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருந்தும் அன்றையதினம் புருஷனும் ஸ்திரியும் கூடிக்கலக்கக் கூடாது, அப்படிக்கலந்து கர்ப்பத்திற்கின் அற்பாயுசுக்கப் போய்விடும் அப்படிக்கலம்வராமல் ஒருக்கால் பூர்ணாயசாக இருக்குமானால் மகா தரித்திர விசையையடைந்து தகப்பனுடைய வீரியத்துக்கு நாசத்தை யுண்டாக்கும்.

மாதத்தீட்டிற் புணர்ச்சியெய்யுங் குற்றம்.

மாதத்தீட்டியிருப்பவன் முதல் மூன்று நாட்களில் புருஷனுடன்கூடாது விதமாயிருக்கவேண்டும். அங்காட்களில் உதிரமானது மாதந்தே கங்களில் அதிவேகமாய்ப் பரவுகின்றது. அப்போது கூடினால் அங்குவெ ளிப்படுத் தாதுவானது கருப்பாசயத்திற்குள் பிரவேசிக்காது முதல்நாள் இராத்திரி கூடுவதில் அப்பருஷனது ஆயுசுக்குரைத்து அவனைத் திராநோ யில் பீடிக்கச்செய்யும். அப்படிக்கூடிக்கலந்து கர்ப்பத்திற்கின் அதிற் பிறக்குங் குதந்தைகளும் அற்பாயுளாய் மாணவேளும்.

அவ்வாறு இரண்டாம் நாளிரவில் தூஸ்திரியுடன் கூடும்புருஷன் மூன் றொன்ற கெடுதிகளையேயடைவான். அப்படிக்கூடிக்கலந்து கர்ப்பத்திரித் துப் பிறக்குங் குதந்தை அது பிறந்த இடத்திற்குநே இறத்துவிடும். மூன் றாவது நாளிரவில் தூஸ்திரியுடன் கூடும்புருஷனால் கர்ப்பத்திரித்துப் பிறக் கும்பின்னை அற்பாயுளாய் மாணமடையும். அல்லது அங்கக்குதறவாயுதித் தும். நாங்காவது நாளிரவில் முதல் பதிகூறுவது நாள் இராத்திரியிலாவது இருவருக்கடி இன்பசுகந்தை யடைவாரம். அப்படி நாங்காவதினத்தில் நாள்போசப்போச புணர்ச்சிக்கு நன்மையைத்தரும்

சுதந்திரி அம்மாது மூன்றுநாளும் தேகத்தில் எண்ணதேயக்காமலும், வாசனே திரவிய மலையிடலும், நகங்குணத்தைக் கிள்ளாமலும், உரத்த

சப்தத்தாழகாமலும், கண் அஞ்சனம் கிட்டாமலும், பசுவினுறங்காமலும், வாசனத்தைலம் பூசாமலும், மயிர்ச்சார்த்தனீந்து குளிர்காமலும், விலாப்புண்டைக்க நகைக்காமலும், பலருடன்கூடி வம்பினக்காமலும், தலைவாழிச் சிக்குடைக்காமலும், பெருங்கூச்சல் செலிக்கேறாமலும், மிதந்தப்பி வெளிசெல்லாமலும், தாங்கமுடியா லேலசெய்யாமலும், ஆகிய இவையனைத்தும் தூரந்திரிபானவர் மனஸ்வலை காலம் மூன்று நாட்களிலும், தனது சேமலாபத்தின்பொருட்டும், தேசவாரோக்கியத்தின் பொருட்டும் நீக்கவேண்டாம். அப்படி செய்யத்தவறினால் அவர்கள்சரித்திலுள்ள சுத்தமந்தச் செட்டிவியாதியடைந்து பல தீராவிகளையுண்டாக்கும், ஆகையால் இதற் சோல்வியபடி கிரமந்தப்பாதிருப்பதே மிக்கநலம்.

அன்றியும், மாதத்தீட்டாயுள்ள மூன்று நாட்களிலும் மலசல பிசக்கான காலத்திற்செய்யாமல் அதையடைக்குபவரும், பசிவேலையிணைணைப் பட்டினியாயிருப்பவரும், பசியில்லாதபோது பெருந்திண்டி தின்பவரும், புருஷனுடன் கூடிக்கலந்து சுகிப்பவரும், ஆகிய இவ்விதஸ்திரிகள் குதகவாயுவினாலும், வெண்ணப்பிரமேகங்களினாலும், கர்ப்பவலியினாலும், பெரும்பாடு ரோகத்தினாலும், வருத்தமடைவான். இதோடு இன்னும் பல கொடியகோய்களினால் பலகாலம் வாதைப்பட்டு மணத்துயரடைந்திடுவான். இதை ஒவ்வொருவரும் முற்றுங்கவனித்து நடக்கவேண்டுமென்பதென தவிப்பிராயம்.

சேரத்தகாதவளுடன் சேரும் முடிவு

ஒருவன் பரஸ்திரியுடன்சேர்வனேயாகில், அவன்கொடியபாபியாகி ரௌரவாதி கரகத்திற்குள்ளாகுவான். அவன் இவ்வுலகில் தன் வாழ்க்கைக்குதரது அறாயுரைநீக்கிவிடுவன். அப்போது நெறியாய் நிற்பவன் பரதாரசகோதரனெனப்படும். ஆனால் தனக்குக்காம இச்சையுண்டாயின் முன்விலக்கிய தினங்கள் பதினான்கில் மேற்கூறிய பதினாறு தினங்களுக்குப் பிறகுள்ள நாட்களில் காய்கியுங்கூடப்பிரிப்படிந் நாயகன் தன் நாயகியின் விரகதாபத்தை அவன் பூரணகர்ப்பினியாயிருந்திடினும் அவளுடன் கூடித்தணிச்சலாம். முற்கூறிய பதினாறு நாட்களிலுங்கூட மேலரைக்கப்பட்ட தினங்களில் சேரலாகாது. அத்தினங்கள்முற்கூறியதோடு சம்கிராந்தி, ஜேஷ்டம், மூலம், மகம், ஆயிலியம், ரேவதி, கிருத்திகை, அசுவனி, உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதியாகிய இவைகளாம். மேற்சொன்ன பதினாறு நாட்களில் நாயகியைச் சேர்ந்து கலக்கத் தவறிடுவதில் உண்டான கன்மையாலும் அக்காட்சுலுக்கும் பிறப்பட்ட நாட்களில் நாயகன் நாயகியுடன் சேர்வதனால் உண்டாகும் பாபமும், ஆளாகாக்கன்னிகையுடன் சேர்வதினாலுண்டான பாவத்துக்கும், போகிக்க உறுப்பிலாப் பிராணியுடன் சேர்வதினாலுண்டாகும் பாவத்துக்குச் சமமானாகுமெனச் சொல்லப்படும்.

இதற் சாஸ்திரோத்தமாய்ச் சொல்லப்பட்ட முற்கூறிய பதினாறு தினங்களில் நீங்கலாக பஞ்சபர்வத்தினாலாவது அல்லது கூடாபென்று விலக்க

பட்ட எந்த நாட்களிலாவது நாயகன் நாயகியுடன் சேர்ந்தால் அக்குலுண்டாகும் பாவத்தை அடுத்துடுத்து மூன்றிராத்திரி உபவாசயிருந்து பிராயச்சித்தஞ்செய்து திரிந்திச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அதிலும் தேகசெளக்கியமில்லாத நாயகியுடன் கூடும் நாயகனுக்கே குறிக்குமெ யொழிய மற்றவர்களுக்குக் குறிக்காது. நாயகியானவர் எவ்வித கோயிலும் வருத்தங்கூடாது, ஆரோக்கியமான ஸ்திதிவிலிருக்கும்போது தான் யோகிப்பதற்குப் பாத்திரமாவான்.

அன்றியும் யாதொருமனிதன் மனதில் தன் இச்சையுடனே தன் சொந்த நாயகியல்லாத பரஸ்திரிகளைப் பார்த்தாலும், தொட்டாலும், அவன் தன் பிரமச்சாரியாசிரமத்தை யிழந்து விடுவதுமல்லாமல் வேதாப்பியாசஞ்செய்ய அருகருகான். மகா அசுத்தனாகின்றான். குத்திரனுடைய ஆகாரத்தைப்புகித்து அது ஜீரணமாகாமல் உபந்நிலே தங்கியிருக்கையில் தானே மனைவியுடன் கூடி பிராக்ரம் புத்திரஞ்ஞவன் அசுத்தமானவனாகின்றான். அவன் துவிஜனும் பிராமணனாலும் குத்திரனுடைய சுபாவத்தையே யடைவான். பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், இம்மூன்று வருணத்தவர்களும் துவிஜர், இருஜனனம் எடுத்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள். நாயின் வயித்தினின்று பிறப்பது ஒரு ஜனனம். இது தான் உண்மையான ஜனனமென்பார். பிறகு பிரமோபதேசஞ் செய்யப்பட்டு யக்ஞோபவீத தாரணமான பிறகு வேதாப்பியாசம் செய்யத்தக்க பிரமச்சாரியாசிரமமென்படுத்துகிறது. இரண்டாவது ஜனனம். புத்திரோத்தபத்திக்குக் காரணமாகிய ஸ்திரீசம்சர்க்க காலத்தில் மேற்கொண்ட குத்திரான்மை வயிற்றிலிருந்தபடியால், அக்குலுண்டான ரோகசக்கு உற்பத்தியான புத்திரன் குத்திரத்து வழுடையவனென்பதற்குச் சந்தேகமென்ன?

யாதொருவன் தன் நாயகி நாளாநாள் சுத்தியான பிறகு அவளைக் கூடிச்சேர்த்தவறுகிறானே அவன் சாஸ்திர விதிப்படி கரகாக்கினியில் தன் னப்பட்டு வருத்தமடைந்து கரகதண்டனைக்குள்ளாகப் படுவான். பின்னும் பிரம்மத்திதோஷத்தைபுமடைவான். ஜேஷ்டமோடெறித்துள்ள கரகத்திலுள்ள அக்கினியில் தன்னி வருத்தப்படுவதில் அலனுக்குக் கடைசியாகுதாம் கரோமானதுமான தண்டனை யென்று கடிது சாஸ்திரகிரந்த கர்த்தரகளுரைகின்றனர். அவன் தாமாய் பதினாறு நாட்களுக்குள் ஸ்திரி புருஷன்கூடிக்கலந்தால் கருப்பத்தரிக்கக் கூடும். என்பதில், நாயகியுடன் நாயகன் கூடிக்கலந்து கிரமமாய் முக்கியமான வேண்டிய ஸ்காநமுதலான சகும் களைச் செய்யக்கடவன். இவ்விருவரும் கூடிக்கலந்த பிறகு ஒரே படுக்கையை விட்டப்பிறும் போனால் தான் சுத்தியாவான். நாயகன் படுக்கையை விட்டு உடனே யெழுந்திருந்து கைகால் சுழலி வாய்க்கொப்பளித்து விட்டால் தான் சுத்தியாவான் ஒவ்வொருவனும் இரத்திரி முதல் சாமம், நாலாஞ்ஜாமம், மதசம்பந்தமான ஆசும வெதங்களை வாசிப்பதிலும் உண்மையும் நீதியையும் பற்றிப்பேசவதிலும் காலங்கழிக்கவேண்டும். மற்ற மீதி இரண்டு ஜாமங்களிலே படுக்கையிலேயே சுகம் அனுபவிக்க வேண்டும்.

மாதரைசோத நாட்கள்.

பிரதமை, திவ்யாழி, ஸ்ரீராம, சதாந்தி, பெளர்ணமி, அமாவாசியை இந்த தினங்களிலும் மாதத்தின் அந்த தினமாகிய கடைசி தினத்திலும், ஒரு மணிதன் தன்னுடைய பிதர்களுக்குப் பிண்டப் பிரதானஞ் செய்யும் சிரார்த்த தினத்திலும், உபவாசதின்த்திலும், யாத்நிரை காலங்களிலும், ஞாயிற்றாக்கிழமையிலும், ஸ்ரீரீ ஸம்போகம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

பின்னும் பக்ருவமாகிய புஷ்பவதிபாகாத் கன்னிகையுடன் வந்த மணுஷனாவது சேருவானானால், அதுவாண்டாகும் குழந்தைகள் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு, நீண்ட காலஞ் சிவியேழைல்லாமற் போய்விடும். பிறகாலத்தில் குழந்தை யுண்டாவதற்கு வழியில்லாமற் போய்விடும். நாயகனாவது நாயகியாவது துன்பத்துக்காளாவாள்.

அநால மரணமுதலிய அங்கப்பழையபிரக்கல்

முக்கியம் அமாவாசியை, பெளர்ணமி, இந்நாட்களில் மணுஷதேகத்தில் அதிகமான அளவு ஜலஞ்சேருகின்றது. அதினற்றான் சாதாரணத்தினங்களில் வெளிப்படும் தாதுவைப்பார்க்கிலும், அத்தினங்களில் வெளிப்படும் தாது அதிக தண்ணீர் சம்பந்தப்பட்டதாக விருக்கின்றது. அதுகாரணத்தைப்பற்றி அந்நாட்களில் ஸ்ரீரீ பருஷங்குடி ஜலசம்பந்தமான தாதுவிற்கு உற்பத்தியாகும் குழந்தைகள் சந்தேகமில்லாமல் பலக்குறைவுள்ளதாயும், அங்கவீனமாயும் அவலக்ஷணமாயும், பிறக்கின்றது. மேலும் அக்குழந்தைகள் அதிகநீர்க்கிரத்தில் அநாலமரணத்தை யடைகின்றன, மேற்சொன்ன அமாவாசியை, பெளர்ணமி என்னுத்தினங்களில், வியாதியுடையவர்கள் கேகத்தாக்கு அதிக நீர்க்கோர்க்காதபடி சொற்ப ஆகாரம் புகிக்கின்றனர். அதினால் அற்ப நோயாளருக்கும் விகற்பமாய் தங்கள் நோய் அதிகரிப்பதோடு பலனாயுங் கொல்லுகின்றது.

இதுவுமன்றி மிதமிஞ்சிய வேலைசெய்வதால், விசேஷப்போக்குசெய்தலும், உஷ்ணவாகாரம் புகிப்பதும், பகலில் தூங்குவதும், இரவில் கண்விழிப்பதும், ஜீரணியா வழுதுண்ணுவதும், உபவாசத்திற்கு பசியாபிடுபதும், பலவிரதங்க ணனுஷ்டிப்பதும், பருவமுட்டை சம்பப்பதும், முகமேலாகப்படுத்தலும், கோபத்தித்திடங்கொடுத்தலும், அதிகால்கடை நடப்பதும், கட்டைவண்டி யேறிச்செல்வதும், மேடுபள்ளத்திற் குந்துதலும், ஆகிய இவைகளைக் கர்ப்பஸ்திரீகள் தவிர்க்கக்கூடவர். எனினில், இவ்விஷயங்களினாலே கர்ப்பத்திலுள்ள செவுக்கும் அதின் தாயாருக்கும், பலவிதநோய்களை விளைவிக்கக்காரணமாகும். இவ்விதிகள் கர்ப்பினிக்குமாத்நிரஞ் சொன்னதல்ல. மற்றுமுள்ள மாதத்திடாயிருக்கு மங்கையர்களுக்குக்கூட ஸ்ரீ மூன்றுதினங்களில் முன்னே சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை நீக்குதல் சொல்லவேண்டும். அப்படிச்செய்யாவிடின், அவன் பலவித கொடிய வியாதிகளினிழந்து துன்பத்தினால் வருந்துவான்.

மாதர்கள், மாதவிடாயான தினமுதல்

பதினாறு நாள் வரைக்கும்

புருஷருடன் கூடத் தகுதியான காலம்.

இவற்றுள் முதல் நாலுநாள்களும் மேலே சொன்ன காரணங்களினாலே தவிர்ந்துவிடவேண்டும். மற்றையப் பனிரெண்டு நாள்களில் இன்னம் ஒரு நான்கு தினங்கள் நீக்கிவிடவேண்டும். போக மீதி எட்டுநாள்களும் கலவிக் குரிய நாள்கள். இன்னம் மீதியாயுள்ள பதினான்கு தினங்களில், நாயகியானவள் தானும் இஷ்டப்பட்டாலொழிய, நாயகன் அவளுடன் வலுவந்தமாகக் கூடக்கூடாது. பதினென்றாவது பதினான்றாவது நாள்களில் நாயகனும் நாயகியும் கூடிக்கலந்தால் தரித்தால், பிறக்கும் பெண்பிள்ளையானது குலத்தியும் கூடிக்கலந்தால் தரித்தால், பிறக்கும் பெண்பிள்ளையானது குலத்தியும், பெளர்ணமி இந்த தினங்களில் இருவரும் கூட இச்சித்தால் வீந்து பலவறின்ப்பதும், சேரக்கூடிய மீதி எட்டுநாள்களில் இரட்டித்த நாள்களில் கூடிக்கர்ப்பத் தரித்தால் ஆண் குழந்தையாயும் ஒற்றைப்பட்ட நாள்களில் சேர்த்து கர்ப்பமுண்டானால் பெண் குழந்தையாயும், பிறக்கும். மீதி பதினான்கு தினங்களில் கூடனுங் கர்ப்பத் தரியாது. மேலே சொன்ன விஷயம் எல்லாம் மதனாகம் சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ளவை. இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் மகருஷிகளின் நீண்ட அனுபோகத்தைக் கொண்டே சொல்லப்படும்.

பிரம்மண்ணியாம்குத்ரவீர்யணை பதினோராஜோஷத :

ஸ்த்யோபபூவசண்டாள : ஸர்வேஸ்மாந்ததமொ அசி ||

மேற்சொன்ன சுலோகத்தின் தாற்பரியம் என்னவென்றால் :—பிரம்மண ஸ்திரீக்கும் சூத்திரஜாதி பருஷனுக்கும் உற்பத்தியாகிறவன் சண்டாளத்துவத்தை யடைந்து, மிக இழிவானவனாயும் தாழ்ந்தவனாயும் வெகு அசத்தனாயும் ஆகிறான்.

கூடாவொழுக்கம்

ஒவ்வொருவரும் மனவிரும்பியில்லாமல் பிறருக்கு ஒப்பாகவேண்டி நாயகனும் நாயகியும் கூடிக்கலத்தல் ஒருகாலத்திலும் இன்பத்தைத்தராது, நாயகன் தன்மனையிலல்லாத அன்னிய ஸ்திரீசனிடத்து அன்பவைத்துக்கொண்டு நாயகியுடன்கூடுதலும், நாயகியானவன் தன்னைவணங்காத மற்றொருபுருஷனிடத்து இச்சைவைத்து கள்ளம்பேசி தன்னாயகனைக்கூடுதலும், அவ்விருவருக்கும் இன்பத்தைத்தரா. ஆகையால் அவ்விருவருமனமொத்து ஒருவரமே லொருவர் அன்புகூர்ந்து இருவருக்கும் மனமகிட்டுண்டாகக் கூடவேண்டும். அப்போதுதான் அவ்விருவரும் இன்பத்தை யடைவார்கள். அவ்வாறே பெற்றோர்களுடைய குணங்கள் அப்பிள்ளைகளுக்கும் பழகின்றமையால், அப்பிள்ளைகள் இடைஞ்சலையடைகின்றது வாஸ்தவம்.

“தக்கார் தக்கவிலா ரென்பதவ்வ
ரெச்சத்தாற்காணப்பெம்”

என்பதுபோல் அக்குழந்தைக்கு தாய்தந்தையர் குணம், குழி, கபா வம், மனோகிடம், காரியத்தனம், முதலானவைகளே அவர்களுக்குக்கும் செ யல்களும் காருகின்றன. அதாவது அவ்விருவரும் படுக்கையில்லிருந்து கூடி சுக்கிலகரோணிகம் ஸ்கலிதமாகும் காலத்தில் அவர்களிருவரது மன தில் தோன்றும் எண்ணங்கள் நனைவுகள், குணங்கள், இயற்கைகள் முதலிய வைகளே யுதிக்கும் குழந்தைக்குக்கும் உண்டாகின்றன. தாயானவள் அடி க்கடி கவிபாடிச் சேடிப்பதும், வேதாதம் புராணங்கள் இவைகளைப் படிக்கச் சொல்லிச் சேடி வருவதும் தன்னுடைய புண்ணிய பாடல்களைச் சேடிப்பது மாகிய இவ்விஷயங்கள் ஸ்திரீகளின் சத்துவகுணம், ரசோகுணம், தமோ குணம், இம்முக்குணங்களுக்கு நேரடி உபதேசனாய் இருக்கின்றனவாம். யாவரும் இவ்விதியின்படியே நடப்பது நல்விஷயமாகும்.

கான்கு பருவப்பெண்களைச் சந்தோஷப்படுத்தல்

பாலுப் பருவமுடைய பெண்ணை வாசனையுடைய மலர் மாலையும் சந்த னக் குழம்பும் தாம்பூலமுமாகொடுத்து இனியகனிவாக்கங்களும் அப்பகர்க்கங் களும் அருந்தச் செய்து மனக்களிப்புறு உரிய தொழிலியற்றிக் கூடில் அவ னிடத்தில் இச்சையாவாள்.

தருணிப்பருவமுடைய பெண்ணைப் பலவகையினையுடைய ஆபரணங் களையும் வஸ்திரங்களையும் மகிழும்படி கொடுத்து அவள் மனதுக்கேற்றபடி கலவித்தொழில் செய்து அவளுடன் கூடில் ஆடவனிடத்தில் இச்சையுடைய வளாய் வாழ்வாள்.

பிரௌடைப் பருவப்பெண்ணைக் களிப்புற்று லீலா விசேஷத்துடனே கூடினால் ஆடவனிடத்தில் ஆசைமொன்றுவாள்.

விருத்தையை அன்புடனே இச்சசொல்லரைத்து பழமைபாராட்டி மெல்லென அனைத்தனைத்து மருவிடில் அச்சாயகனிடத்தில் மிகவும் இச்சை கொள்ளுவாள்.

கான்குசாதிப்பெண்களை திருப்தியடையச்செய்தல்.

பத்தினி சாதி ஸ்திரீயைத் திருப்தி யடையப்பண்ணும் விதம்—பர்த் தாவனிடத்தில் அத்தரங்க பம்பத்தி வீசுவாசமுள்ள அத்தபத்தினியை சொன்கியமாய் உட்கார வைத்து சுகவரப்பதியை யுண்டாக்குகிற மதசம்ப ன்தமான விஷயங்களைக் குறித்துப் பேசி அயனாடைய மனதை உற்ரூபப்படு த்தி பிரியத்தைக் கொடுக்கும்படியான வார்த்தைகளையாடி சோட்டவேண் டும். அதிகசிரேஷ்டமான நைரம் பச்சை கிப்புக்கல் நகைகளையும் தங்காப ணங்களையும் அனுபோகாதி சுகங்களுக்குரிய வஸ்துக்களையும், குளுமை

யைத் தரத்தக்க பானவஸ்துக்களையும் (என்றால் வாகிரியைக் கொடுக்கும் க ள்ஞ்சாராயம், சேமைச்சாராயம், திராட்சரசம் இவை நீங்குதலாக) அவளுக் குக் கொடுத்துத் திருப்திப்படுத்தவேண்டும்.

பத்தினி ஜாதி ஸ்திரீயைத் திருப்தி யடையச் செய்யும் விதம்—ஆட வனாள் சித்திரத்தில் எழுதிய பிரதிமைபோன்ற மிக ரூபசெனந்தரமு ள்ள, சித்தினிசாதி ஸ்திரீயைத் தன்னிடது பக்கத்தில் உட்காரவைத்து, மதுரமான பேச்சுகளைப் பேசி, இன்பமான வாசவார்த்தைகளாடி, பூர்வகால த்சச் சரித்திரங்களிலிருந்து மனோகரமான வினோதக் கதைகளைச் சொல்லி திருப்திப்பண்ணவேண்டும்.

சத்தினி ஜாதி ஸ்திரீயைத் திருப்திப்பண்ணும் விதம்—மதுரமானவார்த் தைகளினாலே சந்திரி ச. டி ஸ்திரியைகளின் திருப்தியடையமாட்டான். ஆ னால் நகைகளும், விதம்விதமான ஆபரணங்களும், விலையுயர்ந்த மேன்மை யான உடுப்புக்களும், வஸ்திரங்களும் சிறுநின்ப விஷயாதி கதைகளும் ஆகிய இவைகளினால் தான் அவள் திருப்தியடைவாள். இவைகளெல்லாம் தப்பா மல் அவளை உற்சாகப்படுத்தும்.

அத்தினி சாதி ஸ்திரீயைத் திருப்தியடையச் செய்யும் விதம்—அத் தினி சாதி ஸ்திரீயானவள் ஆபரணங்களினாலும், அலங்கார பூஷணங்களினா லும், சொகுசான உடுப்புக்களினாலேயும், ஒருகாலத்திலும் திருப்தி யடைய வேமாட்டாள். வெகு சாதுரியமாகவும் வக்கணையாயுமுள்ள சரசசல்லாப மொழிகளினாலேயும் மயங்கிப்போகமாட்டாள். ஆனால் எவ்விதமாய் அவள் திருப்தியடைவாள் என்றால், அவள் சிறுநின்ப ஆசையாகிய மோகத்தில் வீழ் ந்திருப்பவளாதலினாலே அதை எவ்விதமாயாவது தணித்துவிட்டால் சந்தோ ஷமடைவாள்.

நாயக்கன் இத்திலின் விதியை யறிந்து எந்தெந்தக்காலத்தில் எப்படி பெப்படி திருப்தி செய்து சுகத்தை யனுபவிக்கவேண்டுமோ அப்படி யப்படிச் செய்து கூடினால் தான் மாதர்கள் பரவசப்பட்டு உள்ளம் உருகி கா யுநர்மேல் அன்புடையவர்களாயும் பற்றுடையவர்களாயும் ஆய்விவார்கன்.

நாயக்கன் நாயகியினிடம் உண்மைபான அன்பும் வாஞ்சையும் உள்ளவ னாயிருக்கவேண்டும். நாயகியும் நாயகனிடத்தில் மெய்யன்பு பாராட்டி பய பத்தி விசுவாசமுடையவளாகவும் இருந்துக்கொண்டு அவன் மனம்போல நடந்துக்கொண்டு அவனுக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாக்கவேண்டும். நாயகன் மாத் ர்களின் குணங்களையும் விருப்பங்களையும் பகுத்தறிந்து அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி இன்பமுண்டாக்கக்கடவன். அவர்கள் தன்னைச்சேர அருவருக்கா தபடி முயலவேண்டும்.

நால்வகை சாதி ஸ்திரீகளின் படுக்கை.

பத்தினியின் படுக்கை விவரம்—நறுமணமுள்ள நல்ல புஷ்பங்களா லே பரப்பப்பெற்றும் சந்தனம் அத்தர் பன்னீர் வாசனைகளால் சிறைந்

துள்ள மெத்தையின்மேல் பத்திரி படுத்துக்கொள்வான். இது தான் அவளுக்கு பரமாதந்தத்தைக் கொடுக்கும்.

சித்திரியின் படுக்கை விவரம்—சந்தனம் அத்தர் பன்னீர் முதலானவை தெளித்த நல்ல சுத்த லாஸினைத் திரவியங்களைச் சேர்த்துள்ள இலவம்பஞ்சுமெத்தையை விரித்து சித்திரியானவன் அதிக பேராசத்தம் துடனே படுத்துக்கொள்வான். இப்படிப்பட்ட படுக்கைதான் அவளுக்கு அதிக திருப்திபைக் கொடுக்கும்படியானது.

சங்கினியின் படுக்கை விவரம்—அழகாயும் மிருதுவாயும் மழைமழ்பாயும் உள்ள பால்போன்ற வெண்மை நிறமுள்ள அதிக கிரேஷ்டமான படுக்கையை விரித்து அதன்மேல் ஒரு சங்கினி ஸ்திரியானவன் திருப்தியான மனதுடனே சந்தோஷமாய்ப் படுக்கை உறங்குவான்.

அத்தினியின் படுக்கை விவரம்—நல்ல கிரேஷ்டமான படுக்கைகளை பெல்லாம் சீக்கி விட்டுக் கட்டாந்தரையில் அதிகப் பீர்தியுடனே படுத்துக்கொள்வான். இது அவளுடைய உண்மையான சுபாவம்.

பருவப் பெண்களைக் கூடுதலின் பயன்.

விரும்பத்தையக் கூடினால் ஆடவருக்கு தேகத்தில் நோயுண்டாகும் பாலையைக் கூடினால் சரித்திற்குத் திடமுண்டாகும். தருணியையும் பிரேனடையையும் கூடினால் சரச சல்லாபங்களாலும் சுகந்தைப் பெற்று மிகுந்த சந்தோஷத்தை யடைவார்கள்.

தாமபத்தினியின் புணர்ச்சியினால் தாதுவிர்த்தியும் திரிதோஷஹாரமும், பாபரசமும் தேகக்கட்டிம் வலிமையும், குளிர்ச்சியும், புண்ணியமும், மனமயிற் சொர்க்கலோகப் பிராப்தியும் உண்டாகும்.

பாலைப்பருவப் பெண்ணைக் கூடிக் கலந்தால் சற்று உஷ்ணமும் சந்தோஷமும் தீபனபுஷ்டியும், தேகலாகவமும், பரிசுத்தமான ரோதகம் உண்டாகும் என்பது நிண்ணம்.

யெனவனப் பருவப் பெண்ணின் ஸம்போகத்தால், பஞ்சேச்சிரியல் கஞ்சின்பமும் செனக்கியமும் வாதபித்தங்களின் உறுதியும் உண்டாகும், நாடியில் போன்று நடக்கும்.

பிரேனடைப் பருவப் பெண்ணின் ஸம்போகத்தால், ஞானமும், நிலைமும், காமமும், இலகுவான புணர்ச்சியும் உண்டாகும். தாது அன்னப்பறவை போன்று நடக்கும்.

காமாதூர ஸ்திரீயின் புணர்ச்சியால் மந்தபுத்தியும், சோம்பலும், அக்கினிமந்தமும், அரோசகமும், வாதசாட்டியமும் உண்டாகும். தாது ஒரு மைக்கிடப்போன்ற நடையினையுடையதாகும்.

அன்றியும் ஆனி, ஜடி, ஆவணி, புரட்டாசி இந்நான்கு மாதங்களிலும் பட்சத்திற்கொருதரமும் ஸ்திரிஸம்போகஞ் செய்தவரேண்டும். சித்திரை, வைகாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, இந்நான்கு மாதங்களிலும் மூன்று தினங் களுக்கு ஒருமுறை மங்கையரைக் கூடவேண்டும். மார்கழி, மை, மாகி, பங்குனி, இந்நான்கு மாதங்களிலும் காமம் உறும்போதெல்லாம் ஸம்போகஞ் செய்யலாம்.

நான்குசாதி ஸ்திரீகளைச் சேருங்காலம்

நான்குசாதி ஸ்திரீகளிலும் முதலாவது வகுப்பைச் சேர்ந்தவளான பத் மினியைக் கூடுதற்கு நன்மைபொருந்திய பதினாந்து திதிகளில் யாதும் நன் றென்று சாஸ்திரிகள் சொல்லுவார்கள். அத்திதிகளில் விடிபற்காலம் கூட ப்பிரியமடைவான். தசமி, பஞ்சமி, துவதீயை, அஷ்டமி, சதுர்த்தி, துவா தசி, ஷஷ்டி ஆகிய இவ்வேழு திதிகளும் சித்திரனையை மருவத்தக்க திதிக ளாம். இராத்திரியிற் முதற்சாமம் தருதியான காலம். பிரதமை, திரயோ தசி, ஏகாதசி, திரிதியை ஆகிய இந்நான்கு திதிகளில் இராத்திரியில் மூன் ருஞ்சாமத்தில் சங்கினியைக்கூடுதல் பெற்று மென்று சொல்லுவார். சப் தமி, அமாவாசிபை, சதுர்த்தசி, நவமி, பெளர்ணமி ஆகிய இவ்வைந்து திதிக ளிலே இராத்திரி இரண்டாவது சாமத்தில் சந்திரன்போன்ற முகத்தினையு டைய அத்தினியைச் சேருதற்குரிய காலமாகும்.

முன்னேகூறின மான்சாதிப் பெண்ணுடன் முயற்சாதி ஆடவன்கூட இன்பமுஞ் சுகமுமுண்டாகும். பெட்டைக்குதிரைசாதிப் பெண்ணுடன் வி ருஷபசாதிப் புருஷனும் பிடியானைச்சாதிப்பெண்ணுடன் அசுவசாதி ஆடவ னுங்கூடல் இன்பத்தைக் கொடுக்கும் சாதிபேதப்பட்ட புருஷனும் ஸ்திரீயு ம் கூடினால் அவர்கள் சுகந்தையடையாமற் போவதுடன் மிகக்கொடுமையா ன கிரந்தி, அரையாப்பு, பிரதியம், பவுத்திரம் சூலை முதலிய நோயுண்டாய் ச் சுகவிரோதமாய்த் துன்பமுற்று நிற்பர்.

மூன்று பருவப்பெண்களைக் கூடுங்காலம்

பருவம் மூன்றினையுடைய பெண்களில் பாலையை ஐப்பசி கார்த்திகை யாகிய கூதிர்காலத்திலும், ஆனி ஆடியாகிய வேணிற் காலத்திலும் கூடலாகும். தருணியை மார்கழி, மை, யாகிய முன்பனிக் காலத்திலும், மாகி பங்கு னியாகிய பின்பனிக்காலத்திலும் கூடலாகும், பிரேனடையை ஆவணி புரட் டாகிய கார்த்தாலத்திலும், சித்திரை வைகாசியாகிய வேளிற் காலத்திலும் கூடலாகும்.

கிரமப்புணர்ச்சி

நல்லபரிசுத்தமான இரத்தம், தாது, வீரியபுஷ்டி இவைகளை நாயக னும் நாயகியும் அடைந்திருப்பதோடு, ஜீவோற்பத்திக்கு ஆதாரமான முக்கிய

வறுப்புக்கள் இருவருக்கும் பொருந்தி நோய்நொடி வாதையின்றி செளக்கியமான ஸ்திதியிலிருக்கும் சிறிபுருஷரிருவரும் தங்களுக்கு இஷ்டமானபடி சத்திமுந்தைகளைப் பெறவிரும்பினும், அவ்விருவரும் கூடிக்கலக்குமுன்னம் மல்லமருத்து, எண்ணை, கிருதம், நெய்முதலியவைகளை அவர்கள் உன்றருக்க ருத்தி பத்திபமாயிருக்கவேண்டும். அதில் ஆவியுளரித்து தேகத்திலுள்ள அசுத்தநீரை வெளிவரச்செய்யவேண்டும். பின்னும் வமன் மருந்தும், விரோசன மருந்துமுண்டு தங்கள் தேகத்தை ஆரோக்கியமான ஸ்திதியிலிருத்த வேண்டும். அதில் தங்கள் நோய்களை நிவர்த்திசெய்திட அது தேகத்திற்கு செளக்கியத்தைத்தரும், மேற்கூறிய அவுஷதங்களை யுண்டு மலப்பையை சுத்தமாய்வைத்திருக்கவேண்டும். பிரகம்நாயகன்மதுரமான தித்தீப்பு ஆகாராகளை நெய்யுடனும், பாலுடனும், போஜனம்பண்ணவேண்டும். நாயகியானவள் மாமிசபட்சணியாகில் மாமிசமாகாரமும், எண்ணெயிற்செய்த பதார்த்தங்களும் புதிக்கவேண்டும்.

அம்மாதா தீட்டான மூன்றுநாளும் அவள் சும்மாயிருக்கவும், வெறுத்தறையில் படுத்திருக்கவும், உன்னங்கையில் ஆகாரமுண்ணவும், அல்லது பீங்கான்மட்டிற் சாப்பிடவும், திரும்பவும் முன்சொன்ன மூன்றுநினைவுகளிற் கூட்டி விளக்கித்தள்ளவும். எவ்வித அசுத்தமான வேலைகளைச் செய்யவும் அவள் தகுதியானவளல்ல பிறகு காண்கவதுதினத்தில் மஞ்சளும் அது போன்ற வஸ்துக்களும், மேற்பூசிக்கொண்டு தண்ணீரில் ஆமித்து ஸ்காண்ட்செய்து பரிசுத்தமான வஸ்திரங்களைத்தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இத்தப்பிரகாரம் நாயகனும் ஸ்காண்ட்செய்து மல்லபரிசுத்தமான உடைகளைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வெள்ளைக்கலையுண்டு புத்தபமாலை யணிந்து, மணமிகழியுடனே அன்று இரவு ஒருவர்மே லொருவர் காது கொண்டவராய் இருவருக்கடிக்கலத்து முனிக்கும் சிவானது அன்றுகாலே பரிசுத்தமாக முழுதி எழுத்திருத்து வந்தவுடனே முதலில் எவர்முதத்தில் விழிக்கின்றார்களோ அவர்களுடையசாயலாகவே இருக்கு மென்பதற்குச்சந்தைகவிலே. அதுவும்கவிர அம்மாதா அவ்வேளையில் தான் யாரை நினைத்தபோதிலும், தன்மனம் எவ்விதசுகதுக்க விஷயத்தினம் திருந்தபோதிலும், அல்லது பவ்வித மூலவிஷயங்களைச் செய்ய கருதிய போதிலும் அவைப்படியே தான் அக்குமுந்தைகளும், ஜனித்திருக்கும். இதைப்பற்றியேதான், சிலர் வீடுகளில் படுக்கையிலோ, அல்லது கூடமுதலிய மற்றெவ்விடங்களிலோ அழகுசென்றிரியமுள்ள ஸ்திரீ, புருஷர்கள் படங்கலையும் உயாகட்டி யமைத்திருப்பதில் அவர்கள் அப்படங்கள் முகத்திலிழிப் பார்களாகில் அதைப்போலவே குழந்தைகள் பிறக்குமென்பது நிச்சயம். இதற்கு திருஷ்டாந்தம் குகிரை, நாய்களிடத்திலும் காணலாம். இது விஷயம் தெரியாதவர்கள் எதிரீட்டுகொண்டேப்போலும், பக்கத்துவீட்டுகொண்டேப்போலும் இருக்குதென்று சொல்லுவார்கள் இப்படி சொல்லுவது சுத்தபிச்சு. எவ்வேருவன் சாஸ்திரத்தை ஆராய்ச்சி செய்யாமல் இருக்கிறானோ அவன் மனுஷதன்மையை யுடையவனல்லவென்று கருதியின் துணியும்.

கிரமாதீதப் புணர்ச்சி.

அன்றியும் பக்கமாய் ஒருக்கணித்து படுத்திருக்கும் நாயகியுடன் நாயகன் புணர்ச்சிக்கட்கடாவாம். அதிலும் அவள் கூணலாய் வளைந்து குப்புறப்படுத்திருக்கையினம்; சேரலாகாது. உப்படிச் சேருவராகில் ஸ்திரீயின் ஜன்மேத்திரியமானது வாய்வினால் பலமாய் வாதிக்கப்படும். வலது பக்கமாய் படுத்திருப்பவனோடுசேர், இலேத்துமம்; அதிகரித்து சுக்கிலம் கருப்பப்பையில் போய்ச்சேராதபடி அந்நுடையபலத்தைக்குறைத்து தடுத்திவிடுவது. இதுபக்கமாய் படுத்திருப்பவனோடுசேர், பித்தம் அதிகரித்து சுக்கிலம் சரோவரிதம் இவ்விதமானதும் தகித்துவிடுகின்றது. இக்காரணங்களினால் ஸ்திரீயானவள் மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டு புருஷனுடன் கூடிக்கலத்து அந்நிலையிலிருந்துகொண்டே சுக்கிலத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளவேண்டும். எவன் இப்படிச்செய்கிறானோ அவருடைய வாத்தியத்திலேத்துமமாகிய தோஷங்கள் அதன் சரியான ஸ்தானத்தில் தங்கியிருக்கும். எப்போதும் தங்கள் போகித்தபிறகு குளிர்ந்த சுத்தசலத்தால் சால் கைகளைச்சுத்திசெய்தல்வேண்டும்.

இதிலும் அதிகமாய் பெருந்திண்டியுண்டு தேவிட்டியவரும், அதிகப்பெயுடனிருப்பவரும், தாகபிசுதியுடையவரும், பாபத்தினாலடிபட்டவரும் பைத்தியம்பிடித்திருப்பவரும், துக்ககாரத்தில் மூழ்கியவரும், கோபமடிகமுடையவரும், அன்னியபுருஷ கமனத்தவரும், சிறந்தப மோகவெறி கொண்டவரும், ஆகிய இக்குணங்களுடையவளுக்குக் கர்ப்பந்தரிக்கவே சரியாது. அப்படி ஒருக்கால் கர்ப்பந்தரித்து பிள்ளையைப்பெற்றாலும் அப்பிள்ளை அங்கக்குறைவாய் அவலக்ஷணமுடைய குழந்தையாய்ப்பிறக்கும்.

பின்னும் அநிபால்ய கன்னிகைகளுடனும், வயதசௌந்த கிழவிகளுடனும் பல்வகை ஸ்திரீகளுடனும், ரோகமுள்ளமாதருடனும், நாயகன் சேரலாகாது. நெற்சொன்ன குணங்களையுடைய புருஷனோடு ஸ்திரீகளுக்கு சேரலாகாது. ஆகலால் சந்தான விருத்தியின்பொருட்டு ஒருவிதமான மனக்குறைவும் சரி ஆரோக்கியக்குறைவும் இல்லாதநாயகனும் நாயகியும் கூடிக்கலத்து மனமெழ்ச்சியுடையவேண்டும்.

இதன்றி அன்பில்லாத நாயகியை தனது நாயகன் அன்புடன் கூடுதலும், அன்பில்லாத நாயகனை தனது நாயகி அன்புடன் சேருதலும் ஆகிய இவ்விருவரு முழுமனதில்லாமல் அனாமனதாய்த் தாங்கள் சற்றே பிரியத்தான் சேர்த்தனைவதும் நற்சுகத்தைக் கொடுக்காவாம். இப்படிக்கூடுவதற்கு ஜனிக்கும் குழந்தைகளும் இவ்வாறே தாய்தந்தையரீது விருப்பமின்றி வெறுப்புடன் அயலிடம் அதல்வதுண்மை.

நாநமுதிக்கும்போதே

இதபரயோக அமைப்பு

“தவத்தனவோயாந் தான்பெற்றசெல்வம்
குலத்தனவோயாகும் குணம்”

என்றபடி அரசன் அல்லது ஓர் பிரபுவிற்குநித்த புத்திரவர்க்கங்கள் அவர்களைப் போலல்ல ஏக்காலும் சம்பந்தம் கவித்திருந்தி. தாரித்திரினைக் குதித்த புத்திரவர்க்கங்கள் என்னும் கவிதைசெயல் இருப்பதென்னோ? இவையனைத்தும் “தந்தை மதியல்லவோ, அடண்ணே, இந்த விகிதெல்லாம்” என்பதுபோல், இத்தாய் தந்தையர் கேவலபுத்திரியினாலும், அசாக்கிரதையினாலும், கையிருப்பில்லாமையினாலும், கிப்படிப்பலவாறு பதங்குலைய பகுபுத்திரர்களைப் பெறுகின்றதை யோசிப்பவரார்? அப்படி யோசித்தும் அம்மர்மந்தெரிந்துணர்ந்தவரார்? ஆனதைப்பற்றி தான் யாவரும்பலகாலம் சங்கடமிடிசஞ்சலங்கலிற் ருபத்தரியப்பட்டு சதாதுக்காகரத்தில் முத்தியிருக்கின்றனர். ஒவ்வொருவருக்கு முதிக்கும் தாரித்திர கொணையும், பல வித நோய்களும், அநாதசஞ்சலமிடிசனும் தத்தும் அசாக்கிரதையினால் சம்பலிப்பதெயன்றி ஆக்கிரதையினால் ஒருபொதுசாராதென்பதுண்மை. அநிலம் முற்கூறியதாரித்திரவாறுக்குநித்தபுத்திரன்மறுபடியும் தந்தையைப்போற்றி ரித்திரத்தையடைபுகாரணமியாதெனில், இதைச்சுற்று யோசிக்குந்கால், அரசனுக்கு யாதொருசஞ்சலமில்லாமையால், தான் காலக்கிரமப்படி இரவில் உண்டிபெரியாறியுதித்தசகலவைபுலசந்தோஷமுடன் தனக்குரிய எந்த மனைவியரிடத்தும் கூடிக்கலந்துசேர்ந்தனைய தான் படுக்கைக்குப் பள்ளியறையிற் செல்லுங்கால்அதற்குமுன் அந்த இராசபத்திரி அவ்வீட்டு சென்று அரசன் வரவைபெறியார்த்திருந்து இருக்குஞ்சுநிக்கையில் தங்கள் அவ்வோபுசித்தனைத்தும் ஓர்ணமானது மாறாதுமாயிருக்கையில் மறுபடியும் அவ்ருகம் திருக்கும் பண்டு பலாதி பலகாரமிட்டாய் இவைகளை கொஞ்சிக்குலாவீ சந்தோஷசமையப் புசித்து மனந்திருப்பி அவ்வறையில் பிரகாசமாயெறியுந் திபத்தையணக்காது அவ்வெரிச்சப்பிரகாசத்தில் தங்கள் இருவரும் தங்கள் கண்களை மூடாது விழித்திருந்தே மனாலல்லாசமாய் இன்பசுகபோகத்தை அநுபவிக்கையில் அவர்கட்குநித்தும் புத்திரனோ? அல்லது புத்திரியோ? இன்னுயன்பரியந்தம் மகாசம்பந்தையனுசரித்து ககலீயிராய்வாழ்கின்றவையாவர்க்குத் தெரியுமல்லவா? அது அப்படியிருக்க,

தாரித்திரவான் புத்திரவர்க்கங்கள் தந்தாய் தந்தையர்போல் தாரித்திரத்தையடைந்து சஞ்சலப்படுவதைக் கேளுங்கள். இத்தாரித்திர புருஷன்

கமமான் குடிநன்கு செய்கின்றமையால், தான் இரவில் ஏழெட்டு மணிக்குச் செல்லாம் உண்டிபெரியாறி ஓர் இருட்டறையில் திருட்டுத்தனமாய்ப் படுத்தலண்டு சித்திரை செங்கையில், மனைவியோ தனது இல்லத்தில் சொல்ல முடியா அல்லலேத்தீர்த்து விட்டுச் செல்ல பாரிராத்திரியாகின்றமையால், அவ்வோணாநினைத்தபோதுருவரும்சேர்ந்தணகையில் அவர்கள் இருவரும் இருட்டில் தங்கண்களை மூடிக்கொண்டு பசித்தபோதுண்டு புசித்தவை ஜீரணித்து நித்திரை கண்ணோடு யாதொரு இன்பசுகமின்றி வெறுப்புக் காத்தமாட்டாமல் போகிக்கையில், உதிக்கும் குழந்தைகளை நன்கும் அவர்களைப்போலவே கண்மூடித்தன்மையாய் அல்லப்பட்டு அவதியுற் சஞ்சரித்து பிள்ளைக்குப்பிள்ளை அதற்கப்பாலும் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் பாரதாரித்திரத்தில் சதாவீற்றி ருப்பது என்னகொணை? அந்தோ இவையனைத்தும் நந்தியாள் நின்மையால் ஜனிப்பதே யன்றி இதுவொரு விஷயமல்ல. இவையனைத்திற்குக் காரணம் இவர்கள் அஜாக்கிரதை பொன்றே. இதனால் இதனை யாவரும் கவனிப்பாராக.

இராத்திரி ஜாமம் நான்கிலுங்கலந்து,

கர்ப்பந்தரிக்கும் பலாபலன்.

ஸ்திரீகள் பிரவிடையான மூன்று காளும் சுழித்துப் பிறகு என்னை இராத்திரியிலாவது சாமத்தில் யாதாமொருபுருஷன் ஸ்திரீயுடனேகூடினால் அதனால் கர்ப்பம் தரித்துப் பிறக்கும் குழந்தை ஆணானும் பெண்ணானும் கூடிய சீக்கிரத்தில் பிறந்துபோவது நிச்சயம். இரண்டாவது சாமத்தில் தன் நாயகியுடன் கூடினால் அதனால் உண்டாகும் குழந்தைகள் வறுமையினால் ஆயுசு சால்மெல்லாம் வருத்தப்படும். அதாவது ஜீவகாலமெல்லாம் சஞ்சலத்தில் மூழ்கிப் கிடக்கும். எவன் ஒருவன் இராத்திரி மூன்றாவது சாமத்தில் தன் மனைவியுடன் சேர்ந்து அதனால் மனைவி கர்ப்பவதியாகிக் குழந்தைகள் பிறந்து அங்குக்குழந்தை பெண்ணுயிருக்குமானால் அது செட்டிபுடாததையுடையதாகி துஷ்டையாவான். ஒன்றற்கும் உதவாதபாலியுமாவான். ஆண் குழந்தையாய் பிறந்தால் மகா துஷ்டனாயும் விசுவாசகாதனாயும், அடிமைத்தொழில் செய்வோனாய் பிறப்பான். இராத்திரிகாலத்தில் நான்காவது சாமத்தில் கூடுவானாயின் அதனால் ஆண் குழந்தையே பிறக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்படிப் பிறக்கும் குழந்தை அநிசபத்தினாலும் மகாலிஷனுக்குத் தொண்டுசெய்யவனாவான். மத விஷயங்களில் மிசலும் பயபத்தியுள்ளவனாவான். அவனுடைய ஆயுசை எல்லாம் பசுவானுடைய கைநகரியத்திலேயே செலவழிப்பவன். மதங்களை சீர்திருத்தஞ் செய்வதில் தலைமையாவான்.

பகற்காலத்துதிக்குங் கர்ப்பப்பலன்.

எவனே ஒருவன் தன் சொந்த நன்மையைக் சோருகிறானோ அவனும் தன் மனவதையடக்கிக்கொள்ளுஞ் சக்தியுள்ள அறிவுடைய யாதா ஒருவனும்

பகற்காலங்களில் ஒருக்காலும் போகஞ்செய்யாவிடக்கூடாது. அப்படிச் செய்து அதனால் உற்பத்தியாகும் குழந்தை ஆண்பிள்ளையானால், மெட்டகட்டை யுள்ளவனாகவும் அம்பாயுக்காரனாகவும், உலகமறிந்த கொடும்பாலியாயுயிருப் பான். தன்னுடைய ஜீவகாலத்தில் கடுவில் நெயிலே அடியாத்திறும் கஷ்டத் திலும் அகப்பட்டுக்கொள்ளுவான். பிச்சை எடுத்துக் கட்டிவிடும் செய்வா னென்பதற்குச் சத்தேகமில்லை. இதனால் பகலில் ஸ்திரி புருஷன் சேரவே கூடாது.

நாலாநாள்முதற் பத்தோடும் நாள்வரையில்.

செய்யும் கலவியின் பலன்.

ஸ்திரீகள் மாதாந்தர குழந்தையுள்ள நாலாநாள் சித்தகத்தி யுள்ளவரையும், சரீரகத்தமுள்ளவரையுமிருந்தும் ஒன்றேகூடத்தைக் கோறினவரைய தான் ஆடையாபாணங்களினால் அலங்கரித்தும், பட்டுவஸ்துகளிர்த்திர்த்தும் தில்லிப பரிமளகத்தவர்களுடையிரவியங்களைப் பூசியும் தன் கணவனுடன் கூடிச்சுக்கித் தான் இவ்வுடம்பையவளாய் பள்ளியதைக்குப்போய்க் கூடியவனாது கருநரி த்துப் பிறக்குங்குழந்தை ஆனவுகில் பத்தி விசுவாசமுள்ளவனானென்பது நிச்சயம். பெண்ணுகில் விசேஷ பத்தி பூர்வமாய்த் தன் கணவனிடத்தில் நீங்காப் பற்றுதலையுடைய னாயிருப்பாள்.

ஐந்தாவது நாள் இராத்திரியில் இருவருக்கூடிப்பிறக்கும் பெண்குழந் தை நிச்சயமாய் வேலித்தந்தை யடைவதுந்தவிர, தனக்கொரு பெரிய அவதார உண்டாகிக்கொள்ளுவான். ஆறாவது நாள் இராத்திரியில் இரு வருக்கூடிப்பிறக்கும் ஆண்பிள்ளையானது யாசகனாகத் தன் ஜீவகால முழு வளும் பிச்சை யெடுத்த உண்டி அநிச வறுமைபிலே கிடந்து உழலுவான். ஏழாவது நாள் இராத்திரியில் இருவருக் கூடிப்பிறக்கும் பெண்பிள்ளையா னது தன் கணவனுடன் வாழாமல் அவனது சவரகூணையவிட்டு அன்னிய புருஷனுடன் சேர்ந்து வசிப்பாள். எட்டாவது நாள் இராத்திரியில் இருவ ருக்கூடிப்பிறக்கும் பிள்ளையானது பாக்கியவானாகவும், தேவபத்தியுள்ளவனா கவுயிருப்பான். ஒன்பதாவது நாள் இராத்திரியில் இருவருக்கூடிப்பிறக் கும் பெண்பிள்ளையானது தேவபத்தியுள்ளவளாயும், தற்புடையவளாயும், ப ரிசுத்தமான காரியங்களில் ஆசையுள்ளவளாயும், நல்லுழிபில் நீதிநெறிவழி வாமல் நடப்பவளாயுயிருப்பாள். பத்தாவது நாள் இராத்திரியில் இருவருக் கூடிப்பிறக்கும் ஆண்பிள்ளையானது ஜனனமுதல் மரணபரியந்தம் பாக்கித் தையனுபவித்து நல்ல யோசனைகைய யடைவான். அன்றியும் மகாபிரே ஷ்டமான ஆன்மமத்தனமுடையவனாகவுயிருப்பான். பதினோறாவது நாள் இ ராத்திரியில் இருவருக் கூடிப்பிறக்கும் பெண்பிள்ளையானது தன் குடும்ப த்ரில் நல்லபெயரையும், கீர்த்தியையும், சாப்பாற்றுவளாயிருப்பாள். பனி ரெண்டாவது நாள் இராத்திரியில் இருவருக்கூடிப்பிறக்கும் ஆண்பிள்ளையா னது புண்ணியவனாகவும், சிற்றின்ப ஆசையுடையவனாகவும், வருத்தமடை

ந்து உழலாதவனாவான். அவன் தீர்க்காயுளும், தேய்த்தனும், சகல சரீ க்ருணங்களுமுடையவனாவான். பதினாறாவது நாள் இராத்திரியில் இரு வருக்கூடிப்பிறக்கும் பெண்பிள்ளையானது தன்னுடைய காதலையடக்கிவெ ற்றினொருவாள் மலரிடத்தும் மரியாதையாய் நடந்துக்கொள்ளுவாள் நெ றிவழி மலர் குழியில் சித்பவளாவாள். இரய குறலையும் வாய்மையுமு டையவளாயினாள், சதா உண்மையைப் பேசுவாள். பதினான்காவது நாள் இ ராத்திரியில் இருவருக் கூடிப்பிறக்கும் ஆண்பிள்ளையானது அறிவுடையவ னாகவும், எப்போதும் பாக்கியவனாகவும், சகத உயனுபவிக்கும் வரப்பிர சாதம் பெற்றவனாகவுயிருப்பான். இப்படிப்பட்ட முறைமைகளும் விதிகளும் ஸ்திரீ புருஷன் புணர்ச்சியில்கோரிடம் சில முக்கியமான தவறுதல்களு டுக்குத் தக்கதாகவே குழந்தைகளுக்கும் ஸ்திதி யென்கொள்க.

பொருத்தமுள்ள ஸ்திரி புருடர்கட்குதிக்கும்

குழந்தைகளின் சுபாசபம்.

முயல்சாதி புருஷனுக்கும் பத்திரிசாதி ஸ்திரீகளுக்கும் பிறக்கப்போ கிற குழந்தைகள் அது இசுவரபத்தியுள்ளவனாவான். அவர்களுக்குப் பிறக் கும் புத்திரியானவள் பித பரிசுத்தமான மனதையுடையவளாள்.

மாண்சாதி புருஷனுக்கும் சித்தினிசாதி ஸ்திரீகளுக்கும் பிறக்கப்போ கிற குழந்தை ஆண். அது கந்தர்வனைப்போல முகுள்ளவனாவான். அவர் களுக்கே யுண்டான பெண்குழந்தை ஜகன்மே னியைப் போல மெத்தவும் அழகுள்ளவனாவான்.

விருஷபாதி புருஷனுக்கும் சங்கினிசாதி ஸ்திரீகளுக்கும் பிறக்கப் போகிற குழந்தை ஆண் அது பேர்போன யுக்கவீரனாவான். அவர்களுக் குப் பிறக்கும் பெண்குழந்தை பெண்பிசாசாவாள். மேலேசொன்ன விஷ யம் இத்தாலினது முக்கிய அபிப்பிராயம்.

அசுவசாதி புருஷனுக்கும் அத்தினிசாதி ஸ்திரீகளுக்கும் பிறக்கும் குழ ந்தை ஆண். அது இராசகூடனைப்போல பலசலியாவான். அவ்விருவருக் கும் பிறக்கும் பெண் குழந்தை. தான் அடக்கமுடியாத சிற்றின்ப ஆசை கொண்டு வெறிபிடித்தவளாவாள்.

ஆண்பெண் ணுதிப்ப.

இதிற் சதிபதி இருவருக்கும் ஆண்பிள்ளையின்பெரிச் இச்சையுண்டா கில், ரஜஸ்வலையான நாள்நாள் முதற்கொண்டு இரட்டைகிடக்கில் இ ருவருக்கூடிக்கலக்கவேண்டும். தங்களுக்குப் பெண்குழந்தை பிறக்கவிடா முண்டாகில் மேற்கூறிய நான்காவது நாள்முதல் ஒற்றைப்பட்ட நாட்கள் இருவருக்கூடிக்கலக்கவேண்டும். இவ்விருவரைப்புணர்ச்சியாற்றான் ஆண் பெண் உதிப்பதற்கு.

சுபயோக லக்ஷணத்தினால்

குழந்தைகளின் சுபாயம்

நல்ல சுபாயமுடைய குழந்தைகளின் சுபாயம் என்ன? அது என்ன? ஸ்திரீகர்ப்பவதியாகில், அது தேவாந்தரியாக ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. அப்படிக்கில்லாமல் போனாலும் அக்குழந்தையானது முயல் சாதி ஆடவனுடைய எல்லா குணங்களையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

நல்ல சுபாயமுடைய குழந்தைகளின் சுபாயம் என்ன? அது என்ன? ஸ்திரீகர்ப்பவதியாகில், அது தேவாந்தரியாக ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. அப்படிக்கில்லாமல் போனாலும் அக்குழந்தையானது முயல் சாதி ஆடவனுடைய எல்லா குணங்களையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

நல்ல சுபாயமுடைய குழந்தைகளின் சுபாயம் என்ன? அது என்ன? ஸ்திரீகர்ப்பவதியாகில், அது தேவாந்தரியாக ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. அப்படிக்கில்லாமல் போனாலும் அக்குழந்தையானது முயல் சாதி ஆடவனுடைய எல்லா குணங்களையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

அதிக புணர்ச்சி செய்வதனால் விளையும் கேடு

இத்தேசத்து யெனவன புருஷர்கள் பண்டிதரானவரும் பாமரரானவரும் சிறிதளவு விஷயங்களில் மிகுதிக்குடி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். “அளவுக்கு மிகுதினால் அகிர்த்தம் நஞ்சு” என்ற பெரியோர் மூலநாற்படி அளவுக்கு மீறி ஸ்திரீ புருஷர்கள் கலவித்தொழில் இடையிடாமல் இரவும் பகலும் நடத்திவந்தால் அதனால் வரப்பட்ட தீயதகனை எட்டில் எழுதமுடியாது. அதிபாலியத்தில் விவாதம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்பதில் கெட்டலைபவர்களுக்கு நேரிடும் கெடுதல்களைப் பார்க்கிலும் மேற்சொன்ன கெடுதிகள் அதிகமாம். இந்தியா தேசத்தில் அநேக இடங்களில் முகலீஸ் கலியாணம் செய்வது போன்ற குழந்தையோடு உண்மையான விவாஹம் வேறென்றுண்டு. அது எப்படியென்றால் பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் குழந்தைப் பருவத்திலே கலியாணஞ் செய்துவிட்டபோதிலும் குழந்தைப் பருவத்திலே இல்லாமல் சொல்லப்பட்ட மற்றொரு விவாஹம் ஆகும்பரியத்தம் சேரவிடுகிறது. ஆகையினால் பாலியலிவாஹத்தை யதிக கேடுகளுண்டாகும் என்று சொல்லவிடவில்லை. இந்த குழந்தைக் கலியாணமானது ஸ்திரீபுரு

ஷர்கள் இருவரும் பக்குவ வயதடைந்து சேர்ந்து கூடியிருக்கத் தகுமான காலம் வந்தபிறகு தான் நடத்தப்படும். இவர்களில் ஒருவர் பக்குவ வயதடைந்து மற்றொருவர் இளம் வயதாயிருந்தால் இவ்வயத்காரர் பக்குவம் அடையுங்காலம் வரையில் விஷேத முகூர்த்தத்தை நினைக்கப்படும். அப்படியிருந்தும் புருஷனும் ஸ்திரீயும் புதிதாகத் திருசாந்தி யானவுடனே பின்வருவ கெடுதிகளைச் சற்றுங் கவனிக்காதவர். எவ்விராப்பகலாய் ஒரு நாளைக்கு மூன்றுநாள் தடவை ஸ்திரீபோகஞ் செய்வார்கள். இப்படிக்கொஞ்சகாலஞ் செய்து வருவார்களானால் வரவர அவர்களுக்குத் தாது நஷ்டம், பலக்குறைவு உண்டாகிவிடும். சந்தானம் உண்டாகாது. இதை யறிந்து தான் பெரிசியார்க்கெனையும் மருமகனாகியும் வாரத்துக்கு ஒருமுறை அல்லது மூன்றுமுறை சேர்ந்து கூடும்படிச் செய்கிறது. “மாதத்து இரண்டுவேளை மாதணைப் புணருவது வருவது பிரயோசனந்தான்” என்றவாறு கூறியதையாரும் கவனிக்கிறதில்லை. காமத்திற்குக்கண்ணில்லை என்பது மனம்போன போக்கெல்லாரு செய்தவர்கள். அதனாலே துன்பத்திற்கிடமாகுமேயல்லாமல் வேறல்ல. ஒருதுணி தாதுவானது என்பது துணி நல்ல இரத்தத்திலிருந்து உண்டாகுஞ் சத்து என்று வைத்தியசாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். தாதுவானது மிக அருமையான வஸ்து என்று இதனாலே யறிந்துகொள்ளலாம். சுத்தரத்தம் உண்டாகும் வகையை காமதேடலேண்டும். அதற்குத் தகுந்த ஆகாரத்தினைச் சாப்பிடவேண்டும். தேகபயித்தும் செய்தவரேண்டும். பரிசுத்தமான காற்றை உட்கொள்ளவேண்டும். மபோககாலத்தவிர மற்ற வேளைகளில் புருஷனும் ஸ்திரீயும் ஒரே அறையி் ஒரே படுக்கையில் படுக்காது. பலத்தையும் புஷ்டியைத் தரத் தகுந்த ஆகாரங்களை யிடுத்துக் கொண்டு பிரதிநிதன் காலே மாலையில் சரிப்பட்டுச் செய்து கொள்ளவேண்டும். ஸ்திரீ ஸம்போகத்தில் மீதமாயிருக்க வேண்டும்.

இளம் வயத்காரர்கள் தங்களுடைய பாலியமுறுக்கினாலே பின்வருவ கெடுதிகளைப்பற்றி யோசிக்காமல் மனிகெட்டுப்போய் காமப்பித்துக்கொண்டு கட்டடபடி மிதவிரிஞ்சி ஸ்திரீஸம்போகம் பண்ணி பலத்தையெல்லாருசெல்லிட்டு உடம்பைக் கெடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் புத்திரினைத்தினால் நடந்துகொண்டதற்குத் தகுந்த பலனைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் அடைவார்கள். தேசங் கெட்டுப்போகுமென்று நினைத்து சுத்தகுணியமாக ஸ்திரீ ஸம்போகம் இல்லாமலு மிருக்கக்கூடாது. என்னென்றால் அப்படிக்கில்லாமல் முற்றிலுந் துறந்துவிடுவதிலும் அநேக கெடுதிகள் உண்டாகும். தங்களுடைய வயசு, சக்தி, சரிபுஷ்டி, தாதுபுஷ்டி இவைகளுக்குத் தக்கபடி ஆசனையித் தித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அதிக பலத்தையும் தாதுபுஷ்டியும் கொடுக்கத்தக்க ஆகாரத்தை ஒரு ஒன்றுக்கு அது தடவை காலக்கிரமம் தப்பாமல் எடுத்துக்கொண்டுதேகத்தை போஷினை பண்ணிக் காப்பாற்றிவரும் நன்றாய்க்கற்றறிந்த ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு இரண்டு தடவை ஸ்திரீ ஸம்போகஞ் செய்து வருகிறார்கள்.

நென்றால், கொடுத்தபடி வைத்தேயில்லாத அன்னம் அநிகமாய்ப் பருப்பு மட்டாய் செய் கொடுப்பதாய் நான் ஒன்றுக்கு இருமுறை சாப்பிட்டவரும் நம் மங்கள் ஒரு மாடு கொடுத்த குன்று நடவை வைத்தாங்கொள்ளுகிறதே அதி கம். இப்படியிருக்க நான் ஒரு குன்று காண்குமுறை ஸம்போக்கு செய் வதென்றால் எவ்வாறு முடிசெட்டதாய் அப்படிச் செய்பாமல் கிராமாய் குத்துவந்தால் சரீர ஆரோகியமும், பலரும் தேசகாந்தியும், தாதுபுத்தியும் சென்றதிரியும் உடையதும், யெனவன புருஷச் சுவம் புலநியான ஸ்ரீ காமம் தாதுபுத்தியின் இருமை பெருமை தெரிந்துகொண்டி திதமாய்ச் செலவில்கொத்தால் ஒருவன் கன்னமும் உட்குழித்த கண்ணும் ஏறும்பு போன்ற இறைத்த சீரமும் உடையவர்களை எங்குங் காணமுடியாது. வை த்தியுர்களுக்கும் அதிக வேலையிராது. கோயத்த வாழ்வே வாழ்வு என்று எப் போதும் பாலியகினைபோடு கூடி வாழ்ந்திருக்கலாம். இளைசையிலே கிதத் தவம் வராது. வைதீ ஸம்போகத்திற்குரிய சரீர பலம், நமக்கு எவ்வளவு உயரநானும், நம்மை ஆதீர்ணம் பலயீணம், முதலிய வியாதிகளும் கிட்ட செஞ்சி அதுகா. முதுகைப்பருவத்திலும் இளைசைப்பருவத்திலுள்ள தேச பலனை அடைக்கிருக்கலாம் நிக்மாவிரும்பத்தோம் இளைசைபுளம் அ கேசுமனை கருதற்குறும் உண்டி.

பெற்றோர்களுடைய தங்கப் புத்திரர்களுக்காவது பத்திரிகளுக்காவது கலியாணஞ்செய்துதருவதற்கு முயற்சிப்போது அவர்வர்களுக்குத் தாமதமான பலமுடையவர்களைத் தேடிக்கலியாணஞ்செய்துதருவதற்கேவண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் மிகத்திடக்கூத்திர சரிமுடைய பிள்ளைக்கு அற்பப் பிராணிப் பண்பைத் தவிர்த்து வைப்பதும், அற்பப் பிராணியான பிள்ளைக்கு ஒரு பெண்ணைக் கொண்டு செய்துதருவதும் பெற்றோர்களுடைய பெரிய அபிவிருத்திக்கு எதிராகவல்லவாம். பெண்ணிற்கு மருமகப்பிள்ளையைத் தேடிக்கொண்டுவருவதும், பிள்ளைக்குப் பெண்ணைத்தேடிக்கலியாணம் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதும் பெற்றோருக்கேதேடிக்கலியாணம் அப்படிச்செய்வது இத்தேசத்தாருடைய வழக்கமாம். இக்கிலாத்து ஐரோப்பா முசுலிய இடங்களில் பாலியர்களும் பாலிகைகளும் முறையே தங்களுக்குரிய மனைவியைப்பெண்ணையுரித்தெரித்தெறித்துப் பிறகு பெற்றோர்களுக்குக் கறிவித்து அவர்களுடையபிள்ளைப் பெற்றுக் கலியாணம் கட்டிக்கொள்ளுகிறான் இவ்வழக்கம் இத்தேசத்தில் இல்லாததெனினாலேபெற்றோர்களும் குலகுருக்களும் மணமகளும் மணப்பெண்ணும் ஈடாண்டவர்களாயிருக்கும்படி கண்ணுக்கலவிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் ஈடாண்டவர்களுக்கும்படி கண்ணுக்கலியாணம் செய்வது பலக்குதலான யிருப்பவருக்கு அது நித்திரித சம்போகமாய் விடும் அதிசய விபாதிக்கிடமாய்விடும். ஆகையினாலே ஐந்தேசேசச் செய்து விஷயத்தில் முகவிய கலையும் வைக்க வேண்டும்.

இவ்வளவு காலத்திற்குள் எத்தனைமுறை ஸம்போர்ஞ்செய்யலாம் என
அந்நாட்டினுக்கொவ்வது அசாத்தியமான கிரகம் இவ்மனிதர்கள், அறி

த பவசாலிகளாயும், தேச செளக்யபொருளாளிகளாய் யிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நாஸ்தோதரம் ஒருமுறை சம்போகஞ்செய்து வந்தாலும் அவர்களுடைய சரீர ஆரோக்கியத்திற்கு யாதொரு கெடுதியும்கொஞ்சங்கூட சேரிகிடிறதில்லை. சிவபேர்களோவென்றால் ஒருவாறத்திற்கொருமுறை சம்போகம் பண்ணினாலும் அவர்களுக்குத் தேகம் பலவக்குறையடைந்து மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அவரவர்கள் தங்கள் தேகச்சுக்திதான் விரித்துவரும் என்றின்னிடேதேஷணவந்தி முதலியவைகளை நன்றாகக் கவனித்து அதைநின்றுக் கக்கப்படி ஒருங்குபடுத்தித் கொள்ளவேண்டும் இப்பெய்விழுவன கம்மங்கள் தேகத்திற்கொரு கெடுதியும் வருவித்துக்கொள்ளாற்படி காரத்திற்கு ழர்ந்து தரம் ஸம்போகம் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

அவ்வெந்தையுடைய புகழ்.

[illegible]

கர்ப்பகாண்டம்.

கர்ப்போற்பத்தி விவரம்.

இருவருங் கூடிக்கலந்து போகிக்கும் நாயகனும் நாயகியும் சகப்பட்டுல்ல சந்தானமுடையவர்களாகின்றனர். அப்படி சம்போககாலத்தில் புருஷனது சுக்கிலமானது பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். அதேவிதமாய் ஸ்திரீயானது சுரோணிதமும் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். அவர்களிருவர்களுடைய ஜன்மேந்திரிய உறுப்புகளும் வியாதிவேக்கையில்லாமலு மிருக்கவேண்டும். இப்படியிருக்கையில் அதிற்ற்ப்பாது கர்ப்பந்தரித்து பிண்டம் வளர்ந்துவரும். பரிசுத்தமாகிய வெள்ளை வஸ்திரத்தை சாயந்தோக்கில் எப்படிச்சாயம் கெட்டியாய்ப்பிடித்துக்கொள்ளுமோ, அதுபோலவே நல்ல ஆரோக்கியமான இந்திரியமானது கருப்பாசுயத்தில் போய்ச்சேர்ந்தவுடனே கருத்தரித்து குழந்தையாய்விடுகிறது. மேலும் பாலக்காய்ச்சி அதில் தயினை புரைகுத்தினால் அப்பாலை எப்படித் தன்விசார்த ரூபமாச் செய்து விடுகிறதோ? அதேபிரகாரம் சுக்கிலமானது சுரோணிதம் சம்பந்தப்பட்டவுடனே ரூபப்பண்டமாய்விடுகிறது. சுரோணிதம் அதிகப்பட்டால் பெண்ணுருந்தையும், சுக்கிலம் அதிகப்பட்டால் ஆண்குழந்தையுமாய் பிறக்கின்ற பறகை.

• அப்படி ஜனிக்குங் கருவானது தாய்வயற்றில் சரியானபடி எத்தனை நாள் கர்ப்பமாயிருக்கவேண்டுமெனில், அது சுமார் முந்தாறுநாள் அதாவது பத்துமாதக் கணக்கென்றணப்பது பிசுரு. அவை இருநூற்றென்பது நாள். அதின்விவரம் பிரசவகாண்டத்தில் பார்க்க விளங்கும். மேற்சொல்லியவிதமாய் ஆண் பெண் உற்பத்தியானது மாத மூன்று சம்பவிக்குமா? அவ்வது பல வெவ்வேறு காரணங்களினாலே மறுதலையாகின்றன. கர்ப்பந்தரி சந்தறையோசிப்போமாயின், விளங்கும்.

அதாவது:—கெல்லவிதைத்தால் வேறொன்றுமுளையாமல் கெல்லே விளைவதுபோல் முந்தித்தேறின எந்தவிதத்தை விதைத்தாலும் அது அந்த வித்தின்முனையே முளைத்துத் ததைத்து விளைகின்றது. அப்படியே பெண் சிகைவாயுண்டாக்கும் வஸ்துவாகிய சுரோணிதம் அதிகமாய்ப்பாய்ந்திடின், அது கருப்பிண்டத்தைப் பெண்ணுருவாக்கின்றது. ஆண் உற்பத்திக்கு முலாதாரமான சுக்கிலம் அதிகமாய்ப்பாய்ந்திடின், அது கருப்பிண்டத்தை ஆணுருவாக்கின்றது. இதின் தாற்பரியம் என்னவெனில், சுக்கில சுரோணிதங்கள் சம்பந்தப்படுமபோது சுக்கிலத்தின் அளவு அதிகமானால் ஆண்

வர்கள் இப்பிறப்பில் பேடிக்காய்க் கூத்தாடி யுன்பார்கள் என்று காஸ்திரம் மேலும் பரஸ்திரிகமனத்தால் புருஷர்களுக்கு அறிகு பாவம் சம்பவித்து புண்ணியம் நாசத்தை யடைபும். ஐசுவரிய நஷ்டமும் உத்தியோக நஷ்டமும் உண்டாகும். ஆகாரம் கெட்டுப்போய் அகாசாரம் குடிக்கொண்டதுடன் ஆயுசும் சுரோணிதப்போம். இப்படி வேசியா எதிரிகமனமுங்கூடாது, விளக்கினொழியும் வேசியர் நட்பும் இவ்விரண்டையும் தாக்கிப் பார்க்கின் ஒன்றம் கொன்று வேறுபாடில்லாம லொத்திருக்கின்றன. அஃதென்னவெனில் தைலம்வற்றியபொழுதே விளக்கானது பிரசாகமும் அற்றுப்போம். அதுபோலக் கைப்பொருளறிப்போதே வேசையருடைய அன்புமற்றுப்போம். கொய்யும் தவிப்போன்ற மேனியையுடைய வேசையரிடத்திற்கு வருபவர்கள் அமரர்க்குதிபதியாகிய இந்திரனுடனும், சந்திரனுடனும், மகாவிஷ்ணுவாளுடனும் கைப்பொருளில்லையாயின் அவ்விஸைமாதர்கள் அங்காசுக்கும்பிட்டுப்போய வாருங்கொன்றுவிடைகொடுத்ததுப்பிவிடொர்கள். வேசையற்குப்பொருளில் லாதார் விஷத்துக்கொப்பாவார் பொருளுள்ளவர் அசுத்தமானாலும் அவ்வேசையருக்குச் சர்க்கணாகொப்பாவார். இழிந்தோனாயும், இளைபோனாயும் வளைவிற்ப் பொருள் அபேட்சையினால் கூடுகின்றவர்களானதினாலும், காழுகர்க்குத் தங்களைப்பத்தைத் தருவதின்லி அவர்கள் பொருள்களை மாத்திரங் கவந்துகொள்ளுகின்றவர்களானதினாலும் பரத்தையர்க்குப் பொருளிச்சையேவன்றிப் பொருள் தெரிக்கும் ஆடவரிடத்து இச்சையிலல்லாமையினால் வரிடத்துத் தோன்றுபின்லிப் பொய்ப்படுகின்பமானதினாலும், வேசையர்மே லாசை வைக்கலாகாது. வஸ்தினைப்பட்டு மனவருத்தங் கொண்டுபுத்தரி வில்லாத புன்முதலிய செந்தூசுள்பேல் அழிவில்லாதவர்கள் பரத்தையரிடத்து விரும்பிச் சித்திக்கொள்வார்கள்.

பிள்ளையாகவும், சுரோணித்தலின் அளவு அதிகமாகுந் பெண்பிள்ளையாகவும், இரண்டும் சம அளவானால் ஆணுமல்லாத பெண்ணுமல்லாத குழந்தையாகவும் பிறக்கும். மேற்சொன்னவிதமாக கருத்தரித்து அதற்குப் பிண்டம் ஆள்சொருபம், பெண்சொருபம், அவி (பேடி) சொருபமல்லாத குழந்தையானது மூன்றுமாதஞ்செல்லும். அதற்குள்ளாக வேதாதமக்களித்கூறியுள்ள சடங்குகளை மாத்திரம் காஸ்திரோத்தமாய்ச்செய்து நமது இடத்தப்பிரகாரம் ஒன்றை மற்றொன்றாக மாற்றிக்கொள்ளலாம். சுரோணிதம் சுசீலத்தைக்காட்டிலும் அளவில் அதிகமாயிருந்தாலும், இரண்டும் சம அளவாகவிருந்தாலும் கூட மேற்கூறிய சடங்குகளை மாத்திரம் சுரிவரச்செய்தால் ஆண் குழந்தையே பிறக்கும். இப்படிச் செய்வதற்குப் பும்ஸவனம் என்று சொல்லுவர். அதைப்பற்றி விஸ்தாரமாய்க்காணலாம். இந்த பும்ஸவனபெயரே சடங்குச் சுரியானகாலத்தில் சுரியான இடத்தில் கிரியை முறைதவறாமல் நிறைவேற்றினால் நாம் கோறினபடி பலனைத்தவறாமல் அடையலாம். அப்படிச் செய்யாது முறைதவறி வெறுவிதமாய்ச் சடங்குசெய்யப்பட்டால் பலன் கெட்டுப்போய் விபரீதமாய் முடிவதற்குத்தடையேயில்லை. ஆகையால் கருப்பமுண்டாயிருக்கென்று நினைந்து நமக்கு நிச்சயமானவுடனேயும், கருப்பிண்டத்திற்கு அங்கங்கள் அவயவங்கள் ஏற்படுமுன்னமேயும் பிள்ளைக்குழந்தையைப் பிறப்பித்த மருத்தவிய பும்ஸவன அலுவலத்தைக் கர்ப்பினியை அருத்தசெய்யவேண்டும்.

பும்ஸவனமருந்து அத்தவிதமாயுள்ளதில், ஒன்றை யிங்ஷெடுத்துக்கூறுவேம்:—அதாவது வெட்டவெளி மைமான இடத்திலிருக்கும் ஆலமரத்தின் வடக்குமுகமாய்ப்போகும் கிளையிலிருந்தும், கிழக்கு முகமாய் போக்குகின்ற யிலிருந்தும், மலராத இரண்டு மொக்குகளைப்பரிந்து அத்தடவன் இரண்டு உருத்தையும் என்னையும் சேர்த்திடித்துத் தாவிநிறுத்திப் கர்ப்பினியைச் சாப்பிடச்செய்யவேண்டும்.

அடியிற் குறித்திருக்கும் தாயங்களைக் கவனித்து அப்பிரகாரம் நடக்காவிடின், கருவளராமலாயிற்று கருப்பச் சின்னமாய்விடும். பிள்ளையுள்ளதாயிற்று தாயுமாயும் கண்டபடி கண்டவிடத்திலும், கருமுதலானவிடத்திலும், மேடுபள்ளமுள்ள விடத்திலும், குத்தக்கடாது மலசலாகிக் களைக்காலத் திற்பிரவர்த்திக்கவும், கண்டமானவேலையும், பழக்க மில்லாவேலையும் செய்யக்கூடாது. காரமானபதார்த்தமும், வலுவைத்தரும் வஸ்துவையும் அதிகத்தின்னக்கூடாது. குறைந்த அமுதுன்பதில் வயிற்றிலுள்ள கருவளராமல் அழிந்துவிடும். அல்லதுமெலிந்ததாயிருக்கும். அகலப்பிரசவமும் கோரிடும். கர்ப்பினிப்பற்றில் தடியாலடித்தாலும், வெறெவ்வித இக்கட்டுசெய்தாலும் கர்ப்பச்சின்னமாய்படும். ஆதலான குழிகள், கிணறுகள், துறவுகள், நீர்வீழ்ச்சி இவைகளை எப்படிப்பார்த்தாலும் கருப்பிண்டம் கெடுதியாம். அவன் தேகத்தைப் பலப்படவும், குலங்க நடக்கவும், கஷ்டவேலை செய்தலுங்கூடாது. சட்டைவண்டியேற்றலும், கெடுத்தும்

போதலும், உறத்த சத்தங்கேட்கிலும், கருவழிவாம். அவன் எப்போதுமல் வாரந்தே முகமேலாய்ச்சனித்துக் கொண்டானானால் கருப்பையின் தொப்புள் கொடியானது கருப்பிண்டத்தின் கழுத்தைச் சுற்றிக்கொள்ளும். எதிராகமாய் கால்களை நீட்டிப்பதெதிருக்கும் ஸ்திரீயும் இராவழி நடப்பவளும், எப்பத்தியம் பிறத்த குழந்தையைப் பெறுவான். அவன் கண்டபடி கண்டையிடவும் தன்னிச்சிடம் போலதிரியவும், காக்காய்வலியையுள்ள குழந்தையைப் பெறுவான். அவன் சிறின்பத்தில் அதிகம் போகிறானோ அவன் அளவுகூண்டமாயும், நாணங்கொடாதாயும் குழியைபெருவான். டீனையாட்டித்தேற்றதாயும், பெண்சொந்தேட்டப்பதாயிருக்கும். அவன் சதா மனங்கனித்தும் உல்லாசமாயிராது துக்கப்பட்டு துபரத்திருக்கில் குழந்தை மிகப் பயங்கலானபுணர்தும், அற்பாயுருமாய்ப் பிறக்கும். அவன் புணர்ச்சியால் சல்லபமாயிருக்கையில் அன்னியர் ஐசுவரியத் தினமேலிச்சைக்கொள்ளில் பொருமை யுள்ள பிள்ளையைப் பெறுவான், தாய் திருடியாயிருக்கில் பிள்ளை அடக்காப்பிடாரியைப்பெறுவான். இன்னும் யாவத்தொழில் புரியுங் குணமாயிருக்கும். அவன் கோபமுள்ளவனாகில் பிள்ளை மோகம் பொருமை கோபக்குணமுள்ளதாய் பிறக்கும். தாய் தாக்குதலுஞ்சுய்யிருக்கில், பிள்ளைமழுக்கலாயும், சோம்பலாயும், அற்பாயுளாயிருக்கும், தாய் துள்ளு, சாராயம், குடிக்கில் பிள்ளை சஞ்சலபுத்தி, சாபலியகுணம், தாபநுபிடையதாயிருக்கும். தாய் உடுமறமாயித்தின்னில் பிள்ளை மூத்திர அடைப்பு, மேகவெட்டை பாலவதியாகும், தாய் பன்றியிறைச்சித்தின்னும், பிள்ளை தடிப்புள்ள கடமையிரையுடைபதாயிருக்கும். தாய் மாடுரிசுத்தின்னும் பிள்ளை வீணவழித்த கண்களையுடையதாயிருக்கும். தாய் தித்தீப்பு பண்டத்தின்னும் பிள்ளை மேகலித்தியிருவிருத்தும், உணமையாய்ப்பிறக்கும். சிலது தடித்த தேகத்தோறுநிக்கும். புனிப்புபதார்த்தத்தின்னும், பிள்ளைகள் கோயிலாவது ரத்தபேதியிலாவது துன்பமவையும். உப்புக்காரபதார்த்தத்தின்னும், பிள்ளை வலி, பிடிப்பு, மூலமுதலியததல்வருத்தும் உரைப்பான வஸ்துக்களைத்தின்னும் தானுபுக்கியற்றதும், பினமலடாகவுயிருக்கு கசப்புபதார்த்தத்தின்னும் பிள்ளைமெலிந்ததேகமாகவும், கொடியரோகமுண்டாயிருக்கும். துவர்ப்பானபதார்த்தத்தின்னும் பிள்ளை கருப்பு நிறமாயும் மலச்சுருட்டாய்ப்பிறக்கும்.

இன்னும் சில வியாதிசுருதிப்பதற்கு முகந்தாரணமியாதெனில் சிலபதார்த்தங்களை தாயுண்பதினாலேயே ஜனிப்பதுவாம். அப்படி தடுத்த வஸ்துக்களை மீறியுண்பதினாலேயேயும், ஒழுங்கினமான நடவடிக்கையினாலேயுமாத்திரம் கருவழித்து பிண்டம் காசுமடைகின்றதா? அல்லது தகப்பனது ஒழுங்கினம் அதைக்கெடுத்துவிடக் காரணமாகுமா? என்றால் தாய் எந்தெந்தபீதார்த்தங்களைத் தின்னும் அவன் வயற்றுகிக்கும் கருப்பிண்டத்திற்குக் கெடுதி நேருமோ அவ்வஸ்துக்களை தந்தையுத்தின்னும் அவன் தாதுவுக்கு பலக்குறையாய் கருவுக்குக் கெடுதியைத்தரும். ஆகையால் தாய் எந்தெந்த வஸ்துக்களைத்தன்னித் தன்னிச்சையையடக்கிக் கொள்ளவேண்

ஆமோ ? அப்படியே தப்பலும் தள்ளிக்கொண்டே யடக்கித் தள்ளுவோம். வஸ்துக்களை நீக்கவேண்டும். சருப்பிண்டத்தைக்குச் செதிநி செய்வதென்ற பகல காணங்கொழும் இவ்ருவித்சொம்பச் சொல்லியதில் அந்தாரிதாரம் அல்லிருந்தும் நடந்துக்கொள்ளவேண்டும். மேற்கொள்ள விஷயங்களைக் காரிநி போட்டிக்கொள்ளாமல் செய்சலசயாய் மாறம் போனபடி நடக்கும் சதிபங்களை சுகத்தை யுதந்து துன்பத்தையடைவார்கள். மேலும் கல்ல ஆரோக்கியமுள்ள சூத்திரைகளைப்பெற்றுக்கொள்ள விரும்பமுள்ள ஸ்திரியர னைம் முறை தவறாமல் சம்போகாதி கிரியைகளைச் சரியாய் நடத்தி ஆக ராதி விஷயங்களைக் குறித்துச் சொல்லிய பிபத்தகைகளை யுபசரித்து தின்ன த்தகாதபதார்த்தங்களைத் தள்ளி சரித்திற்றுக் சுகத்தைத் தரும் வஸ்துக்க லோமத்திரம் தின்ன வரவேண்டும். தாங்கள் சகலவிதத்திலும் ஜாக்கிரதையாயிருந்து சருப்பிண்டத்தை வளர்த்து வரவேண்டும். அக்கருவைவளர்க்கக் கூடிய பசுவன்கள் பானங்களுண்டு அதற்குக்கூலத்தைத் தரத்தக்க விஷய த்திற் காவங்கழித்து வரவேண்டும்.

எப்பெயரையானவர் தனக்கு யாதொருவியாவியும் அறையாமல் தன்னிடையே காப்பாற்றுவதில் மிக அக்கறையுள்ளவனாக விருக்கவேண்டும். அப்படிக்காப்பாற்றுவதில் தனக்குதிக்குவ குழந்தை சரீர சொல்வியக்குறைவாயிருக்கும். தாய்க்கு மத்தியிற் சுரமண்டலமும், மற்றெவ்வித வியாதி கண்டாலும் அவளுக்குத்தகுந் முருந்துகள் சாகத்தமாயும், தீவிரப்பாயும், வந்த னசமனமாயும், இன்பமாயும், வாய்க்குருகியாய் இருக்கவேண்டும். பேசு யாகுமருத்து மலக்கட்டுமருத்து கொடுக்கக்கூடாது. சேதத்தைக்குத்தி இரத்த பெடுக்கவாறு அபாயகரமான வியாதிக்குக்கடுமையான முருந்தேற்றக்கூடா வாம்.

அவளுக்கு விட்டாவது ஒன்பதாவது மாதத்திற் மரணத்திற் கேதுவான்
உபாயவியாதிகாணில் வாற்றி மருத்தேற்றாது சாக்தமான்வாத்தி மருத்தேற்ற
லாம். அனாதவிட சனிக்க டி கழிபுமுகத்தின்புல நலம் எண்ணெயினதற்க பா
த்திரத்தைக் குளங்க அவினென்றி டித்தி விழுவுத்போலபவமான வாத்தி
மருத்துகயர்க்க அண்ணாநிறையற்றபடி கருப்பிண்டத்தைசேதமாய் அழித்
துவரும். 8, 9, மாதங்க ள் சாக்தமான வாத்திமருத்தைக் கொடுத்தாலும்
அதற்கு முர்வின மாதமுதலில் கொடுக்கவே கூடாது. அப்படிக் கொடுத்
தால் கருப்பச்சின்னமாய் விடும்.

புணர்ச்சியில் முச்சியக்கருத்தானதிரைணி. அதில் ஒன்று நிறுவின்ப
கையை தீர்க்குமின்பம், இரண்டு தங்கமின் குறும்பவிர்த்தி செய்யுமின்பம்,
திரிவிரான்மே ஸ்சிரிபுருவாசிரிசுவர்கலின் சிரி ஆரோக்கியத்தையும், காது
புயிழையும் கார்ந்துள்ளன. அலவாணிதனது சந்தர்த்தத்தினிது சந்தா
வமந்தி கக்கிலமுண்டாகின்றது. அது 60 - முதல் 80 - லுமி இரத்தத்
திரின்று ஒரு லுமி கக்கிலமுண்டாகின்றன. கக்கிலத்துது பின் போ
லிருக்கிப் புணருவத்திருத்தருதியானதாம் அரசுக்கிலத்தின் தன்மையும்

அனவும் நார்துக்குத் ஆகாரத்தையும் நமது ஆகாரத்தையும் ஓர்ணித்து விடு
ம் தேகபலத்தையும் சார்த்துள்ளன. அதில் பால், நெய், தயிர், மாமிசம்
மச்சம், பட்டிலாடு, பாலடைக்கட்டி உள்ளது முதலிய நானுபுஷ்டியைத்தரும்
உணவை அப்பப்போதுண்டு ஓர்ணித்துக்கொள்பவர் சக்கிலம் பலமானதா
யும், புஷ்டியாயுமிருக்கும். ஒருவன் புஷ்டியான உணவையருந்திவரினும்
ஓர்ணசக்தியில்லாவிடின், அவனுக்கு நல்லிரத்தமும் ஊராது சக்கிலமும் நீற்
றிடும். சக்கிலம் எவ்வளவு புஷ்டியாயுள்ளதோ அவ்வளவுக்கு யோகவீன்ப
மதிகரித்து வியாதியற்ற சந்தானமுதிக்கும்.

ஸ்திரீகளுக்கும் தாதுமூலமுள்ளதாயும், புஷ்டியாயு பிருக்கவேண்டும். ஸ்திரீகளின் கருப்பையின் அறைகளில் சிலை முட்டைகளுண்டாகின்றன. சினைப்பையினின்றும் அம்முட்டைகள் முதிர்ந்து பரிபக்குவமானதே வெளியில் தள்ளப்படுகின்றன. அது மாதத்திற்கொரு முட்டை தான் முதிர்ந்து பக்குவமாகின்றன. முட்டை அல்லதுசினையின் தன்மையும், முதிர்ச்சியும் ஸ்திரீ எடுத்துக்கொள்ளும் ஆகாரத்தையும் அவர்கள் தேகரோக்கிய ஸ்திதியையும் பொருத்ததாகின்றன. மாநந்தர ருதுவான ஸ்திரீகளுடைய தேகசௌக்கியத்தை யறிவிக்கும் முக்கிய அடையாளம், ருதுசிரர்வம் செவ்வந்திப் புஷ்பம்போன்ற நிறமுள்ள தாயிருக்கின் ஸ்திரீகளில், தேகாரோக்கியத்தையும் அவர்கள் ஜன்மேந்திரிய உறுப்புகளின் சௌக்கிய ஸ்திதியையும், காண்பிக்கும். ருதுசிரர்வம் மஞ்சளாயும், கறுப்பாயும் உறைத்துயிருக்கின் அம்மாத உறுப்புகள் கோய் கொண்டுள்ளனதென்றும், தேகசௌக்கியக் குறைவுண்டென்றும் தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டியது. அவ்விருவரும் தேகசௌக்கியம் சமமாயடையின் இன்பமாம். அநிஸ்திக்கும் குழந்தையும் கோயற்று புஷ்டியாய்ப் பிறக்கும். இவர்கள் அடிக்கடி யோசிப்பதினால் சுக்கிலகரோணித முறித்து கெடுகின்றன. இதைவிலைமாதரிடங் காணலாம். அவர்களைப்பொருளுக்கிச்சித்து மிதமிஞ்சிய விடாப்போகளு செய்வதினால் அவர்கட்குப் புத்திரருந் பத்திக் குறைவாகின்றது.

ஓர் ஸ்திரீக்கு கர்ப்பமானது மாதத்தின் கழித்து பத்து நாளைக்குள்ளாக
கர்ப்பந்தரிக்கும். அதற்கு மேற்பட்ட நாளைகள் கருதரீப்பது கடினம்
சில மதஸ்தர் தூரமாகத்திரு முன்னமே கர்ப்பநீரிக் கலா மென்ற சங்கை
யைக் கொள்ளுகின்றனர். அதிலும் தூரமாகத்திரு முன் நாலுநாளும் தூர
ம் மின்றியும் நாலுநாளும் இருவருஞ்சேர கர்ப்பநீரீப்பது நிச்சயமென்றெ
ண்ணவும்.

இவ்வருளா சாங்கத்திய காலத்தில் ஸ்கல்தமாகும் இந்திரியம் ஜீவனே டிருக்கும் ஸ்திதியில் கருப்பையிற் போய்ச் சேரவேண்டியதவசியம். அப் படிச் சேராதவராகில் கருதரித்துவனராது. தாங்கள் அணையுங்காலத்தில் புருஷனிடீரினியம் அவன் கருப்பையிற் பாய்ந்து சிதறிப்போகாது கருதரிக் கும்படி முயன்றிடல் புருஷன்போக முடிந்தபின் ஸ்திரீயின்மேல் தன் உட ம்பு அசையாது கொஞ்சகேரம் படுத்திருக்கவேண்டும். ஸ்திரீயும் அவ்வாறு படுத்து மூச்சைமேலா இழுத்திழுத்து விடவேண்டும். இவ்வாறு புருஷன்

செழிதங்கிப் பிறகு பத்து நிமிஷங்களுமாயிற்று பதின்மூன்றாவது நிமிஷத்திலேண்டும். இதில் முதல் நாள் போகத்திலுலேயே சுருதரித்தல் நிச்சயமில்லாததில் மேற்கூறிய தகாலங்களில் ஒருநாள் விட்டொருநாள் இருவரும் சல்லாபமாகக் கலக்க வேண்டும். அக்காலம் யாதெனில், மாதந்திட்டிற்று நானூறாம் முத்தியும் பிறகு ஸ்ரானஞ்செய்தபின் ஆறாங்களுமாம் இத்துடன் கர்ப்பத்தரித்த காலத்திற்குப்பின் குறைந்து இரண்டொருவருக்கு அமைதியாயும் அடக்கமாயும் இருந்து வரவேண்டும். இங்குரைத்த உபாயங்களைக் கையாடியவரின் கர்ப்பத்தரிக்கும் முக்கிய சாதனமாகும். கூத்தாடுதல் ஒடுதல் முதலிய பலவித வீட்டுவேலைகளைத் தவிர்த்துவிடவேண்டும். தொழில்களாலும் கர்ப்பச்சின்னமுண்டாகும்.

ஆண்மலடா? பெண்மலடா?

பிரதமத்தில் ஆண்மலடையன்றி பெண்மலடுகிடையாது. அது எப்படி யெப்படியெனில் எங்கிலும் வித்துப்பாடியென்றி நிலப்பாடு கிடையாது அனாதப்போல நிலத்தில் எவ்வித விதைகளும் சொத்தை சொள்ளை விட்டதாயுள்ளதை நடுங்குதல் அவைகள் ஒன்றேதும் விளையாது. நல்லிதைகள் பலவும் தாகியின் விளையுத்தக்கதே. ஆகையால் ஆண்மலடென்பதற்கு ஒவ்வொரு ஆடவர்க்கும் வித்து நஷ்டம், தாதுயினம் அபுச்சகத்துவம், பேடித்தனம், கோழாவாய் இருப்பதினாலேயே அவ்விதபுருஷர்க்கு வாய்த்த ஸ்திரீகளுக்குக் கருத்தரிப்பாது போகின்றனர் ஆகலால் அவர்களுக்கு மலடி யென்பபெயர் வழங்கலாயிற்று. சில ஸ்திரீகள் அவ்வித புருஷனையன்றி அன்னிய புருஷரைச் சேர்ந்தனவதில் அவர்கட்கவசியம் கருதரிப்பது பலர்க்குக் தெரிந்த விஷயமே. ஆதலால் ஆண்க்குற்றது பெண்ணைக் கடுத்ததெனத்தாற்பரியம்.

இதிலும்பெண்களுக்கு மலடுகிடென்பதில், அவைகருதலாய்வினாலோ, கெடாபுலையினாலோ, அல்லதடேய்ச்சாகுகளினாலோ, ஒன்றும்மற்றிவ்வித நினப்பதார்த்த செடுதியினாலோ சுருதரிப்பது கடினமேயன்றி வேறல்ல. அவ்வித மலடிகளும் யதார்த்தமாய் தங்களுக்குத்த கொடியகொய்களை யகற்றியபின்னமும் அவர்களுக்கு கருதரித்து கர்ப்பமாய்க் குழந்தைகளைப்பிரசவிக்கின்றனரல்லவா? அனால அவர்களுக்குப் பெண்மலடு என்பது பொருத்தாதனவாம். அதினால் சூதகவாய்வு அகற்றுவதற்கு,

சூதகவாய்வுக்கு முழுது.

1. சுக்கடாலோமம் பூண்டுடன்சாயமும்
நெக்கடாகள்ளிப்பால தைச்சேர்த்ததரைத்
தொக்கடாசுண்டை வீதமுன்றாநாளிட
அக்கடாநாலாநாளெண்ணே நேய்த்திடே,

2. சேய்த்திட்டிமுன்றலைக்கு மேவார்த்திட
சாய்த்திடச்சூதகமும் கரைத்திடும்
சாய்த்திடச்சந்தானமுன் ஜனித்திடும்
வாய்த்திடவேவர்க்கும் வழக்கமிகே.

சூதகவாய்வுக்கு கியாமும்

செய்க்காயுழக்குகட்டி பாலிட்டுத்தண்ணீர்ப்படி
காய்த்திடப்போட்டுயொன்றாய்க் காய்ச்சியேகொடுத்திட
சேயமராமாதர்க்கு நின்றிடுஞ்சூதகமாய்
வோயத்திடப்படி மூன்றுநாளாகொங்க்கப்போகுமே.

மலடாவதேன்?

- 1-வது-புணர்ச்சி காலத்தில் மாதர்க்குத்த சேய்ச்சாணில், அவளுக்குக் கருக்குழியில் பாசிபற்றி விளக்கமற்றிருக்கு.
- 2-வது-புணர்ச்சிகாலத்தில் மாதர்க்குச் சரிமுழுதாய் வலிக்குமாயின் அவளுக்குக் கருக்குழியில் வாயுவுகிறைந்திருக்கும்.
- 3-வது-புணர்ச்சி காலத்தில் மாதர்க்கு நெஞ்சுவலித்தில் அவளுக்குக் கருக்குழியில் தசைதற்றிற்றுக்கு,
- 4-வது-புணர்ச்சிகாலத்தில் மாதர்க்கு முதுகுநோய்காணில், அவளுக்குக் கருக்குழியில் கிருமிகள் நிறைந்திருக்கும்.
- 5-வது-புணர்ச்சிகாலத்தில் மாதர்க்கு கண்டச்சதைவலித்தில் அவளுக்குக் கருக்குழியில் உஷ்ணமிகரிக்கும்.
- 6-வது-புணர்ச்சி காலத்தில் மாதர்க்கு எப்பெயரின் அவளுக்குக் கருத்தானத்தில் அதிககுளிர்ச்சியாயிருக்கும்.

மேற்கண்ட வியாதியை சுவஸிக்காது பெண்ணிடென்று கூறுவார்கள். அது சுத்தபிசுது அவ்வவ்வியாதிகளுக்குத்தக்க சித்திகளைச் செய்துவந்தால் ஏன் சிக் உற்பத்தியாகாது அது நம்முடைய அசாக்ரோதையினாலே தான். அதுவும் தவிர எல்லா வியாதினும் கொடியவியாதி பிரஸவம் அவ்வியாதிகள் நம்தாய்மார்க்கு அடிக்கடி உண்டாகிவருவதிலும் அடிநால் நம் தாய்மார்க்கு நெடுநிவருவதினால் அக்காரணத்தைப்பற்றி சாங்கோபங்கமாய் அடியில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றது.

யோனியைப்பற்றியது.

யோனித்துவாரம் ஜலத்துவாரத்துக்கு மூன்றிலொரு அங்குலம் நீளாக இருக்கிறது.

யோனி கர்ப்பாசயத்துக்குப் போகும் கால்வாய், இது கர்ப்பாசயத்தின் வாயில் முடிவு பெறுகிறது. இதற்கு இரண்டு கோடி அளவு. வெளியுள்ள கோடிக்கு வெளிவாய் என்று பெயர்; உட்கோடி கர்ப்பாசயக் கழுத்தோடு சேர்த்திருக்கிறது.

இது சுருங்கவும் விரியவும் கூடிய வஸ்துவிலுமாகி, வாயில் சுருங்கும் தசையையுடையதாயிருக்கிறது. இதன் பின்புறம் அந்தரவேஷ்டணமென்னும் ஜவ்வால் மூடப்பட்டும், பக்கங்களிலுள்ள உறுப்புக்களோடு சன்னல் பின்னான நெருங்கிய ஜவ்வால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

நாடிகள், நாளங்கள், நரம்புகள், சோஷணக்குழைகளாகிய இவைகள் அதிகமாய் யோனிக்குள் இருக்கின்றன.

அதன் மார்க்கம் சுற்று வளைவானது. அது கருப்பையோடு சேருமிடத்தில் சரிக்கோணத்துக்குச் சிறித்ப் பெரிதான கோணமாகிறது. அது இயற்கையாய் நான்கு அங்குலம் அளவுள்ளது. அதன் குறுக்குவிட்டம் இரண்டு அங்குலமுள்ளது. இது கன்னிப்பருவத்தில் முதலிலும் கடையிலும் இருப்பதைப்பார்க்கிலும் நடுவில் அகன்றிருக்கும். இதன் பரிமாணம் குழந்தைகளைப் பெற்றவர்களுக்கு அதிகமாகிறது.

அதன் பிரவேசவாயில் வாயைமூடும் தசையும், ரத்ததசைகளும் சுற்றி வலைபோலாகிச் சுற்றியிருக்கின்றன. அதற்கு யோனிவலையென்று பெயர்.

யோனித்துவாரத்தில் குறைந்தது நான்கு மடிப்புக்களாகிய சுருங்கிய தசைகளுண்டு. மேற்படி மடிப்புகள் நறுவிலி இலைபோலக் காணப்படும். ஆகையால் அது சதையாலாகிய நறுவிலி இலையென்று சொல்லப்படும். இது கீழ்ச் சொல்லப்படும் பிறைச்சவ்வு கிழிந்து இவ்வாறு தோன்றுகின்ற தென்று சொல்லுகிறார்கள். அது பிசுரு. எவ்வாறெனில், மேற்படி ஜவ்வு கிழியாதிருக்கையிலும் மேற்படி இலைத்தோற்றம் காணப்படுகின்றது.

இந்த யோனிக்குப் பிறைபோன்ற ஜவ்வு ஒன்று ஒருவாறு முடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அநேக கிறிபெண்களுக்கு இது கிடையாது. உள்ளவர்க்கோ இளம்பருவத்தில் நிறைந்து மடிந்து இளங்கமாயிருந்து, வயது வருவதற்குச் சற்றுமுன் அகன்று புறேணமாகிறது. இதன் உருவம் ஒருவர்க்கிருக்கிறபடி மற்றொருவர்க்கிருக்கிறதில்லை. ஆயினும், இகன் சாதாரணத்தோற்றம் பிறைபோலிருந்து மூலையில் அதன் ரூபம் இல்லாததாகின்றது. இதன் மத்தியில் துவாரம் உண்டு. இதன் வழியாய் மாதசூதகம் வருகிறது.

சிலவற்றிற்குச் சல்லடைக் கண்போன்ற துவாரங்களுண்டு; சிலவற்றிற்குத் துவாரமே இல்லை.

கர்ப்பாசயம்.

இது ஸ்திரீயின் கர்ப்பைக்கும், மலவாக்கும் மத்தியிலுள்ள இவ்வுறுப்பு சுருத்தங்கிப் பூரண சிசுவாகிறதற்குச் செல்லுகிற மூப்பத்தொன்பது வாரம் வரைக்கும் பிண்டத்தைத் தன்னிடத்தில் வைத்திருப்பதற்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கர்ப்பந்தரிக்நாததற்குமுன் இந்த உறுப்பு கொய்யாய் பழம்போன்றிருந்து, கர்ப்பந்தரித்தபிறகு அண்டலிருத்தம் போலாகிறது. பூரண கர்ப்பத்தில் நீண்ட சுரைக்காய்போலாகிறது.

இவ்வுறுப்புக்கு அடி, உடல், கழுத்து, வாய் இவைகளுண்டு. நாதக்குழைக்கு மேலாயிருக்கும் இதன் பகுதிக்கு அடியென்றுபெயர். இதன் அடிக்கும், கழுத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள சுற்றுக் குறுகலான பகுதி உடலாம்.

இந்த உடலின் கீழ்க்குறுகலான பகுதி கழுத்தாம். இக்கழுத்தின் துளி வாயாம். இவ்வாய் இடையுள்ள குறுக்குப் பிளப்பினால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பிளப்பினோரம் உதடுகளெனப் பெயர்பெறும்.

கருத்தரிப்பதற்குமுன் கர்ப்பாசயத்தின் நீளம் ஒன்று அங்குலத்துக்குக் குறைவாகவும், அடிப்புறத்தில் அகலம் இரண்டங்குலத்திற்குக் குறைவாகவும் இருக்கும். கழுத்தில் ஒரு அங்குலம். கனத்தில் ஒவ்வொரு சுருங்கிய மூன்றிலொன்றாயிருக்கும். இவ்வளவைகள் பலவாறாயிருக்கும்.

கருக்குழியானது முக்கோணமாயிருக்கும். இதைச் சுற்றிலுள்ள தசைகள் யோனி வாய்க்காலிலுள்ள மகமல் போன்ற வழுவுழுப்பாய், அநிக ரத்ததசைகளின் போர்வைத்தொடர்ச்சியாயிருக்கின்றன. இத்தசை கர்ப்பாசயத்தின் கழுத்து உட்புறத்தில் புறாமடிப்புக்களை உடையதாய் விருகும் போன்றிருக்கின்றது. அது ஜீவவிருகமென்று சொல்லப்படும். அப்புறாமடிப்புகளின் மத்தி அநேக நொய்க்கழல்களால் நிறையப்பட்டிருக்கின்றது.

கருப்பையின் அமைப்பு

நெருங்கிய சன்னல் பின்னல் ஜவ்வினாற் சட்டப்பட்ட நரம்புகள், நாடிகள், நாளங்கள், சோஷணக்குழைகள், தசைநார்களாகிய இவற்றால் கர்ப்பாசயம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. தோருசைப் பெருங்குடல், பீடிகை, ஆசைப் பெரிப் நரம்பு இவற்றின் பின்னல் நரம்பிலிருந்துண்டாகிற பின்னல் நரம்பினின்று கர்ப்பாசயத்திற்கு நரம்புகள் வந்திருக்கின்றன. விளாவெலும்பினிடையுள்ள தசைகளுடன் இந்நரம்புகள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால் தேகத்தின் இதரபாகங்களுக்கும் இதற்கும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துணர்ச்சியுண்டாகியிருக்கின்றது.

இதன் நாடிகள் நான்கு. அவற்றுள் பீஜநாடிகள் இரண்டு, இவை கர்ப்பாசயத்தின் அடியிலும் அதன் உபாங்கங்களிலும் பரவியிருக்கின்றன.

கீழிணைப்பை நாடிகள் இரண்டு, இவை கர்ப்பாசயத்தின் கழுத்துக்கும் அதன் உடலுக்கும் ரத்தத்தருகின்றன. இக்காடிகள் எல்லாம் தங்கள் மார்க்கத்தில் ஒன்றையொன்று சந்திக்கின்றன.

இதன் காண்களும் நாடிகளைப்போலவே பீஜகாண்டுகளென்றும், கீழிணைப்பை காணங்கயென்றும் இருவகையுடனும் அனை நான்கு, இதன் வலது பீஜகாண்டம் அதக்காயகாண்டத்திலும், இடது பீஜகாண்டம் பிருக்ககாண்டத்திலும் சங்கமாகின்றன. இரண்டு கீழிணைப்பை காணங்களை வெவ்வேறுபாடும், உட்சந்தென்புநாடும் ஆகிய இவைகளில் சங்கமாகின்றன.

அதன் சோஷணக்குழல்கள் சிறியனவாயும், அநேகமாயும் இருக்கின்றன. நருக்கொண்ட கர்ப்பாசயமானபோது அவற்றினின்று அதிகப்பட்டுத் தடித்து, அக்கர்ப்பாசயத்தின் மேற்புறத்திலும் உட்புறத்திலும் நன்றாய்க் காணப்படும். இவைகள் சந்தென்பு கோளங்களிற் செல்லுகின்றன.

தசைநாடிகள் வட்டமாயும், குறுக்காயும், பின்னிலேப்போலும் பல பக்கங்களில் ஒழுகின்றன. இவைகள் இவ்வாறு செல்வதைக் கர்ப்பாசயத்தின், கழுத்திலும், அடியிலுள்ள இரண்டு கோணங்களிலும் நாம் நன்றாய்க் காணலாம்.

கர்ப்பாசய உபாங்கங்கள்.

கர்ப்பாசயத்தைத் தாங்கும் இரண்டு பக்கத்திலுள்ள முள்ள அகன்றும், வட்டமுமான விகை, உருண்ட விகை, நாக்குக்குழல்கள், நாதாசயங்கள் அல்லது நாட்கோளங்களாகிய இவைகளே.

அந்தரவேஷ்டணமென்னும் ஐயவு கர்ப்பாசயத்தின் முன்பாகத்தையுமே மேற்பாகத்தையும் சூழ்ந்திருக்கின்றது. கர்ப்பாசயத்தின்பக்கங்களிலுள்ள இச்சவ்வின் மடிப்புக்கள் ஓர் பாம்பாகி நாக்குதல், நாதாசயம், ரத்ததாண்டாகிய இவைகளையும் சூழ்த்தொண்டிருக்கின்றது. இதுதான் மேற்கொல்லிய விகைகள்.

உருண்டவிகைகள் வாத்தின் இறகை ஒத்த பருமனையிருக்கின்றன. இவை கர்ப்பாசய அடியின் மேற்கோணங்களிலிருந்து ஆரம்பித்தி, கோணலாய்க் கீழ்ச்சென்று, வெளித்திரும்பிவயிற்றின் புறக்கோணத்தையிலுள்ள துவாரத்தின் வழியாய் அல்குல்தசையிலும் பக்கங்களிலும் செருகின்றன.

பிலோபியன் குழைகள் பிலோபியஸ் என்பவர் இந்த நாக்குழைபைத் தெனியாய் எடுத்துக்காட்டி சொன்னவர். ஆகையால் அவர் பெயரையே இந்த நாக்குழைக்கு இடப்பட்டிருக்கின்றது. தசையாலாகிய நாக்குழைகள் இரண்டும் முற்றங்குல னைமுள்ளதாய்க் கர்ப்பாசயத்தின் அடிக்கோணங்களினின்றும் ஆரம்பிக்கின்றன. இவைகள் உபரத்தின் குறுக்காய்ச் செல்லச்செல்லப் பருத்துப் பாம்பைப்போலாகி, அகன்ற வாயுடன் சுருங்கிய ஓரஞ்சுங்கையுடையதாய் விகைகையுட் சேராமல் அந்தரத்தில் அசைந்துகொண்டிருக்கின்றன. கர்ப்பாசயத்தின் உட்புறமெல்லிய ரத்ததசைப்போலையின்

சுருண்ட தொடர்ச்சியே இதன் உட்புறத்திலுமிருக்கின்றது. நாக்குழைகள் நாதாசயத்துக்கும் கர்ப்பாசயத்துக்கும் மத்தியஸ்தமாயிருக்கின்றன.

நாதாசயங்கள் கர்ப்பாசயத்துக்கு ஒன்றரை அங்குல தூரமாகவும், நாக்குழைகளுக்குச் சற்றுக் கீழாகவும் தட்டையாக் (இதுப்பைக் கொட்டைபோல) நீண்டிருக்கின்றன. இவைகளில் சன்னல்பின்னலான ஜவ்வாலினைக் கப்பட்ட ரத்ததசைகள் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து இருக்கின்றன. அவைகளுக்குச் சினைபென்று பெயர். அச்சினைகளின் தொழில்களை டிக்ராப்என்பவர் தெனியாய் எடுத்துச் சொல்லியதால், அவைகளுக்கு கிரேபியன் விவிசல் என்று பெயர் இச்சினைகள் பின்னுண்டாகும் பிண்டங்களுக்கு முதற்கருவியாகிய கருவினல் நிறையப்பட்டிருக்கின்றன.

காம இச்சைப் பெருக்கத்தினாலாவது, மற்றெந்த இச்சைப்பெருக்கத்தினாலாவது இச்சினைகள் உடைந்தபோது, ஐஸ்மழங்கி அழுக்கடைந்த மஞ்சள் நிறம் கொள்கின்றன.

கருக்கொள்ளாக் கர்ப்பாசயத்தின் ககரணத்துவம்.

கருஉண்டாகிறதற்கு முன்னமே கர்ப்பாசயத்தையுமே தொழிலாவது குதகத்தை உண்டிபண்ணுதல். இச்சுதகம் கருக்குழியிலிருந்து உண்டாகும் ஒருவிதச் சிவந்தநீர். அதிக உஷ்ணமும், சீதளமூலிலாத மத்தியதேசத்தில் இது ஸ்திரீகளுக்குப் பதினாலாவது வயதில் தொடங்கும். தொடங்கி மாதந்தோறும் உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கும். இதனால்தான் அத்தற்கு மாதவிடாய் என்று பெயர்.

இது ஒருதடவை தொடங்கினால் பிறகு முப்பதுவருஷகாலம் அல்லது ஸ்திரீகளுக்கு நூற்பத்துநான்கு, ஐம்பது வயதுவரைக்கும் வியக்கத்தக்க கிராமமாய் உண்டாகிக்கொண்டேவரும் அதிகஉஷ்ணதேசங்களில் இந்தச் சுதகம் பெண்களுக்குப் பத்து வயதிலேயே தொடங்கும். சீதளதேசங்களிலோ இருபது வயது சென்றாலும் அது காண்கூறா அரிது. அப்படிச் கண்டாலுமோ அச்சுதகம் மூன்றுமாதத்திற்கொரு தடவ்தான் காணப்படும்.

இச்சுதகம் உண்டாகும் காலம் ஸ்திரீயின் தேகக்கூறுபாட்டின்பேரிலும், உண்ணும் உணவின்பேரிலும் பொறுத்திருக்கிறது. அச்சுதகம் ஒவ்வொருகாலத்தில் இவ்வளவு வருமென்பதும் மேற்குறித்தவற்றையே நோக்கிச் சொல்லவேண்டும்.

ஆயினும் இங்கிலாந்துதேசத்தில் சுமார் அதன் அளவு நான்கு அஷன்ஸ் என்று சொல்லலாம். இது நான்கு நாட்களிலும் வரும் குதகத்தின் அளவாம்.

இச்சுதகம் என்னும் நீரில் கிருமம் இல்லாமையால் அந்நீர் கட்டுகெதிலல்ல.

* கிருமம்என்பது ரத்தத்தில் சேர்ந்த ஒரு வஸ்துவும், ஆல்புமீன் எனும் வஸ்துவும் சேர்ந்து தவசக்குக்காரணமாகிறது.

ஒரு பெண் முதற்பிரவுடையாவதற்கு முந்தியும், ஆயிரக்கும்போதும் பின்னிட்டு ஆகுத்தோறும் தனக்குள் உண்டாகும் ஒருவிதக்கிளர்ச்சியினாலும் ரத்தப்பெருக்கத்தினாலும் அதிகமாகவாவது, குறைவாகவாவது அசௌக்யம் உண்டாகும். சாதாரணமாய்ச் சோர்வும், தனத்தின் கழல்களின் பெருக்கம் விழுந்தல்போலிருப்பதும், சுருக்கென்று குத்துவதுபோன்ற நோயும், தலைமயக்கமும், இடுப்பிலும் தொடையிலும் சுகலீனமும், அநீரணமுமாகிய இவைகளே.

குதகம் சந்தேகமின்றிக்கர்ப்பாசயத்தின் உட்புறத்தினின்றே வருகிறது, கர்ப்பாசய உட்புறம் வெளிப்புறமாய்போது உட்புறத்தினின்றே வருகிற தென்பது நன்றாய்த் தெரிகிறது.

பருவத்துக்கு முந்தி ஆகும் குதகம்.

ஆங்கிலேயதேசத்தில் அழக்த தேகமல்லாத சிலபெண்கள் சரியான காலத்திற்கு இரண்டொரு வருஷத்துக்கு முந்தியே பிரவுடையாகத்தலைப் படுகிறார்கள். இப்படியாவது எதினென்று ஆராய்ச்சிசெய்யுங்கால், அவ்விதப் பெண்கள் ரத்தபுஷ்பியுடையவர்களென்று தெரியவரும். மேலும் இவர்கள் நங்கள் ரத்தத்தில் ஹீமோகுளபு போக்கு, சிலவாரம் வரைக்கும் நாலு நாளைக்கொருதரம் இத்தப்புக் கூடிய விரோசனத்துக்கு உட்கொண்டு சற்று இச்சாபத்தியமாயிருந்து உலாவிப் பிரயாணப்படுவார்களாகில், அநேக மாதமன்றிச் சில வருஷம்வரையிலும் பூப்பில்லாமலிருப்பார்கள்.

அகிக் கிற பருவமுடைய பெண்களுக்கும் குதகம் வெளிப்பட்டதாய் நம்பத்தக்க சரித்திரங்களுண்டு. இவ்விதப் பெண்களில் பெரும்பான்மை யோருடைய கருப்பை அல்லது யோனி வியாதி யாக்கிக் கழிவிதளுக்குக் காண்பது போல் ரத்தம் வெளிக்கண்டிருக்கவேண்டும்.

குதக நிற்பாடு.

இது குதகத்தடை, வெளிக்கண்டும் உடனே நின்று விகாரமாய்ப் பசுமை கலந்த மஞ்சளிறம் முகத்தில் காண்பதனால் அது பசுமைரோகம் என்னப்படும். இன்னும் இதற்கு மூன்றுவிதப் பெயர் உண்டு.

குதகம் வரவேண்டிய காலத்தில் வராமல் நின்றால், ஸ்திரீக்கு உடனே யாகிலும், சிலநாட் சென்றாகிலும் சோம்பலும், மனமழுக்கமும், சோர்வு முண்டாவதுமல்லாமல், சிலவேளை மூக்கடைப்பும், நற்றுக்கரினமையும், பசிமத்தமும், பசியின்மையும், தேக கனகனப்பும், இடுப்பில் கிறுநோவும் தேகம் அசங்கியமாய் அழுக்கடைந்த மஞ்சள் நிறமாயிருத்தலும் ஆகிய இவைகள் உண்டாகும். தேக உஷ்ணம் குறைவுபடும். தேகத்தில் செளக்கியக் குறைவு என்பதை ஒவ்வொரு குறிப்பும் தெரிவிக்கும்.

காரணம்.

இதற்குக் காரணம் தெளிவாய்த் தெரியவில்லை. சிலருக்கு இது நாதாசயங்களிலுள்ள குற்றத்தினால் உண்டாகிறது. பலருக்கோ வெளியில் தேசத்தில்

உள்ள நாடிமண்டலம், வரைபண்டலமாகிய இவைகள் இயற்கையான உணர்ச்சியை இழந்தும், கர்ப்பாசயத்தில் அவைகள் உணர்ச்சியை விசேஷமாய் இழந்தும் இருக்கிறதினால் உண்டாகிறது என்பதற்கு நிச்சந்தேகமான அத்தாக்கிதருண்டு.

பரிசாரம்.

பரிசாரத்தை இரண்டாகும்:—

முதலாவது, தேசமுமுமையும் பலத்தையும் உணக்கத்தையும் உண்டாக்குதல்.

இரண்டாவது, ஹீமோகுளபுக்களைத் தூண்டுவது.

முதலில் செய்யவேண்டிய பரிசாரமாவது. அன்னபேதிமாதத்திரை அல்லது அன்னபேதி கலப்பு ஜலரூபத்தேரடி காகம், கலம்பேவேர், மற்றும் சில கைப்பான் மூலிகைகளுடன் வெள்ளைப்போளம், கலாசசாயம் ஆகிய இவைகளைக் கலந்து கொடுக்கவேண்டும். குளிர்ந்த உப்புஜலத்தில் குளிக்கவேண்டும். *இந்த ஸ்நாநத்தினால் கம்பயன் வருவது சரியாவத்தின் பேரில் பொறுத்திருப்பதினால் அந்தப் பலம் இருக்குமானால் செய்விக்கவேண்டும். இந்தப் பரிசாரத்துடன் சுத்தமான இடத்தில் உலாவி தேசத்தில் உற்சாகத்தைக் கொடுக்கத்தக்க உணவை ஒழித்து, சாதாரண பலம் வரத்தக்க உணவைக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாவது பரிசாரம். வாரத்திற்கு இரண்டுதரம் முஷாம்ப்ர விரோசனத்துக்குக் கொடுப்பதும், இரண்டுதரம் பீச்சாங்குமூல் பிரயோகிப்பதும், பிரதிநிதம் குடுகொண்ட உப்புநீரில் இடுப்பு வரையில் கணையச்செய்வதும், விசேஷமாய்ப் பாதத்தை உலர்ந்த கம்பளியால் மூடுவதும் வேண்டும். இங்கு லாந்து தேசத்தில் பாத்து, பண்டான் என்னும் இடங்களில் அயஸம்பந்த நீரில் சிலநாள் ஸ்நாநம் செய்தும் நன்மை கிடைத்திருக்கிறது சாதாரண பரிசாரங்களால் கோரின நன்மை உண்டாகாதபோது, ரஸபஸ்பம் வாய்ப்பிடிக்கிறவரையில் ஜாக்கிரதையாய்க் கொடுத்தால் நன்மைதரும்.

குதகக்கட்டு.

குதகம் ஓர்தடவை ஆரம்பித்தால் பிரதி மாதமும் தவறாமல் வரும் ஆனால் கர்ப்பகாலத்திலும், பால்கொடுக்கும்போதும், கருப்பை நோய் கொண்டபோதும் அது வெளிப்பட்டாமல் இருப்பதும் நிறி, வேறு சில ருக்காதாங்களாலும் சிலகாலங்களில் கட்டிப்போகின்றது.

இந்தச் குதகம் சாதாரணமாக உண்டாகும் காலத்துக்குச் சற்று முன்பாகிலும், அல்லது ஆரம்பித்த பின்பாகிலும் குதகம் கட்டிப்போகின்றது, கட்ட

*இந்தச் குளிர்ந்த ஸ்நாநத்தைச் சமீக்கமாட்டாத மெலித்கையான தேசமுடையவர்களுக்கும் குளிக்குமுன் ரத்த ஓட்டத்தை வினாவுபடுத்தும்படி வீயர்வை காணுவிதமாய் கடந்த ஜலத்திலிருந்து தாமசம் செய்யாமல் குளித்துத் துடைத்துப் போர்த்துக்கொள்வதினால் நன்மைபுண்டாகும்.

மனபிறகு சிலகாலம் தேகத்தில் அசௌக்கியமில்லாமற்போனாலும், பின்னிட்டெனும், அஜீரணமும், பலவீனமும், நாசி, சுவாஸ்பை, இரைப்பை தேகத்தின் ரணம் இவைகளினின்று ரத்தம் ஒருகுதலும் ஆகிய இவற்றால், தேக அசதி முக்கியமாய்க் காணப்படுகின்றது.

நாரணம்.

கை கால்முதலிய யாதாமொரு அங்கத்திற்குக் குவிர்ச்சி படும்படியிடுதல், பலமான மனக்கிளர்ச்சி, சுக உண்டியின்மை, கெட்ட காற்று, அடிக்கடி பிண்டம் களாதல், மிதமற்ற ஊர்ச்சி, இவையெல்லாம் நெகத்தின் அல்லது கர்ப்பாசயத்தின் செயற்கைகளே.

பரிசாரம்.

இதற்குப் பரிசாரம் செய்யத் தொடங்குவதற்கு முன் இச்சூதரம் திடீரென்று நின்றவிட்டதோ காளாவட்டத்தில் நின்றிருக்கிறதோவென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அது திடீரென்று நின்றவிட்டதாயின், அதற்கெற்ற குறிகள் உடனே வெளிக்காணும். அப்போழுது மேலாகவும், நாளங்குளின் அழுத்தவும் குத்தி ரத்தம் எடுப்பதுடன், உப்பு விரேசனத்துக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இடுப்பு வரையில் குடான ரீரில் குவிக்கவேண்டும். கர்ப்பாசயத்தில் அதிக கோயுண்டாகில், அபிணி, குரோசானி, ஓமம், போஸ்தக்காய், ஊமத்தை, மயக்கமுண்டாக்கும் மற்றெவ்வித மருந்தாகிலுமொன்று ஆகிய இவற்றிலொன்றை வியர்வையை உண்டாக்குகிற மருந்துடன் சேர்த்துக்கொடுத்தால் சுகம் உண்டாகும். அப்படிச் செய்வதுடன் கர்ப்பாசயத்தின் பக்கங்களில் அட்டைவிட்டாகிலும், குடுவைப்பொறைவிட்டாகிலும் ரத்தம் எடுத்துவிட்டால் பின்னும் அதிக சுகம் உண்டாகும்.

குதகம் நாளாவட்டத்தில் வாராமல் நின்றிருக்குமானால், கர்ப்பாசயம் கோய்கொண்டதனால் இவ்வாறு ஆயிற்றேவென முத்தித் தெரிந்துக்கொள்வது ஆவனபகம். அது கோய்கொண்டதனால்லாவிட்டால் இதற்குப் பரிசாரம் குதக நிற்பாட்டுக்குச் சொன்னதோடு ஊக்கத்தைத் தரத்தக்கவைகளில் விசேஷமாய் நவாச்சாரங்கலந்த ஜலத்தைப் பீச்சாங்குழல் மூலமாய் ஆசனக்குழலில் உபயோகிக்கவேண்டும்.

குதகக்குலை அல்லது கோயோடு கூடிய குதகம்.

கோஞ்சமாசு குதகம் வெளிப்படுகிற பெண்களுக்கு கோய்கொண்ட கர்ப்பாசயத்தின் செய்கையினால் இது உண்டாகிறது. இது உண்டாகும்பெண்கள் சாதாரணமாய் மட்டிகளே. கர்ப்பாசயத்தில் அதிக கோயுண்டு. கோய்கொண்ட இடத்தின் மேல் சைவைத்து அழுத்திப்பார்த்தால் கோய் அதிகப்படும். அக்காலத்தில் இவர்களுக்குத் தலைகோயும், வயிற்று கோயும் உண்டாகி, வயிற்றில் ஆகிர கனத்தடிபோல் தோற்றம். இவர்களுடைய சரோணி

தத்தில் ரத்தக்கட்டிகளும், கர்ப்பாசயத்தினால் கீழ்ப்புணர் ஜவ்வுத் துண்டுகளைப்போன்ற ஜவ்வுகளும் இருக்கும்.

நாரணம்.

இதற்குச் காரணம், கர்ப்பாசயத்தினுட்படும் அனாவாசி தாபிதம் போண்டு விசர்க்கம் செய்யும் ரத்ததசரங்களைச் சுருக்கும்படி செய்வதான.

பரிசாரம்.

குதக வெளிக்கண்டபோது தேகத்தின் மேலாகக் குத்தி ரத்தம் நாளங்குழல் நலமுண்டாகும். பிரதிதினம் காலைமால வேளையில் இடுப்பு வரையில் குவிப்பதுமன்றி, தேட்டையாணிவான கஞ்சித்தண்ணீரில் அல்லது வெங்கீரில் அபிணித்திராவகம் ஒரு திராம் கலந்து பீச்சாங்குழல் மூலமாய் ஆசனத்தில் செலுத்தவும் வேண்டும். அபின், கர்ப்பூரம், குரோசானி, நமசுத்து இவைகளை மனகாரியுடன் பூரண அனாவாய்க் கொண்டால் சிலவேளை அதிக சுகத்தரும். சடாமாஞ்சி, குவாக நவாச்சாரத்துடன் சேர்த்த திராவகம், நவாச்சாரம் சேர்த்த சிர்ஸைக்காடி ஆகிய இவைகளை உட்கொள்வதினாலும் சுகமுண்டாகின்றது.

குதகப் பெரும்பாடு.

பெரும்பாடுன்பது ஒரே காலத்தில் அனாக்கு மிஞ்சிவரும் குதகம். இது வரும்காலத்தில் அமிதமாத வருவதும், ஒருதரம் கண்ட குதகம் நீர்த்திருப்பதுமாக இருக்கும்.

காரணம்.

இதற்குக் காரணம், கர்ப்பாசய துணியினால் ரத்ததசரங்கள் பலன்குறைந்து, நார்கள் தளர்ச்சியாகி, கர்ப்பாசயம் கன்றி தேகத்தில் ரத்தம் உபரியாகிப் பருமனாவதுதான்.

பரிசாரம்.

எந்த உணவிலுமும், செய்கையிலுமும் அடிக்கடி ரத்தவிர்த்தியும், ரத்த வேழமும் உண்டாகிறதோ, அவைகளை மிகுந்த ஜாக்விதையாய்த் தடுக்கவேண்டும்.

குதகமாகி இருக்கும் காலத்தில் நிச்சிந்தையுடன் நிமிர்ந்து படுத்திருப்பதும் இன்றியமைந்ததாகும். இடுப்பிலும் * மேகன என்பின் பொருத்தம்

* 1. மேகன என்பின் விவரம்—கூபகம் என்பது பல எண்புகட்டம். இது கடைமுள்ளத்தண்டினால்முதுகெலும்புடன் சேர்ந்தும், ஆசனச்சந்தென்புகவில் இரண்டுதொடையென்புகளும் சேர்வதினால் கால்களோடுஇணைந்தும் இருக்கிறது.

2. எம்பூரண பருமமுடையவர்களின் கூபகம் நான்கு எண்பாலாகியிருக்கிறது. 3. இரண்டு ஆசனச் சந்தென்புகள். 4. ஒரு பீடிக்கை என்பு. 5. ஒரு புச்சு என்பு. 6. ஆசனச் சந்தென்புகள் கூபகத்தின் முடிப்பும், பக்கங்களுமாயிருக்கின்றன. பிறக்கும்பாடும், பிறந்து சிலநாள் வரைக்கும் ஒவ்வொரு ஆசனச் சந்தென்பும், இடுப்பென்பு

திலும் குளிர்ந்த ஜலம் விடலாம், அல்லது பனிக்கட்டிபிடலாம். ரத்தம் அதிகமாகப் பெருகினால் ஐந்து கிரேயின் பொட்டைப்பு நீரில் கலந்து ஒவ்வொருமணிக்கு ஒவ்வொருதரமாகக் கொடுக்கவேண்டும். காடி தளர்ந்தால் தாதுத்திரியாவகங்களை விசேஷமாகக் கொடுத்தால் பலஞ்செய்துவிடக்கூடாது. களைச் சுருங்கச்செய்தாலும் செய்யும். வங்க வுப்பு, அபிவி ஹிய இவைகளை சீர்மைக் காடிபுடன் கலந்து கொடுத்தால் நன்மைபுண்டாகும்.

ஜலிப்பு.

கர்ப்பாசயத்தில் அடங்கிய கருவாயைப் பற்றிப் புத்திரிக் கொட்டாததாயும், தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆசை புத்திரத்தக்கதாயுமுள்ள ஜலிப்பு விஷபந்தைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லவேண்டும். எவ்வளவு ஆராய்ச்சி செய்காலும் அதையோசத்தில் உபயோகப்படாதென்பது ஆராய்ச்சி செய்வோருக்குத் தெரியவரும். இந்த விஷபந்தில் மால்பிடி, ஆர்வி, ஸ்பாலன்சாயின், ப்ரூமன்பாக், டென்மன், ரேன் இவர்கள் செய்திருக்கிற கிரந்தங்களில் இதைப்பற்றிய பாகத்தை நன்றாய் அறிந்துகொள்ளலாம்.

சுக்கிலமானது கர்ப்பாசயத்திலியவேலித்து, நாட்குழல்வழியாய்நாதாசயத்தில் சென்று, பிண்டத்திற்கு முத்தம் காரணமாகப் வந்து நிறைந்த இடங்களில் ஒன்றை அல்லது பலவற்றை எழுப்புகிறது. இதைச் செ சுக்ரணத்திலுதிசிகள் சந்தேகிக்கிறார்கள்.

புணர்ச்சிகாலத்தில் நாதகாளாக் கொஞ்சம் விரிந்து நாதாசயத்தைக் களைவி அதிலிருந்து வெளிப்பாகிப் பக்குவமான கருவைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கின்றது. கருக்கொண்ட சினை அந்தவேண்டின ஜவ்வால், மூடப்பட்ட சினைப்பையினின்று வெளிப்பட்டி, கருக்கொண்ட பக்கராகித் குதலில் திறந்து வாயினுட்பிரவேசிக்கின்றது. அதன் வழியாகக் கருக் கொண்ட மூன்றுவரத்துக்குள் கர்ப்பாசயத்துக்கு வந்து அங்கே மெல்ல மெல்லப் பூரணத்தன்மைக்கு வருகிறது. இது நாதாசயமாய் எண்ணப்பட்டபவர் அபிப்பிராயமானாலும், நேரம் என்பவர் எட்டாம்காள் கடைசியில் சினை வாய் கர்ப்பாசயத்தில் கண்டதாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்.

8. ஆசை என்பது, 9. மேகன என்பது என்று மூன்று பிரிவுள்ளதாயிருக்கிறது. வயது வந்தபிறகு இப்பிரிவுகள் மறைந்தபோதிலும் அவைகளின் பெயர்க்கிடும்.

மேகன என்பது ஆசைச் சுத்தென்பின் முன்னதாகவும், சிறுபக்கராகவும் உள்ளது. இது பெயரளவாய் தலை அல்லது சயதம், உடல், கிரையெனப் பிரிந்திருக்கிறது. மேற்படி உடலின் துணியில் மேற்புரம் கொள்கொளப்பாயிருக்கின்றது. இது இனையொத்த எதிரொப்புடன் உறுதியான முகுத்தினாலும், அஸ்திபந்தங்களினாலும் கிரண்டு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த இணைப்புக்குப் பிபர் மேகனப்பொருத்து. மேகன என்பின் கிள்களால் உண்டாகிய கிளவுக்கு மேகன வகைவென்று பெயர்.

கரு.

இவ்வாறு கர்ப்பாசயத்தில் சேர்ந்த கருவே இனிப் பூரணமாகும். சிசுவிற்கு முதற்காரணங்கள் அமைத்தனவாயிருக்கின்றது. அமைத்த இக்காரணங்கள் அதுவளவாயும் விளக்கமாயும் உள்ளன ஆதலால் அவைகளைக் காண்பதரிது.

ஜலின் என்னும் பிசின் தன்மைகீர் தொடர்விலுள்ள இரண்டு ஜவ்வாலா கிய சவசங்களை இக்கருவினிடத்தில் காணலாம். அக்கவசங்கள் உட்கவசம் புறக்கவசம் என்று சொல்லப்படும். இவைகளுடன் உட்கவசத்தினாலுண்டாகிய பனிகீரும் சேர்ந்துதான் மேற்குறித்த பூரண கருவாம்.

கருத்தரித்தவுடன் கர்ப்பாசயத்திலுள்ள ரத்ததசரங்கள் அதிக வேகங் கொண்டு ஒருவித கீரை விசர்க்கஞ்செய்கின்றது. அக்கீர் தடித்த பிருதுவான சுலபமாய்க் கிறியத்தக்க ரத்தரமுள்ள ஓர் ஜவ்வை உண்டெய்ந்துகிறது இந்த ஜவ்வை இரண்டு புணாகளாகப் பிரிக்கலாம். மேற்புணா ஜவ்வு கர்ப்பாசயத்தோடும், கீழ்ப்புணா ஜவ்வு முன் சொல்லிய புறக்கவசத்தோடும் சேர்ந்திருக்கின்றன.

மேற்புணா ஜவ்வானது பிரஸவமாகிவகாக்கும் கர்ப்பாசயத்தின் ஜவ்வாயிருந்து, பிரஸவமான பின் புறக்கவசத்தோடு வந்த பாகம்போசு, மற் றது அழுக்கோடு வருகின்றது, கீழ்ப்புணா ஜவ்வானது அதிக மெல்லியாயிருந்து, கருவளர வளர பின்னும் மெல்லிதாகிறது, கருத்தரித்து காண்கு மாதம்வரை கருவும் இதுவும் ஒன்றுபட்டிருந்தாலும், இவ்விரண்டையும் தனித்தனி பிரிக்கலாம். நான்கு ஐந்துமாதத்திற்குப்பிறகோ கருவின் பளுவினால் இரண்டு ஒன்றுகி, அவைகளின் அடையாளம் தெரியாது, இதனால் தான் கர்ப்பாலத்தின் பின்பாதிபில் கர்ப்பாசயத்தைப் பரிசோதித்துப்பார்த்தால், கர்ப்பாசயத்துக்கும் பிண்டத்துக்கும் மத்தியில் புணா ஜவ்வு, புறக்கவசம் உட்கவசம் ஆகிய இம்மூன்றுமாதிரித் தாணப்படும்.

கவசங்களை அகற்றுவதற்கும், கர்ப்பாசயத்தின் பளுவினால் பிண்டத்துக்கு ஒரு திங்கும் கேரிடாகிருக்கும்படிக்கும், பிரஸவகாலத்தில் சிசுவரும் வழியாகிப் கர்ப்பாசயவாய் முதலானவைகளை அகற்றுவதற்கான ஓர் ஆப்புப் போலாகும்படிக்கும் பனிகீரைத் தேவன் கருஷ்டித்திருக்கிறார்.

மாயை.

மாயை என்பது தாய்க்கும் சிசுவுக்கும் சம்பந்தத்தைப்படுத்தும் மத்திய உறுப்பாயிருக்கிறது, அது கண்டது, வட்டமாய் மிருதுவான பஞ்சபோல் ரத்ததசரங்களின் கூட்டத்தாலாகி, கர்ப்பாசயத்தின் அடி அல்லது மேற்பகுதியோடு ஒட்டிக்கொண்டு, சிசுவுக்கு நாபிக்கொடியினால் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது.

அது தாயினதும், சிசுவினதுமான பாகங்களாலாகியிருக்கிறது, இவ்வி ரண்டுக்கும் நெருங்கிய வாய்க்கால் சம்பந்தமில்லை, ஆகையால் கர்ப்பாசயத்

தின் மத்தச்சரங்கலின் மூலமாய் பீடசங்குதலாலடித்தல் மாயையோடு சம்பந்தப்பட்ட செப்பாகங்களுகுப் பாவனில்லை, நாபிபுகாடி. மத்தச்சரங் கலின்மூலமாய் அடித்தாலும் துபின் பாகத்துக்குச் செல்லவில்லை.

சிலேற்றம் ஐயவைப்போன்றதாயின் பக்கத்திலுள்ள மாயையின் அனா வாமியானது கர்ப்பாசயத்தின்புறத்தச்சரங்கள் மேற்புறையின் வழியாய்ச் செல்லுகிறது. உண்டானதுபோலிருக்கின்றது, செவின் பக்கத்திலுள்ள மா யையின் அனாவாடு அல்லது உட்காடிகள் தாயிற் பக்கத்திலுள்ள சிலேற்றம் ஐயவின்மீது பல கொள்கைகளைச் சல்லுகிறபாங்கம் புறக்கவசத்தின் சொர சொரப்பான பாகமே.

இம்மாயையானது கருத்திற்ற இரண்டொத்தமவரையில் கருவின் உபாங் கம்போற் காணப்படாது.

செவுக்கு உகவாசம் செவ்வரம் போஷணமுதவியவற்றால் உண்டாகும் கண்மை யாவற்றையும் இம்மாயையே செய்கின்றது, மாயையினிடத்தில் செவின் ஐயவையும், வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமைபாததாயுள்ள தாண்டித் தலம் உகவாசமிருக்கும்படியான குணத்தை மத்தம் பெறுகின்றது.

தாயின் கர்ப்பாசயத்தின் ஒவ்வொரு பிண்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு மாயை உண்டாகிக்கொண்டிருக்கின்றது.

இத்தத் தொப்புள்கொடி. செவின் சத்து என்னின் உட்புறத்தினின்றி உண்டான இடனின் கடிபுகளாலும், மாயையினின்றி மத்தத்தைச் செவுக்குத் திருப்பிச் சென்றி வருகிற ஒரு காளத்தினாலும் ஆகியிருக்கிறது, இத்த மத்த தச்சரங்களைல்லாம் பிள்ளைதன்மைமுள்ள ஜலமும் என்னும் வல்லுவின் ஒட்டப் பட்டி, புறக்கவசம் உட்கவசங்களாலாகிய மடிப்பான உறைக்குள் இருக் கின்றன, இக்கொடியின் நீளம் சுமார் இருபது அங்குலம், இதிலுள்ள மத்தத் தச்சரங்கள் முறுக்குற்று செவித்திருக்கின்றன, இதிலுள்ள நரம்புகள் ஐத்திய நரம்புகளின் தொடர்ச்சியாயிருக்கின்றன.

பிண்டத்தின் அமைப்பும் அதன் பீடமும்.

இக்கரு பிண்டத்தின் அமைப்பும், அதன்பேதமுடியாதெனில்:—செவின் பாகங்கள் கருத்தரித்து அகேசம்வாரம் வரைக்கும் பிசுவம் சிறியன வாயிருப்பதினாலே, அவற்றைப் பூதக்கண்ணுடியால் பார்த்தாலும் பிசின் தன்மைமுள்ளதும், மத்தியி ஒளிபுள்ளதும், களைத்தமபிப்போன்ற நிறத்தை யுடையதுமாகிய அணுக்கட்டங்களானதுபோல் தோன்லுவின்றன. அப் படி கருத்தரித்த கான்தாம் வாரத்தில் அண்டவடிவானகட்டம் ஏசல் கொ ட்டடை அல்லவதுபோன்று, தனது மத்தச்சரங்களை அழகான சொரசொரப் புள்ள போர்வையோடு புறக்கவசத்தால் மூடப்பட்டிருக்கும். * அன்றியும் உட்கவசமும் பனிக்கும் இதற்குள் உண்டு. கருவோ ஒரு பெரிய ஏறுப்பின் பரிமாணத்திற்கு அதிகப்படாத ஒரு புள்ளியைப்போல் மங்கலாய்க் கா ணப்படும்.

ஐந்தாம் வர்த்திற்குள்ளாகக் கருவானது அளவிலும் ரூபத்திலும் காதி ணுட்புறத்திலுள்ள வாலியசென்னம் என்பப்போலிருக்கின்றது, நீட்டத் திலோ ஏறக்குறையாகால் அங்குலம் ஆகும் வாரத்தில் பிரான்ஸ் மொச் டைக் கொட்டையின் பூர் பிளவைப்பேய் இருக்கும், கைகால்களின் ஜாடை அகப்படும். தலையும் உடலும் தரளவாய்த் தோன்றும்.

ஏழாவது, எட்டாவது வாரங்களில் எவ்விதப்போஷணமும் இருத்தமாய் றுக்கும், பிண்டம் நீட்டத்தில ஒன்று முதல் இரண்டு அங்குலம்வரையில் இருக்கும், அதன் நிறை மூன்று நிராம்.

மூன்றாம் மாதத்தில் செவின் நீளம் ஆறு அங்குலம்.

ஐந்தாம் மாதத்தில் சாதாரணமாய்ப் பத்தங்குலம்.

ஏழாம் மாதத்தில் பதினைத்தங்குலம்.

ஒன்பதாம் மாதத்தின் கடைசி அல்லது பூசண கர்ப்பத்தில் ஏறக்குறைய இருபத்தங்குலம். அதன் நிறை சுமார் ஏழு மாததல்.

செவின் பேதங்கள்.

குண்டிக்காய்களும், அவற்றின் கோசங்களும், சுரலுமாகிய இவைகள் காங்கோபாக்கமாயிராமல் வித்தியாசமாயிருக்கூர். நுரையீரல்கள் காற்றுப் படாமைபால், சதுத்துச்சருங்கிக் கனத்து நீரைப்பார்க்கிலும் கனமாயிருக் கும். ஏழாம் மாதம்வரையில் கண்ணில் கிரித்தணமண்டல துவாரத்தைச்செவ் வரி நிறைத்த ஜவ்வு மூடிக்கொண்டிருக்கும்.

கர்ப்பச்சின்னங்கள்.

புணர்ச்சியில் நாயகிக்கு இயல்பாயுண்டாகிற செய்கையைவிட அதிக விருப்பமுண்டாயின் அது கருத்தரித்தலுக்கு முத்தற்குரியாம். 2. புணர்ச்சி முற்றிய பின்வழக்கப்படி ரேதசமுழுதும் வெளிப்படாமல் உள்விட்டதுத் தங் கியிருக்கும். 3. வெறுக்கத்தக்க பதார்த்தங்களில் விருப்பமும், குறைவற்ற பதியும், உணவில் வெறுப்பும், புளியேப்பமும் உண்டாகும். 4. தேகம் அருக் களித்ததுக் குளிர்ச்சியடைந்ததாகத்தோற்றமுமாயின், உஷணம் நீங்கி கருத் தரிக்கத்தக்க குளிர்ச்சிபுண்டான தென்றற்பேவெண்டும். 5. அடிவயிறு கருத் குழியைச்சார்ந்து ஒட்டியுள்ளதற்குமாயின் விந்துகரித்ததென்றும், அவ் வனம் வயிறுத்தெதல் கருவளர்க்கும் பொருட்டென்றும் குறிக்கவேண்டும். 6. மார்பினரம்புகள் சுபாவத்தைவிட அதிக வெளிப்படையாகத்தோன் றும். 7. நோய்கை முகங்குறத்தும், விம்மியும் தன்மையாகியும், நோயுற்றி ருக்கும். 8. நாபியைச்சுற்றிலும் சுருக்குவோயும், வயிற்றுப்புறட்டலும் உண்டாகும். 9. கண்களின் அடிநிலைக்கடுத்த ஜெ நரம்பு பிரகாசமாக வும், கண்களினது நிறம் பேதமாகவும் காணப்படும். 10. நாயகின் சிறு நீரைப் படிக்கப்பாத்திரத்திலேற்றி நாலாநாள் மெல்லியசிலையில் வடிக்கை யில் அண்ணிய இருமிகள் தோன்றும்.

கர்ப்பந்தரித்து தரியாதறிய.

காயகியின் பெறு கிணையேற்பு. அதில் பூணக்காய் சாரியிலையைப்போட்டு நிரிவமுதலும்வைத்து உயிர் தப்பாக்கையிலைதல் அல்லிலையிலைகளை செவப்பப்பள்ளி தோன்றின் கர்ப்பந்தரித்துதென்றும், தும்புள்ளிதோன்றின் தரிக்கவல்லியும் தும்புள்ளிதோன்றின்

ஆண் பெண் சிசுவின் குறிகள்.

1. காயகி குன்றுகையிலும் கழுத்திருக்கையிலும், இடதுகையைப்பார்க்கிலும் வலதுகையை அடிக்கடி உண்ணிக்கொள்வன். 2. பெண்சிசுவையடையும்போகிருப்பதைவிட ஆண்சிசுவையடையும்போது காயகிக்கு வயிறு உயிசமையும் வட்டமாகியிருக்கும். 3. பிண்டம் சுருப்பத்தின் வலது பாரிசத்திலிருப்பதாயும் காயகிக்குத்தோற்றும். 4. காயகி பெண்சிசுவை வலதுவதைப்பார்க்கிலும், குறைந்த வருத்தமுற்றவளாகவும் சுருப்பபிரகவும் சுருவாயுங்காண்பன். 5. இடது கொங்கையைக் காட்டிலும் வலது கொங்கை மிகவு முகங்குறுத்தலிமிதி வன்மையாயிருக்கும். 6. சரீரம் பெண்பிண்டத்தாலடையும் அவ்வளவு சுருமையாகாமல், பசுமையாயிருக்கும். 7 உதிரம் அற்றும் கறுத்திருக்கின்றிணைகண்ணுது வலதுபக்கம்பேதமாகவும் பிரகாசமாகவும் தோன்றும். 8 ஒரு பாதத்திரத்தில் தெளிந்த கல்ல கலத்தில் காயகியின் முலைப்பாடுருதுவிட அது பரவி மிதக்குமாயின் ஆணென்றும், பரவாமல்படி உன்னமுத்துமாயின், பெண்ணென்றும் அறிக. இது நிச்சயமான குறியாம்.

மேற்கூறிய குறிகள் பேதப்படி பெண்சிசுவென்றறிபவென்கும்.

வயிறு பருத்தலைக் கர்ப்பக்குறியாக முற்றும் கம்பலாகாது. ஏனெனில் வயிற்றிலுள்ள உறுப்புகள் நோய்கொள்வதினாலாகிலும், வயிற்றில் நீர்நொள் வதினாலாகிலும் வயிறு பருப்பதுமுண்டு.

கர்ப்பந்தரித்து நாட்செல்வதற்குத்தக்கபடி கர்ப்பாசயம் வயிற்றில் வருகிறது. மூன்றுமாதக்கடையில் கூபகவட்ட விளிமிபினருகே வயிற்றின் சுவர்கள் மெல்லியதாயிருக்குமிடத்தில் கர்ப்பாசயத்தைப் பரிசித்துக் காணலாம்.

இது காலாமாதக் கடைசியில் கூபக வட்டவிளிம்புக்குமேல் வருகிறது. ஐந்தாமாதத்தில் கூபக மேல்வெளிக்கும் நாபிக்கும் மத்தியிலிருக்கும் ஆறுமாதத்தில் கர்ப்பாசயத்தின் அடிமேலோரம் நாபிக்குச் சற்றுக் மேலாயிருக்கும்.

வழாமாதத்தில் அதற்கு மேலாக இருக்கும்.

எட்டாமாதத்தில் குவையிற்றுக்கும் நாபிக்கும் சமவார மத்தியிஸ்தானத்திலிருக்கும்.

ஒன்பதாமாதம் முதலில் குவையிற்றில் வந்து, பிரஸவமாக இரண்டு நாட்கள் வாரத்திற்கு முந்தி, ஏழு அல்லது எட்டாமாதங்களிலிருந்து ஸ்தானத்திற்கு இறங்குகிறது.

உதல் சரீரமு யாது. ஆகையால் கர்ப்பாக்கில், அவைகள் இன்னும்

கருக்கொண்ட

கேபத்தலை டீஸ்க்கு

ட்டிருக்கின்றது.

வழாமாதத்தில்

ருபத்தின்று விருத்தருபமாகவும்

சற்றுப் பின்னுக்கு உதைத்தமிருக்கும்.

சுர்ப்பாசயத்தின் கழுத்தோ ஐந்துமாதம்வரைக்கும் நீளத்தில்

லிருந்து அதன்பிரகு நீளத்தில் அரை அங்குலம் குறைந்து

வழாமாதத்தில் இன்னும் அரை அங்குலம் குறையும்.

எட்டாமாதக் கடைசிக்ருவளாகக் கழுத்தென்கிற ரூபம்

மாரிப்போகிறது. கர்ப்பாசயத்தின்

வாய் தனது சுற்றளவிலே முன்னிலும் அதிகமாகி,

ஒன்பதாமாதத்தில் மிகவும்

அகலுகின்றது.

கருத்தரித்ததென்று அநேக சின்னங்களைக் கொண்டு

மாதிரம் சொல்லலாமென்றி ஓரூறியைக்கொண்டுசொல்லலாகாது.

கர்ப்பகால பரிமாணம்

தற்காலம் மருத்துவசாஸ்திரிகள் இருதந்தெழுபத்து மூன்றுநாள், மூப்பத்தோர்வாரம், அல்லது ஒன்பது மாதத்துக்குள்ளாகவே ஒரு ஸ்திரி பிரஸவிப்பாள், அதற்கு மேற்படாது என்று நினைத்தபோதிலும் சிலவேளை கர்ப்பகாலத்தின் மரணம் காற்பத்தைத்து வாரம்வரைக்கும் செல்லுமென்பதற்கு அநேக அத்தாட்சிகளுண்டு.

இவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லிய-அநேக சரித்திரபூர்வமான அத்தாட்சிகளினின்று நாம் கொள்ளத்தக்க புத்திபூர்வமான முடிவு யாதென்றால், கருத்தரித்தப் பிண்டம் பூரணமாகாதற்கு மூப்பத்தைத்து வாரம் செல்லுகின்றது. ஆனால் இப்படிப் பூரணமாகாததற்குப் போதுமானகாலத்தில், பூரணமாகாமலிருக்க அகத்த இடையூறுகள் சம்பவித்தாலும் சம்பவிகலாம். ஆயினும் வழுக்கமான காலத்தைக் கடப்பதினாலே சிசுதன்னனவில் அதிகப்பட்டிராது. சிலவேளை இந்தச்சரியான நாட்களுக்குள்ளாகவே பிண்டம் பூரணப்பட்டுச் சரியான சிசுவாய் ஒன்பதுமாதமாக இரண்டு மூன்றுவாரம் இருக்கும்போதே வெளிவருவதும் உண்டு.

கருத்தரித்த காலத்தைக் கடைசித் தலைமுழக்கான பதினாலம்காள் முதற்கொண்டாயினும், பிண்டசலனமுதற் கொண்டாயினும், கிராமியபின் முதற்புணர்ச்சிக்காலமுதற் கொண்டாயினும் கணக்கிடவேண்டும். முதற் குறித்த இரண்டு விதங்களைக் கணக்குவைத்திருந்தால் பிரஸவமாக மூப்பத்தொன்பது வாரமும், பிண்டசலன முதற்கணக்கு வைத்திருந்தால் பத்தொன்பது அல்லது இருபதுவாரமும் ஆகியிருக்கும்.

கருப்பத்திற் பிர

1. காயகலின் வயிற்றில் சிசும
துவண்டிபோம். 2. காயகலின் க
பாதி அங்குல குழம்பி மிருத்த தா
கப்பதில் சிசுவின் அகைவு கோன்றது
கப்பிணியின் காரிற்றிற்மேல் வைக்கி
பித்தலை பற்றுது வகையாகற்றும்
போன்ற உபந்தமுற்று இறந்தவர்களைப்போலச் சொப்பனங்கண்டு திகே
ல்ட்டிப் பயப்பிராந்தியை வடைகளாயின் சிசுமரித்திருக்கு மென்றறி. 6.
புசிக்கத்தகாத வந்துக்களை புசிக்கவிரும்புகள். 7. வாயில் நன்று வருகிற
கலாசம் மிகவும் பிணாவதாகும். 8. படுக்கையிலே புறநும் போதாவது
எழுந்திருக்கும்போதாவது காய்கிற பக்கத்தில் பிண்டம் எய்க்கட்டிபோல
புறநு வந்தோன்றும். இவ்விதமுறிகளை மெல்லாம் மருத்துவச்சி ஜாக்
கிவகையாகப் பாராத்தறிவனமன்றிச் சிசுமரித்தோன்றும் இல்லை. யென்றும்
சரியாய். சிசுமரிப்பதற்கு இதனடியிற் கூறப்பட்ட அகாதத்தைக் கொடுக்க
வேண்டும்.

அகாவது—கால்புட்டி ஒயிட்டு ஒரின் காயத்தகை காய்ச்சி அதில்
அரைஅவன்சு ஷூக்கப்படலாத் தூள் சேர்த்து மேற்கூறிய கர்ப்பிணிக்கு
உவ்ருக்குக்கொடுத்தப் பிரசவவேதனையைப்போல் உபத்திரவங்காணாமாய்
ன் சிசுமரித்தோன்றும் உபத்திரவமில்லையாயின், அகத்திரிசுலேயோ வியா
திதிருலேயோ சிசு அகைவற்றிருக்கின்றதேயன்றி மரிக்கவில்லையென்றும்,
அதிக. இந்த அகாதத்தின் றுணம் பாடுகளில், சிசுமரித்திருக்கின் கர்
ப்பிணிக்கும் பிரசவம்போன்ற ரோய்க்காணும் பலதவினமாயாவது வியாதி
உரியாதிருக்கின், வியாதியை நீக்கி கெர்ப்பிணிக்குச் சுகந்தையுண்டாக்கும்.

கர்ப்பகாலத்தில் ரோமம் சம்பவங்கள்.

ஸ்திரிகள் மலுக்க இயற்கைக்கு வேறுபடாமல் தமதுஉணவு முதலான
வற்றைச் சர்ப்பித்தி உட்கூறுகொள் றுவார்களாயின், அவர்கள் கர்ப்பமாயி
ருக்கும்போதும், பிரசவிக்கும்போதும் செல்வமாய் வளர்ந்த ஸ்திரிகளுக்கு
கேரிகெத்தொத்தரை அவினவு ரோகிதாது.

கர்ப்பமாயிருக்கும் போது சல்பமாய் ஸ்ரீணிக்கத் தருத்ததும், பித
மானபலத்தைத் தரத்தக்கதமான உணவைச்சொள்ளவேண்டும். லாகிரிவஸ்
துக்கள் யாவும் சீக்கப்பட, வேண்டும். ஏனெனில், ரத்ததசாமண்டலமும்,
சர்ப்புமண்டலமும் முன்னமே அதிகமாய் வெகங்கொண்டிருக்கின்றன.

சிரமமாகவும் மிதமாகவும் உலாவவேண்டும். மிருத்த கர்ப்பபிரயாசை
கற்றும், அதிகமான எழுச்சிக்கும் இடங்கொடுக்கலாகாது. ஏனெனில் சுபால
மான ஸ்திரிகளுக்கு இவ்வகையினால் ஒரு கெடுதியும் உண்டாகாவிட்டாலும்
கர்ப்பிக்கொண்டதினால் முன்னமே தேகமும் மனமும் சலனப்பட்ட ஸ்திரி
களுக்கு அதிக துன்பம் ரோகமும்.

குலவாஸியில் பிற அநிசுத்தொத்தரைதரத் தக்க இரைப்பைகோடும்
இதனாலே தொண்டைபிறும் அடி கால்களும் குடுகாண்பதும், வாயில் கருகர்ப
பானகீர் கார்து அடிக்கடி புளித்த எப்பம் வருவதும் உண்டு அந்த கர்ப்பபெ
ருக்கத்தையும், அதன் ருக்குணத்தையும் கண்டிக்கத்தக்க ஓனவதங்களை
கொடுக்கவேண்டும். இவைகளைக் கண்டித்துச் சாதாரணமாய் கஷ்டம்
உண்டாகும் ஓனவதங்களைக் கண்டித்து, நீக்கல்த மா உப்பு நீக்கல்த
நவாச்சாரம், கைபடபல பலமுண்டை முதலியனவாம்.

இவ்வித பரிசாரங்கள் செயதுசென்று கர்ப்பமாகிறவர்களுக்குப் பருத்த
தேகமும் குறுகிய கழுத்துமுள்ள ஸ்திரிகளுக்குத்தான் ஆவசியம் வேண்டு
யவைகளாயிருக்கும் இத்தகையமையான ஸ்திரிகளுக்கு ஐந்து அல்லது எட்
டாம் மாதங்களில் ரத்தம்சுத்தி எடுக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதினால்
பிரசவித்தபிறகு உண்டாகும் இசிவு ரோகமாலும் இருக்கலாம்.

அருகிலுள்ள உறுப்புக்களினிது கர்ப்பாசயம் உறுத்துவதனால் உண்டா
கும் கோய்களாவன.

மூலவாஸத்தினின்று ரத்தம் தாராணமாய் கரல் படைகிறால் கான்களுக்கு
குப் போகாமல் தடைபட்டு, இதனால் பருத்து கோவுண்டாவதிருவே கர்ப்ப
காலத்தில் அடிக்கடி உண்டாகும் மூலகோவு.

முதலாவது. திராட்சி, உப்பு, ஆமணக்கெண்ணெய், சிலாவினா லேசு
யம், சுத்திசெய்த கக்கம் ஆகிய சாத்திரிவோ சண்டங்களில் ஒன்றைக் கொ
டுத்து வயிற்றை முதலில் தளரச் செய்யவேண்டும் இரண்டாவது நீண்ட
மூலவாஸங்களில் அட்டைவிட்டும், வீக்கங்கொண்ட கான்களில் குத்தியும்
ரத்தம் வாக்கியும், ஒத்தானியம் அல்லது ஆளினினை போஸ்தக்காயின்களாய்
த்தொடி சேர்த்துப் பதவாடை செய்தும், தாடி தத்தையும், கோபையும்
தணியச்செய்யவேண்டும். மூன்றாவது. குளிர்த்தனைர்ப் பீச்சாக்குமுல்லடித்
துச் சங்கோசனகாரிகளைப் பிரயோகித்து, ரத்தகசரங்களைச் சருக்கவைத்
துப் பழைய கிலைமக்கு வரும்படி செய்யவேண்டும்.

கர்ப்பஸ்திரிகளுக்கு மலபந்தமாவது சாதாரணம், குடல்சன் திரிய்கொள்
வதினாலும், கர்ப்பாசயத்தால் உறுத்தப்படுவதினாலும் இந்த மலபந்தம் உண்டா
கிறது.

அதிகப் புளிப்பில்லாத கனிகளையும், மற்றும் சில கத்தமூல பதார்த்த
களையும் தின்பதினாலும் மிதமான தேகப்பிரயாசைப்படுவதினாலும் மல
பந்தம் நீங்கியும், மருத்தினால் போக்கவேண்டிமென்பது ஆவசியமாகானால்
பின்வரும் வைத்திபழத்தைப்படி செய்வதினால் அக்கோவு நீங்கும்.

ஆற்றத் தும்பட்டிக்காய் கலப்புச்சத்து திராம் ஒன்று.

குரோசானி ஒமச்சத்து கிரெயின் இருபத்துநான்கு.

இவைகளை நன்றாய் அரைத்து இருபத்துநான்கு மாத்திரைகளாகச் செய்
துவைத்துக்கொண்டு, மலபந்தமானபோது இரண்டுமூன்று மாத்திரை சா
ப்பிடவேண்டும்.

ஆங்கிலேய தேசத்தில் மலபத்தத்துக்குப்பிரதிநிதும் விரேசனத்துக்குக் கொடுக்கிற துர்வழக்கத்தைப்பார்க்கிலும், பிரான் தேசத்தில் ஜலரூபமான மருத்துகளைப் பிச்சாங் குதலால் பிரதிநிதமும் பிரயோகிப்பது நலமாயிருக்கிறது.

லெகாலத்தில் ஆசனக்குடல் தனது செய்கையை விட்டுக் கெட்டியான மலத்தினால் அடைபட்டே உப்பிப்போவதுமுன் உபபாழாது சில உபாயத்தால் மலத்தை வெளிப்படுத்தித் குடலைப் சுத்திச் செய்வண்டும்.

கூபகத்தின் வட்டவிரிம்பு சாதாரணகூர்மையாயிருக்கிறதைப்பார்க்கிலும் அதிகமாயிருக்குமானால், அங்கே கருக்கொண்டே கர்ப்பாசயம் உறுத்துவதினால் அடிக்கடி சுத்தரிக்கிறதுபோன்ற கோய் உண்டாகும்.

தொக்கின வயிற்றிற்கு மிருதுவான நீண்ட துண்டு வஸ்திரத்தைப் போட்டு, வேறொரு துண்டினால் தோளோடு சுட்டிக்கொண்டு நிமிர்ந்து படுத்திருந்தால் சுசமுண்டாகும்.

மூத்திரப்பைக் கழுத்தில் அழற்சியுண்டாததும், நடப்பதற்குச் சுத்தி இன்னமையும், கர்ப்பாசயம் வெளிப்பிழங்கும் காலத்தில் உண்டாகும் கோயைப் போல் தொத்ததாயும், சொட்டுமுத்திரமும், மூத்திரம் அடைபட்டு வந்த போது மஞ்சள் நிறம்போன்ற சளிபுடன் நீர் கலந்து வருதலும் ஆகிய இவைகள் இளைந்தர்ப்பவதிற்கு உண்டாகித்தவன்பத்தைத் தரும்; ஆயினும் கர்ப்பாசயம் கூபகத்து மேலே செல்லச் செல்ல நீங்கும்.

மூத்திரப்பையில் வந்தகோய்க்கு நிமிர்ந்து படுத்திருப்பதும், சிற்று மணக்கெண்ணையை விளாம்பிசிங் கலந்த நீருடன் சேர்த்து இளகலாகக் கொள்ளவும் வேண்டும். சிறுநீர் அடைப்பட்டு மூத்திரப்பையின் கழுத்தில் வெப்பம் அதிகமானால், நீர்க்குழியும் சிறுவலையும் பிரயோகிக்கவேண்டும்.

நிமிர்ந்து படுத்திருப்பதினாலும், சாந்தமாய்த் தேய்ப்பதிலுள்ளும் இது நீங்கும். வெடிப்பில் சின்று அதிகமாய் ரத்தநீர் வாழ்ந்து மனவர்க்கு விபாசலம் உண்டானால், வயிற்றின் சுருக்கோத் தெளிவான கஞ்சித்தன்னலரிவாதினும், அல்லது வெதுவெதுப்பான நீரிலாவதும், களைத்த பஞ்சினால் நானொன்றுக்குப் பலதடவை ஒத்தவேண்டும்.

போதுகால சமீபத்தில் ரத்த ஓட்டம் தாராளமாயில் லானையினாலே யோனி உதடுகளும் சிலசேயோ தேசமுழுமையும் வீக்குவதும் உண்டு.

சாந்தவிரேசனம், மிதமாகத் தேய்த்தல், மிதமும் திறமுமான தேகப்பிரயாசை, வேலையில்லாதிருக்கும்போது நிமிர்ந்துபடுத்திருத்தல் ஆகிய இவைகளை அதுசரிக்கவேண்டும். யோனி உதடுகள் யீங்கினபோது போள்தக்காயை வெந்நீரில் வெதுப்பி ஒத்தடம் கொடுத்தால் நலமாகும். தேசத்தின் சுருமமானது மிகவும் பருத்திருந்தால், அங்குடத்தில் உள்விருக்கும் சுன்னல்பின்ன லான ஜுவவுவனாக்கும் சில இடங்களில் திறவேண்டும்; ஆனால் இப்படிச் செய்யாமலிருப்பது நன்று.

கர்ப்பாசயம் பின்னுக்கு வந்தல்.

இது கர்ப்பக்கொண்ட மூன்று நாள் முதல் மாதங்களில் கர்ப்பாசயம் கூபகத்தின் மேல்வெளிக்குப் போருமுன்னே உண்டாகிற கர்ப்பாசயத்தின் விகாரம் இந்த விகாரத்தில் மெல்லிப்பாய் முன்னே சாய்ந்திருக்கவேண்டிய கர்ப்பாசயத்தின் அடிப்பு, மானது தோகப் பீழிகை என்பின் முனையே விழுந்து ஆசனக்குடலை உறுத்துங் கர்ப்பாசயத்தின் வாயும் கழுத்தும் மேல் மெழும்பி மேகனப்பொருத்துக்கு கோகலாவது, அல்லது அதன் மேலாகவாவது இருக்கும். இந்த விகாரம் உண்டானபோது மலபத்தம், முக்கல், நீர்க்கட்டு முதலியவை உண்டாகும்.

காரணம்.

மூத்திரப்பை பூரித்து ஆசனக்குடலை உறுத்திக் கர்ப்பாசயத்தின் கழுத்தில் சேர்ந்திருப்பதினால் மேற்படி பை உயருத்தோறும் கர்ப்பாசயத்தையும் உயர்த்திக்கொண்டேபோகும். இதுதவிர வேறொருகாரணமுமில்லை யென்று கொள்ளலாகாது. இதை சாதாரண நேறுவாய் எண்ணலாம். இந்த விகாரம் எப்படியும் நீர்பை பூரித்தே உண்டாகிறதுய்த்தோன்றும். ஆயினும் கர்ப்பாசயம் கருக்கொண்டு மூன்று நாள் முதல்கையில் எவ்வளவு பரிமாணத்துக்கு வருமோ அவ்வளவுக்கு கோயினாலாவது, கருத்துவிலாவது வந்து பலமான மனோஹ்ரச்சிமுதலாகிய காரணங்களால் மூத்திரப்பை பூரிக் குமானாலும் மேற்குறித்த விகாரம் உண்டாகும்.

பரிசாரம்.

நீர்க்குழையைக் கிராமாய்ப் பிரயோகிப்பதுதான் முன்னமையான சிகிச்சை. கர்ப்பாசயம் கூபகத்துக்கு மேலாய் மெல்லமெல்லச் செல்லுகிறவனாயில் மூத்திரப்பையினின்றும் தினத்துக்கு இரண்டோம் நீர் எடுக்கவேண்டும். நீர் வெளிப்படுத்தும் குழை சிறியதாயும், தட்டையாயும், மற்றக்காலங்களில் பிரயோகிக்கிற நீர்க்குழையைப்பார்க்கிலும் அதிகமாய் வளைந்ததாயும் இரக்கவேண்டும். வளையத்தக்க ஆண்நீர்க்குழை சாதாரணமாய்ப் போகும். தானை தனது மார்க்கத்தில் வேறுபட்டிருப்பதை அறிந்துகொண்டதானால் தனது பிரயோகிக்கும்போது அதன் கைப்பிழையை அதிகமாய்த் தவணைவது ஆவசியமாகும் யோனியில் விரல்களைவிட்டுக்கர்ப்பாசயம் அழுத்தும்படி நேரிடுவதுமுண்டு.

கரு அழிவு.

கர்ப்பாசயத்தின் உதவியை வேண்டாமல் வெளிவந்து ஜீவித்த கூடிய காலத்துக்கு முந்தி கர்ப்பாசயத்தினின்றும் பின்டம் வெளிவருக் கரு அழிவு என்று பெயர்.

குறிகள்.

இடைக்கிடையே கோடிண்டாய் பீன்பிரால்போன்ற தலைவந்துள்ள களோடு அதிக ரத்தம் வரும். ஸ்தனங்களில் குத்தலுண்டாததும்.

அவர்கள் இனகுதலும், காலவாந்தி நின்றுவிடுதலும், தமிழ்நின் அடிப்புதல் சில்லென்றிருத்தலும், தேசத்தில் சாதாரணமாய்க் குளிருடன் கடுக்கலும், டாதலும், சிலவேளை கர்ப்பாசயத்தினின்று தூர்க்கந்த நீர் வெளிப்படுதலுமாகிய இவைகள் சத்தப்பெருக்கம் வருகிறதற்கு முன்கூட்டியும், ஆயினும் இக் குறிகள் உண்டான மாத்திரத்தில் பெருக்கும் வருமென்று நம்பலாகாது.

ஆயத்தப்படுத்தும் காரணங்கள்.

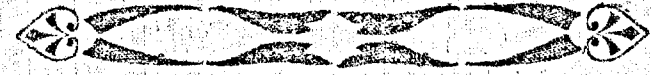
கர்ப்பாசயம் அழற்சியும், பலவீனத்தன்மையுமுடையதாகிக் கொஞ்சம் விரிந்து பிறகு விரியவேண்டிய அளவுக்கு விரியாமல்போதலும் கர்ப்பாசய வாய் அசாலத்திலேயே திறக்கப்படுதலுமாகும்.

தூண்டு காரணங்கள்.

கருவை வளரவொட்டாமல் அழிக்கிறது, அல்லது கர்ப்பாசயத்தை, பலவீனப்படுத்துகிறது முதலிய யாவும் தூண்டு காரணங்களாம். அன்றியும் தேசமுழுமையும் காந்தல், ரத்த உபரி, ஆசனக்குடல் அல்லது நீர்ப்பை சேக்சுகொள்ளல், பலமான மனவெழுச்சி, ஆடல் பாடல் சவாரிசெய்தல் முதலியவற்றினுண்டாகும் பெரும் பிரயாசை, வாந்தி, அளவுக்குமிகு விசேச னத்துக்குக் கொள்ளல், சோர்வு, பணிக் கேக்கிரத்திக்கு விர்த்தியாதல்மேக ரோகம் முதலான பலவுமாகும்.

கரு அழிவாகும் ஸ்திரீகளில் பலருக்கு வெளியே சன்றியிருக்கும் இதற்கு இடெபினும் விடபத்தினும், அணாப்புட்டினும் அட்டைவிட்டும், குடுவைப் பொறவைத்தும் மேலாக ரத்தம் வாங்கவேண்டியது, நீர்கொண்ட ஆகரவஸ்துக்களை நீக்கி மற்றவைகளைப் புதிக்கவேண்டியது, கரு அழிவுக்கு ஆயத்தப்பட்டிருக்கிற ஸ்திரீகள் பிறர் பிரஸவீக்கும் சமயத்தில் அருகிலிருக்கக்கூடாது, ஏனெனில் பசுமுதலான யிருகங்கள், மற்றொன்று ஈனுவதைக் கண்டு, தாம் கொண்ட கருவை விசிறிவிடுதல்போல் இவர்களுக்கு ஒத்த ணர்ச்சியினால் கரு அழிவு சம்பவிக்கும்.

அதிக ரத்தப்பெருக்கத்தால் ஸ்திரீயின் ஜீவனுக்கே அபாயம் நேரிடுவதால், பின்வரும் பலமான சிகிச்சைகளைச் செய்யவேண்டும், அவை யோனிவாயை அடைத்தல், வயிற்றின்மேல் குளிர்ந்த சலத்தால், பனிக்கட்டியை யோனிக்குள் செலுத்தல், நயபஸ்பத்தை அபினி காமாடன கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுத்தல் ஆகிய இவைகளேயாம், சாதாரணமாய் திளைப்பது போல் கெடுதிரின்றா யிராமல், சிறத்தலும் மற்றத்தக்க ஒளவதமுமாயிருக்கிறது, கு அழிவு சாதாரணமாய் ஆறு, பத்து, பன்னிரண்டு வாரங்களிலும் ரத்ததிலும் உண்டாகும் கரு அழிவுக்கு ஆயத்தப்பட்டவர்கள் இந்தக் கில் கரு அழிவைத் தூண்டத்தக்கனங்களில் ஒன்றையும் செய்யலா

பிரசவ கார்டம்.

பிரசவிப்பதைப் பற்றியவை.

மாதானவன் பதினென்று பிள்ளைகளைப் பிரசவித்து அதன் பின் பிறகு ஒருவாறு பிள்ளை கர்ப்பமாயிருந்து அதைப் பிரசவிக்க வராதபடுகையில், அங்கு அழைத்தவர்களுக்கு, மருத்தவாசகி சமார் துறு துற்றைம்பது ஸ்திரீகள் பிரசவிக்கச் சிகிச்சைகள் செய்துவந்துபழகிய மருத்துவாச சிபைகோக்கி லின்ன அம்மே! ஆச்சதா லென் அவள் இன்னும் கொஞ்சகோர் செல்லுமென்பது அவன் அங்கோர் குழியைக்கண்டல்லவா? அவ்வாறு விடையுணர்ந்தான். அது நகுப்பின் இரண்டொரு நாழிகைபொறுத்து, மீண்டும் அவளை மறுபடி அம்மே! ஆச்சதா லென், அவ்வேளையில் அவள் சிதாணி இன்னும் காலநீர் நிகைக் செல்லாம் பிரசவிப்பர் எனச் சொல்லுவதில், அங்கோர் குழியைக்கண்டுதானே அக்குறிவாக்கியததை அல்லுள்ள மாதர்களிபாவரும் தங்கள் தங்கள்வாயினுற் பலருடைசொல்லியும், நாம் கேட்டும் இருக்கிறதை அவர்களை நாம் மறுபடி உம் நீங்கள் எந்தக்குறியைக்கண்டு சொன்னீர்கள் எனக்கேட்கையில் மாத்திரம் அவ்விடுகியிலுள்ள பலமாதர்களும், பதினாறு பிள்ளைகளைப் பிரசவித்தவர்களாகியும், பலவிடங்களில் மருத்துவர்களைப் பார்த்துவந்த பனிக்கச் சிபுக், அவ்வேளையில் தாங்கள் இன்னத்தினால் அல்லது இன்னகுழியைக்கண்டு சொன்னோமென்றுணர்க்க வாயில்லாததைப்போலாகி மௌனமாயிருக்கின்றனர். அவ்விஷயத்தைப்பற்றி அவர்வர் தங்கள் வாக்கிற் பலா கர்த்தி வதறியுமிருக்கின்றனர். அதனைப் பெரியோர்கள் அந்த இரகசியத்தை உணர்ப்பதற்கு வாயிற்கும்பம்போ வடைக்குமென்பர். ஆயினும் மாதர்களின் அல்லுலாகிய சிறு புழையில் பெரும்பிண்டமாகிய குழவி எதிருல் பெரிப்பிட இடத்தத்தென்னும் பரமரகசியத்தை முக்கியங்கவனிக்க வேண்டும்.

கர்ப்போற்பத்தியைப் பற்றியவை.

இவ்வையங்கண் பெரும்பாலும் வழங்குவது கர்ப்போற்பத்திகள் பத்து மாதத்திற்கு என் முந்துறு யென்பது என்னசரியா? பட்டணத்துப்பிள்ளை வார் “முத்தித்தவங்கிடந்து முந்துறுநாட்கமந்து” என்றபாடலென்ன மெய்யா? நான் பத்துமாதஞ் சுமந்துபெற்றேனென்ற பழமொழி யென்ன உண்மைபா? அப்படிக்கில்லையே! பரிஷ்டமாய் அம்மாத குழுகின் நான்

துடங்கி பிரசவிக்கும் கால்வரையில் ஒன்பதுமாதம் பத்துநாளுக்கு 280-
தினத்தான் காரணம். என டாக்டர் ஜகநாதராயு பிரசுரித்திருப்பது
போலவே, மருத்துவசாஸ்திரச் சருக்கத்தில் டாக்டர் கான் கொஸ்டஸ்,
என்பவரும், கர்ப்பம் இரு துறியெழுபத்தி மூன்றுநாள் முப்பத்தேகோவரம்,
அல்லது ஒன்பதுமாதத்துக்குள்ளாகவே பிரசவிப்பான்; எனக்கூறியிருக்கின்
றனர். ஆதலால் இதையேன் யாவரும் பகுத்தறியக்கூடாது! மற்ற பெரி
யோர்களும் இதையேன் விவரிக்கவில்லை இதனால் பலரும் யான்சொல்வ
தையும் நம்பார்கள்; என் சொல்லும் போய்யல்ல. இதற்குத்திருஷ்டாந்
திரம் அடியிற்சூழப்பிடும் அட்டவணையிற்காண்க.

கர்ப்போற்பத்தியை எளிதிலாற்றி.

10-ம் அல்லது பஞ்சாங்க நாள்.				10-ம் அல்லது பூர்வாபரம்.			
முதல் நேரம்,	தேதி நாள்	அந்தமர்.	அதிக நேரம்.	முதல் நேரம்,	தேதி நாள்	அந்தமர்.	அதிக நேரம்.
ஜனவரி	செப்டம்பர்	30	273	அக்டோபர்	7	280	
பிப்பரவரி	அக்டோபர்	31	273	நவம்பர்	7	280	
மார்ச்சு	நவம்பர்	30	275	டிசம்பர்	7	280	
ஏப்பிரல்	டிசம்பர்	31	275	ஜனவரி	7	280	
மே	ஜனவரி	31	276	பிப்பரவரி	7	280	
ஜூன்	பிப்பரவரி	28	273	மார்ச்சு	7	280	
ஜூலை	மார்ச்சு	31	274	ஏப்பிரல்	7	280	
ஆகஸ்டு	ஏப்பிரல்	30	273	மே	7	280	
செப்டம்பர்	மே	31	273	ஜூன்	7	280	
அக்டோபர்	ஜூன்	30	273	ஜூலை	7	280	
நவம்பர்	ஜூலை	31	273	ஆகஸ்டு	7	280	
டிசம்பர்	ஆகஸ்டு	31	274	செப்டம்பர்	7	280	

இந்த அட்டவணையின் பிரகாரம் ஓர் ஸ்திரீயானவர் ரஜஸ்வலையான
தியதிருநல் அவள் பிரசவிக்கும் வரையில் உள்ளநாள் 280-க்கு சிலமாதங்கள்
30-தியதிக்கு ஒவ்வொருமாதங்களும் எச்சத்தகாய் வருவதால், மேற்காட்
டிய அட்டவணையிற் சுவஸிச்ச அலையினைத்தாம் நன்றாய்வினங்கும். உதா
ரணம்:—செத்தினை 10-ம் ஒருவர் ரஜஸ்வலையாகில் அத்தியதியுடன் 7
சேர்க்க 17தித்தினைக்கு 10-ம் மாதத்தை 17-ம் பிரசவிப்பதுணைம். அதுகரர்
கண்டிதமாய் மாதங்கள் 10-ஆக இருந்தபோதிலும் நான்மாதிரம் 280, நா
ன் இத்தியிழ்மாதங்கள் இருக்கிவ்மாதங்களாய் மேற்படி அட்டவணையிற் பார்
ச்சத்தெரியும். இது பிப்படியிருக்க தாங்களவந்த நாளைத் தெரிந்துகொள்ளாத

வர்கள் இனி எத்தனைத் தெரிந்துகொள்க வல்லவர். இன்னும் சிலர் 9-
மாதத்திற் பிரசவிப்பதாயும் வதற்கி. அதுவும் சுத்தப்பொய். அதுதான் 15-
தினம் அல்லது 15-க்குள் தலைமுழுக்குவந்து குழின்று அலன் 9-ம் தி
லும், அதற்குமேற்பட்டால் 10, மாக்கணக்கிலும் பிரசவிப்பான். இதனை
யறியாதார் தன்னோத்தா என்னத்ததை அறியப்போகின்றனர். எல்லாங்
கிளிப்பிள்ளைகளை! சொன்னதையே சொல்லிப்புலம்புவர்.

பிரஸவம்.

சுருத்தரித்து முப்பத்தொன்பதாம் வாரத்திலே கர்ப்பாசயமாறு தன்
அகத்திலிருந்த சிசுவை வெளியே தள்ளிவிட்டு, சுருத்தரிப்பதற்கு முன்னே
யிருந்த நிலைமைக்குத் தான் மறுபடி வருவதாகிய செய்கைகே பிரஸவ
மென்று பெயராம்.

காரணம்.

சுருத்தரித்து முப்பத்தொன்பதுவாரம் சென்றபிறகு பிரஸவ நோய்காண
பதற்கு அநேக கியாயங்கள் சொல்வார்கள். அவைகளில் நாம் கிரிக்கத்
தக்கதும் சம்பத்தக்கது மாகிய கியாயம் யாதொரு இதுவகாக்கும் விரிந்து
கொண்டி வந்த கர்ப்பாசயம் இக்காலத்தில் விரியாமல் நின்று முகிர்த்த பிண்ட
மானது அதின் கழுத்திலும் வாயிலும் தாக்க, கர்ப்பாசயத்துக்கு ஒருவித
எழுச்சி உண்டானதுதான். அல்லது இதுவரையில் விரிந்து தாக்கிக்கொண்டு
வந்த கர்ப்பாசயம் இனியும் விரிந்து தாக்க இலாதாகி மாதருதகம் மறு
படியும் உண்டாகிததாகவும் இருக்கலாம்.

பிரஸவத்தின் பிரிவுகள்.

கிரமப்பிரஸவம்,

கிரமாதீதப்பிரஸவம்

என்று இரண்டு பிரிவுகள் செய்திருக்கிறார். அவைகள் அநேக விஷயங்
களாகியனவாயும், சுலபமாயும், சுருக்கமாயும் அங்கீகரிக்கத்தக்கவாயும்
இருக்கின்றன.

கிரமப்பிரஸவத்திற்கு நான்கு விஷயங்கள் உரியன.

முதலாவது, தலைவின் பின்னுச்சிமுதலில் தோன்றுதல்.

இரண்டாவது, கபகம் விசாலமாயிருத்தல்; அப்படியிருத்தலால் தலை
ன்பின்புறம் மேகனவளைவுக்குள் சுலபமாய்க் பிரவேசிக்கும்படியாகத் தலை
கீழிழங்குமுகாள்ளும்.

மூன்றாவது, தாய்க்கும் சிசுவுக்கும் யாதொரு அபாயமில்லாமலும்,
கரகிச்சைமுதலானவை வேண்டாமலும் சிசுமுதலானவற்றை வெளித்தன்
அப்போதுமான நோய் இருத்தல்.

நான்காவது, பிரஸவகாரியம் மிகமான காலத்திற்குள் முடிந்தவற்றில்.
பிரயாணசமீபமும், காலத்திலும், அபாயத்தினாலும் வேறுபட்டுக் கிரமம்
பிரஸவத்தில் அடங்காத நிலையிற் பின்புலமாகும் மொழிதப் பிரஸவத்
திலடங்கும். அவற்றைப் பின்புகுகிறபடி ஆறுவிதமாய்ப் பிரிக்கலாம்.

முதலாவது, நீடித்த பிரஸவம்.

இரண்டாவது, பிரஸவகாலத்தில் கிரக தோற்றமில்லாமல் பிட்டம்
கால், கை, கழுத்துக்கொடி முதலானவைகளில் ஏதாவதொன்று தோன்றாதல்.
மூன்றாவது, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சிசுக்களால் உண்டாகும் பிரஸவவே
தனை.

நான்காவது, வலிப்போடு கூடிய பிரஸவம்.

ஐந்தாவது, ரத்தப்பெருக்கோடு கூடிய பிரஸவம்.

ஆறாவது, கர்ப்பாசயம் அல்லது அதன் பக்கக்கவிரியின்கை பிரஸவ
கோய் படுகிறபடி வெடித்தல்.

பிரஸவகால சமையங்கள்.

பிரஸவகோய் விர்த்தியாகிற காலத்திலே சில சந்தர்ப்பங்கள் கோரிடு
கின்ற அவைகளை மூன்று பிரிவுகள் அல்லது சமையங்களாகப் பிரிக்கலாம்.

முதலாவது, சமையத்தில் கர்ப்பாசய வாய் முற்றும் அகல்வதற்கு முந்தி
கடப்பனவாகிய யாவும்.

இரண்டாவது, கர்ப்பாசயத்தின் வாய் அகன்றது முதல் சிசு வெளி
வருகிறவரைக்கும் கடப்பனவாகிய யாவும்.

மூன்றாவது, மாயை, ஐயம், அழுக்கு முதலானவை வருவதோடு சம்பந்த
பெற்ற யாவும்.

பிரஸவகோய்க்கு முன்னிட்டே காணுங்குறிகள்.

பிரஸவகோய் காண்பதற்குச் சிலகாலக்கு முன்னமே சில குறிகள்
தோன்றும். அவற்றை முன்னமே பிரஸவத்திற்குத் தீர்மானம் பிரஸவகோய்
வருவதற்கு இவைகள் அடையாளமென்று அறிந்துகொள்வார்கள்.

பிரஸவகோய் ஆரம்பிப்பதற்குச் சிலநாள் அல்லது சில வாரங்களுக்கு
முந்தி இரவில் அரட்டைப் புரட்டலாய் நித்தியமில்லாமலிருக்கும். ஆகிலும்
இதைப் பிரஸவத்திற்குப் பிரதி கூலமென்று சொல்லக்கூடாது.

வயிற்று தளர்ச்சியாகிறது, கருப்பை நிழ் இதக்கா கொள்வதும் பிரஸ
வகோய் ஆரம்பிக்கிறதற்கு அடையாளம். இது கல்லதென்றே நினைக்கலாம்.
வெண்ணில் இத்தனும் கூபத்தில் போதுமான இடம் இருக்கிறதென்று
எண்ணக்கூடியதாயிருக்கிறது.

பிரஸவகோய் சீக்கிரத்தில் ஆரம்பிக்குமென்று காட்டும் குறிகளுக்குச்
சிலநாள் முந்திக்கர்ப்பாசயத்தின் வாயினின்றும், யோனியினின்றும் தூர்விதப்

பனபனப்பான பின் தன்மைமுள்ள நீர் கசிந்துகொண்டிருக்கும். அதில் ரத்
தக்கலப்புமிருக்கும்; இது பின்னே வருமார்க்கங்களை வைப்பப்பண்ணி வைக்
கின்றது.

அடிக்கடி பரிசாரம் செய்யப்படியாய் மகஜஸ்வதானங்கள் சலனப்படு
வதும் பிரஸவகோய் காண்பதற்கு அடையாளமாம்.

பிரஸவகோயுடன் உண்டாகும் குறிகள்.

கர்ப்பாசயம் சுருங்கும்போது தடைபடுவதினாலே சுருங்கும்போதெல்
லாம் கோயுண்டாகிறது. ஆகிலும் பிரஸவகோய் தனது இயற்கைத் தன்மை
யிலே வேறுபாடு பொறுத்துப் பொறுத்து வரும் கோய்கள்.

குடலைப்பற்றியாவது

கர்ப்பாசயத்தைப்பற்றியாவது

குடலைப்பற்றிய கோய் அல்லது பெய்கோய் என்பது உண்டாகும்போ
து கர்ப்பாசயத்திற்குச் சுருங்கும் தன்மையில்லாமையாலும், வயிற்றின் பல
இடங்களில் கோய் தெரிகிறதினாலும் அந்த கோயம் கிரமமின்றி உண்டாவ
தினாலும் இக்கோயை மிகமான பிரஸவகோயல்லவென்று தெரிந்து கொ
ள்ளலாம்.

முதலில் இந்த கோய் குடலில் சிறு அழற்சியின் மூலமாய் உண்டாகி
றது. இதற்கு முந்தி மலத்தைப்போக்கிப் பித்தி அபிணி பாயோகித்தெரி
னால் அவை நீங்கும். பூசிக்கத்தக்க வைத்தியனுக்கு இது குடல் தாபித்த
தினால், வந்தகோய் அல்லவென்று தெரியவரும்.

கர்ப்பாசயகோய் தள்ளுவதாய் அல்லது அகற்றுவதாயிருக்கும்.

கிரமப் பிரஸவம்.

கிரமப்பிரஸவத்தின் தன்மை காலமாயும் மெத்த அழகாயிருப்பதி
னாலே இயற்கையின் செய்களை நுட்பமாய்ச் கவனிப்பவர்கள் இதைக்
கண்டு சூட்சரிப்படாமற் டொகார்கள்.

கிரமப்பிரஸவத்திற்கு முன்பும் உடனும் வரும் முன் சொன்ன குறி
கள் பிரஸவகோயின் சரித்திரத்தின் ஒருவாறு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறபடி.
யினாலே அவைகளை முன்புத் தெரிந்து கொள்ளுகிறதது ஆவனியக்கமானதும்
மறுபடியும் இவ்விடத்தில் மீதமுறைப்பது பிரயோசனமற்றதாகும்.

முன்குறிகள் கொஞ்சகாலமிருந்தபிறகு கூபத்தின் வழியாய் கோய்
இடுப்புக்கு வந்து பிசின் தன்மைபாண வருவதால் பிரஸவம் கோர்த்ததென
அறியலாம். கொஞ்சகாலம் வரைக்கும் அகற்றும் கோயாயிருக்கும்; யோனி
மார்ச்சமாய்ப் பரிசை செய்வால் இக்கோயினால் கர்ப்பாசயம் வாய்விட்டு

பெரிதானதால், அதன் உயரத்தின் தளமானது குறைந்தது கொண்டே வருகிறதென்று கானலாம். கர்ப்பாசயத்தின் கழுத்தின் பாகங்கள் மெல்லியதாயிருக்கிற அவ்வளவுவாயின் சுற்றுள்ள பாகங்களும் மெல்லியதான பிறகு வாய்த்திற்கு ஆரம்பிக்கிறது. இப்படிப் பனிக்குடத்தின் தர்பாகத்தை வெவ்விடத்தக்க பக்குவமானது அப்போது வெளிப்படுத்தும் கோய ஆரம்பிக்கும். பருத்த கர்ப்பாசயம் அப்போது இத்தயிழுவது போன்ற பருவாபத்தோன்றும். விட்டுவிட்டு வரும் கோயங்கள் அடிக்கடிவந்து கர்ப்பாசயத்தின் வாயை அகற்றிக்கொண்டே இருக்கும். பிறகு பனிக்குடம் உப்பிய மூத்திரப்பையைப் போலிக்கு அத்தவாயை அடைத்துக் கொண்டு, யோனியும் கர்ப்பாசயமும் ஒரே தொடர்ச்சியான வழியாகிற வகைக்கும் கம்மால் செய்க்கடாத ஆப்பின் செய்கையைச் செய்க்கொண்டிருக்கும். இப்படியானவுடன் யோனியையும் முன்னதாய் அகற்றிவிட்டு அப்படியான பெருகோயில் பனிக்குடம் உடைத்து பனிக்கு வெளிப்பட்ட பின் சுற்றுமேரம் கோயில்லாநிற்கும். பிறகு கோய ஆரம்பித்துப் பாதாம் வந்த பிறகு தான் குழத்தைவின் சிசு மேல்வெளி விளிம்பில் திறங்கு வது வழக்கம்.

சுக்கடி கோய பல்வகை வற்றும் சீடித்தும் இருப்பதினாலே பிண்டம் மேல்சொன்ன மார்க்கங்களின் வழியால் மெல்லமெல்ல வந்து, கன்றாய் விரிந்திருக்கிற விடபத்தின்மீது செவின் சிசு தாக்குகிறது. விடபத்தி அருகே யிருக்கிற தசைகளை முன்னுக்குத் தள்ளிக்கொண்டே இருக்கும். பிறகு இவைகள் வரவர அகன்று, கெற்றியும், முகமும், முகவாய்க்கட்டையும் தமதுமேல் செல்லும்படி இடங்கொடுக்கும்போது பிடரானது மேகன என்பின் கீழ்ப்பிதாங்கித் தானுப்த் திரும்பிவிடும். சிசுமுழுமையும் வெளி வந்தபிறகு மந்தப் பாகங்களும் சிசுவைத் தன்னிய கோயினாலே கிலகாலத்தில் வெளிப்படுத்தின. ஆனால் பெரும்பாலும் கோயின் பிறகு சிக்கி ரத்தில் ஆரம்பிக்கும் கோயினால் மந்தப் பாகங்களும் வருவதுண்டு.

இத்த கோயினாலேயே உடனே கஞ்சு வெளிப்படுவதுண்டு. ஆனால் சிசு வெளிக்கண்டபிறகு ஏதற்குறைய கால்மணிகோரம் கோய் வின்றிருக்க பிறகு ஆரம்பித்து கஞ்சு அழுக்கு முதலியவை வெளிக்கொண்டது சாதாரண மாய்.

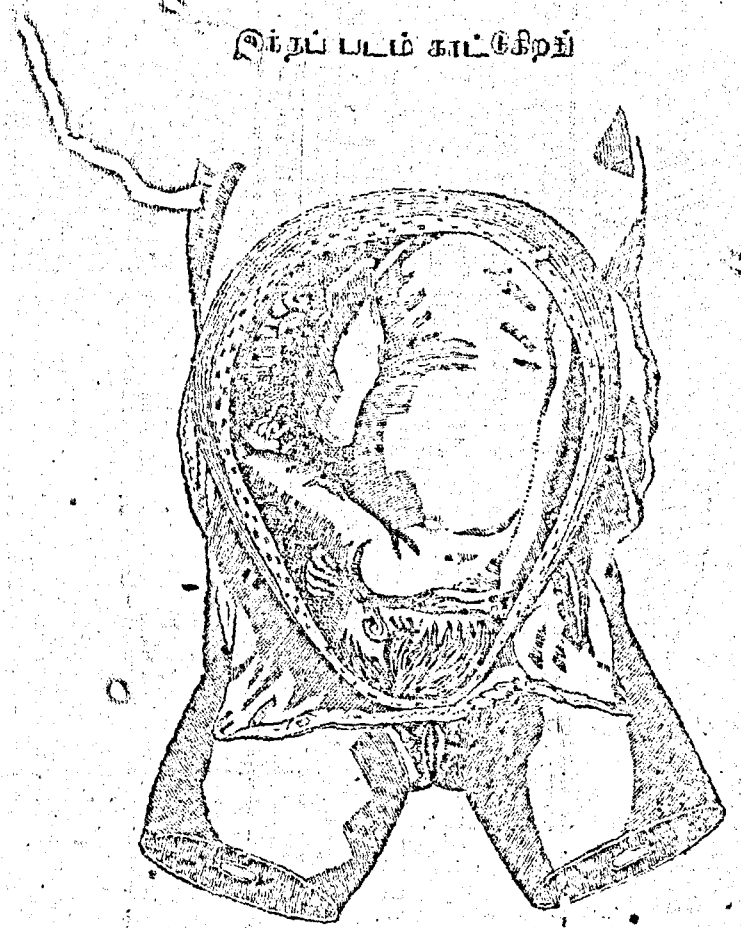
இலேகம் பிறகுமான இயற்கைப் பிரசவகோவின் செய்கை இதனுடன் முடிபின்றது. இது முடிபிறவரைக்கும் காம் செய்யவேண்டிய உதவி தன் றும் இல்லை. காம் செய்யப் பிரவேசிப்பதினாலேயே ஏதாவது ஒரு நீங்கு கோயிடலாம்.

இத்த விசேஷமான செய்கை நடக்கும்போது கர்ப்பாசயத்தின் பக்கத்திலுள்ள தொடர்பாகங்களில் காம் கவனிக்கத்தக்கதும் ஆச்சரியபடத்தக்கதுமான விசேஷ மூலதல் நடந்துக் கொண்டிருக்கும்.

பிரசவகாய் ஆரம்பத்தில் கூபகத்தின் எல்லாவற்றிலும் நீண்ட விடத்துக்குச் செவின் தலையின் நீண்டவிட்டம் சரியாகக் கூபக வட்டவீனியில் இருக்கின்றது. * இன்னும் பெனியாய்ச் சொல்லவேண்டுமானால் செவின் கெற்றி பிடிவை சத்தென்பின் பொருத்துக்கு கோயவும், பிடரி அதற்கெ திரானகம்சத்துக்கு கோயவும் இருக்குமென்று சொல்லலாம். சாதாரணகாய் பெற்றி வலதுபிடிவை சத்தென்பின் பொருத்தையும், பிடரிவிடது கம்சத்தையும் கோய்க்கு வதற்கும்.

* சிசுகர்ப்பாசயத்திலிருக்கும் விதத்தை,

இந்தப் படம் காட்டுகிறது

மேற்படி சிசு கூபக உள்வெளிக்கு வரும்போது முன்னிருந்த நிலை

மையிலிருந்து மாறப்படாமல் இறங்கும். ஆயின் நெற்றி பீடினை உள் + வளைவை கோக்கிப் பின் வாங்குகின்றது. இன்னும் அதிகமாய். இறங்குவதற்கு முன்று தடைகள் இருக்கின்றன.

† கூபகத்தின் உள்வெளியில் கிரக வர்த்தபோது இருக்கும் இயற்கை நிலைமையை இத்தப்படம் காட்டுகிறது.

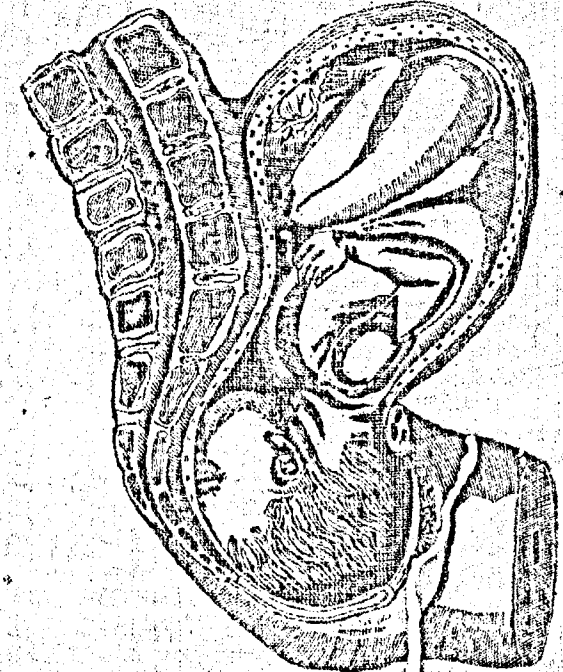

முதலாவது, பீடினையின் ஆசனத் தகைநாள். இரண்டாவது, ஆசனவெளியின் கூர்மையான பொருட்டுகள். மூன்றாவது, கூபக விளிம்பினது எல்லாவற்றிலும் குறுகிய விட்டத்திற்கு கோய்த்த தோள்கள் இருப்பது. அதாவது பீடிகை என்பின் மேல் முனைக்கும், மேகனப்பொருத்துக்கும் நேராக உள்ளது. ஆசன என்பின் கூர்மையான பொருட்டுகளின் சொருபத்தை நினைத்த பார்ப்போமானால் சிவின் கிரக கூபக உள்வெளியில் வரும்போது இருக்கின்ற நிலைமையினாலேயே பிடரி முன்னுக்குத் திரும்பும் இயற்கை மையிலிருந்து, அப்படி திரும்பும்போது ஆசனப்பொருட்டுகள் சமமாய் அழுத்தா

மையால் திரும்புவதற்கு அதுகூலமாயிருக்கிறதென்பது தெளிவாய்த் தெரியும். எவ்வாறெனில், நெற்றிற்ருச் சமீபத்திலுள்ள ஒரு பித்திகையென்பின் முனையை ஒரு பொருட்டு அழுத்தும்போது, மற்றொரு பொருட்டு பிடரியின் சமீபத்திலுள்ள பித்திகையென்பின் முனையை அழுத்துகின்றது. இதனால் பிடரியின் கூம்பின் முனை மேகன வளைவில் ஆவசியகம் தழைக்கின்றது.

கிரக புறவெளியாய் வருக்போது கிரகின் நீண்ட விட்டம் கூபகத்தின் உள்வெளிக் கீழ்ப்பாக விட்டத்தோடும், அதனது குறுகிய விட்டங்கள் இந்த வெளியின் விட்டங்களோடும் பொருந்தியே வருகின்றன. அதாவது: பித்திகை யென்பின் மேகனாக்கு மத்தியிலுள்ள விட்டம் குறுகிய விட்டத்திற்கும், முனைத்துவாரத்திற்கும் உச்சிக்கும் மத்தியிலுள்ள விட்டம் நீண்ட விட்டத்திற்குமாகச் சம்பந்தப்பட்டு வருகின்றது. இதேமாதிரியாய்த் தோள் கிரகின் நீண்ட விட்டம் கூபகவிளிம்பின் அகன்ற பாகத்தோடு சம்பந்தப்பட்டு லேசாய் இறங்குகின்றது. ¶

¶ கிரகின் கிரக கூபக விளிம்பில் அல்லது உள்வெளியிலிருக்கிறதற்கு மாறாக இத்தப்படம் காட்டுகிறது

பிடரி என்பு கூம்புபோலாகி மூலனே பிழைவிட்பிடுகுலே மிருதுவான பாகங்கள் மெல்ல மெல்ல அகல்வதற்கு அருமையான தந்திரமாயிருக்கின்றது. அவ்வாறு அது வெளிவந்தமாதிரித்தில் சிவ மார்பில் அனைத்த முகவாய்க்கட்டையை நிமிர்த்திக்கொள்ளுகிறது. பிடரி தாயின் வயிற்றுக்கு நேராய்த் திரும்புகிறது. இதனால் யோனியினின்று சிவ வந்துகொண்டிருக்கும் போது பிடரிமுதல் முகவாய்க் கட்டைவளையில் ஒரு வளைவாய்த் தோன்றும்.

இச்சமையத்தில் வேறொரு மாறுதல் உண்டாகின்றது. அதாவது: புயங்கள் வட்டவீளிம்பைக் கடந்தமாதிரியாகவே உள்வெளியில் பிரவேசிக்கும்போது தலைக்கு உண்டான தடைகளே இவைகளுக்கும் உண்டாகின்றன. தலை எந்தக்காரணத்தினாலே திரும்புகிறதோ அந்தக் காரணத்தினாலேயே இவைகளும் திரும்புகின்றன. இப்படித் திரும்பத்தலினாலே முகம் மீட்கை என்பை நோக்குவதையுடன் சாதாரணமாய் வலதுகொடையை நோக்கியும், புயங்கள் மீட்கைக்கும் மேகனப்பொருத்துக்கும் நேராகவும் திரும்பும்படி சிவின் உடல் திரும்புகின்றது. இதனால் புயங்களின் அடிமேல் வெளியின் நீண்ட வீட்டத்தோடு சம்பந்தப்பட்டு வருவது இவைகள் வேசாய் வெளிவந்து விடுகின்றன.

நஞ்சு தங்குதல்.

இது மூன்று காரணங்களைப் பொறுத்ததாயிருக்கின்றது.

முதலாவது, கர்ப்பாசயம் சுருங்குகை குறைந்தாவது அல்லது முற்றும் இல்லாமலாவது போகிறது.

இரண்டாவது, அது கிரமம் அற்றுப்போகிறது.

மூன்றாவது, கர்ப்பாசயமும் நஞ்சும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

முதலாவது, கர்ப்பாசயம் நீடித்த வேலையினாலே பலவருன்றி நஞ்சைப் பிரித்தத் தள்ளுவதற்குப் போதுமான சக்தியில்லாமையால் நஞ்சு தங்கி விடுமாயின், வயிற்றின் மேற்பாகத்தில் மேகனப்பொருத்துக்குச் சற்று மேலாக கைபனைத்துப்பார்த்தால் கர்ப்பாசயம் உருண்டைபோல் தோற்றமும் தளர்த்து பாப்பாய் வயிற்றின் பெரும்பாகத்தை மூடினதற்குப் போன்றும், இந்தச் சபயத்தில் விவேகமுள்ள வைத்தியன் நாபிக்கொடிபைப்பயிற்றி இழுக்கமாட்டான் அப்படிச்செய்தால் கர்ப்பாசயம் உட்புறம் வெளிப்புற மாய்விடும் அல்லது நஞ்சு சுத்தமாய் வெளிவந்தாலும் சுருங்காமல் புரித்த ரத்தசரங்கள் ரத்த பெருக்கத்தை உண்டாக்கும். மேலும் வைத்தியனது முரட்டுத்தன்மையினாலும், அறியாமையினாலும் ஸ்டிரீ மரணம் அடைவான்.

கிரமாதீதப்பிரஸவம்.

இதைப் பின்வரும் ஆறுவகுப்பாகப் பிரித்துச் சொல்லலாம்.

முதலாவது: நீடித்த பிரஸவம்.

இரண்டாவது: பிரஸவகாலத்தில் கிரோதயயில்லாமல் பிட்டம், கால்கை, நஞ்சுக்கொடிமுதலிய வற்றில் ஏதாவது ஒன்று உதயமுதல்.

மூன்றாவது: ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சிக்கலுடன் கூடிய பிரஸவநோய்,

நான்காவது: வலிப்போடு கூடிய பிரஸவநோய்.

ஐந்தாவது: ரத்தப்பெருக்கோடு கூடிய பிரஸவம்.

ஆறாவது: கர்ப்பாசயம் அல்லது சமீபத்திலுள்ள பாகங்கள் பிரஸவநோய் படும்போது மவடித்தல்.

முதல் வகுப்பு.

நீடித்த பிரஸவம். மெத்தவருத்தம், மிஞ்சக்கூடிய சங்கடம் அபாயமுள்ளது, சிவச்சைக்கடங்காதது, மருட்டத்தக்கது, ஆபதபிரயோகம் வேண்டுவதுமாகிய இவைமுதலியவற்றிற்கெல்லாம் நீடித்தபிரஸவம் என னும்பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காரணமுய்திரிவாகமும்.

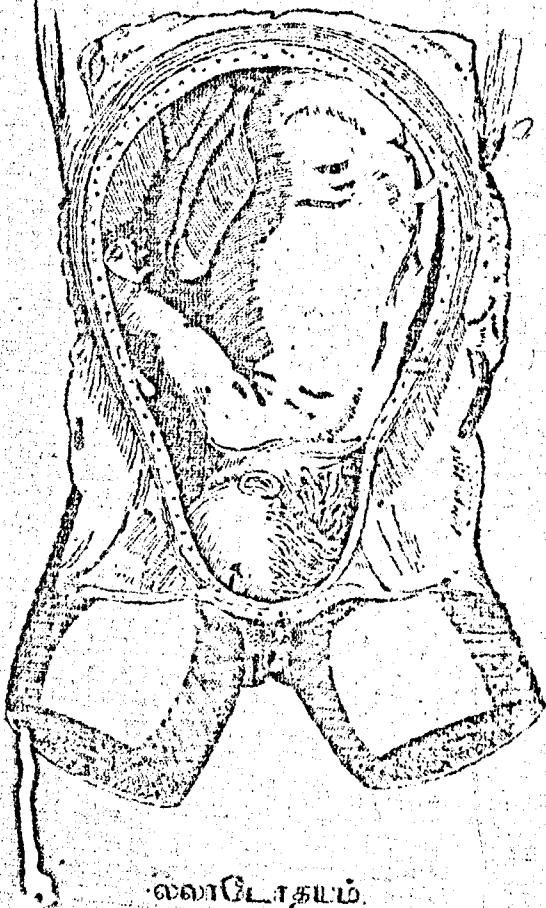
நாராவதிமான நீடித்த பிரஸவம் தள்ளும்போயின் குறைவினாலும் விசேஷத்தடைகள் நேருகுகிறதினாலும் உண்டாகின்றதென்று சொல்லலாம், ஆயினும் அவை இரண்டு பாகங்களாக்கி துட்பாய் பார்த்த வேண்டும்.

முதலாவது: கர்ப்பாயாசத்தின் தனிச்செய்தையினால் அது வலமாய் முடியும் பிரஸவங்கள்.

இரண்டாவது: ஆபதப்பிரயோகத்தை வேண்டுகிற பிரயோகங்கள்.

முதலாவது: கிரமாதீதப் பிரஸவத்தை கிரவகிப்பதினால் தோன்றியும், ஒருவன் அடிக்கடி கையிடுவதினாலே கைபடும் பாகங்கள் முடாகிப்போம். கர்ப்பாசயத்தின் வாய்ப்பாதம் கொண்டு கேடுண்டாகும். கைபடைய அறியாமையினால் ஸ்டிரீ மெத்த வருத்தத்தையும், நீடித்த பிரஸவமேயும் அடைபடும் படி நேரிடுகின்றது.

* இசு சுரப்பாசயத்திலிருக்கும் விதத்தை
இந்தப் படம் காட்டுகிறது.

லலாடோதயம்.

இந்த லலாடோதயத்தில் பிரஸவம் நிகழ்ந்து ஸ்திரீக்குத் தன்
பழம் அதிகரிப்பதிலே திடுக்கிடல் என்பாற்செய்த பிலெட்என்றும் சுரு
வியைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். அநைப் பிடரி என்பில் உறுத்தி கோலி
க்கும் காலத்திலேதலையின் கழுத்தை இழுத்து நெற்றியை உயர்த்தி, மு
வாய்க்கட்டையை மார்போடு சேரும்படி செய்யவேண்டும். இம்முறையால்
பிரஸவம் துரிதமாய்விடும்.

முகவாய்க்கட்டை பிழை என்பின் வளைவில் இருப்பதாக
இந்தப் படம் காட்டுகிறது.

இத முகோதயத்தில் முகவாய்க்கட்டையிருக்கும் அதிபிரதிகூல்மான
விஷமையைக் காட்டுகிறது.

பலபிள்ளை பிரஸவம்.

இரட்டைப் பிள்ளைப்பேறு தொண்ணூறு பிரஸவங்களில் ஒன்றாயிருக்கிறது. மூப்பிள்ளைப்பேறு மூலாயிரத்தில் ஒன்றாயிருக்கிறது என்ற இரண்டு பிள்ளைகள் ஒரே பிரஸவத்தில் பெற்ற தாய்மாரும் அகேசு உண்டெனக்கூடிய மூலமாய் அறியலாம். ஆஸ்பரன் என்னும் பண்டிதர் ஒரு கருவறியில் ஆறுசுக்களின் உருவங்களுக்குந்தைக்கண்டதாய் உரைக்கிறார்.

கர்ப்பகாலத்திலும் பிரஸவகாலத்திலும் பலபிள்ளைகள் இருப்பதைத் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்துவந்திருக்கிறார்கள்.

பிரஸவத்திற்கு முந்தி அல்லது கர்ப்பகாலத்திலே தனக்குள் ஒரு குழந்தை மறைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதைக் கர்ப்பாசயம் காட்டி வருகிறார்கள் பின்வருபவைகளே ஆனால் அவைகள் அரண்மனை நம்பப்படத்தக்கவைகளல்ல. வயிறு லிசேஷமாய்ப் பெருத்திருக்கிறது. வயிறு இருபிளவாய் இருபக்கங்களிலும் சுட்டிகள் இருப்பதுபோலப் பரிந்துகொள்கிறது. கர்ப்பாசயம் நீவிரமாய் மேலெழும்புகிறது. இரத்தம் சலனப்படுவதுபோலத் தோன்றுவது. ஆகிய இவைமுதலானவை தான் குறிகளாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பிரஸவகாலத்தில் உண்டாகிற குறிகளும் நம்பத்தக்கவைகளல்ல. கைகாலத்திலேயே இரண்டு சுக்களின் தெளிவான பாகங்கள் தோற்றினால் தான் நம்பலாம். நம்பத்தக்க இவ்வாறு குறி அகேசுமூலம் சம்பவத்திற்குக் கிடைக்காமல்களில் வந்தபிறகு கைகாலமாய் வந்து, கால்களையாவது இரண்டும் ஒரு குழந்தையின் உடம்பையேயென்று தெரிவாய்த் தெரிந்துகொண்டால் அது அவைகளைப் பிடித்திருக்கலாகாது.

கர்ப்பத்தின் மேற் கர்ப்பம்.

இது நம்முடைய பத்துக்கு எட்டாததாயிருக்கிறது. மேலும் இது அபவத்தில் பி. யோசனைமற்ற சங்கதிதான்.

கர்ப்பத்தின் மேற் கர்ப்பம் என்ற தொடர்மொழி, நீவனோடு வயற்றில் ஒரு சிக் இருக்கு போதே வேறொரு கருத்தரிக்குமென்பதை உணர்த்துகிறது. நல்ல ஜனியப் பி. முறையை நினைத்தால், சுக்கிலம் கர்ப்பாசயத்துக்குட் சென்ற காதக்குழல் வாயில் காதாசயத்துக்கும் போவதும் பிறகு கர்ப்பாசயத்தின் வாயான கர்ப்பகாலத்துக்குப் பின்பு தன்மையுள்ள வஸ்துவியினால் மூடிக்கொள்ளுமென்கிறதும் காதக்குழல் கருத்தரித்தபிறகு ஜவ்வால் மூடப்படுமென்றும் சொல்லியது சரியாயிருக்குமானால் கர்ப்பத்தின் மேல் கர்ப்பமுண்டாகுது கூடாநல்லவா;

கர்ப்பத்தின் மேல் கர்ப்பமுண்டானதாய்க்கொண்டிருப்பதற்குப் பத்துக்கு ஒருசிக் அகாலத்திலே மரித்துப்போக, மற்றொன்று பூரண கர்ப்பம் வரக்குவதற்கு வெளியாகும்போது, முன்மரித்த சிகவும் உடன் வருவது. ஒரு

புணர்ச்சியில் இரண்டு சினைகள் கருக்கொண்டபோதிலும் காதாசயத்தினின்றும் ஒரேகாலத்தில் இறங்காமல் ஒன்று முந்தியும், மற்றொன்று பிந்தியும் இறங்குதல். ஒருஸ்திரிக்கு இரண்டு கர்ப்பாசயங்கள் இருக்கும். சிக் கர்ப்பாசயத்தில் செட்டிருக்கிறபோது கருத்தரிக்கிறது. ஒரு புணர்ச்சிகாலத்திலேயே இரண்டாவது கர்ப்பம் தரிக்கிறது.

கர்ப்பாசயமல்லாத வேறிடத்தில்

கருக்கொள்ளுதல்.

இது குல் வயிறு, காதக்குழல் காதாசயம் முதலிய கருப்பைக்குப்பிறகு இடங்களில் கருக்கொள்ளுதலென அர்த்தமாகிறது. கர்ப்பத்தின்மேற் கர்ப்பமுண்டாகும் விஷயம் எவ்வளவு மலக்கமும் விந்தையாய் இருக்கிறதோ அப்படியே இதுவும் இருக்கிறது.

இத்தன்மையான கருப்பங்களில் மனத்தில் நிச்சயத்தின் கியாயங்களே நமக்கு போதுமானவறிக, மிகுமாகாது. பிறத்தியின் மனமாய்க் கண்டவைகளைத் தாக்கிப்பார்த்து இயல்புக்குமாய் அபூர்வமாய் உண்டாகிறவைகளைக் குறித்து நிதானிப்பதே நல்லது.

மேல்வயற்றில் கருக்கொடுதல் தாய்த்திருப்பதில் மானசாசனத்தின் கருவியில் யாதொன்றும் சொல்லப்படவில்லை. வயற்றில் கருத்தரித்ததென்று சொல்வதில் ஆரம்பத்தில் வயற்றில் கருத்தரித்ததாய் கர்ப்பாசயத்தினையே தரித்து, இதன்பக்கத்தில் இரண்டாகண்டு அவ்வித பிளவுபட்டு, அதன்கருவானது தப்பி வயற்றில் வோவாய்ச் சொல்லுது ஒருவாரு சரியாயிருக்கும்.

இவ்வித சமயங்களின் பெரும்பாலும் கர்ப்பாசயத்தினின்றும் கருத்தரிப்பவற்றுக்குப் போரும்போதே ஸ்திரீ மடிந்திருக்கின்றன. மடிந்திருந்தால் பிறகு காலவிதத்தனபங்கள் கருத்தரிக்கின்றன. உண்டாகிச் செர்ம-ஸ்திரீ இரத்திருப்பாள். இன்னும்பல தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வித கருத்தரிப்போகத்தக்க ஒவ்வொரு காலத்திலும் அகேசு கருத்தரித்ததற்குப் பிறகு வயற்றுக்கு வெளியே ஒருகட்டியுண்டாகி அதன்மூலமாய்க் குழந்தையின் எலும்புகள் வந்ததாயும் அல்லது பெருங்குடலில் அக்கட்டியுடைந்து அதன்மூலமாய் வந்ததாயும் சொல்லியிருக்கிறது.

காதாசயத்திலே கருத்தரிக்கி பின்பு காதக்குழல் வழியாய் வரும்போது அங்கே தடைப்பட்டு நின்றுவிட்டால், அந்த யிடத்திலே காளாய்விட்டதில் கருப்பெருத்துக் குழந்தையை அடக்கிகொண்டிருக்கிறபாகம் தடுத்து உள் இரத்தப்பெருக்குண்டாகி ஸ்திரீ இறப்பாள். காதக்குழல் கர்ப்பத்தின் கருத்தரிப்பதற்குப் பின்பு காதாசயம் நேரிடும். காதாசயத்திலே சிக் பூரணகர்ப்பமாய் வந்தாலும் வரலாம்.

கர்ப்பாசயமல்லாமல் வேறிடங்களில் கருக்கொண்டபோது காதாசன கருவுக்குண்டாகும் குறிகளோடு வேறு குறிகளும் உண்டாகும். கர்ப்பாசயமும் வரவரப்பெருத்துக்கொண்டு அதிலுண்டாகும் ஜவ்வகளை உண்டாக்கிகொண்டேயிருக்கும்.

குருபஜனங்கள்.

பலவிதக் குருபஜனங்களையும், குருபஜனம் இருக்கவேண்டிய உருப்புக்கு அதிகமாக உள்ளஜனம், விகாரஜனம் அல்லது இயற்கைத்தான் மாறிக்கொண்டிருக்கிற ஜந்துக்களின் புணர்வாலான டாகும் ஜனம் ஆகிய காரண வகுப்புகள் பிரிக்கலாம்.

குருபஜனங்கள் சம்பவித்திருந்தால் அவைகளை அகரவ வேளிப்படுத்தும்படியான குணம் கருப்பைக்குச் சாரணமாக இருக்கிறது. இதனால் குருபங்களுக்குப் பல உருப்புகள் அமைந்திருந்தபோதிலும், அவைகளில் அவைகளால் அதிகதடைகொடுக்கிறதில்லை.

இயற்கைக்கு மாறாக உண்டாகும் இவ்வித குருபஜனங்கள் எதனால் உண்டாகின்றனவென்பதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. அந்தவிஷயம் நம்முடைய புத்திக்குப்பலப்படாததாயிருக்கிறது. குத்தரிக்கும்போதே விகாரரூபம் உண்டாகின்றன வென்பதற்கும், தரிபிறகு ஸ்திரீயின் மனம் உண்டாகின்றன முன்னே ஏற்பட்ட பாகங்கள் காரணமாகின்றனவென்பதற்கும் திருத்திகரமான வியாபி கிடையாதது. குருபஜனம் உண்டென்று சாதிக்கிறவர்களும் உண்டு.

வித்தையும் உத்தேசமாகமுள்ள அனைக்கியங்கள் குருபங்களைப்பற்றிச் சொல்லலாம். இப்பகுதியோ ஜனப்படுத்தக்கவைக்கப்பற்றிமாத்திரம் சொல்லுகிற ரத்தசுருக்கமாதலால் அவைகளை இங்கு எடுத்துரைக்க இயலாது.

அவைகளை பிரஸவத்தில் சிவகித்திவிதம் உதயமாகும் பாகத்திற்குத் தக்கபடியிருக்கும்.

கொப்பம் தசைக்கர்ப்பம்.

பொய்க்கர்ப்பங்கள் என்ன சொல்பவைகள் இவைதான். இவைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகச் சொல்லபுகுந்து பரிசுசத்தக்கு இடமானஅகேசத்தைஎழுதிவிட்டார்கள். இதுவிஷயத்தில் கமக்குத்தெரிந்தவைகெல்லாம் கூடி இத்தன்மையானவைகள் சிவவேளை சம்பவிக்கின்றன வென்பதுதான்.

கொப்பங்கள் கர்ப்பத்தில் தெரிவானகையுடைய அகேச கொப்பங்கள் லிருக்குப் இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு உடல் ஒவ்வொருதலை,முன்று அல்லது நெருக்கங்கள்பேரன்மவைகளேஉடையதாயிருக்கும். ஒருபந்தனத்தால் இவையெல்லாம் கொத்துகளாக இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இப்பந்தனத்தினால் கர்ப்பாசயத்துக்கும் அவைகளுக்கும் சம்பந்தமுண்டாகி அவைகளுக்கு இருக்கிறதாக நினைக்கப்படுகிற அற்பபிராணனும் கர்ப்பாற்றப்படுகின்றது.

தசைக்கர்ப்பங்களில் தசைப்பல அளவற்ற ரூபங்களையும், கனமுடையனவாகியுமிருக்கும், ஆனால் ஒன்றைப்போலென்று இராம. ஆயினும் அவைகள்

சொல்லாம் கறுத்த இரத்தமயமாயிருக்கும். அவைகள் கருப்பையோடு ஒன்றுவாறு இரத்தசரங்களால் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனால் தான் அவைகளுக்குள்ள அற்பஜீவனும் உண்டாயிருக்கிறது.

கர்ப்பாசயத்துக்குள் இறத்தல், இரத்தங்கட்டல், நஞ்சுமுற்றும் வெளியிராமல் ஒருபாகத்தங்கல் ஆகியஇவைகளின் பயனாக நீர்க்கொப்பங்கள் தசைக்கர்ப்பம் ஆகிய இவைகள் உண்டாகின்றனவென்று நினைக்கிறார்கள்.

இயற்கையான கர்ப்பத்தில் உண்டாகிற குறிகளே இத்தொப்புள் கர்ப்பம்; தசைக்கர்ப்பமாகிய இவைகளிலும் உண்டாகும், ஆயினும் இக்குறிகள் சீக்கிரத்தில் நின்றாயினும் மறைந்தாயினும்போகும், கர்ப்பத்தில் உண்டாகிற குறிகளெல்லாம் கின்று, மார்தளர்ந்து, வயிறுபெருத்திருத்தல் மாதிரம் இருக்குமாயின் கொப்புள்கர்ப்பம் நூல் நீர்வடித்துக்கொண்டும், தசைக்கர்ப்பமானால் உதிரம் வடித்துக்கொண்டு மிட்டுக்கும், ஆனால் பிண்டஜலனம் இராது. சரியான கர்ப்பத்தில் அந்தந்த மாதகிற தக்கபடி வயிறு பெருத்துவருவதுபோல இப்பொய்க்கர்ப்பங்களில் இராது.

கிரமமற்ற தாலங்களில் மேற்கூறியவற்சென்று கருவழியில் தோற்றம் குறிகளுடன் வெளிவந்துவிடும். கருவழியில் செய்யவேண்டிய சிகிச்சையையே இங்கும் அதுசரிக்கவேண்டும். இவைகளைவெளிகளில் இரணகர்ப்ப காலம்வரைக்கு வயற்றிலிருத்திருக்கிறதாவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொய்க்கர்ப்பங்கள் உண்டாயிருக்கும்போது ஸ்திரீயின் சொக்கியம் கெட்டு, கர்ப்பாசயமும் அசௌக்கியமாகும். கூடுமானால் காரணத்தைக்கண்டு பிடித்துத்தகுந்த பரிசாரம் தேடவேண்டும். காரணச்சிவிகித்திக்குள்ளாக ஜலத்தில்தவிராமல் ஸ்கானம்செய்து தேடித்தொடர் பலமதர்த்தக்க மற்ற பரிசாரங்களையும் அதுகறித்தால் கர்ப்பாசயம் சீர்ப்படும.

வலிப்போடுகூடிய பிரஸவங்களைப்பற்றியது.

ஸ்திரீகளுக்குப் பிரஸவத்திற்கு முந்தியும் பிந்தியும், பிரஸவத்திலும் வலிப்பு கேரிகும், கேரிகும்போதெல்லாம் வலிப்புகள் ஒரேவித காரணத்தினாலேயே உண்டாகிறது. அவைகளுக்குச் செய்யவேண்டிய சிகிச்சையும் ஒரேவிதமானதுதான்.

குறிகள்.

பிரஸவவலிப்புகள் வருவதற்கு முந்திய குறிகள் சிலருக்கு இல்லாமலும் வரும். ஆகிலும் பெரும்பாலும் அவைகள் வருவதற்கு முந்திக் கீழ்சொல்லப்பட்ட குறிகள் உண்டாகும். அவைகளாவன; தலை கனத்தம், பிடுவாயுமிருக்கிறது. காதில் ஒசைபடுதல், கண்சிவப்பு, நெத்திரம் வெளிவருவதுபோலிருக்கிறது.

ப்பதுடன் பார்வை நரம்பு சோர்வு அடைந்து, பார்வை மட்டமாகக் கண்முன் மின்மினிப்புச்சிப் பறப்பதுபோல் தோற்றுகிறது. இக்குறிகளோடு நாடிபுரணமாயும், கடினமாயும், மத்தையாயும் இருக்கும் சிலவேளை நாடிகளையும், துரிதமாயிருந்து உடனே சிறுத்துப் பலவீனமாயிருக்கும், ஸ்திர்சுது அமைக்கடி பெருமூச்சு உண்டாகிறது. ஸ்திர் தன்னை மறந்து குறட்டையோடு தூங்குவான். சிலவேளை தலையிட்டு வயிற்றில், வயிறுவிட்டுத் தலையில் உச்சிரமான ஒடுகோய் உண்டாகும்; பெருங்குளிர் உண்டாகும். இது கர்ப்பாசனாய், உலங்காலத்தில் வருங்குளிரோடு சம்பந்தப்பட்டதன்று.

இக்குறிகள் கண்டமாத் திரத்தில் உடனே சிகிச்சை செய்துவிடப்படுவதற்கு மயக்கமுண்டாகும். தசைகள் (கை, கால்) முரணாகிப் பின்புட்டி மாயுதரும்; கண்கள் விரைவாய்ச் சுழலும்; முகம் விகாரப்பட்டு வீக்கி நீலநிறமாய்விடும்; பற்கள் கிட்டிப்போகும்; சுவாசம் அதிகரிக்கும். அப்படி அதிகரித்த சுவாசம்வாய்வழியாய் வருவதினால் அவ்விடத்தில் உமிழ்ச்சீரில் சம்பந்தப்பட்டு ஒருவிதச் சத்தம் உண்டாகும்.

பெரும்பாடோகேடிய பிரஸவங்கள்.

மருத்துவத் தொழிலில் பெரும்பாட்டைப்போல் வேறெதுவும் அவ்வளவு அபாயமும் பயமுறுத்தத்தக்கது மன்று. விரைவாயும் பலமாயும் யுத்தரயுத்தமறிந்தும் இதற்குச் செய்யவேண்டிய கிரஹிதசை அவ்வளவு வேறெதற்கும் செய்ய வைத்தியனுக்கு நேரிடாது.

பெரும்பாடு பிரஸவத்திற்குமுன்னும் பின்னும் பிரஸவத்திலும் உண்டாகும்.

கரு அழிவைப்பற்றி எழுதும்போதே பிரஸவத்திற்கு முந்தி நேரிடும் பெரும்பாட்டைப்பற்றி போதுமானவகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் கர்ப்பகாலத்தின் பின்மாதங்களில் இரத்தநாளங்கள் அதிகமாய்ப் பெரிதாவதினால் அப்போது உண்டாகும் பெரும்பாடு மற்ற்காலத்தில் உண்டாகும் பெரும்பாட்டைப்பார்க்கிலும் அதிக பயங்கரமானதாகும். இதற்குச் சிகிச்சை கருவழியில் சொன்னதேயாயினும், பிரஸவத்திலும் பிரஸவத்திற்குச் சமீபத்திலும் உண்டாகிற பெரும்பாட்டிற்கென்று சிகிச்சைசெய்தால் ஸ்திர்க்கு நன்மை உண்டாகுமா அல்லவாவென்றும் கவனிக்கவேண்டியது ஆவசியகம். இந்தக் காலத்தில் பெரும்பாடு பின்புறம் இரத்தநாளங்களில் ஒன்று உண்டாகலாம்.

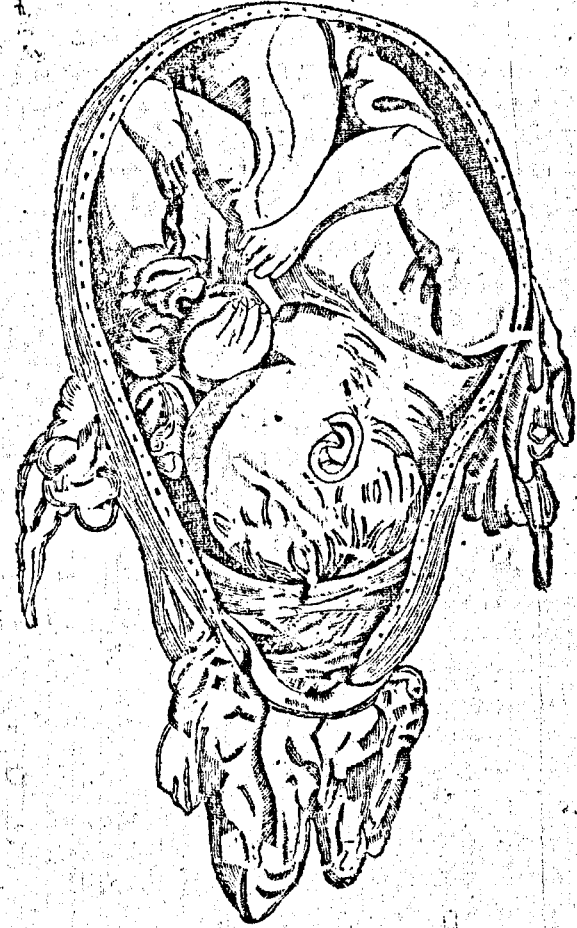
முதலாவது—கர்ப்பாசனத்தின் அடியிலோ அல்லது உடலிலோ பெருந்திபிருக்கிற நஞ்சைப் பிரிக்கக்கூடிய யாதொரு ஏதுவுண்டானால் தற்செயலான பெரும்பாடு சம்பவிக்கும்.

இரண்டாவது—நஞ்சு கர்ப்பாசனத்தின் வாயிலும் கழுத்திலும் உண்டாகிவிடும் தடுக்கக்கூடாத பெரும்பாடு சம்பவிக்கும்.*

சொசு மிகவும் சாதாரணமான இயல்பு

பிரஸவத்திலிருக்கிறதாக

இந்தப் படம் காட்டுகிறது

பெரும்பாடு தற்செயலானதாயிருந்தால் அநேக காரணங்களால் உண்டாகலாம்.

மனோ வழுச்சி, குதித்தல், ஆடல்; இருமல் முதலியனவாம்.

குத்துப்பட்டதினால், விழுத்தினால் அல்லது பெரும்பளுவைத் தூக்கின தினால் பெரும்பாடு உண்டாயிருக்கிறது.

நஞ்சு எவ்வளவு கர்ப்பாசயத்தினின்று விடுபட்டதோ அப்பளவுத் தக்க தாகவும் தேக இரத்த தூட்டத்தின் பலம் பிரஸவகோயின் பலம் இவை இரு குத்துத் தக்கதாகவும் இரத்தப்பெருக்கமும் அபாயமும் இருக்கும். கொஞ்சம் அல்லது மூற்றமே கர்ப்பாசயத்தின் செய்கைஇல்லாதசமையங்களில் அபாயம்

சிலவேளை கர்ப்பாசயத்திற்குள் நஞ்சானது சுற்றிலும் தூட்டிக்கொண்டிருந்து மத்தியில் பிரிக்கப்பட்டுப் பிரிப்பட்ட இடத்திற்குள் மத்திரம் இரத்தம் பெருகிக் கட்டுண்டு யோனிவழியாய் பெரும்பாடு காணாமலே ஸ்திரீயின் பிராணனுக்கு அபாயம் சம்பவிக்கும்.

எந்த முகார்த்தரத்தினால் பெரும்பாடு உண்டானாலும் அதை எப்போதும் அபாயக்குறியாகவே நோக்கி அதற்கு உடனே தகுந்த சிகிச்சை செய்யவும்.

பிரஸவதாபிதம்.

மற்ற நோக்கங்களை இது என்று மயங்கி அவைகளுக்குரிய சிகிச்சை இதற்குப் பிரதிநிதம் செய்துகொண்டு வருகிறபடியால், இதை மற்ற நோக்கங்களினின்று பிராணத்தெரிந்துகொண்டது முக்கியமான காரியம். இதை நியாயத் தெரிந்துகொள்ளாமற்போனால் பிரசவதாபிதத்தின் தன்மையையும் பிறப்பிடத்தைப்பற்றியும் அதற்குச் செய்யவேண்டிய பரிசுத்தத்தைப்பற்றியும் அபிப்பிராயபேதங்கள் பலவாகும்.

முதலாவது,—பிரசவித்த ஸ்திரீக்கு மாற்பும் இறு குடல்சுரும் சற்று சலனப்பட்டு அகிகமாய்க் காய்ச்சு சீக்கிரத்தில் வீங்குகிற பெருவாரியாக அற்பகாரம்.

இரண்டாவது,—முனை பலவீதமுடிக் சலனப்பட்டுப் புத்தி சலங்குகிறது.

மூன்றாவது,—மலக்குடல் தாரை பேதித்து உண்டாகிற பிரசவக்கழிச்சல்.

நான்காவது,—மலபந்தமாகிப் பெருங்குடல்சுருக்குக் கொறுக்குவலியுண்டாகும்படி குடல்சுருவில் விடாததோய்.

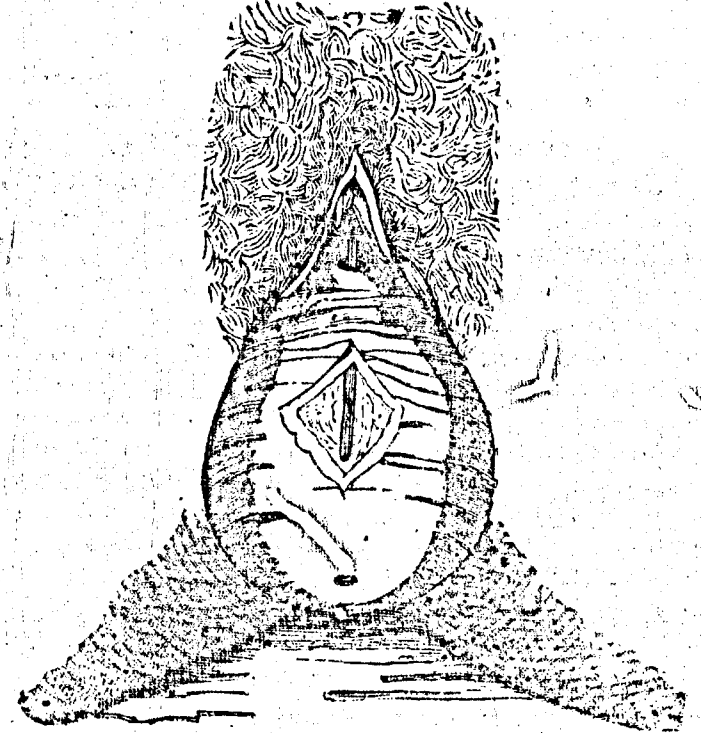
ஐந்தாவது,—நஞ்சின் தூர் பாகம், ஜவ்வு அல்லது இரத்தக்கட்டி இவைகள் தங்கி உண்டாகும் காரம்.

ஐறாவது,—சூதகஜன்னி.

எழாவது,—பிரசவித்தபிறகு கொஞ்சகாலத்தில் உண்டாகி லிரைவாய் வீரத்தியாகிவிடுவதும், நிரமமாக அந்தத்தக்காலத்தில் நோய் நீங்கிவரும், குளிர் சம்பந்தப்பட்டு வராதது மாகிய பயங்கரமான கொறுக்குவலிகொண்ட சராய்சேதம்.

எட்டாவது,—அசதி, மனோவேகத்தை, இரத்தப்போக்கு இவைகளால் உண்டாகும் கோர்வின் ஸுமைமாய் நேரிடுகிற நிரமமற்ற அநேக குறிகள் இவைகளைப்பொலம் சரியான பிரசவதாபிதமென்று மயங்கி, அதற்குரிய சிகிச்சையை அவைகளுக்கு விடாமற் செய்துவருகிறார்கள்.

இந்தப் படம் காட்டுகிறது

இது இரண்டு தொண்டைகளுக்குப் மத்தியில் கட்டிபோல் தொங்கி அசைந்துகொண்டிருப்பதால் பாவிக்கப்படுகிறது. நீர்ப்பையானது சேற்குமேலாகவுமுன்புறமாகவும் இருக்கிறது.

நீர்ப்பையின் அடிப்புறத்தை அறுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. இதனாலே இந்த நோயில் இயற்கைக்குமாராய் நீர்த்தாரைக் கிடக்கிறது தெரிகிறது. நீர் வாங்கும் குழையின் ஒரு முனை நீர்த்தாரையின் வாயிலும், மற்றொரு முனை யோகவும் செலுத்தப்பட்டிருப்பதும் தெரியவருகிறது.

அழகு.

இது கர்ப்பாசயத்திலுள்ள இரத்தநாளங்களிலின்று உண்டாகும் இரத்தம். கர்ப்பாசயத்தோடு ஒட்டிய மேற்புறவினு அற்று அருகுகிறதன்னை அழுக்கோடு சேர்ந்து வரும். பிரஸவமான ஓந்துகால் முன்பு முப்பது நாள் வரைக்கும் அழுக்கு வந்துசொண்டிருக்கும்.

அழுக்கு முதலில் நிச்சயமான இரத்தமானதால் உறையத்தக்கது. சொஞ்சுநாளில் அதுன் செம்மைநிறம் மாறி பழுப்பு நிறத்தைக் கொண்டதாயாவது, அழுக்கடைந்த பச்சை நிறத்தைக் கொண்டதாயாவது ஆகிறது. இதனால் ஸ்திரீகள் அதைபச்சைக் கொண்டும் செல்லுகிறார்கள்.

பலவீனப்பட்ட பிரசவநோய்க்கு.

பலவீனம் அல்லது கிரமமற்ற கர்ப்பாசயத்தின் செய்கை பிரசவநோயை நீடிக்கச்செய்யும். தேகத்தை அல்லது கர்ப்பாசயத்தை பலவீனப்படுத்தும் தக்கது எதுவோ அதுதான் இறையுண்டாக்கும். அதில் நீடித்த பிரசவமானது நெடுங்காலம் செல்லும். இதன் மத்தியில் தேகத்துக்குச் சாந்தமும், பலத்தைத் தரத்தக்கதுமான உணவுமுதலியவற்றால் தேகத்தைப் பலப்படுத்தவேண்டும். ஆதலால் ஸ்திரீயிடத்தில் பட்டினமாயிருப்பதினால் அதாவது வாய்க்காலு சொல்வதிலும், மனதை உற்சாகப்படுத்த பலம் வருவிக்கவேண்டும். பலாத்காரமாய்முக்குதல் முத்லானவை செய்யச் சொல்லுகாது. ஸ்திரீயிருக்கும் அதை குளிர்ச்சியா யிருப்பதாயும் காற்று உலாவத்தக்கதுமா யிருக்கவேண்டும். அநாமதியாயிருக்கும்படி எல்லா முயற்சியும் செய்யவேண்டும். வயிற்றையும் இடுப்பையும் தேய்த்துக் கர்ப்பாசயத்துக்குநேரே வயிற்றின்மேல் யிதமாய் அழுத்திக் கர்ப்பாசயத் தொழிலை விர்த்திபண்ணவேண்டும். மூன்று ஆழாக்கு வெந்நீர் அல்லது கஞ்சித்தண்ணீரில் ரெங்கைஉப்பைபக்காத்துப் பச்சைக்குழல் மூலமாய் ஆசனவழியாய்ச் செலுத்தினால் கர்ப்பாசயத்தின் செய்கை ஒவ்வொருகாலத்தில் விர்த்தியாகும். அப்பினை இந்த நீடித்த பிரசவத்தின் காரணத்திற்குக் கைகண்ட ஓளவுதம். இதை வாய்வழியாகவும், உட்கொள்ளலாம். அல்லது ஆசனவழியாகவும் உட்செலுத்தலாம். அதன் முயற்சியை அவள் படுத்தும்படியான பரிமாணத்தில் கொடுக்காமல், திரவமாயின் இருபது அளியும், சுத்த அப்பினியாயின் இரண்டு கிரேயிலும் கொடுத்துத் தாக்கம் வரச்செய்து கர்ப்பாசயத்தின் மந்த அல்லது கிரமமற்ற செய்கையைச் சிறித்காலம் நிறுத்திவைத்தால் அது மறுபடி உண்டாகும்போது மிகுந்த பலத்தோடு ஆரம்பிக்கும். அதற்கு * எரகட் என்னும் ஒருவிதக் கோதுமையைக் கர்ப்பாசயம் பலவீனமாகி செயலற்று இருப்பதற்குப் பரிசுரமாகக் கொடுக்கலாம்.

* எரகட் என்னும் அஞ்சுளக்கல் பஸ்பம் இரப்பைமீதும், ஜாலப்புன் பேதிக்கை குடலினின்று வேலைசெய்திறைத்தப்பார்க்கிலும் இது கர்ப்பாசயம் செய்தின்மீது வேலைசெய்திறைத்தென்றும் என்மையுண்டாக பின்வரும் சமயங்களில் கொடுக்கவும்.

1. தாம்ச பிரசவத்தில் செ சப்பகத்துக்குள் இறங்கிப் பாகங்கள் விரிந்தும் தலிர்ந்துயிருந்து, நோய்நின்று அல்லது சிசுவை வெளிக்குக் கொண்டு வரத்தக்க நோயில்லாதிருந்து இதிலே வெகுதாமதம், பலக்குறைவு, ரத்தப் பெருக்கம், தமற்றும் ஏதோ பயமுறுத்தும்படியான குறிக்கைதோன்றும்போதும், 2. நோய் கர்ப்பாசயத்தைவிட்டுத் தேகத்தில் தசைமட்டில் முழுதும் மாரா பிரதவவலிப்புண்டாகும்.

இரத்த தசைகளின் தாணகன் பெரிதாவதினாலும், இரத்த ஓட்டடி அடிக்கடி வேகமாய் ஓடுவதினால், காட்டப்பட்ட இரத்த உபரியானாலும் சிலவேலை கர்ப்பாசயத்திற்கு ஒருவாறான பலவிசை செய்கையுண்டாகும் சில அவுன்ஸ் இரத்தம் எடுத்துவிட்டால் நோய் சிக்கிரத்தில் விர்த்தியாகும்.

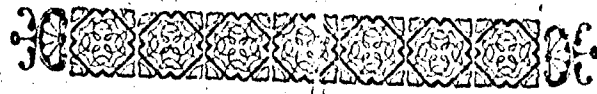
3. இளஞ்சுவையிருக்கிற காலத்திலே கரு அழிவுண்டாகிப் பெரும் பாடுகண்டு கர்ப்பாசயம் துர்ப்புலப்படுகிறபோதும்; 4. கர்ப்பாசயத்தின் செய்கை குறைந்து நஞ்சு வெளிவராமலிருக்கும்போதும்; 5. பிரசவமான பின் பெரும்பாட்டுக்கு உட்படுவார்களென்று தோன்றினபோதும்; (பிரசவம் முடிவாகுங்காலத்திற்குச் சில நிமிஷத்துக்குமுன்னும்) ரத்தப்பெருக்கத்தைத் தடுக்கும்பொருட்டுக் கொடுக்க; 6. பிரசவித்தவுடனே உதிரம் அல்லது அழுக்கு மிகுதியாய்வந்து, கர்ப்பாசயம் விரிந்து ஊர்ந்து மறுபடி கருக்கச் சத்தியில்லாதிருக்கும்போதும் கொடுக்கலாம்.

கோடுக்கக்கூடாத சமயங்கள்.

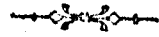
1-சுபாவமாக யாதோரு தன்பயில்லாமல் பிரசவமாகும்போதும்; 2. நோய் முற்றும் நின்று போகாவிருக்கிறவரைக்கும் நோயுண்டாகியும், அது பலமாயில்லாமல் தாமதத்தினால் அபாயம் நேரிடுவதாய் தோற்றத்துக்கு முந்தியும்; 3-கர்ப்பாசயத்தின் வாயின் மறைப்பு நீங்கி முற்றும் தளர்திருக்கிறவரைக்கும்; 4-பின்னையைத்திருப்பும்படியான கிரமாதீதப்பிரசவத்திலும் மேற்குறித்த மருத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது.

இங்கே நாம் குறித்த எச்சரிக்கைகளின்படி நடந்தால் எரகட் என்னும் கோதுமையின் குணம் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயிருக்கும். இதைக்கொடுத்து அதை நிமிஷமுதல் இருபது நிமிஷத்துக்குள்ளாக உறுத்தும்படியான நோயுண்டாகி, வரவர அதிகரித்துப்பிரசவம் முடிகிறவரைக்கும் அது நிற்கிறதில்லை. இதைக்கொடுத்தால் ஓயாதநோய் உண்டாவதினாலேதான் சிசுவைத்திருப்பும்படியான சமயத்தில் இது உதவாமற்போகிறது. ஏனெனில் சிசுவைத்திருப்பும்படியான முயற்சியெல்லாம் வீணுப்போவதுமன்றித் தாயிக்கு அபாயம் நேரிடும்.

இதைத் தண்ணீரில் 20 - 30 கிரேயின் கஷாயமாக்கச்செய்து கொடுத்தால் நன்றாய் வேலைசெய்யும். அதிகமாய்க்கொடுத்தால் வாந்தியாகிவிடும். வாந்தியானால் நவாச்சாரத்தோடு கலந்து மூன்று விசைகொடுக்கவேண்டும். எல்லா நோய்களிலும் பிரஸவநோய் மகா கொடியதானபடியினாலேதான். கம்தாய்மாகிவிடுவதற்குக் கொடுக்கக்கூடாது. இவ்விஷயங்களை அவர்களுக்கு போதிக்கவேண்டும்.

ஆயுள் காண்டம்.

ஆணும் பெண்ணும் கூடிக்குலாவியுரைத்து கொள்முதிர்ந்த
நாதவிந்தானது மங்கலினை கருக்குதியில் உதி
க்கும்போது பிராணவாய்வானது விகிதமாகிய
சுவாதிஷ்டானத்தில் உரைத்திருக்கும் பிரிதிவிட
மாக மோதிபெழுந்து பதினாறு குலத்திற்குக் கு
றையாமல் ஒன்றரைநாழிகைவரையில் ஒடிக்கொ
ண்டிருந்தால் வயது

100

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது
மேற்படி பிரிதியுஸ்தானத்திலிருந்து உத்தகமல
மும் மணிபூகமுமாகிய அப்புஸ்தானத்திற்கும்
பாய்தால் வயது.

100

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது மேற்
படி அப்புஸ்தானத்திலிருந்து அபானவாய்வோடு
கூடிபதினெட்டங்குலம் வேறுநூல் வயது

90

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது
அப்புஸ்தானத்தில் பதினாறு அங்குலத்திற்குக் கு
றையாமல் ஒன்றரைநாழிகை வரையில் ஒடிக்கொ
ண்டிருந்தால் வயது.

80

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது ம
ணிபூகஸ்தானமாகிய அப்புஸ்தானத்தில் பாய்ந்து அபான
வாயுவைக் கலந்து பனிவெண்டங்குலம்வரையிற்
பாய்ந்தோடினால் அதற்கு வயது

70

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது இ
ருதயகமலமென்னும் அனுகமமாகிய தேய்வுஸ்தா
னத்திலிருந்து ஒருநாழிகைவரையில் பத்தங்குலத்
திற்குக் குறையாமல் ஒடிக்கொண்டிருந்தால் வயது

60

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது ஆ
க்ஷையென்னும் ஆகாயஸ்தானத்தினின்று கூர்ம

ன், திருதரன் என்ற வாய்வுகளோடு கூடி ஏழங்கு
லம் வரை அரைநாழிகை பரியத்தம் ஒடினால் வயது

40

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது ஆக்
ஷையென்னும் ஆகாயஸ்தானத்தினின்று அரை
நாழிகைவரையில் இரண்டங்குலம் ஒடினால் வயது

38

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது வி
சுத்தியில்கின்று வியானவாயுவோடு கூடி ஒன்பத
ங்குலம் ஒடினால் வயது

35

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது சு
ண்டஸ்தானமாகிய விசுத்தியில் உரையும் வாய்வு
ஸ்தானத்தில்கின்று முக்கால்நாழிகைவரையில் ஒ
ன்பதங்குலம் ஒடினால் வயது

30

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது தி
வ்வையென்னும் சுழியில் அடங்கின்றால் வயது

25

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது இ
டைபின் இருபாரசமம் விட்டு ஏறினால்

20

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது சு
ழியைவிட்டு இடத்திற் பாய்ந்தால் வயது

16

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது உந்
திக்கமலமாகிய பரிபூகத்தில் கின்றால் வயது

10

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது கு
ண்டலியை முட்டி யாடினால் வயது

8

ஆணும் பெண்ணும் கூடும் போது பிராணவாய்வானது மூ
லத்தில் சுழித்த

5

ஆணும் பெண்ணும் கூடும் போது பிராணவாய்வானது மூ
லத்தில் கின்றவிடி

3

ஆணும் பெண்ணும் கூடும் போது பிராணவாய்வானது மூ
லத்தி லோடினால் வயது

2

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது ஆக்
ஷையென்னும் ஆகாயஸ்தானத்தினின்று தீவிர
மான ஓட்டத்தில்கின்றால் மாதம்

14

ஆணும் பெண்ணும் கூடும்போது பிராணவாய்வானது மே
ற்குறித்தபிடத்தில் பத்தங்குலம் ஒடி நாலங்குலம்
சுழித்தால் வயது கொஞ்சம்.

ஆணம் பெண்ணுங் கூடும்போது பிரணவாய்வானது நி.
தறியோடினால் கெற்பமுண்டாயிருந்துமுடிவில் அ
ழியும்.

ஆணம் பெண்ணுங் கூடும்போது திருதயமாயே தேய்வு
ஸ்தானத்தில் பிரணவாய்வு மோதி அத்துடன் அ
பானவாய்வுங்கூடி எட்டி அங்குலம் பாய்ந்து இரண்
டங்குலங்கழிந்து ஆறங்குலத்திலும் உள் ளடங்கி
னால்கருப்பையில்குத்ததுண்டாகி கருவழியும்.

ஆணம் பெண்ணுங் கூடும்போது தேய்வுஸ்தானத்தில் பி
ரணவாய்வுவிருந்து அத்துடன் அபானவாய்வுகூ
டியோடினால் கர்ப்பம் அழியும்.

ஆணம் பெண்ணுங் கூடும்போது பிரணவாய்வானது கு
றுக்கே சுழண்டிருக்கும் (9) மாதத்தில் கெற்
பமழியும்.

ஆணம் பெண்ணுங் கூடும்போது பிரணவாய்வானது ஆக்
னையென்னும் ஆகாயஸ்தானத்தினின்று சக்கரம்
போலே சுழன்றுவோடினால் (4) மாதத்தில் கெற்
பமழியும்.

ஆணம் பெண்ணுங் கூடும்போது பிரணவாய்வானது உற்
திக்கமலமாயே மணிபூரகத்தில் உயர்ந்து நெட்டி
னால் (1) மாதத்தில் கெற்பமழியும்.

இன்னம் உரைத்துவந்தவயதிலு இன்னம் பலவாறு ஏற்ற
மும் குறைவுமான வயது அமைவது உடையால் மேற்குறித்த
பூதங்களுடனும் பொரிகளுடனும் பிணவாய்வானது அஞ்சரிக்
கும் சமயமானது ராசி கிரகம் நடந்து வம் இவைகட்குரிய பாதம்
போல் பலன்கொடுக்கும்வாறு வித் பாரும்சமயம் பெய்தபாத
மோ அவற்றிற்குரியபடியே இன்னும் அனேகவித ஏற்றங்குறை
வான வயதளவு பேதப்பட்டமையென்றாக.

தத்துவகாண்டம்.

நித்தியகன்ட விதி.

வினா—குருநாதா அடியேனுக்கு மெல்லவந்த விஷயங்கேட்டு ஆனந்
தித்தேன் (நித்தியானுஷ்டானவிதி) அடிவந்திக்கவேண்டுமென்ற அபேசை
யாயிருக்கின்றது அதை திருவுளம்பற்ற வேண்டும்,
விடை—சேளும் சிஷ்யா.

வினா. காடோறும் எந்தநேரத்திலே நித்திரைவிட்டெழுந்தல்வேண்டும்?
விடை. ருரியன் உதிக்க ஐந்துகாழ் நகக்கு முன்னே நித்திரைவிட்டெ
ழுந்தல்வேண்டும்.

வினா. நித்திரைவிட்டெழுந்தவுடன யாதுசெய்தல் வேண்டும்?
விடை. சிவபெருமானைத் துதித்து பாடங்களைப் படித்தல்வேண்டும்
வினா. பிறகுயாது செய்தல் வேண்டும்?
விடை. மலசலங் கழித்து செளசஞ்செய்து தந்தசத்தி செய்தல்வே
ண்டும்.

வினா. தந்தசத்தி எந்தத்திக்கு முகமாக விருந்து, செய்தல்வேண்டும்?
விடை. கிழக்குமுகமாகவேனும், வடக்குமுகமாக வேனும் நின்று தந்த
சத்திசெய்தல் வேண்டும்.

வினா. தந்தசத்தி எப்படிச் செய்தல்வேண்டும்?
விடை. பல்லின் புறத்தை ம் உள்ளாயுஞ் செவ்வையாகச்சத்திசெய்து
நாக்கை வழித்து, சத்தமாக வா பக்கொப்பனித்து. முகத்தையுங் கைகால்க
ளையுங் கழுவுல்வேண்டும்.

வினா. தந்தசத்திக்குப் பின் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?
விடை. ஸ்நானஞ் செய்தல்வேண்டும்.
வினா. ஸ்நானஞ் செய்வதில் எத்தனை வகைப்படும்?
விடை. மூன்றுவகைப்படும்.

வினா. அந்தஸ்தானங்களின் பெயரென்ன?
விடை. சிரஸநானம், கண்டஸநானம், சுடிஸநானம் எனப்பெயர் பெறும்.
வினா. சிரஸநானம் எப்படிச் செய்வது?
விடை. உடம்போடு தலையும்நீயை முழுதல்.

வினா. கண்டஸநானம் எப்படிச் செய்வது?
விடை. ஆலத்தினுலே கழுத்தின் கீழேகழுவி, கழுவாதுயிருந்த முகத்
தையும், சிரசையும் ஈர வஸ்திரத்தினுலே துடைப்பது.

வினா. சுடிஸநானம் எப்படிச் செய்வது?
விடை. ஜலத்தினுலே அரைவீன்கீழே கழுவி கழுவாது யிருந்த உடம்
பையும் சிரசையும் ஈரவஸ்திரத்தினுலே துடைப்பது.

வினா. ஸ்ரீராமன் துக்குப்பின் யாதுசெய்தல்வேண்டும்?
விடை. அதுவந்தானஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாட்சர செபஞ்செய்தல் வேண்
டும்.

திருநீற்றின் விதி

வினா. சைவசமயிகள் முக்கிய மந்த தரிசிக்கவேண்டிய அடையாளம் யா
து?

விடை. விபூதி.

வினா. விபூதி எவ்வாறு ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம்?

விடை. பசுவின் சாணத்தை அக்கினியிலே சுடுதலால் உண்டாகிய
திருநீறு.

வினா. எந்தவாறு விபூதி தரிசிக்கத்தக்கது?

விடை. வெள்ளைநிற விபூதி.

வினா. விபூதியை எப்படித் தரிசிக்க வேண்டும்?

விடை. சிமந்தக்குழைமுகமாவதும் வடக்குமுகமாகவெனும் நின்று, நிலத்
திலே சிந்தாலண்ணம் நிரிந்து "சிந்தி" என்று சொல்லி, வலக்கையின்
கடு விரல் மூன்றினாலும் நெற்றியிலே தறித்தல் வேண்டும்.

வினா. விபூதி நிலத்திலே சிந்தினால் யாதுசெய்தல் வேண்டும்?

விடை. சிந்திய விபூதியை எடுத்துவிட்டு, அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்த
ல்வேண்டும்.

வினா. எத்தாலங்கிலே விபூதி முக்கியமாகத் தரித்துக் கொள்ளல் வே
ண்டும்?

விடை. சித்திகாரசெய்யப் புகும்போது சித்திலா விட்டெழுந்த வுட
னும், சந்தைத்தி செய்தவுடனும், குரியன் சிக்கும்போதும், அஸ்தமிக்கும்
போதும், ஸ்ரீராமன் செய்தவுடனும், போசு துக்குப் போம்போதும், போ
சனஞ் செய்தவுடனும், விபூதி முக்கியமாகத் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வினா. விபூதிபெண்தல் எத்தனைவருக்கு?

விடை. உத்தரானம், திரிபுண்டரம் என இரண்டு வகைப்படும்.

வினா. திரிபுண்டரமெனில் யாவை?

விடை. மூன்றுவகை.

வினா. திரிபுண்டரம் தரிசுத்தக்க தானங்கள் யாவை?

விடை. சிரம், நெற்றி, மார்பு, தொப்புள், முழந்தான்கள் இரண்டு புய
ல்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு மணிக்கட்டுகள் இரண்டு விலாப்புறம்
இரண்டு முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறுமாம்.

வினா. சைவசமயிகள் நாடோறும் செபிக்கவேண்டிய சிவ மூல மந்திரம்
யாது?

விடை. ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம்.

வினா. எத்தனை உரு நாடோறும் சிரமமுடன் செபிக்க வேண்டியது?

விடை. ஆசிரியர் தனக்கு உபதேசித்த முறையே நூற்றெட்டுருவாயினு
ம், பத்துருவாயினும் செபிக்கவேண்டும்.

சிவாலய தரிசன விதி.

வினா. சிவபெருமானைத் தரிசனஞ் செய்ய முக்கியஸ்தானம் யாது?

விடை. திருக்கோயில்

வினா. கோயிலிற்கு எப்படிப் போதல்வேண்டும்?

விடை. ஸ்ரீராமன் செய்து தாய் தூலர்த்து வேங்கடியாவது நார்டடி
யாவது உடுத்தி, விபூதியிட்டெடுக்கண்டு ஆரமாகப் போதல்வேண்டும்.

வினா. தரிசனம் எப்படிச் செபிக்கவேண்டும்?

விடை. கோபுரத்தைத்தரிசிப் பின்பு பரந்தெருக்களையும் சிவசின்மேல் கு
வித்து, தேவாரங்களை யோதிக்கெ ண்டி உட்சென்று பவிடீடத்திற்கு இப்பா
ல் நமஸ்காரஞ்செய்து, எழுந்து, கரங்களைச் சிவசின்மேற்குவித்துத் தேவார
ங்களைச் சொல்லி, மூன்றுதரமாயினும், ஸ்ரீபஞ்சாமாயினும் ஆலங்கைப் பிரத
கதிணம் செய்தல்வேண்டும்.

வினா. பிரதகதிணம் செய்த பின் யாதுசெய்தல்வேண்டும்?

விடை. உட்சென்று முன்பு விக்ரிசுசாரரைத் தரிசித்து, சிவலங்கப்
பெருமானையும் உமாதேவியாரையும் தரிசித்து, விபூதிவாங்கி அணிந்து, பிற
குசபாபதி, தகதிணமூர்த்தி, கோமாஸ்யந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர்
முதலிய மூர்த்திகளைத் தரிசனஞ் செய்தல்வேண்டும்.

வினா. விக்ரிசுசாரரைத் தரிசிக்கும் பொழுது யாதுசெய்தல் வேண்
டும்?

விடை. முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே மூ
ன்று முறை குட்டி, வலக் கை இடக்கையினாலும், இடக்கையை வலக்கையி
னாலும் பிடித்துக்கொண்டு முகம் தழுதழுத்து, கும்பிடல் வேண்
டும்.

வினா. சந்திரானங்கிலே தரிசனம் பண்ணும்பொழுதெல்லாம் யாது
செய்தல் வேண்டும்?

விடை. இரண்டு கைகளையுஞ்சொல்லாயினும் மார்பிலாயினுங்கு வித்துக்
கொண்டு, மனம் கசிந்துருகத்தோத்திரஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வினா. எந்தக் காலத்திலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்யலாகாது?

விடை. அபேஷகம் நிகேதனம் முதலியவை நடக்கும்போதுசுவாமி
தரிசனஞ் செய்யலாகாது,

வினா. தரிசன முடிந்தவுடன் யாதுசெய்தல்வேண்டும்?

விடை. சண்டேசரர் சந்தியையடைந்து, கும்பிட்டு மூன்றுமுறை
கைகளைக்கொட்டிச் சிவதரிசனபலத்தைத் தந்தருளும்படிப் பிரார்த்தித்தல்
வேண்டும்.

வினா. சண்டேசரர் தரிசனமுடிந்த பின் யாதுசெய்தல்வேண்டும்?

விடை. சிவசந்திரானத்தை யடைந்து நமஸ்காரஞ்செய்து உட்கார்
து, ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை இயன்றளவுசெயித்து, நமஸ்காரஞ்செய்து, எழுந்து
வீட்டுக்குப்போதல்வேண்டும்.

வினா—அடியென் வாசித்து வழிப்பட த்தருந்த யேதேனும் புத்தக
ஒண்டோ? குருநாதா.

விடை—அனேகம் உண்டு.

வினா—அதுகள் என்னபுத்தகம் புத்தேனுக்குறிருளும்பற்றவேண்டுமெ

விடை—கேளும் சிஷனே நான் கு நங்கனாவன, இருக்கு-தைத்திரி
யம்-சாமம் - அநர்வண்ணமாம். நான் குஉபே, நங்கனாவன, ஆயுள் - அந்நிர்-
தனுர்-சாந்நர்வமாம். ஆறங்கனாவன, நங்கிரம்-வியாகரணம் - நிக்-சு-
தோய்சிதம் - நிருத்தம் - கோநிவிதம் முப்பத்திரண்டு உபவித்த நுணா
வன, பூநீருத்தம்-பரகதாரணம்-ஸ்பே வதரம் - கைவல்யம் - காலாந்னி-
கடவல்வி-காத்தியாயனம்-பிரமம்-நாரமணம் அந்நிஸம்-பரமாக்விஸம்-பாந்
சரம்-பிரமயிந்து - ஆருணி - அமிந்தபிந்து - பருவபஞ்சம் - பிரமசாபாலம்-
தேஜோயிந்து - வர்சியாகியம் - போதாயகியம்-ஆஸ்வலாயகியம்-சாக்நியாயகி
யம் - வாவிராயகியம் - சென்னதியம்-சிவசக்தர்பம்-நிரவணம்-பாராகம்-கிம்பு
ரோடியம் - மாணசேகம் - முண்டிரம் - மெண்டிரம் - ஜாபாலோபநிஷித்து
ஆம். இருபத்தெட்டாகமங்கனாவன, காநிகம்-யோகஜம் - கிந்தியம் கார
ணம் - அஜிதம்-திப்தம் - குசுமம்-வைகஸ்திரம்-அந்நசுமன்-சுப்பிரதேகம்-வி
ஜயம்-சிசுவசம்-ஸ்வாயம்புவம்-அனலம்-மீரம்-இரோளரவம்-மருடம்-விமலம்
சுந்திரஞானம்-பிம்பம்-புரோர்தேம்-இவந்தம்-சித்தம்-சந்தானஸர்வோத்தம்
பாரமேச்சரம்-கீரணம்-பேதம்-வாதளமாம். ஒன்பது உடாகமங்கனாவன,
பாதம்பராகம்-பரம் - சிவம் - சந்தி - கலை - பரகாசம் - பாரதந்திரம்-சிவாக்
கியம் - சொற்பிரகாசமாம். ஸப்தகோடி மஹி மந்திரங்கின் பெயர்களைக்
சுற்றுவல்ல சான்றோர்களாலும், நாலு நங்கனாலும் உணர்க. ஆறு
சாஸ்திரங்களாவன, வேதாந்தம்-வைசேஷிகம் - பாட்டம்-பரபாகம் - பூர்வ
மீமாம்ஸை-உத்தரமீமாம்ஸைபாம். பதினெண் புராணங்களாவன சைவம்
-ஸ்காந்தம்-இலேங்கம்-கர்மம்-வாமனம்-வராகம்-பெளஷிகம்-மச்சியம் மார்
க்கண்டேயம் பிரமாண்டம் - இவை பத்துக்கு சிவபுராணமாம், நாரதீயம்
பாகவதம்-காருடம்-வைணவம்-இவை நான்கும்விஷ்ணுபுராணமாம் பிரமம்-
பதுமம்-இவை யிரண்டும் பிரமபுராணமாம். பதினாறாவதம் குரியபுராண
மாம்-ஆக்கினேயம் அக்பிளி புராணமாம். பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன,
உசனம்-கபிலம்-காசி சுந்தருமாரம்-சாம்பவம்-சிவதர்மம்-சௌரவம்-நாகுநா
சம்-நந்தி-நாகநிசம்-நாரதீயம்-பரகாசம்-பார்த்தவம்-ஆங்கிரம்-மாநிசம்-மான
வம்-வாசித்தலேங்கம்-வாருணமாம். இவிகாசங்களாவன, பாரதம்-இராமாயண
மாம்.

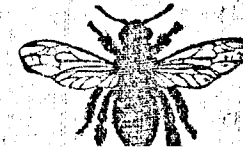
வினா—சரிதையாவதென்னே,

விடை—சரிதையென்றால் சிவாலையங்களில் அதிகாலமே திருவலகி
டல்- திருமெழுக்கால் மெழுகத்திருவிளக்கிடல் - சுந்தருக நத்தவனத்திற்
சென்று தெரிந்து புஷ்பமெடுத்தல் - தேமாலையாநிகட்டி - ஈசன் திருமேனி
யிலணிவித்தல் - தேவாரம் - திருவாசகம், பக்தவிலாசம், ஆசமம், புராணம்

ஆகிய இவை முதலின்வைகளைப் பாராயணஞ் செய்தல். வில்வம் முதலான
புஷ்பச் செடிகளைவைத்துப்பரிபாஸனஞ் செய்தல், விபூதி,ருத்திராக்ஷம், கா
ஷாபம், இலிங்கம், பஞ்சாக்ஷரம் க்ஷணம்பிப்பஞ்ச முத்தினாயில் ஒருமுத்தி
நாயையாவதுதரித்தசிவனயார்க்குக் கண்டால். பரமசிவத்தை வழிபடுத்தல்
போல்வணங்குவத்தனவழிபாடுசெய்தல். சிவாலையம், விஷ்ணுவாலையம், ப்ரம்
மாலையம். சாவடி. சத்திரம். ஆசிய, இவைகளை நூதனமாகச் செயலித்தல்.
ஜீர்ணித்த ஆலையங்களை நூதனமாகக்கட்டு வித்தல். தினந்தோறும் கற்கை
முதலாகிய புண்ணிய நதியில் ஸ்நானஞ் செய்தல். அடியளந்து நடத்தல்
நூற்றெட்டுஆயிரத்தெட்டுஷ்ணு தொகைப்படி ப்ரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

வினா—கிரியையாவதென்ன,

விடை—கிரியையென்றால் சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்
தியம், ஆகிய ிம், கோசலம், கோமயம், பால், தயிர், நெய், ஆகிய 5, ம்
வாழைப்பழம், எலுமிச்சம்பழம், நாரத்தம்பழம், நெல்லிப்பருப்பு, இளநீர், ஆகி
ய, 5, ம், மற்றும் உபகரணமானபூசாதிரவ்யங்களைச்சேர்த்து, ஆதம்சத்தி, பூசு
த்தி, திரவியசத்தி, மந்திரசத்தி இவ்ங்கசத்தி, ஆகிய பஞ்சசத்தியும், சவுரபூ
சையுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப் பஞ்சப்ரம்ம வுடங்க பஞ்சாக்ஷர
மந்திரஉச்சாடனத்தால், ஆவாகன ஆஸ்தாபன, சந்திதான, சந்திரோதன,
மந்திரஉச்சாடனத்தால், ஆவாகன ஆஸ்தாபன, சந்திதான, சந்திரோதன,
சகளீகரண, பரிமீகரண, அவருண்டனதேனு, யோனி அமுர்தீகரண, பிங்க
முத்திராம்பரதரிஸ், என்று திகபந்தனாதிமந்திர கிரியாபாவினைகளைக்குறையி
ல்லாமற் செய்துஆதனமூர்த்தியை மூலத்தினாலும், அஷ்டபுஷ்பத்தினாலும்,
அர்ச்சித்துப்பீட்டத்துவார ஸ்ரூபுசைகளும், ஈசானாதிமுதலாவரணமும், அன
ந்தாதி, இரண்டாமாவரணமும், நந்தியாதி மூன்றாமாவரணமும், இந்திராதி
நான்காமாவரணமும், வஜ்ராதி ஐந்தாமாவரணமும், அந்தந்த தேவதாபவினை
யுஞ்செய்து வில்வத்தினால் நூற்றெட்டுஆயிரத்தெட்டு என்னும் நாமங்களை
உச்சரித்து, அர்ச்சித்து, ஆனந்தத்துடனே தோத்திரமும் இன்பமாக ஒழுங்கு
செய்து முறைப்படி செய்த பூசையில் தனக்கொரு போகத்தையுந் குறியா
மல் நிஷ்டாகாமமாகச்சிவார்ப்பித்துஞ்செய்து சண்டேஸ்வபூரசையுஞ்செய்தலாம்.

யோககாண்டம்.

வினா—குறாதா இதுவரையிலும் சொல்லிவந்த விஷயங்களைச் கேட்டு ஆனந்தங்கொண்டேன் இனி யோசனா னானுபவ விஷயங்களை அடியேனுக்கு திருவுணம்பற்றவேண்டும்.

விடை—சந்தோஷம் கேளும் சிவ்யா.

வினா—ஆசிரியோபதேசத் திரயமாவதென்ன?

விடை—முதற்கூறிய சகுனோபாசனையை உபதேசிக்கும் ஆசிரியர் மூலதையாம். அவர்கள் உபதேசமும் அவ்வாறே. அவை தூ வருக்கும் உபாசன பஞ்சாக்ஷரியென்ற கூறப்படும். இவற்றுள் தூலபஞ்சாக்ஷரத்தைப் போதாசிரியரிடத்தும், குக்கும் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சூசகாரியரிடத்தும், காரணபஞ்சாக்ஷரத்தை வாசகாசிரியரிடத்தும் உபதேசம் பெறல்வேண்டும்.

ஓர் ஓதுபவசாரம்.

உன்னுதற்கரிய போதகாசிரிய குணத்திஞ் சூசகாரியர் மன்னுநர் புகழ்சேர் வாசகாசிரியர் மற்றிவச் சூலரும் முறையே னானுமாதலஞ் குக்கமமுடனே சொற்றகு காரணமென்னப் பன்னுமாவகைப்பஞ்சாக்ஷரத் தன்னைப்பகர்வார்ப்பக்குவந்தேர்தே

வினா—தூலபஞ்சாக்ஷர மாவதென்ன?

விடை—அப்போதகாசிரியரிடத்தில் தத்துவநூலை விசாரணையுங் காலே, இத்தூல சரீர்ப்பற்றையு ம் அபிமானத்தையும் விலக்கிக்கொடுக்க வில் ளுணமாகவிரும்பதாய்ப்பாவித்து, சுவரபக்தி செய்தற்குரிய நியாமமுஞ்செ ப்முஞ்செய்தற்பொருட்டு, அப்போதகாசிரியருபதேசிக்கும் “நமசிவாய” னெ ன்னுமஞ்செழுத்தே தூலபஞ்சாக்ஷரமாம். இவ்வாவத்தெழுத்தினாலேயே இத்தூ லசரீரமுண்டானதென்று கூறுவர். அதனை “நவ்விரண்டு காலதாய் நவ்விற மவ்விரதாய்ச், சிவ்விரண்டு தோளதாய்ச் சிறந்தவவ்வுவாயதா, யவ்விரண்டு கண்ணதா யமெந்துவின்றகாரணஞ், செவ்வியோத்துவின்றதே சிவாயமெந் தெழுத்துமே” என்னுஞ் சிவவாக்கிப்படி, இதிற்காட்டியிருக்கும் உடலெ வ்திரத்திற்காண்க.

திருநாவுச் சரையர் தேவாரம்.

இல்லக விளக்கது விருவ்கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சொதியுள்ளது
பல்லக விளக்கது பன்னுங்காண்பது
நல்லக விளக்கது நாச்சிவாயலே

¶ பின்னாலும் உடலெந்திரப்படத்தைப் பார்க்க சகலவிஷயங்களும் தோன்றும்.

வினா—குக்கும் பஞ்சாக்ஷரமாவதென்ன?

விடை—இது தத்துவவிசாரணையென்று முடித்தபின்னர் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய கலையோக சலட்சண உபாசனையாம். இதைப்பழகுதலில் தூல சரீராபிமானத்தைவிடுத்து, குட்சம் சரீரதிருஷ்டியால் நிலைத்து, தூல குக்கும் சரீரங்கனாகிய காரிய சரீரங்களிந்து, அவைகட் காதாரமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தாக்களையும் தனக்குள் பிரத்தியக்ஷ தரிசனஞ்செய்தலாம். இவ்வனு பவம் வினைவித்திற்குரிய சூசகாசிரியனாயடைந்து, அவர் அனுக்கிரகத்தினால் ழுமாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனுகதம், விசத்தி, ஆக்கினை யென்னும் ஆறுவீடுகளிலே, முகல்வீட்டில் கணபதியையும் அவர் தேவீவல் லபையையும், இரண்டாம்வீட்டில் பிரமாவையும் அவர் தேவீசரஸ்வதியை யும், மூன்றாம்வீட்டில் மகாலிஷ்ணுவையும் அவர்தேவீ மகாலட்சுமியும், நால்காம்வீட்டில் உருத்திரனையும் அவர்தேவீ உருத்திரியையும், ஐந்தாம் வீட்டில் மகேஸ்வரனையும் அவர்தேவீ மகேஸ்வரியையும், ஆறாம்வீட்டில் சதர்சிவனையும் அவர்தேவீ மனோமணியையும் முறையே தரிசித்தேறி, இச்சுக்கும் பஞ்சாக்ஷரத்தையும் அகார உகாரமென்னும் எட்டெழுத்திரண் டெழுத்துகளையும், சுத்திபீசங்களையும், இவையாவுடங்கிய உடலெந்திரத் தையும், அவற்றுளடங்கிய ஐம்பத்தோரக்ஷரங்களையும் விவரித்துரைக்கத் தெரிந்து அனுஷ்டித்துத் தெரிசித்தல்வேண்டும்.

வாதவூரர் புராணம்.

எவர்க்குமெஞ்ஞாந மாமைந்தெழுத்தையு முணர்த்தவேண்டி யவத்தொழி லகற்றியானஞ் சிவத்தைமுன்னாகமாறி நவப்பெரு வடிவங்கொண்டார் தண்டமிழ்பாடுமென்பர் செவிப்புலன் வழியேயெடுத்த யுரைத்திருவாய்மலர்தார்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பானுவா மிறையெழுத்து வதனொளி யபாயெழுத்து லுணமில் கண்ணையாகு முயிரெணுத் தனியெழுத்துத் தீனமில் விளக்கேயாகுஞ் செப்பிய திபாயெழுத்து நானெனு மிருளையாகு நவையுது மவ்வெழுத்தே.

வினா. காரணபஞ்சாக்ஷரமாவதென்ன.

¶ பின்னாலும் ஆராதாரவருவக்கோண படங்களைப்பார்க்க அதில் சகலவிஷயங்களைக் காணலாம்.

* பித்தாரண பஞ்சாக்ஷரமும், இனியரும் மகாகாரண பஞ்சாக்ஷரமும் உபதேசமுறையின்றிச் சாதாரணமாய் வெளிப்படவிளக்குதல் முறையன் றென்பது ஆன்றோர் கொள்கையாதலின், யாமுமவ்வாறே யதைவிளக்கா விடத்தம் சீழ்காட்டி உதாரணச் செய்யுட்களால் பூகித்துணர்வோர்க்கு கன்ருவிளங்கும்.

விடை. வள்ளலார் சாத்திரம்.

நகரமாகிய சேரியை நடு வெனவெறுத்து
மகரமாகிய மயலெலாம் வேரொடுக்கோந்து
வகரமாகிய வனத்தினி வீருத்தினைப்பாறிச்
சிகரமாகிய நகரியை யடைந்தனன் சீவன்.

சிவலாகியர்.

சிவாயமென்னு மகாரஞ் சிவனிருக்கு மகார
முபாயமென்று நம்புவோர்க்கு வுண்மையான வகாரங்
கபாடமிட்ட வாசலைக் கடந்துபோகும் வாயுவை
யுபாயமிட்ட டைக்குமே சிவாயமைந் தெழுத்துமே.

திருமந்திரம்.

அஞ்சாநடுவே யழியாத் தலங்காட்டி
நெஞ்சிடுவே நிறுத்தினு னென்னந்தி
பஞ்சாக் கரத்தைப் பகர்ந்து பதிகாட்டி
யஞ்சிவிரண்டை நறுத்தன நந்தியே.

விஷ்டாறு பூதி.

பதின்மரி லொருவர் தூற்றினிலொருவர் பகருமாயிரத்தினி
லொருவ, ரதிகமா மிலக்கந்தன்னிலே லொருவாரிய கோடிகளினி
லொருவர், பதிகரு குக்கும வஞ்சொழுத்தினையே கருதிடுபவர்க
ளென்புநிதி, விதிதரு பருவத்தவர்கள் காரணத்தை விளங்குநிச்
செலித்திடத்தருமால்.

வினா.—மகாகாரண பஞ்சாக்ரமாவதென்ன?

விடை.

திருமந்திரம்.

வாசிவாவென்று வாசியைவைத்து
வாசியோடொன்ற வகையறிவாரில்லை
வாசியோடொன்ற வகையறிவாளர்க்கு
வாசியோடென் மகிந்திருந்தானே.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பாசமாகியவிரண்டையும் படிசெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையு நெஞ்சிடையழுத்திக்
காசமீங்கியகண்ணென முத்தியைக்காண்பா
யாசைமீங்கியநிலையிது விதற்கிலையயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

மந்திரமாவது மஞ்செழுத்தே யந்தமந்திரத்தி
லைந்துபொருளையும்காட்டி யிரண்டின்வழியடைத்து
முந்துமிரண்டின் வழியைத்திறந்துயர் முத்திதந்தான்
கந்தன் கணபதிக்கப்பன் கலிக்கச்சி யேகம்பனே.

மேற்குறித்த காரண பஞ்சாக்ரமத்தால் அலித்தையும், மகாகாரண பஞ்
சாக்ரமத்தால் ஜீவேஸ்வர ஜனனவித்தாகிய “பிரகிருதி” என்னும் மகாதத்
துவ நிக்கிரசமும் வாய்க்கும்.

வினா.—முற்கூறிய உடலெந்திர பிரமசிருஷ்டியாவதென்னே
விடை.—ஆதிகாலத்தில் பிரமசிருஷ்டியால் உண்டாக்கப்பட்டவை
(சுவாயம்புமது - சதருபை) என்னும் இருவர்களின் புத்திரபவத், ர பர
பரியமாகவே அனந்ததலை முறையாய் மதச்சுஷ்டிரபவக்
தொழிலின் காரணத்தால் பலவிதபிரிவுகளேற்பட்டு நிகரம் நாட்களில்
யுகக்கிரமம்போலவே வர்ணபேதங்களும் ஏற்பாடாயின. (இவைநிற்க) மானி
டதேகத்தின் ஆங்கவருப்பினைப் பங்கிட்டு அதிலமைந்த ஆந்தரீகமும் கூன்
குருடு, செவிடு, உண்மை, இன்னுஞ் சிவக்ருவிசட்குறைவாகவும் விசம்பமா
வும் பிறப்ப தேனென்றும், ஞானியும் - மூடனும்-மூர்க்கனும் - செல்வனும்
தாரித்திரியனுமாக பேதப்படுவதெனென்றம்யோசிக்கின், அதிலொருசுந்
கும் அகண்டாகாரமாய்விரிந்த இவ்வுலகமுழுமையும் எங்கும் ஸ்ரீ புருஷரூப
மாகவே நிறைந்து சகலவிதங்களின் பரவி பெருகிவருகின்றதே போதுமான
திருஷ்டாந்தம். இவற்றின் நாமும் ஸ்ரீ குடும்பஸ்தராகவுயிருக்கிறோம். மானி
டராகிய நமக்கு தூற்றிடுபது வயசென தெதகத்தாக்களாலும், மஹர்ஷி
களாலும், நிச்சயத்திருத்த, கர்ப்பத்திலும், பிறந்தவுடனும், இடையில் ஸ்ரா
ண்டிற்றுகளும், அல்லது நடுவாந்தரத்திலும் நிச்சயமின்றி முற்கூறியவயது
120 க்குள் எந்தவயதோ எந்த இரவோ பசுவோ, எந்நாழிவகையா எந்த நா
ளோ எந்தமாதமோ எந்தவாண்டோ. உன்னும்போதோ வறங்கும்
போதோ, உலாவும்போதோ திரியும்போதோ. இச்சமயமென்றில்லாது நிமை
ப்பொழுதில் பிராணன் நீக்கிலிடுவது ஆச்சரியமல்லவா ஆயினும் என்றைக்
கிருந்தாலும் இறப்பது நிச்சயமானாலும், பிறவிக்கிரமப்போ விவரமால் தந்
தைக்கு முந்தியேயும், சேய்க்கு முந்தியாயும், தாய்க்கு முந்தி மைந்தரும்
முறைமை தப்பி மரணமடைதல் இக்காலத்திற்கு முற்காலத்திலுண்
டோடுவனில்,

சாட்சிப்பிரமாணம்.

நீதி நூல்.

மண்ணாடு மன்னவரு மவர்தனமும்
மாணடன துண்மனை யொக்கும்
விண்ணாடு மந்திரரு மவரவாழ்வும்
போயினவின் மீனையொக்கும்.

எண்ணுகும் பிரமரு மண்டமும் பூதங்களு
மிறந்தன வெல்லையிலே
கண்ணரு நீயென்றே நின்வாழ்க்கை
நிஜமென்றே களரும்பெஞ்சே.

முற்றியபின்கனியுதிரும் பழப்புற்றுகலை யுதிருமுழுதுமே செய்
வற்றியபின் விளக்கனியுமென்னவழிமார் திடமுண்டு மக்கள்கரையம்
பற்றியகந்தருப்பந்தேகா முப்பற்றிே விழுவதென நிலையிலையால்
மற்றிதனை நிஜமென்றே நினைப்பதென்கே மடமைபெஞ்சே.

கெல்லறு கவேர் காலமலர்கொய்யலோர் காலம்கெடியபாராய்
கெல்லறு கவேர், காலமலறுக்கவேர் காலம்கனிதமுண்டு
கெல்லறு கவேர், காலமலறுக்கவேர் காலம்கனிதமுண்டு
புல்லறுக்க, வருதெனனின் மற்றினிதுமிதன்பெருமை புல்லவதெ
[ன்னே.

வாய்ஞான மனமிரக்கம்.

அன்றியும், இக்காலத்தில் செல்லும் பிராணிகளை இனிச்செல்லும்
பிராணிகள் எவ்வாறு காட்சிப் பிரமாணமாப்த் தரிசித்துவருவது அப்படி
யே அளவுகடந்த பிராணிகள் முன்பின் முறையின்றிக் கொண்டதாக பற்பல
பிராணி மூலமாய்ப் பார்வையிட்டிருக்கின்றன மனிதருக்கு மேலாய்
சாமானிய தேவர்களிலும் முன்முறையே நடந்தேறியபடி கேட்டுமிருக்கின்
றனம். இதற்கு இக்காலத்திலும் பிராணனிழந்த ஓர் பிரேதத்தைமயானத்
திங்கிடத்தி மனைசேரும் நிமித்தியம் பின்னாடும் உற்றார் பெற்றார்முற
விலரியாவரும் அங்குனம் பேசும் வாய்ஞானமோ மிகவும் அருமை அஞ்
ஞானமென்பதற் றியேனு மிடமின்றி முழுதும் மெஞ்ஞானமே பேசுகின்
றனர். பிரேதத்தை பின்பற்றியது முதல் நீரில் மூழ்குமட்டும் நினைவெயில்
லாம் உண்மையற்றானே பிரயோகிக்கின்றனர். இறந்தானது குணபுவங்
களை முதறும் அங்கனையுரைத்து முடித்துவிடுகின்றனர். நான்குமக்கும்
இச்சுவதியாமெயெனவிரங்குகின்றனர். பிறப்பென்பது இறப்பதற்கேயன்றி
இருப்பதற்கல்லவென்று நிச்சயிக்கின்றனர்.

இதில் ஒவ்வொருவரும் இவ்வாழ்விற்குத்தானு ஒருவரையொருவர் மோ
சஞ்செய்வதும், போய்புறப்பட்டுப் பொல்லாங்கு சொல்வதும் பிறர் மனங்
கிருக்காமலியாது பேசுவதும் என்று மெய்வருத்தி பெருமூச்சு விடுகின்ற
னர். இதோதொனிக்கின்றான் ஒடோடியுக் தேடிய பொருள் எதற்கொரு
தும்புகூட வந்ததாவென்றும், இவருக்கென்னென்ற ஜனங்களுக்குள்ளும் பின்
பற்றுவாரொருவருண்டோ வென்றும் புலம்புகின்றனர். நாம் எண்ணக்கிரு
ந்தாலும் மண்ணிற்கொயென்றே மனமெலிந்து, இவர் கேற்றின்னேரம்
கூட்டிலும் இன்றைக்கின்றேரம் காட்டிலுமென்று முகவாட்டமாய்த்திடு

லடைகின்றனர். இங்கு நம்மாலாவது வென்றில்லை எல்லாங்கடவுள் செய
வென்றடைமொழியாய்த் துதிக்கின்றனர். "அவனன்றி யோரனுவுமசையா
தென்று" ஆன்றோர்வாக்கியத்தை அன்னேரம் அதுவுடிக்கின்றனர். இவ்வா
றே தத்தம் வாயில்வந்தபடி புலம்புவதன் அங்ஙனம் பேசும் சுடலை ஞா
னிகளின் குதர்க்கவாதமோ முற்கூறியதிலும் அருமைமயாகும். அவற்றிற்கி
துவிடைக்குவோமாக.

சுடலைஞானத்தோர்களை.

ஆ! ஆ! இவர் பிராணனெங்கே, தேகமெங்கே, இவற்றிற்கு ஒத்துமை
யென்ன விருத்தி? ஆயினும் பிராணனுள்ள நமக்கு காலில் தூர் முட்ப
மோகில் எய்வளவுவாழைதபுண்டாகின்றது. அவ்வாழை தேகத்திற்கு மட்டுமோ
பிராணனுக்கு முண்டா இத்தகையநான் அனுபவித்த சுதனக்கம் ஆதம்மடைந்
ததா அல்லது தேகமடைந்ததா அன்றியும், பலவறிவுகளைப் படைத்த ஜீ
வராகிகள் யாவற்றினும் ஆண்மமென்ற பிராணவாய்வீரப்பதரில், தந்தை
ராகிகளின் குணபேதங்கள் யாவும் ஆண்மாவைப்பற்றி பதா தேகத்தைப்பற்
றியதா தேகத்தைப்பற்றி யாதெனில், அவ்வாழைமமானது அழிவில்லாத நித்
தியாகொருபமாயைவால் குறைந்த அறிவுடைய அந்தேகராகிகளிடம் புகு
வானேன்? அப்படிப்புகுவது அவாவர் செய்த பாவபுண்ணியத்திற் கிடான
ஜன்மமேயின்றி வேறில்லையெனில், (யாவத்தெய்குச்செயல்) என்றபிரமண
த்திற்கு பாவபுண்ணியமென்பது நம்மாலெவ்வளும் வந்தது? அது நம்மால்
வந்ததல்லவாயின பிறவிக்கிடமில்லையே அப்பிறவிக்கிடமில்லையாயின், இம்
மட்டிலுள்ள ஜீவர்களில் உயர்ந்ததும் தாழ்த்ததமாய் நிற்கவென்ன வென்
னு? மிக்கேள்விகள்வாஸ்தவமாயினும், நித்தியஸ்வரூபமான ஜீவாத்மாஅவ்வா
றேதேகத்திற்கு சாகுதியாய் நிற்கின்றதேயன்றி, அதுகாகுதியாய் முன்னி
ன்று முடிக்காதென்றும், பலவித குதர்க்கவாதங்கள் பேசிப்பேசியும் ஒன்
ளேரடியாய் சுடலையைவிட்டு மீள்வாரன்றி அங்ஙனம்பேசிய ஞானத்தை மீ
ண்டும் கையாள்வாரில்லை.

இதற்குச் சமாதானம்.

காண்டாணுக்குடையவன் மனத்துயரை மாற்றமாறு இனிமான்வாரு
ரைக்கும் உபசாரமோ அளவின்மை அலெதெப்படியெனில், தலைவனிற்த்
மக்களுக்காவது, மக்களிற்த் தலைவனுக்காவது சூழ்த்தாருரைக்குந் தேறு
தலைவர கோக்குமிடத்து உண்மையாகவே விளங்குகின்றது. அதாவது

அமுதார்பயனென்ன கொந்தாற் பயனென்னவாவதினை
தொழுதாற் பயனென்ன தொட்டுணையொருவர் சுடவுளாத்
பமுதார்பயனென்ன நன்மையுந் தீமையும் பங்கயத்தோன்
எழுதாப்படிக்கு வருமோ சலியாதிருயேழை நெஞ்சே.

என்றபடி ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுமீ ஓர் குடையாலாண்ட ரூபத்ம
னென்ன மடியத்தக்கினவனு? அவன் வரமும்வலுமையும் ஆண்மையும் அழி
யத்தக்கதா அவன் மக்களென்ன மடியத்தக்ககாலமா அப்போக்கொத்தவர்

கனெல்லாம் மடித்தொழிந்து மண்ணாகவில்லையா அக்காலத்து குருந்தேவ
ரும் மனிதரும்போல நம்மென்ன நெய்தவஞ் செய்து வரம்பெற்றோமா
* இராவணன்வரணென்ன அற்புதசொற்ப வரம்பெற்றவானுதேவர்கனெல்லாம்
சிற்றழிபு செய்துச் சொங்கோன் செலுத்தினான்வல்லவா அவனைச் சூழ்ந்த
சுற்றத்தவர்கள் நம்போல ஒருசிரம், இருசிரம் பெற்றவால்வே தந்தமன்
னில் கிணத்தாபடி வெவ்வேறு ரூபமெனக்க வல்லவரும், அனந்தசிரத்தவர்க
ளுடைய மாப்கையை மெனக்கவல்லோ ரெல்லாமடிந்த மன்னராய்ப் போக
வில்லையா பத்தசிரமும் இருபதசிரமும் பெற்ற முதலோர்க்குட அமோ
கதியாய் நாசமடையவில்லையா இன்னுமேநக மருடமம்மாநிலையும் எத்தனை
யோபுச்ச்ச்சிரவந்திகளும் எத்தனையோமருச்ச்ச்சிரவந்திகளும் இன்னுமே
முழுமையும் தன்னுலகமெனத் தலையாசத்த மன்னவரி யாவரும்மடிந்தவர
ல்லா (ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாறு மா ண்டாண்டுதோறு மானிலா
திலு)என்றபடி கடைத்தவெண்ணையானது மறபடியும் மொரிப்புருமா மாந்
பிடங்கரந்த பாலனது திரும்பவும் தனத்திந்தோருமா கவத்தகெல்லாம்
பயரும் பெற்றதெல்லாம் பின்னாயுமா ஒரு உலகங்கொள்ளுமா பூரிதான்
சுமக்குமா உலகத்தினர் பெற்றபின்னாகனெல்லாம் ஜீவித்திருக்கில் பெரும்
பணக்காரராகலாமே அப்படி ஜீவிக்காததை பின்னக்குவியாகுமென்றமொ
ணுவதிற் பயனுண்டா அல்லது அளவற்ற பணத்தேறும் வல்லவராக்சே
இன்னமுமிருக்கின் பொன்னிடு கட்டலாமென்று பெரியோரை நினைந்து
நேயோழுதறித் தித்திப்பதேதாவதுண்டா.

பணத்தேடியாரிருந்தார் பாழிலாகத்திற்

பாவிதரியோதிரனும் பாட்டனும்

குணநிறைந்தமருடமன்னர் சுருணன்சூரி

சூரியதோர் தேத்தரசன் சுருணிசல்லி

பிணமாசூரர்க்கனன் கையம்பினிலே

பிலமா வவர்க்கோயுர் துணையும்போச்சா

மணமானமக்கள் பெணைச் சுற்றமெல்லாம்

மாய்கையடாசற்றுமீ மதித்துப்பாரே.

என்ற செய்யுளின்படி புராணதிகள் பலவற்றிலும் கண்ணுற்றிருக்கி
றோமல்லவா கடன்றி, இக்காலத்தில் எய்தித்தனம் ஆதரவற்றவர்களு
பெரியவர்களும் ஜீவிக்கவில்லையா ஓர்மாது காப்பின யாயிருக்கையில் புரு
னிதப்பாளுயின் அவள் எவ்வாறு சகித்திருக்கின்றாள். தந்தைமுக்கான
செக்சன் ஸ்விக்கில்லையா ஆதலால் இதுபற்றும் பிறப்பதும் நம்மாலியன்ற

* கனககாதவியாபுனம்போகின்றகாலம்வந்தால்
நலங்காமலே வெல்லமாட்டுவதோர் யிந்தானிலத்திற்
சலங்காணும் கோட்டையு மநிலேஸு பத்தாத்தலையிருந்தும்
இலயகாபுரி கின்றதோதில்லை வாழுஞ்ஞிதம்பரனே.

காரியமேயல்ல ஒருவன் சம்பாதிப்பதும், தாரித்திரனாவதமன்றி, யோடியும்
ஞானியும், சாந்தமும், மூர்க்கமும். குணம், குருடம், செவிடம், ஊமைபுமா
கிய பலபேதாபேதங்களை அவரவர் செய்தவினைக்கிடாக கட்டவளர்கருணையா
னது ஜீவசுட்சியாய் வஞ்சகமின்றி முன்னிருந்து சகல சுகதுக்கங்களையும்
தடையச்செய்க்குமே யன்றி நம்மால் யாதொருகாரியமும் நடவாது. (பேரி
மை யின்பம் பினி மூப்புச்சாக்காடு இவையாவும் கருவிலமைப்பு) என்னும்
ஆன்றோர் வரக்கியப்படி சொதிகின் பிறப்பென்பதற்குச் சந்தோஷமும்,
இறப்பென்பதற்கு விசனமும் நேரிடாது. அநெப்படியெனில், நமது தாய்
தந்தையரின் சுக்கிலகரோணிதயிரண்டும் ஒன்று படுங்காலமெதுவோ அக்
காலத்திற்குநே இன்புதன்ப முதலிய சகல சுகதுக்கங்களும் அமைதலே,
யன்றி, கருக்குமியை நீற்ற பின்னர் நம்மாலடைக்கப்படுவது யாதொன்றும்
யில்லை. ஆகையால் இறந்தாரைப்பற்றி இனிபிறப்பாரமுதலிற் பயனென்ன
சென்றதைப்பற்றிச் சிந்திப்பது அறிவுடையோர்க் கழகல்லவென்றும் பல
வாறு ஆற்றித்தேற்றி நீரில் மூழ்கி பின்பு நிகழவேண்டியதிற் புருவாராகும்.

இதற்குத்தாக்கி.

ரலாங்கடி யொலிக்கவழுதிட்டுப்

பேரினைமாற்றிப் பிணமென்றுபேரிட்டுச்

ருரையம்காட்டிடை கொண்போய்ச்சுட்டிட்டு

நீரினில்மூழ்கி நினைப்பொழிந்தாரே.

என்ற செய்யுட்டுணங்க கட்டலை நீற்று யாவரும் விவெந்துசேர்க்கவுடன்

நீரினில் மூழ்கி காரசாரமுறிபு சோருண்ட பின் வேறெண்ணம் கொள்ளல்
நலமா அதாவது, இன்னவூரில் பெண்கொண்டாரும். இன்னவூரில் பெண்
கொடுத்தாரும், இன்னாப்பெரியோர், இன்னாச்சிறியோர், இன்னார் வரவேண்
டும், இன்னாரை நீக்கவேண்டுமென்றும் ஊராராய் ஒளையெழுதியும். ஆள
னுப்பியும், மேலுமேலும் கூட்டங்கூடி நாட்டாண்மை யேற்படுத்தி செத்தா
னவைத்த சொத்தகட்டு பங்குபாக பாத்தியதை மேலி 2 உனக்குடையது
எனக்குடையதென்று ("கோர்ட்டுக்குப்போனவாக்குமே")யென்றொ ள்ளது நீதிபதியரிட்டு
றும் லாயருக்குப்பணங்கொள்ளையாகுமே")யென்றொ ள்ளது நீதிபதியரிட்டு
சென்று அனாதிபனாகியா யானவமாவார். அல்லது அவத்தவனுக்கு மேற்பத்
துபங்கு கருத்துடையவராய் ஒத்திருந்தாறு மிருப்ப.

இச்செய்கையை விரித்து யோசிக்குமளவில் இன்னோம் அழுததும்,
தொழுததும் தத்தமது ஜீவாதாரத்தைக் குறிக்கின்றதேயன்றி மனிதருக்கு
தூற்றிருப்பது வயதென்று பலதூலிற் பார்த்திருக்கும் அந்நூலுக்கு மாறாக
இடையின் மாணமடைவதற்குக் காரணமேதென்று கவனிப்பாரில்லை. அப்
படி கவனித்தாலும்.

ஆவாரையாரே யாழிப்பாராவனந்திச்

சாவாரையாரே தவிப்பார்-ஏவாம

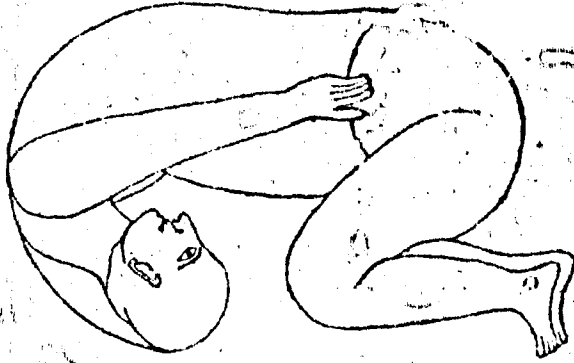
கையம்புருவாரை யாரேவிலக்குவார்

மெய்யம்புவிதன்மேல்.

என்ற செய்யுட்டு கோய் முன்னம் எத்தனையோ திருவ்பாந்தம் உரைத்திருந்தும், அதற்குத் திருப்பியான சமாதானம் உண்டாவென்பதற்கு இனிவருமாறு தெளிந்து கொள்ளோமாக,

வினா—பிரணவமாவதென்ன?

விடை—முற்கூறிய அலகுக்குமகாரண மகாரணமென்றும் சுவைத் பஞ்சாகாரங்களுக்கும் ஆதிகாரணமாயுள்ளது பிரணவமென்றும் அப்பிரணவம், அகார உகார மகாரங்களின் சம்பந்த மென்றும், அவ்வகாரவுகாரமகாரங்களுக்கும் ஆதிகாரணமாயுள்ளது வைகரியென்றும் வாக்கென்றும், அவ்வைகரிக்குக்காரணம் மத்திமையென்றும் வாக்கென்றும், அம்மத்திமைக்குக்காரணம் பைசந்தி மென்றும், வாக்கென்றும், அப்பைசந்திக்குக்காரணம் குக்கும மென்றும் வாக்கென்றும், அக்குக்கு மத்திக்குக் காரணம் விந்து தத்துவத்தைக் கடந்த எதமென்றும் உறுவார்.

முற்கூறிய உடைய பந்திரவுருப்பானது ஒக்காரமாகிய பிரணவாகாமாய் விளங்குள்ளது சதா அவகார சப்தமே சப்தித்து வடிமையெழுந்தாயுள்ள முந்தி சகல வியவகாரங்களையும் கடத்தவதாம்.

சிவஞானபோதம்.

குக்குமை மத்திமைப்பைசந்திமைத்திமைசொல்வைகரியென்ற குக்குமிவற்றின்பேரடைவறிக-குக்குமைதான் பந்தித்தான்மாவுணர்வைப்பைபந்திமத்திமையா மந்தத்திறிநால மொழித்தாம்.

வாக்கிவாதிதனப்பொருளை மதிப்பிக்கைக் காக்கும். வாக்கெனவையவாய்-வாக்கியவாய் பாராயியலாகி நாலாய்ப்பந்திமைக்கு மோவாதேமத்திமையினுற்று.

வைகரியாவது இவ்வாக்கு செவிக்குக் கேட்கப்படுவதாய், அவ்வவ்வாத்தங்களைப் பொருந்திய சத்தருபமாய், உதானவாயுவைச்சார்த்து பல இதழ் நாளாசி அண்ணம் என்னும் இவற்றின் முயற்சியையும் தானத்தையும் பொருந்தி ஐம்பத்தோரக்கரமாவதாய், அகாரமுதலிய ஒழுங்கில் தூவெழுத்தெழு வர்க்கத்தைப் பொருந்தி நிற்பதாய் ஒருவெனென்றை யறியுமிடத்தவனுடையவறிவே துணைக்காரணமாகவுள்ளதாய் பிரணவாயு மூலாதாரத்தினின்றே பிரமரந்திரமள வாசமுட்டிக்காரியப்படுவதாம்.

சிவஞானசித்தியார்.

வைகரிசெவியிற் கேட்பதாயத்தவசனமாகி மெய்தருமுதனவாயு மேவிடவிளைந்தவன்னம் பொய்பறவடைவுடைத்தாய்ப்புந்திகாரணமதாகி யையமில்பிரணவாயு வடைந்தெழுந்தடைவுடைத்தாம்.

மத்திமையாவது—இவ்வாக்கு வைகரிக்குக்காரணமாய், இதற்குவேறுமாய், இவனுடைய சத்தின் கண்ணின்றிறவாய், உள்ளேயோர் தொனியுமாய், சொத்திரத்தின் விடயமாகாமல் சலிதர்ப் சொருபமாய், புத்தியின் கண எழுத்துக்களை ஒழுங்குபட்ட நிறுவி, பிரணவாயுவினைச் சார்த்து புறம்பே பேசுவதற்குத் தன்மையிட்டுப் பொருந்தாமல் பைசந்தியினின்றும் விளங்கப்படாதவக்கரங்களை மிடறு முதலியதானங்களினின்றும் நாளாதவிதமாகப்பிறம்பே வெளிப்பட்டுத் தொனிக்கத் தொழில்களும்ற்று, புத்தியையே உபதானகாரணமாகக் கொண்டு மெத்தென்று தோன்றுவதாய், தூவொளிக்குக்காரணமாய் வேறுபட்டெழுந்தருப்பதாம்.

சிவஞான சித்தியார்.

உள்ளுணர்வோசையாகிச் செவியினிலுறுதல்செய்யா தொள்ளியபிரணவாயு விருத்தியையுடையசன்றித் தெள்ளியவக்கரங்கள் சிந்திடுஞ்செயலதின்ம மெள்ளலையெழுந்தாகு மத்திமைவேறியமே.

பைசந்தியாவது—இவாக்கு மத்திமையைப் பற்றிவிளங்கா நிற்கும் விந்து ரூபமாய், தன்னிடத்திற் காரியங்களெல்லாம் விளங்காததும் புத்திநால்தென்று சட்டி யறியப்படாததுமான அக்கரங்களை, ஒன்றோடொன்றெவ்வாத வடிவாகலடையதாய், குக்குமையாகிய வாக்கே தன்னுக்காரணமாய், தன்னிடத்தில் தோற்றப்பட்ட அக்கரங்களின் முறைமையைச் சற்றந்தெரிபாதபடி தன்னிடத்தொகே, மயிலினுமுட்டையினுள்ளிருக்குங்கரு, சலருபமாயிருக்கும்போதம் மயிலினுருவந்தோற்றுவதுபோல எழுத்துகள் சொருபிகித்துத் தோன்றிவிளங்குவதாம்.

சிவஞான சித்தியார்

வற்றுரைப்பட்டவன்னம் வெவ்வேறு பிராகமாகித் தோற்றுதலடைவொடுக்கிச் சுயம்புக்காமாகிச் சாற்றிமேயிலினண்டந்தித்திடுஞ்சலமேபோன்றங் காற்றவேயுடையதாகிப் பைசந்தியமர்த்துகிற்கும்.

குக்குமையாவது -- இவ்வாக்கு உள்ளேபார்த்த மாத்திரம் விளக்குவதாய் மற்றவாக்குகளைப் போன்று தோற்றமுமொடுக்கமுயின்றி நிலைபெற்றதாய் அதிகாரத்தை யுண்டாக்கி அதனை யழிக்கு மாற்றலுடையதாய், விந்து தத்துவத்தையுங் கடந்த நாதத்தையுங் காரியமாயுள்ளதாம். இவ்வாக்கைக்கண்டோர் பேரறிவு பரமணந்தம் சுதந்தரம் நித்தியததவம் இவை போப் பெறுவர்.

சிவஞான சித்தியார்.

குக்குமலாக்க துள்ளோர் சோதிபாயழிவதின்றி
யாக்கிடும்திகாரத்துக் கழிவினை தன்னைக்கண்டா
நீக்கியிலறிவானந்த முதன்மைநித்தியமுடைத்தாய்ப்
போக்கொடுவரவினாப்பு விகாரமும்புருடனின்றாம்

இவ்வாக்குகள் நான்கும் ஒன்றிற்கொன்று காரணமாக முடிந்தவைகரி
பென்னும் வாக்கினிடத்துதித்த ஐம்பத்தோரக்களின் தானங்களையும்
வடிவங்களையும் இனிக்குவாம்.

வினா—ஆறுதார-சகுனோபாசனாவுபாயமென் தென்பா?

விடை— தாயுமானவர்

துள்ளுமறியர் எனது பலிகொடுக்கேன்

கர்மதாஷ்டதேவதைகளில்

தூரியநிறைசாரந்தேவதை யா முனக்கே

தொடர்புபுளன்படுவேகநீ

துள்ளுறையிலென்னுவி கைவேத்திரம்

பிராணனோங்குமதிதூபதி

மொழிபுலமன்றி துசுதாசுபுலசையா

பொப்புளித்தேன்கருணைகள்

தெள்ளிமறைவையிட்டவழிதப்பிழம்பே

தெளிந்ததேனேசினியே

திலபாசுமியாவுந்திரண்டொருகுபாகே

தெவிட்டாதவானந்தமே

கள்ளனறிவுநீமேமெள்ளமெளவெளியாய்க்

கலக்கவருகல்லவறவே

கருதரியசிந்தையிலான்குநிர்த்தமிடு

கருணாகரக்கடவுளே.

என்னுந்தாயுமானவர் திருவாக்குப்படி, சரீரத்தினுள்ள ஆறுதாரக்களி
னிலைமையையும் அவ்வவ்வாதாரங்களிற் அதிதேவதைகளையும் அக்கரங்
களையும் மும்மண்டலங்களையுமுணர்ந்து அவ்வவ்வித தேவதைகட்குரிய பீஜா
கூறுமுதலிய ஐம்பத்தோரக்களின் ஐரூவங்களையுமுணர்த்தடைந்துத் தியா
பித்து வருந்தே சகுனோபாசனா உபாயமாக.

அமிர்தசாரம்.

மூலாதிட்டான மணிபூரகம்விசத்தி
யேலுமனாதமான்னையுரு-மூன்றின்
மேலாதாரத்துமதிவெய்யோன்விசத்தியிற்றி
மூலாதாரத்துறையுமுண்டு.

வினா—மூலாதாரமென்பதென்ன?

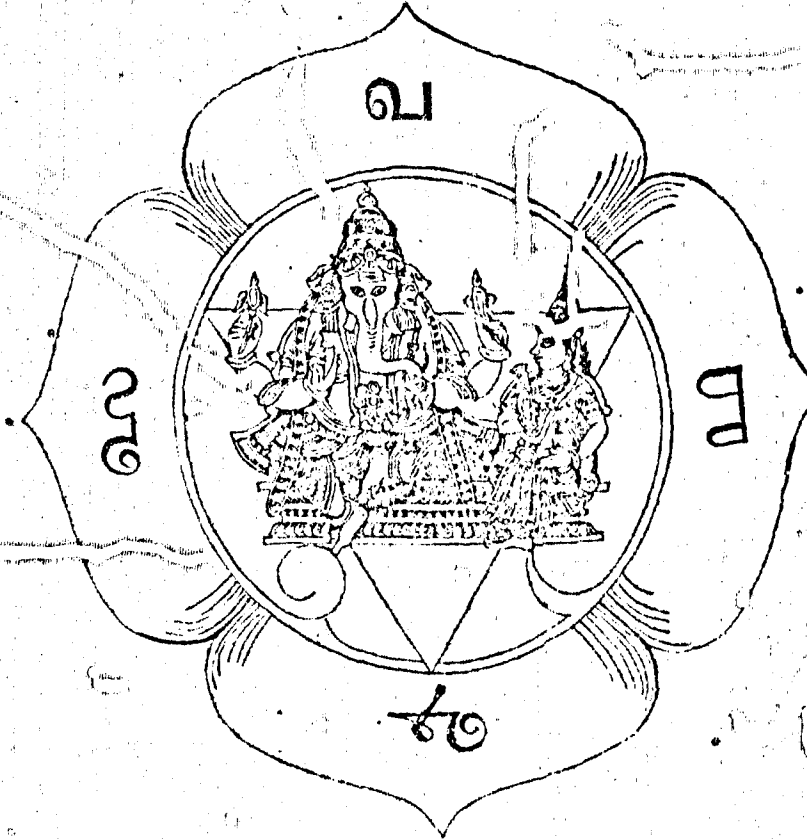
விடை—கீழ்க்குறிக்குமியந்திரங்கள் தனது அடிவயிற்றின்கீழ் தொடை
கள் சேருமிடமிருக்கும் திரிகோணத்தில் வயிற்றுக்குள் முள்ளந்தண்டிற்கு
முன்னிலையில் மத்தியத்தையாயிருப்பதாக நினைத்து வட்டமிட்டு நான்கிரமு
யிருக்கப்பார்த்து, அக்கான்கிதழிலும் விராயகர்-வைரவர்-கோத்திரபாலர்-
சுண்டர் என்னும் நால்வரையுமிருத்தி, அத்திரிகோணமத்தியில் கின்று
கிளம்பி லலாடஸ்தானத்தைமுட்டி, வலதுகீழ்க்கீழ்க்கிள் சரீரமாய்ச்சுழன்று
வலது நாசியிலிறங்கிச்சுழிந்தும், கீழ்க்கிரிகோணத்திற்குள் வலப்புறம் அகர
மும், இடப்புறம் உசரமும், ஒங்காரகம்பத்தலப்பற்றி, இரண்டுகம்பப்போற்
புணர்ந்துமாயிவிட்டு, வலதுநாசியின்மேல் அகரமும், இடதுநாசியின்மேல் உச
ரமும் நித்த, மற்றப்படி திரிகோணத்தைச்சுற்றித் துள்ள வட்டத்திற்குள்
அடைத்திருக்கும்பஞ்சாக்ஷரத்தையும், அத்திரிகோணத்திற்குள் ஒங்காரச்சுழி
க்குக்கீழுள்ள சத்தி பீஜத்தை யும் உள்ளது போலிற் பதாசுப்பாவித்து; மேற்
சொன்ன திரிகோணத்தின்மீது தீயில் சொன்னபீஜத்தின்மீது, மூங்குறிய நர
ல்வாழிற் பிரதமராகிய எனது தைவன் விநாயகருடனின் தமதிடப்பாகத்தில்
வல்லபாதேவச்சிதராய் வீட்டிருப்பதாய்த்தியானித்து, அங்வுருவருக்
ஆலயங்களில் நடத்தும் ஆகமவிதிப்படி அபிஷேக நடாத்தி, ஆடை பரிணா
திலகனாகபகஸ்தாரிகளே எனது, மலர்மாலைகளே தந்திரித்து, அவர் சநீதியில்
தலைவாழையிலேகளைவிரித்து, மனதிற்குத்தோற்றிய சகலவிசயான கனிவர்க்கு
கபலகார கச்சாயங்களைப்படைந்து நிலேதித்து பலவிதப்பூரிப்புடங்காளால்
அவரது பாதபதமங்களில் மூலமந்திரத்தைச் சதாஉச்சரித்துக்கொண்டிருக்
கிறது, தீபாராதனைகளை ஆலயக்கிரமப்படிசெய்து முடித்தபின்னர், இவ்வள
வும் மானதமாக நடத்தியதால், அம்மனதை அம்மூர்த்தங்குளிரண்டின் கமல
பாதகேமகத்தில் நிறுத்தி, கண்டத்தில் மூலமந்திரகியானத்துடன் அம்மூ
லாதாரத்தரிசனையாடி, அசைவதற்குத்து பாரக்க அபிஷேகம் செய்து
மாணக்கனுடைய சிரத்தைக்கும் ஆவலுக்கும் தக்கபடி, மூன்றேழுக்கால் நா
ழிகையிலோ, மூன்றுகிணங்களிலோ, மூன்றுமாதத்திலோ, இம்மூன்றுமொன்
றிலே, அநுபவசித்தியாகப் பிரதமத்தில் கிரமமடைந்து, துலகுக்குமசரீரம்
முழுமையுங்கரைத்து, உடனே எனதையனும்மையும் பிரசன்னமாகி
இயந்திரமும் அதிலெழும்பிய ஒங்காரகம்பமும் அடைத்த அக்ஷரங்களும் இத
ழித்தில் உண்மையாகிய ஐம்பத்தோரக்களில் நான்கும், இனிச்சிலரகசிய
ங்களும் காணும்வரைக்கும் தினேதினே கிஷ்டையிலிருந்து தரிசித்துவருகை
யில், சுவானுபவசித்திரசனை பூரணமானமாத்திரம், இடந்திரத்தின் மேலி
தழிந்திது துள் யெழுப்புண்டாய் சுவாநிஷ்டான வீட்டின் வாசல் துவாரங்

காணும், இவ்விதசுவானுபவர்க்கண்ட மறுதினம்ருருவைநீனத்துச் சந்தித்தி
முந்திரூலாதாரவீட்டின் தரிசனைசெய்துசுவாதிஷ்டானத்திற்கேறவேண்டும்.

ஞானோபதேசம்.

ஆதாரமுலலட்டத்தசைவேவாதி
யபானகுண்டலிப்பாம்பையதின்வாழ்தி
மீதானவனலெழுப்பி வெளிச்சம்பாரு
வெட்டவெளியோங்காரக்கம்பந்தோன்றும்
தோதானமகமேரு வெனவுங்காணர்
சுழிமுனையுமிடைகலையின்கலையமைந்து
ருதானமுச்சுடருமதிவேதோன்றும்
தூரியமற்றகணபதியுந்தோன்றும்பாரே.

மூலாதார பந்திரம்

மானிக்கிரம்

ஞங்காரம்

இவ்வாதார அநுபவமுதித்தோர்க்குச் செல்வம் கல்வி அறிவு இவை
யபிவீர்த்தியாய் இவற்றாலாயசுகமுண்டாம்.

இதில் முக்கோணம், நாவிதழ்கமலம், மானிக்கிரம், கணபதி, குண்ட
லிசத்தி, ஓங்காரம் இவையனைத்தும் அவ்விதத்தில்தோன்றுவதுபோலிருக்கும்

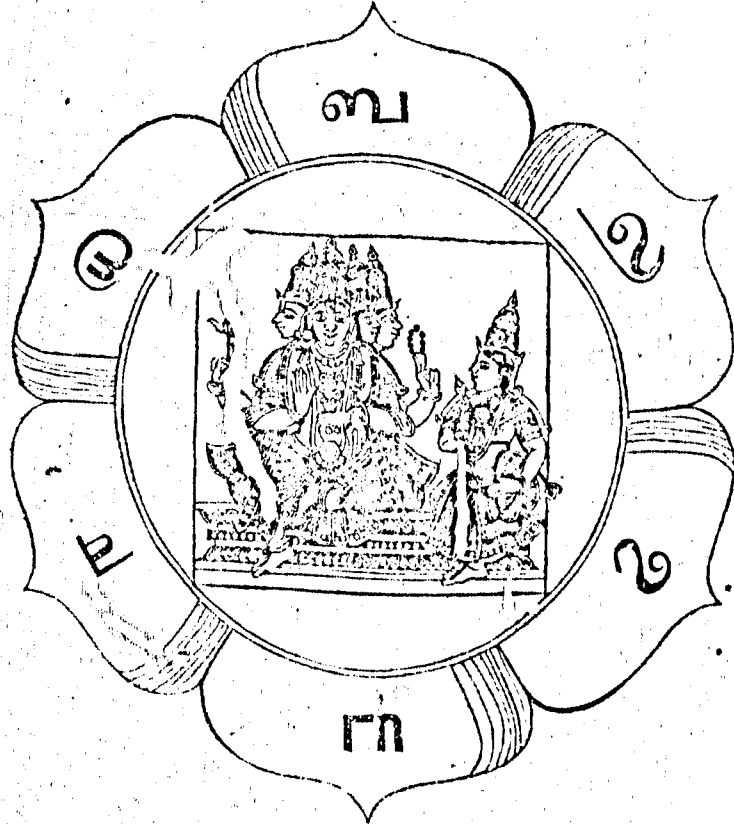
உடலறி விளக்கம்.

அருந்தவஞ் செய்தவத்தரநியாதபட்ட
மதற்குயிதழ்நாலுக்கு வெழுந்தகம்பர்
திருந்தபுன்றனசொகமுட்டி நிற்குமத்தைச்
சிறந்தமகமேருவெனக்காண்பார்வீடு
பொருந்தவழிந்தருவாடிமூலாதாரம்
புகழுள்ள கணபதிவல்லபையேநோக்கி
யிருந்தவர்க்கு மிகவாழ்வு வித்தைபுத்தி
யின்பச்சுந்தரு தெய்வப்பதியிதாமை

வினா—சுவாதிஷ்டான மென்பதென்ன?

விடை—முற்கூறிய மூலாதார யந்திரத்தை வழக்கப்படி ப. வ. யை யால்
டைத்து, அதற்குமேல் கீழ்க்குறித்தயந்திரம் நாபிக்குக்கீழுள்ளதாக நினைத்து
அந்நாற்கோணத்துள்ள இகழ் ஆர்ஜம் பிரதிட்டை-சத்தத்திரினி-பாவனை-
இருடி-பத்மணி-பத்மபோகி என்னும் அறுவரையுமிருத்தி, அதிலுள்ள பீஜா
க்ஷாமுதலியவையடைத்து, முந்திரூலாதார வீட்டில் விநாயகவல்லபாதேவி
பார்க்குப் பிரதிநிதஞ்செய்து வந்ததுபோல மனோபூசை முதலியவையையுஞ்
செய்து, அவ்விருவர் பாதபங்க யங்களையும் நமஸ்கரித்தி, பிறகு சுவாதிஷ்ட
ான யந்திரத்தின் மத்தியிலுள்ளகமலபீட்டின்மீது, ஐக்கிருஷ்டிகர்த்தா
வாகிய பிரமதேவர் சரஸ்வதி தேவிசகிதராயிருப்பதாகப்பாவித்து, முந்திவி
நாயகவல்லபாதேவியாருக்குச்செய்த அபிஷேக ஆராதனைகள் முழுநிபுஞ்
செய்து முடித்து, அவர்கள் மூலமந்திரத்தைக் கண்டத்தில்தியானித்துக்
கோண்டு, பிரத்தியக்ஷதரிசனம் தரவேண்டுமென்பதாய் மனமுருகித்தியான
கோக்கத்திலிருக்கின் சிலநாள்களிற் பிரசன்னமாவார்கள். அவ்விட்டிற் சுவா
னுபவமுதித்தமாந்திரத்தில் மணிசூரக வீட்டின் வாசல் கண்ணும்.

சுவாதிட்டான யத்திரம்

செம்பொன்னிறம்

நகாரம்

இவ்வாதார அனுபவமுதித்தோர்க்கு அறம்பொருளின்பமென்னு முச் செல்வமுமுண்டாய், அரசனும் வணங்கும் ஆற்றலுடன் அத்தகைய மன்னர் பலரோடிருந்துண்டு வாழும் வாழ்வுண்டாம்.

இதில் நரதசுதரம், ஆரிதழ்கமலம், செம்பொன்னிறம் பிரம்மா, சரஸ்வதி, நகாரம், இவையனைத்தும் அவிடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கும்.

உடலறி விளக்கம்.

சொன்னதெய்வப்பதிக்குமே னுலுகோணஞ் சுற்றிபிதழாறுமனை சுவாதிட்டான மென்னவழங்கென்றுயாதிதவிட்டி. விலங்குசரச்சுவதி பிரமாவைப்போற்றிப் பன்னுமலரருச்சனை செய்திருப்பவர்க்குப் படியின்மனுத்தொழமுன் னுசமயத்தோடு மன்னர்கொலுவாகியுட னுண்ணுவாழ வரங்கள் கொடுக்குத்தெய்வப் பதியிதாமே.

வினா—மணிபூரகமென்பதென்ன?

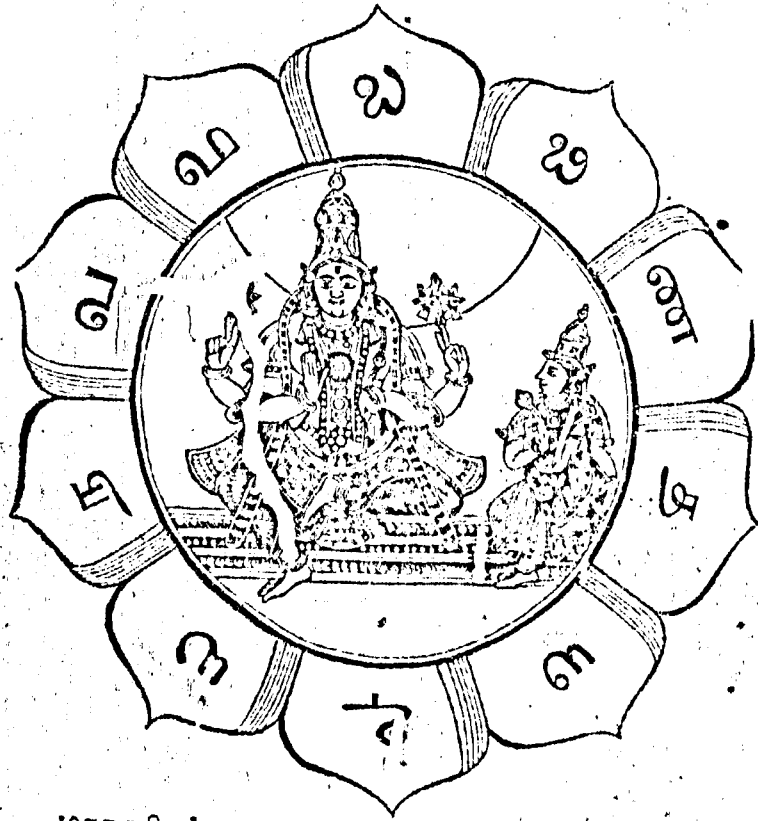
விடை—கீழ்க்குறிக்கு ரியத்திரம் நாயிக்குமேல் வர்புக்குக்கீழ் உள்ளதாக நினைத்து, இந்த யத்திரத்தின் பிறைகோணத்த ன இதழ்பத்திலும் தாலா ராகுதி-நீலாராகுதி கைலாசநீ-புலங்குனி-உபாசதி உட்டினிகை-வாகினி-நேத் திரகரி-தவரீ-நவரீ என்னும் பதினமரையுமிருத்தி, அதிலுள்ள பீஜாக்ஷரமுத லியவையடைத்து, முத்திய இரண்டு வீட்டின் பூசைகள்முடித்தபின், இந்தயத் திரத்தின்மீது ஜடபூசைக்கர்த்தாவாகிய மகாவிஷ்ணு மகாலட்சுமிசக்திரா யிருப்பதாகப்பாவித்து, வழக்கப்படி பூஜாவிகள் செய்துவரின் சிலகாட்சளி ல் பிரசன்னமாவார்கள். இவ்வீட்டின் சுவாநுபவமுடித்த மாத்திரத்தில் அநாகதவீட்டின் வாசல்காணும்.

அறிவானந்த சித்தியார்.

நிலவியமர்ந்திடுமாதாரமாரையுரியறிபிற குலவியமுலத்திலாதாரநாலிதழ்க்கொண்டுருத முலவுஞ்சுவாதிட்டமாரிதழ்க்குய்யமதற்றிருக்கு நலவியபத்திதழாமணிபூரகநாயிபுற்றே.

விளம்பியமுலத்தில்வம் முதனால்கும்விநாயகன மனந்தசுவாதிட்டமானதிற்பம்முதலாறயனும் வளர்ந்தமணிபூரகத்தினுண்டம்முதல்வந்தபத்தார் கிளர்ந்தவதிதெய்வமாலாகுமற்றதுக்கேளினியே.

மணிபூரக யந்திரம்

மரசதிரம்

மகாரம்

இவ்வகார அனுபவமுதித்தோர்க்கு ஆதியாழ்வகம், ஆதிபெளதீசம், ஆதிதெய்வீகம், என்னும் மூன்றால் விரியும் பயமும், தமக்கு வேண்டுகோள் வற்றுள் இவை யில்லையெ டொன்று வகுத்துத்தேனுவாயி துக்கமுசமகன்று யாவியும் டெல்லுதற்குரிய ஐயம்பொருத்திய வீரதன்மைபும், பிரமயாகம், தெர்வயாகம், புகயாகம், பிதுர்யாகம், மானுடயாகமென்றும் ஐந்து வகை வேள்விகளை யியற்றுகற்காகத் தன்மையுமுண்டாய், சிரந்த பரம்பரையின பென்றோக்கும் வாழ்க்கையுமுண்டாய்.

இதில் மூன்றும்பிறை பத்திதழ்கமலம், மரசதிரம், விஷ்ணு, லட்சுமி, மகாரம், இவையனைத்தும், அவிடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கும்.

உடலறி விளக்கம்.

அயன்பதிக்குமேற்பிறையின் கோணங்கண்டா

ரதனிதழீரைத்து மணிபூரகந்தான்

சுயத்துரியவீடுபேறு லட்சுமிக்குச்

சொந்தநெடுமாடியில்வீழ்த்துபோற்றப்

பயங்கிலேசமகன்று ஐயவீரமுண்டாய்

பஞ்சகலியாணசர்ப்பன்னராகி

புயர்ந்தருடியாகிமிகவாழ்வரைய

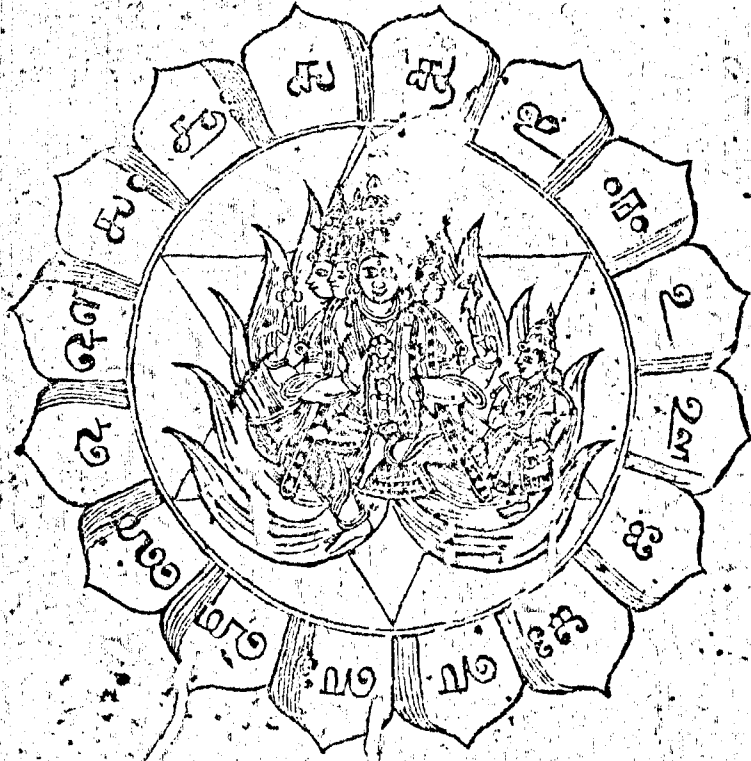
னுதவியருள்புரிதெய்வப்பதியிதழே.

வினா—அநாகதமென்பதென்ன?

விடை—தீக்குறிக்கு மியந்திரம் வயிற்றுக்குமேலுள்ள ஒருநயஸ்தானமாகிய திரிகோணத்திலுள்ளதாக நின்றது இதழ் பன்னிரண்டிலும்-சபினி-பிரசனி-சோஷி-காலோனி-வேணி-ஆக்ஷனி-சாஸுண்டி-விராடி-துர்க்கா செடிகா-ஆரணி-சரணி-எனப்பன்னிருவரையுயிருத்தி, அதிலுள்ள பீஜாகார முதலியவையடைத்து, முந்தியமூன்று வீட்டின் பூசைகள்முடித்தபின், இந்த யந்திரத்தின்மீது சங்காரகர்த்தாவாகிய உருத்திரர் உருத்திராதேவி சகிதராதிருப்பதாகப்பாவித்து வழக்கப்படி பூஜாவிதிகள் செய்துவரின் சிலநாள்கள்கூறிப் பிரசன்னமாவார்கள். இவ்வீட்டின் சுவானுபவமுதித்த மாதிரத்தில் விசத்தி வீட்டின் வாசல்களும்.

அநாகத யந்திரம்

பாடநிறம்

சிகாரம்

இவ்வாதா அனுபவமுதித்தோர்ந்து என்முக்கினுமுள்ள இறைவர்கள்
இயக்கிதான் - அக்கினி-இமன் - நருதி-வருணன் - வாயு-குபோன் - இசான
ன் என்னுமெண்மருயினாருசித்துவிக்குமேற்றமும், பகைவாழ்வி வெல்லும்
பராக்கிரமத்தோடு பொதுக்கடித்து செங்கோல் செலுத்தும் அரசாட்சியும்,
அவ்விடலட்சுமி விலாசம்பொருத்திய பெருவாழ்வும் புத்திரப்பேறும் மிக்க
சீர்த்தியுமுண்டாம்.

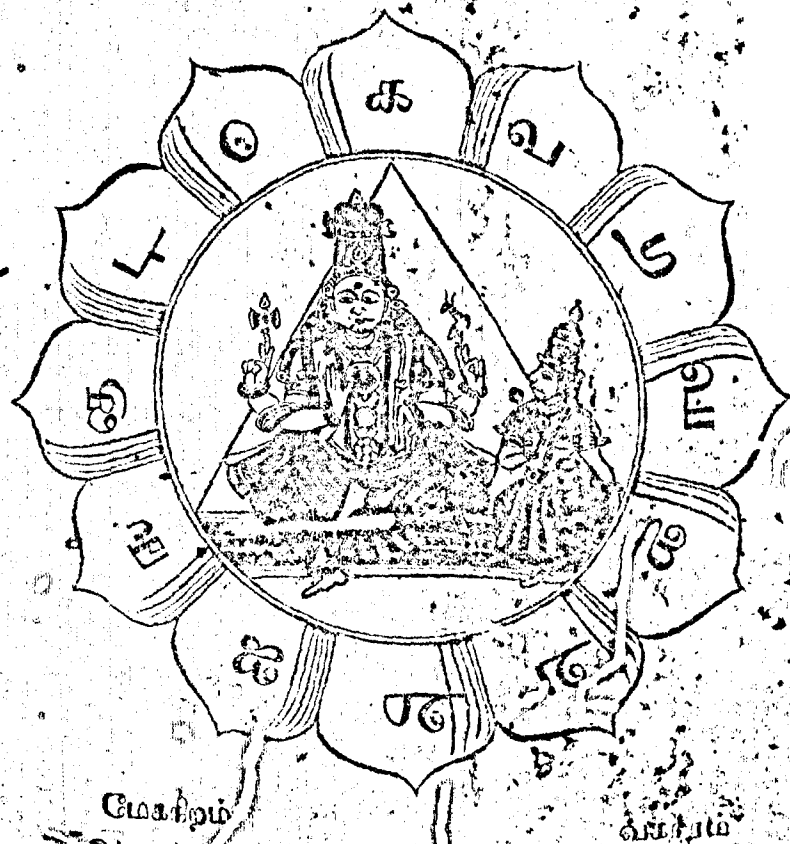
இதில் முக்கோணம், பன்னிரண்டிதழ்கமலம், எப்படிசுந்திரம், உருத்திரன், உருத்திரி, சிகாரம் இவையனைத்தும் அவிடத்திறந்தோன்முன்னு பேர்வீர
குத்தும்.

உடலறி விளக்கம்.

பதிக்குமேலெழுந்த முக்கோணந்தன்னிற
பரந்தவிதழீராயு சுருத்திவீடு
வதிக்குமனாகதம் பெறுவனுருத்திரன்ரு
னுயந்தசத்திருத்திரியாள் பாதம்போற்றிற்
றுதிக்குமஷ்டதிக்குமனுப் புகழ்ந்துவாழ்த்துச்
சுத்தரணருரனுரைத்தனங்களுண்டாய்
சுதிக்கமிகவாழ்வுபெறுமக்கள் ருத்தி
கனபவித்திருந்தெய்வப் பதியிதாமே.

வினா—விசத்தி யென்பதென்னே ?

விடை—கீழ்க்குறிக்குமியந்திரம் இருதயஸ்தானத்திற்குமேல் கண்டம்
வரையிலுள்ள அறுகோணத்தமை ததாககினைந்து, அந்நறுகோணத்தின்
இதழ்பதினிலும் மாண்டி-புட்படி-திரி-சிருங்கி-சுவரா-அசுரி-ஹரத்திரி
தர்மகூர்ணி-சாயா-அற்பாசி-கிகாராஹி-தூல்லாசினி, பூபா, சாரினி, காலாசி, கம்
லா, என்னும் பதினறுவரையுமிருத்தி, அதிலுள்ள பீஜாக்ஷரமுதலியவையனை
த்து, முந்தியநான்கு வீட்டின் பூசைகள்முடிபுபின், இந்தயந்திரத்தின்மீது
திரோபவகர்த்தாவாகிய மகேஸ்வரர் மகேஸ்வரி, பார் சகிதராய் இருப்பவ
பாலித்து, வழக்கப்படி பூஜாவிதிகளுஞ்செய்துகொள்ளில்லநாள்களில் பிரசன்
னமாவார்கள். இவ்வீட்டின் சுவாஸூபவம் உறுத்தமாத்நிரத்தின் ஆக்கினுவி
ட்டின் வாசல்களும்.

ചോദ്യം

வெற்றி

[illegible]

இதில் அறகோணம் பரிணாதிநற்கமலம், மேகநிறம், மஞ்சள்வான், மஞ்சள்வரி, வகாரம், இவ்வயிற்சூத்தம் அயிலத்திற்றேன்றவது நோலிற் றும்.

உதவி விளக்கம்.

காட்டியவப்பெக்குமேலானுகோணம்

சுருதுமிசம்பதினாறுவகத்திவீடு

சூ: 19-யரொப்பனத்தின்மீயகரனிருந்தான்

புதிதாய் வந்திருப்பதால் பாதம்போற்றி

பாரதரைத்தனம்பெறுவார்பாரின்மீதே

நீதி யாற்றினை கரிபுர விசும்பம்

நே. அழ—ன் வாழ்வர்தெய்வப்பதியதாமே.

வினா—ஆங்கிலேய உயற்படுதல்களை?

விடை—தீப்துருதிக்கு மயங்குதிறம் முகத்திலுள்ள நாசிப்பாகிய திரிகோணத்திலுள்ளதாக நினைத்து பூரணச்சுந்திரன்போன்ற வட்டமும், அதற்கிருபுறத்தும் உச்சியிலுமுள்ள இடம்புறத்திலும், மனோன்மணி, சுந்தரி, ஆணந்தி என்னு மூவரையுரிருத்தி, அதிலுள்ள ஸ்ரீராகரமுதலியவை யடைத்து, முத்திய ஐந்து வீட்டின் பூசைகள் முடிந்த பின் ஸ்ரீதேவதீர்த்தின்மீது அனுகொகசுந்தாவாகிய சதாசிவன், மனோன்மணியார் சுத்திராய் இருப்பதாகப் பாவித்து, வடிக்கப்படி பூசாவிதிகள் செய்துவரின் சிலநாள்களில் பிரசன்னமாவார்கள். இவ்வீட்டின் கவனப்பெற்றிருந்த மாந்திரத்தில் மும்மண்டலத்தினால் செய்யவேண்டும்.

* சிவஞான சித்தியார்.

சதுமரர்க்கு ம்புலமெனுகின்றது

சலிப்பத் துமுச்சதுரமுதலாதாரங்க

எகமார்க்க ஸ்திரீத்வத்தினாலும் பொருள்களுணர்ந்தும்

கணேசுரப் போய்க் கொடுத்த பல்மதிமண்டலத்தின்

முகமார்க்கம்முதுபுலமுட்டத்தேதகம்

முழுச்சொற்கினை ஒன்று முதலாய்வினைக

சூதமர்க்க வட்டரங்க யோசமுற்ற

முழுத்த இழத்தவர் சிவன் நன்கு வந்ததைப் பிழுவர்.

அறிவான த சித்தியார்.

ஈராழிதழைபுடைய வனநதந்தானிதாயி.

பேராமனிற்கும் விசத்தியோகம் சமுப்பெய்துகண்ட

நேராக நின்று மொகம்மீன் யரிதழ்ந்தெழ்ந்திடு

வாய்க்கேபெற்றவாதாமாறு பறித்துக்கொள்ளே.

உதித்தபுனைதங்கம்முதலீயாறுருச்சியை

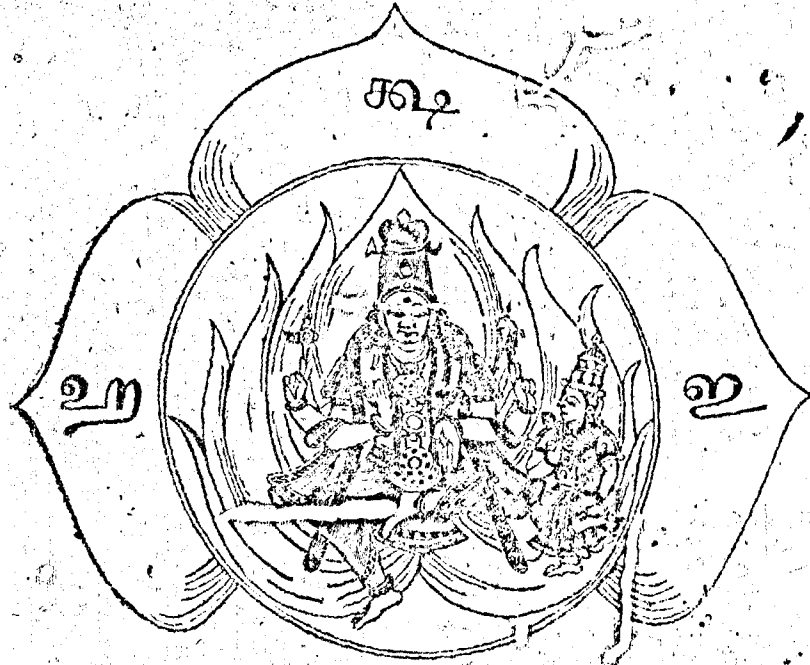
மதிக்கம்விசத்தியிலேயேட்டுமிர்கள் மகேசனுறும்

விதிக்குதல்வாங்கிவிடேவாம். ஏளாங்கிவிளங்குதல்வாம்.

திருஞ்சாலைவிழைந்திழைந்தபயப்பாவிக்குடே.

* இவற்றுள் ஆங்கிலேக்கிரண்டிதழ்கள் கூறியவ்வாறு.

ஆக்கிண யத்திரம்

படிக்கிறம்

யகாரம்

இவ்வாறாக அன்புபெற்றுத்தோங்குச் சகலரும் வந்து வணங்கத்தக்க
சகசக்கராதிபத்ய நுழைந்தாம்.

இவ்வீர வட்டம், ஸ்ரீ வித்தழ்மன், படிக்கிறம், சதாசிவம், மனோன்
மணி, யகாரம் இவையினதும் அவிடத்திற்குள்ளுலகது போலிருக்கும்.

உடலறிவிளக்கம்

பகரரியமகேசரத்தக்கீப்பால்வட்டம்

பாருமிதழ்முன் றுசாக்ஷமேவீ

நிவரோருவற்றசதாசிவனும்பகே

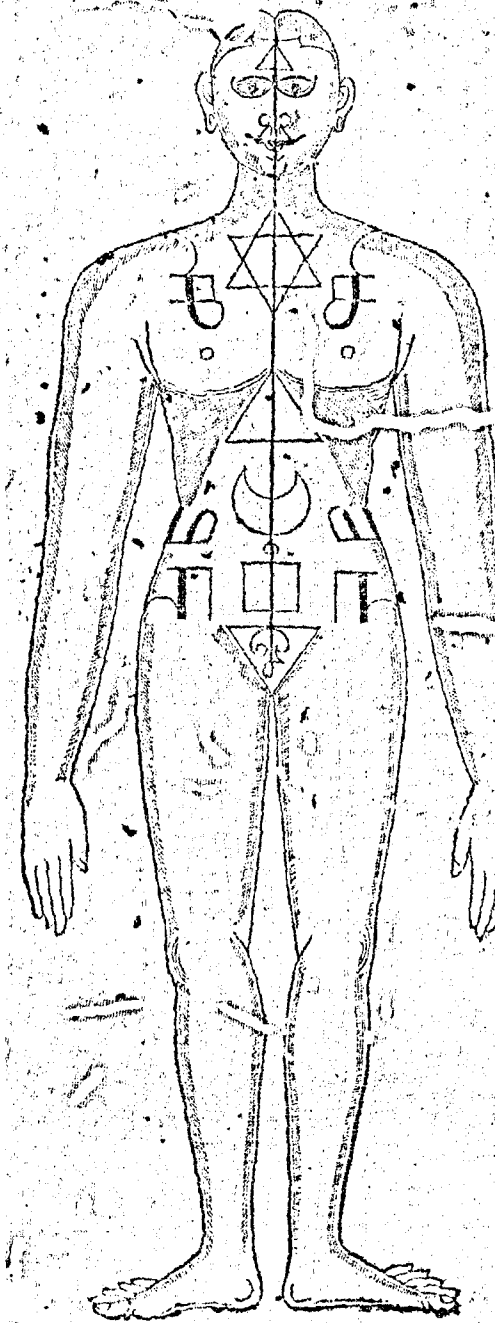
நின்னிலங்குமனோன்முலியோடாக்வினைக்குட்

சகலரும்வந்தடிபவியக்கொலுமிருப்பன்

சந்திவிருந்தவளஞ்செயவாராகிற்

செழுந் துமான்வரங்கொடுஞ்ஞெய்வ

சிகாமணியைத்தொழுநிறைந்துத் தெரிசிப்பாடு

மமசவய அரு
எழுந்தும்,
ஆர்தாரகோண
மும் உடலெந்தி
ர பபத்தில்
பார்க்கவும்.

“நமசிவய” வெண்
லுமஞ்செழுத்தேதூல
பஞ்சாஷ்டமாம். இவ்
வவந்தெழுத்தி னாலே
யே இத்தூல சரிரமு
ண்டானதென்று கூறு
வர். அதனை,

[ந]விரண்டு கால
தாய், கவின்ற

[ம]வ் வையதாய்ச்,

[ச]வ்விரண்டு தோள
தாய்ச், சிறந்த

[வ]வ்வயதாய்,

[ய]வ்விரண்டு கண்

னதாய்மெந்து

நின்ற காரணம்

செவ்வி யொத்து

நின்றதிக சிவாய்

மைந்தெழுத்துமே.

நெற்சொன்னசிவவாக்

கியர்பாடல் பிரகாரம்

தீவ்வுடலெந்திரத்திலி

ருத்தும்ஒவ் வொருமு

தீயதும்சுவனிக்கவும்

தூடை மத்திலிருக்

கும் திரிகோணம்

ஸ்தலாதாரம்.

கடிகித் தாற்கோணம்

தூலாதிஷ்டானம்

மாற்பு நெ பிளக்கோ

ணம் மணிபூரம்.

இருதய ஸ்தானத்திலி

ருக்கும் திரிகோ

ணம் அநாகதம்.

கண்டத்திலிருக்கும் அ

றுகோணம் விகிதி.

நெற்றியிலிருக்கும் மு

கோணம் திரிகோ

ணம் அநாகதம்.

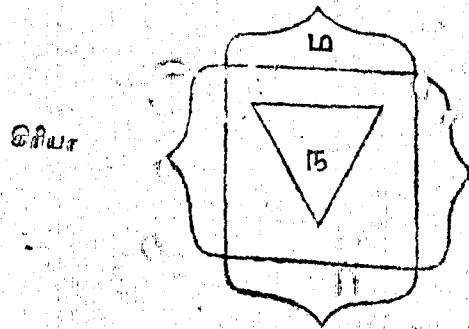
முற்குறித்த * ஐம்பத்தோரக்காங்களும் இவ்வாறாகவாழினுள்ள மூல தாரத்தினுக்கும். சுவாதிட்டானத்திலாவும், மணிபூரகத்திற்பத்தும், அனாக தத்திற் பன்னிரண்டும். விசத்தியிற் பதினாறும், ஆக்கினையில் மூன்றுமாக நிரைந்திருக்கின்றன. இதில் தேகமானது ஓட்டாதே ஆராதாவடுக்கு நிலை யாய் அவயவங்களைமைக்கப் பட்டிருக்கின்றனவெனவறிக.

வினா—மும்மண்டல மாவதென்ன?

விடை—மேற்குறித்த மூலாதாரமுதல் ஆக்கினையிலுள்ள ஆராதா ரங்களாவும், அக்கினி மண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம், என் னும் மூன்று மண்டலங்களுள்ளே யடங்கும். அம்மூன்றின் விவரங்களையும் அடியிற்காண்க.

அக்கினிமண்டலமாவது—இம்மண்டலம் மூலத்திலே நாற்சதுரமாகி காலதழையுடைய முக்கோணவடிவுடையதாய் செந்நிறம் பொருத்தி அப் புவிற்கும் பிரிதிவிக்கும் நடுவேயுள்ளதாம்.

அக்கினி மண்டலயந்திரம்.

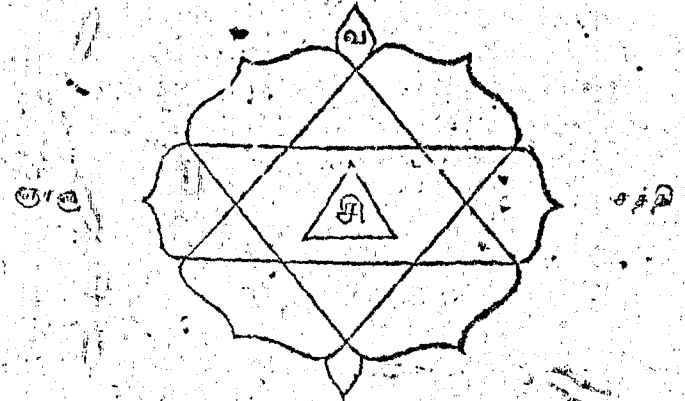
அறிவானந்த சித்தியார்.

நாற்சதுரத்தினுமூன்று கோணத்தினுவிதழி னூர்த்திவப்புமடைந்திருமங்கினிமண்டலந்தான் கோர்த்தபிரிதிவியப்பது கூடுங்குறியிடத்தே ற்றம்பெறநின்றிடுமெனமாமதையோதிடுமே.

* புத்தும் பெரும்புரியான பதினெட்டு, வித்தகர் நால்வர் விராயக ரைவ, ருத்தவர் மூன்றுரைவத்திய, ரித்தை யறிந்தவரென்குருவாமே.

ஆதித்தமண்டலமாவது—இம்மண்டம் இதயத்திலே சட்கோணமாய் எட்டிதழையுடைய பொன்னிறமும் பளிக்கு நிறமுங் கலந்ததாய், அக்கினிக் கும் வாயுவுக்கும் மத்தியில் வானையுப்போல அதோமுகமாக மனோன்ம னிதேவியார் என்சு திருமண்டலமாவதாம்.

ஆதித்த மண்டலயந்திரம்.

அறிவானந்த சித்தியார்.

எட்டிதழோடறுகோணநிறம்பெறப்பலிங்கெனவே கட்டறவாதித்தமண்டலமங்கிற் றாநடுவே முட்டிடைமையுக்கிழ்போற்கனித்தமுகிழ்தனிலே மட்டிவிறகத்திகனெட்டெனவாமுமனோள்பணியே.

அம்புலிமண்டலமாவது—பால்கீபான்ற அமுதகலையாமுருந்தானமா கிய சபாலமத்தியினிற் கோடிசந்திரகுடியெமொத்த நிறமுள்ள தாய்பாசத்தியி னிடமாயுள்ளது.

சந்திர மண்டலயந்திரம்.

அறிவானந்த சித்தியார்.

சந்திரன்கோடியுதயம தாமெனத்தவ துற்றே மித்தனற்சந்திரமண்டல முற்றிங்குக்குமட

மந்திரமானகபாலம் தனிவமுதகலை
முந்தியயோகம்பராசத்தி வாழுமுறைமையிதே.

சிவஞான தீர்.

மூலமதினாந்தர நாலிதழ்முதகோன
முழுச்செம்மைதிறம் புனன் மண்ணுவெரிம ன்டலயாங்
கோலுமிதயத்திலறுகோன மிதமெட்டாய்
குறிதருபொற்பளிங்கு சிறங்குவெளிகானமேவ
மாலுமரம்பையின்முகை பேலதோமுநாமதனின்
மனோன்மணியெண் சந்தியுடன்மழ்ச்சிர்மொடலாமம்
பாலமுதகலையொழுதுங் கபாலநடுக்கோடி
பனிமதியினிறம்பரையி னிடமதிமண்டலமே.

சிவ வாக்கியர்.

மூன்றுமண்டலத்துளோ முட்டிநின்றதூனிலே
நாற்பிரம்பின்வாயிலே நடுவுநின்றதிபமா
யின்றதாயுமப்பனு மெடுத்துரைத்தமந்திர
தோன்றுமோரெழுத்திலே சொல்லவெங்குமிடையே.

வினா—நாதவிக்கு தாசனமென்பதிறகு?

விடை—முற்கூறிய மும்மண்டல தரிசனமுடிந்து கெதியானவர்க்கு
சத்திசிலம் என்னுள் பகுப்பாய்ப் பாவிக்கப்படும் நாதவித்து தரிசனங்கிடை
தும். அந்நாதத்தவ்வுமானதுமேற்கண்டவொருச் சொல்லி முடிந்த அக்கிண
தாரத்துக்கப்பால்சந்திரமண்டலத்திற்குப் பன்னிரண்டு விரல்குலத்திற்பிர
காசித்துக்கொண்டிருக்கும். வித்துதத்தவ்வுமானது அந்நாதத்தவ்வு
குவிர்வலங்குலத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அந்நாதத்தவ்வு
நானே சொர்க்கமந்திய பாநானமென்னும் திவ்யரூபநிகையா வாய்ந்து
பிறப்பறுப்பாள். இவ்விரண்டு தத்துவங்களையே அறிவுமையாய் பர
மத்திற்குத் திருமேனியெனவும், ஆன்மாவெனவும் கூறப்படும். இவ்வித
அனுபவமுதித்தோர்க்கு இது கூறும் தம்மென்றும் தாமென்றும் அபிமா
னத்திற்குத் தேகப்பற்றுச்சீவப்பற்றும் அந்வேயொழியும் என்னும் ஆன்
ரோர்கள் கூறுகின்றனமையால், இவ்வகையில் சகுனோபாசனே மென்னும்
பாவனையை நிறுத்தி, இனிப்பாவனாதேமாயு நிற்குமோபாசனையாகத்
தொடங்குவோம்.

உடலநீர்விளக்கம்:

தொழும்பெரிய தெய்வப்பதிக்கப்பால் நாதர்
துலங்கிராறு விரலங்குலத்தி
லெழுமிர மண்டல அக் கப்பால்விந்து
சீரண அகுலதே வியங்கிழற்கு.
முழு மதியமிவர்க ளிருநரையுங்காணின்
மூவுலகுமாணவை யுன்னுடம்பறிந்தாற்
பர தபடப்பரமறிந்து பிறப்பறுப்பாய்
பரத்தினிலே யொருவரற்பக ரொணுதே.

வினா—நீர்க்குனோபாசன வுபாயமென்பதென்னே.

விடை—தாயுமானவர்.

வேத முடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுபுள கலைகளெல்லா
மிக் ரகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவா யெடுத்துரைக்கு
மேர்தரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுன்பெனு ஞானமாகு
புகமனுபவம் வசனமூன்றுக்கு மொவ்வும்
துபயவாதிகள் சம்மத
மாதலிணைக்கிவிச் சரியையா சிதம்போது
ம்—தொன்று பாலிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாலிக்
னத்துவித மார்க்கமுதலா
மதுபாலித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்கெ
யெந்தைநீ குறையுமுண்டோ
மாயிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
விக யெங்குகிறைநின்ற பொருளே.

ஆயுள் பாயம் தவ தருவாய் மலர்ந்தவாறு; வேதாகமபுரா
ணேதிகாச சாஸ்திரார்த்த ரகிய துவிதத்துவித மென்னு மிரண்டினுள்,
துவிதமே அத்துவிதத்திற்கு மு மாயினும்; முடிவாயுள்ளது அத்துவிதமே
ன்பது தீதற்றமாதலால் அவ்வத் தவிதமாயி, அறிவுசிலமென்னும் இரண்
டும் ஒன்றென்றறியும் உணர்ச்சியே நீர்க்குனோபாசனையாதலின், அதனை
இதனடியில் விவரிக்கின்றோம்.

சகுனோபாசன வுபாயத்திற்குரிய மூன்று மண்டலங்களுக்குள்ளேயே
சகுனாரங்களுள் நாதவித்துவுயிருப்பதால், அவ்வாதாரங்களையும் மண்டலம்

களையும் நாதலித் துவையுந் தரிசித்து, அவ்வவ்வாதாரங்களின் தானங்களும் வடிவுகளும் அதிநிறைந்துள்ள அட்சரங்களும், அவ்வவ்வட்சரங்களின் அதி தேவதைகளும். அவ்வட்சரங்களுக்குக் காரணமாகிய வாக்குகளும், ஆகிய இவ்வனைத்தும் தெளிவாயுணர்ந்த மாத்தரத்தில் வகுமுதலிய கலைகளிற் கூறியிருக்கும் பஞ்சகர்த்தாக்கள் முதலி சத்தி, தத்வ, அனைவரும், இச்சரீ ரத்திரயத்துள்ளேயே நிறைந்திருக்கின்றன என்பது நச்சயமாகும். இந் நச்சயத்தால் அம்மூர்த்தி பேதங்கடீர்ப் பிரப்பிடமாகும். தத்தப்பிரமமும் அன்னியமின்மை தெளிவாம். அதனெனினும் “அவனருளால் யவன்ருள் வணங்கி” என்னும் ஆன்றோர் அமுதவாசகத்தின்படி, அறிவுடையதாகிய அச் சுத்தப்பிரமத்தினாலேயே உண்டாகும். எவ்வாறெனின், அப்பிரமத்திற்கு அன்னியமாய் வேறோரறிவிருந்து அறிவதாயிருக்கின், அறிபடு பொருள னைத்திற்கும் நாமரூபக்கிரியைகளுண்டாகவேண்டும், எந்தப் பொருளுக்கு நாமரூபக்கிரியைகளுண்டோ அந்தப்பொருள் நாமம். அதனால் அப்பிரம த்வை அறிபடு பொருளாகக் கூறுதல் பொருத்தது. அறிபடு பொருள் லாதபோது அறிவே என்பது பசுமரத்தானிபோல நாட்டப் படும். நாமரூபக் கிரியைகளிற் சதாபழகிவந்த மனத்தை வசப்படுத்திப் பொருட்டி, அப்பிர மத்திற்கும் நாமரூபக்கிரியைகளைக் கற்பித்துச் சுருகுணபாக்களைப் பழக்கி வந்தோம். அச்சுருகுணபாக்களையே அந்நாமரூபக்கிரியைகளிற் பிரமத்தினி யல்பை நமக்கு நன்குவிளக்கலின் இப்போது நிரக்குணபாக்களை செய்யத் தொடங்குகின்றோம். அச்சுருகுணபாக்களை நமக்கு எவ்வாறு விளக்குகின்ற தெனின், அவ்வுபாசனை பியற்றுகால் நம்மாற்புகிக்கப்படும் மூர்த்திபேதங் களின் உருவங்களையும், அவ்வம்மூர்த்திகளின் கிரியைகளையும் நாய்ப்புகித் துண ரும்போது, இக்கண்ட உருவோடு கூடிய மூர்த்தியா அகண்டமான கிரியை யை இயற்றும் என்னும் எண்ணமுமிருந்து, அப்படியும் அம்மூர்த்தியின் உருவமும் அகண்டநானென்று புலப்படுகின்றது. அவ்வாறு புலப்பட்ட த்ருணத்தே, அச்சுருகுணபாக்களை “நித்திரையிற் கைப்பொருள்” என்கு ன்ற போல நம்மை யறிபாமலே மொழியும் ஒழியவே நிரக்குணபாக்களுடையவை யுண்டாம். ஆதல்கு அறிவே சுத்தப்பிரமமென்றறிவதற்குரிய தத்துவவிசார னனைசெய்தபின், அவர் வொய்வொரு த்ருணங்களையும் நியதினைந்து. இவ த்றித்தெல்லாம் சாட்சியாய் அப்பேரறிவே தனதுன்மைவடிவானதும், அவ் வடிவே சுத்தப்பிரமமென்றும் உணரவேண்டிய ஒன்று என்று உணர்ந்தோம். காலம் சுருகுணபாக்களை இயற்றிவரினும் அவ்வுபாசகர்க்கு அவ்வம்மூர்த்திக ளால் அதுக்கிரகிக்கத்தக்க பதமுத்தி கெட்டுவிடும் யன்றிப் பிரப்பிரமத்திற் பரமுத்தி கிடையாது. இதனை “அறிவும் அன்பும் ஒன்று அறியாதான் வா யிடு மண்ணு” என்னும் ஆன்றோர் பழமொழியால்க் தெளியலாம். இவ்வாறு தெளிந்தவுடன் நிரப்பி மறப்பற்ற தானத்தில் நிகழ்ந்து விஸ்வாச்சியடை யப்படுகி வருகையில், மேற்கூறிய நுசிரியோபதேசமாகிய ஒருமொழியைக் கொண்டு, உறுதிமாருது தம்மிற்றாமே வொளித்து நிற்குணம் வகித்து நிற் விகற்பியலிற்றம்மாய் நிற்றர், பின்சாக்கிரத்திற்குத் திரும்பி இவ்வித நீடி த்த பதங்களுள் முத்தி வீட்டிற்சென்று கவித்த ஓராத்தா, நிற்றியமெ

விடயங்களினிச்சையற்று, காரியகாரண சரீராதிகளின் ன்னும் புறப்போக ணமடைந்து தொழிலற்றவராய், அப்பேரின்பவீட்டிற் பற்றுவிடுத்து நிர்வகித் தில் அநுத்தி அப்பிரமசொருபமே தாமாய்ச் சபாவ கலங்காத ஆனந்த மாவார்.

ஓராமாறையுங் கடந்தலென்பதற்கு சந்திமுறை.

மூலநிலைதோமுகமாய் முகிழ்ச்சுனிழியின் பொடுதுயிலு மூரீயாமைபக்காலனை மூட்டியெழுப்பாநிலையாறுஞ் சிலபொடும்போய்த்தரிசித்துச் செழுமாமதிநின முதகட நேக்கி சுத்தக்காலசவறுமோர் தெய்வத்தவத்தோருளவிழியிற் காலுந் பயின்ஸ்டீந்தம் கூடி கூர்விநிசுகதிர்மதிபோற் காட்டுவொளியாயிவையாவும் கடந்தாம்கழிநிஸ்பேரொளியாய்ச் சாலவினா தும்விந்துவெனுந் தடமாமயிலேய் தாலேலோ தமரக்கடலைக் கடைந்தமுதந்தருவோன் மருகாதாலேலோ.

அறிவே பிரமமென்பதற்கு ரூபசங்கிதை.

தங்குருபேசுந் துய்ப்பேந் தடையறப் பலவுஞ்செய்ய மெங்குமாம் பரிசுவம் வேறியாம் வேறென்றெண்ணாளுமை பங்கமாறிதனாறியபாசம் போகாதென்றோதி கங்கசக்கரங்கோர் னுஞ் சக்சநக்கரத்துமாலே.

அப்பிரமத்திற் குக்காசாணதி அவயவமன்றென்பதற்கு

பிரமகிதை.

மெய்யத் துருவம்விமலமாயிதைக்கி விளங்கியதில்யமாமுருவம் வையம் முருவமற்றுமோருருவ மறைமுதலாகவேவிளம்பில் [நிற் பெப்புள்ளெல்லாம் சுவதுமோருருவஞ் சிவனுடைவடிவிலையாவற் றுய்யதாமுருவஞ் சுவதுவ்விதைக்குத்துளங்கியருளமே. [சொருபம்

ஒருமொழியென்றதற்கு கிட்டானுபூதி.

ஒருமொழியாலே சுருதியாசமுதா துயர்புராணமுமொழியு மொருமொழியாலேசரிதைந்கிரியாயோகபாவணையொழியு மொருமொழியாலேயண்டபூதங்களோடுக்கொந்தன்னிலைதோன்று மொருமொழிசம்மா விருத்தலாமதனொலாப்பி லாச்சிவபதமடை [வார்

தத்துவங் ளை நியதிகளைத்தென்றதற்கு திருவாசகம்.

வான்கெட்டுமாருத மாயந்தழுவீர்மன்கெடுநீர்
தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்பறியாப தன்யனாக்
கன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வு கெட்டனன்னும்கேயம்
நான்கெட்டவாபாடித் தென்னேணங்கொட்டாமா.

கந்தரலங்காரம்.

வரையற்றவணர்கீர் மற்றுவாருதிவற்றச்செற்ற
புரையற்றவேலவன்போதித் தலாபஞ்சுழமுமற்
றுரையற்றுணர்வற்றுடலற் றுயரற்றுபாய்மற்றுக்
கரையற்றிருளற்றெனத் தற்றிருக்குமக்காட்செயதே.

வினா—முத்தித்துவயமாவதென்னே?

விடை—இவ்வித அனுபவமுதித்தவர் அடைபத்தக்க முத்திகள் பல
வேறுவனையுடைய பல மதவாதிகள் பலசாத்திரங்களிற் கூறியும், அனை
யாவும் ஒவ்வோர் மதவாதத்தால் ஒவ்வொன்றாகப் பரிசுரிக்கப்பட்டு, எஞ்சி
நின்றதாய்ச் சர்வமத சகலசாத்திரார்த்த சம்மதமாய் நிலைநிற்ப்பட்டன.
இரண்டையாட ஆவலிரண்டும் சேவன் முத்தியென்றும், விதேசமுத்தியென்
னும் பெயர்பெறும், இவ்விரண்டினுள் முத்தியது சேவன் முத்தியிலக்கணமா
தலின், இதனடியில் அச்சேவன் முத்தியிலக்கணம் கூறியபின் விதேசமுத்தி
யிலக்கணங்கூறுவாம்.

ஞானாதிபவாராம்.

ஒதருமுத்திபல் வேறுரைத்தனர்மதங்கடோறுந்
நீதறுமவைகளொன்றோர் மதங்களாற்சேதிக்கப்பட்டு
டேதமில்லீவன்முத்தியினை யிலவிதேசமுத்தி
யாதரத்திவ்விரண்டு மறைந்தனர் திரப்தென்றே.

வினா—சேவன் முத்தியிலக்கணம் என்னே?

விடை—இதுவரையில் காட்டிவந்த, காலஞ் சென்ற சர்வதீரயன
களையும் சத்துவாதிருணங்களையும் விடுத்து, அந்ஞானசாகரத்தை மெய்ஞ்
ஞானத்தெப்பத்தற் கடந்து அவ்ஞான சாகரத்தைக் கடக்கையிலு
ர்த்துலரும் ஞானக்கத்துவேஷாதிகளான இராக் துர்ச்சி விவேகமென்னுமவா
ளாலிவன்றுசாந்தி, சமம், தமம், என்னும் சத்த குணங்கள் வாய்ந்து, அக்கு

* ஜீவன் முத்திப்பிரயோசனம்:—ஜீவன் முத்தி ஞானிக்குச் செத்தித்
திருக்கபோதிலும், இங்கு ஜீவன் முத்தி பென்னும் சத்தத்தால் சேவன்
முத்தியின் விலட்சண ஜனந்தத்தின் அவஸ்தை (ஐந்தாவது முகவிய்
புயி)கல் கொள்ளப் படுகின்றன. ததன் பிரயோசனம் இதுவசையாம்.

ணவிசேடங்களால் அறிவுமயமான ஆண்மாவைத்தவிர மற் றுள்ளவீனத்தம்
அசத்தெனவுணர்ந்து, அவ்வான்ம சொரூபமாகிய அறிவின்கொருப பாவனை
யினால் அந்தப்பிரம சொரூபத்தைக் கலந்தேகமாதல் சேவன் முத்தியாம்.
இவ்வனுபவத்தில் நிலைத்துத் தெளிந்தோர் நித்தியானந்தமென்னும் அறிவா
னந்தநிகழ்தலால், அசைவற்ற ரூபத்திவிட்டதேபத்தைப்போன்று அறிந்தகண்
பவர்க்குச் சரீ த்திரயங்கனின்சம்பந்திகளாய்த்தோற்றி, வெந்தவஸ்திரம்போ
லும், வறுத்தவித்து போலும் அந்தாங்கத்திற் பற்றற்று ஆகாயமானது சடப
டாதிபுபாதி, ளின் உள்னும் புறம்பும் நிறைந்து வியாபித்துக்கொண்டுநுத்த
வபாதிகள் உற்பத்தி நாகாதிகளிற் சம்பந்தமில்லாமலிருக்கின்றது போல
ஜீவாதி சரீரோபாதிகளில் உள்னும் புறமும் நிறைந்து வியாபித்திருத்தும்
அவற்றின் டிறப்பு, யிரப்பு, பிணி, மூப்பு முதலானவற்றிற் சம்பந்தமில்லாத
வர்களாகவு, எல்லார்க்கெரித்திருத்தபோதினுத்தெரியாத மூடர்கள்போலவே
எல்லாக் கண்ங்கோயும் பலவித்திலிச்சையின்றிச் செய்து கொண்டும், காபு
வைப்போலத் து விஷயத்தினிது மேட்டாமலே பிரார்த்துவத்தைப் புசித்த
ம்சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பார்.

சரீரத்திரயம் சத்துவாதிருணம் அஞ்ஞானம்

இராகத் துவேஷாதிகள் இவைகளின் பற்று விடுத்து அறிவு

மயமாயிருத்தற்கு ஆத்மம்போதம்.

மோதவாருதியை ஞானமாம் புனையாழ்முற்றறக்கடந்து நின்றி
கலும்வேகமாமராகத்துவேஷராகத்தரைவிவேகமாம்வாஸினாற்றடி
ந்துசோகமில்சாந்திசம்தமமுதலாஞ்சத்ததற்குஞ்ஞானமூலயோகி, யோ
கமாமான்ம ராமஞ் பத்திதான் ளிளங்குறுமிராஜயோகத்தில்.

எல்லாம் அறிவுமயமென்பதற்கு

அருணகிரிநாதர் - திருப்புகழ்.

கந்தகானன - தானதனதன - 3 - தனதான.

ஐந்துதமுமாறுசமயமும்தர்வலேதபுராணகலைகளு
வெம்பதோர்விதமான ிபிகளும்வெகுருப
மண்டி ராதிசராசரமுமுபுர் புண்டரீகனுமேகநிறவன
ம் திபோதுருவா னுவினவொடு வெயில்காபுஞ்
சந்திரசூரியர் தாடாமசுபுயம்-விந்துகாதமுமேதுவடிவுபே
தன்கொருபமதாகிநிகழ்வது சிவயோசந்
தங்களானகாமாயைதருமம் ஸங்கல்போயுபதேசபரகுரு
சம்பந்தாயமொடேபுருநியது பெற்றவேனோ
வெந்தாஸ்திரமும் வறுத்தவித்தும்போல
அந்தாங்கத்திற்பற்றற்று என்பதற்கு

குமாரதேவர் சாஸ்திரம்.

வெந்துறுபட்டமும் வறுத்திடுமெவ்விதும் விளங்கிடுங்கானலிற்சலமு
மிந்திரதறுவுங்கனலிருத்தகன்றவிடமது மிங்குமுன்னிருந்

மாத்திரம் ஒருவேளை என்றான்.

அது போல, செலேசுரர்களது தேசகால முதகவியவற்றை விட்டில் இரு வரினும் அதுகுடிமாயுள்ள சேகனமாதிரமாயிய பிரமமும் ஆன்மாவும் ஒன் றேயும், ஆகையால், “பிரமமேகான், நானேபிரமம்” என்று திடமாக நிச்சயம் செய்தல் வேண்டும், இதுவே தத்துவஞானம். இதனாலேயே சு- வதுக்க நிவர்த்தியும், பரமானந்தப் பிராப்தியுமாகிய மோட்சமுண்ட ன்றது

ந்து தெரித்திருந்தால் சீரம் நிற்கும்காலத்தும் அறிவுமயமாகவே விளங்குவர் எவ்வளவு நேரம் காலம். இத்தகைய முத்தியே விதேசமுத்தியென்னப்படும். இச்சுவை முத்தர்களைத் தத்துவஞானிகளென்றும், அதிவானுச்சிரமிகளென்றும் திடப்பிராக் பானென்றும், பிராமணர்களென்றும் மறைதனாக் கூறும்.

பருவபேதத்திற்கு மஹாராஜாத்ரவு.

பாலனாபருவம்போம் பன்னாதுமாப்பருவம்போம்
கோஸமானதருணம்போங்கோலையுன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவளைவாசனங்கல் லென்றமுதுபேர்மாற்றி
போலப்பிணமென்றொரு பெயரிட்டிருக்காட்டித் தொருதலையே

பெரிய திருமொழி.

முதுகுபற்றிக்கைதலத்தான் முன்னொருகோலான்றி
எதிர்விதிர் ததுக்கண்குழன்று மேற்களைகொண்டிருமி
யிதுவென்னப்பாழத்தவாறென்றிளையவரேக் முன்
மதுவுண்வண்டுபண்கள் பாடும் வதரிவணங்குதுமே.

பருவங்கட்குத்தக்கவாறு தத்துவங்கள் குறையுமென்பதற்கு
செவ்வானதீபம்.

இட்டமிருமின்மைநமீரையாண்டதனி
விருபதனில்வளர்ச்சியு முப்பதுவருடத்தழகு
முட்டகைய மேதையுநர்பதுவருடத்தழவு
லொன்பனமுமைப்பதிலிலுபதினிறுதுந்
திட்டியுமல் கெழுபதனிலென்பதனைச் செவ்யுந்
திகழ்மணமுந் தொண்ணூற்றிவனு நூறானில்
விட்டகலுநிரவியதிதொடுங்குவ சென்றுணர்ந்தோ
விண்ணுப்பட்டொழியாமல் விரும்புவார்நற்றவமே.

அவ்வக்குணவிசேடத்தாற்பிறவிநேரும்என்பதற்கு

பகவத்குத.

தக்கசத்துவமே நிகழ்ந்தபேர்திறந்தோர்
தெய்வயோனிகவரிசே சாபார்
மக்களிற்றிறப்பாரிரா சதம்வந்து
வினைந்தபேரதுடலம் விட்டிறந்தோர்
மிக்கெழுதுமமேவினைந்த பேரதிறந்தோர்
விலங்குசாதிகளிலே வீழ்வா
ரொக்கமற்றிவற்றின்புலன்களுந்தெரிய
வுரைக்கின்றேனிவற்றைய மணர்வாய்.

மரணகால நிலைமைக்கு (பெருந்திரட்டு)

வந்திடுமரணத்துன்ப மறித்துரைவையப்போயே :
வுந்திமேலையுப்பித்து முணர்வொடுபொற்கலங்கி
நந்திடாவிருளேமூடி நாவலுர்தலமந்தென்னே
பெருநிறுப்பிற்றுன்பம் பவத்துன்பத்தென்மடங்கே.

தேசம் எப்போதும் அழிவுடையதென்பதற்கு

மஹாராஜாத்ரவு.

கருவினின்றுமழிந்துபோங் கண்டகுழந்தையினங்குமரப்
பருவந்தனிலும் போந்தருணப்பருவந்தனிளாமழிந்துபோ
முருவநடுக்குழப்பதினு மொடுங்குமெந்தகாலையினுமே
மொருவிப்பழிதலயல்பாகு முலகத்துடலின்வாழ்கையு

சீவன் முத்தர்கள் சீரம் பந்தத்தோ டிருக்கும்போதே

பற்றற்றிருப்பரென்பதற்கு (வாயுச்சங்கதை.)

வேண்டியவுடம்புதாங்கி யெம்மைமேதகவுணர்ந்து
மாசிடமெஞ்ஞானத்தோடு வைகுலோர்விடயத்தான
காண்டகச்செயினுந்தாய கமலமெல்லையினிற்
பூண்டவெம்பாவம்யாவும் பெருந்திடாதகலுமன்றே.

அறிவுமயமாக் காண்பார்களென்பதற்கு

திருவாய் மொழி.

இளைப்பினைகளைக்கியிருந்து முன்னிமையைக்கட்டி
யளப்பிலும்புலன்டக்கியன் பவர்க்கண்ணைவத்துத்
துளக்கியில்திந்தையெய்து தோன்றலுடையவிட்டாங்கே
விளங்கினைவிதியிற் காண்பார்மெய்யைக்காண்கிற்பாரே

மேற்கூறிய உபாசனத்துவய னால் அறிவே சிவமயமென்பது மலை
விலக்காக் கிளங்கலின், அவ்வாறு பவர்க்குத் தத்துவங்களை நியதிகளைத்
காதாரே யாயத்தைக் கட்டவே, பிரமோபதேசமாதலின் அதனை இதனடியி
ற்கூறுவாம்.

வினா—பிரமோபதேசமாவதென்ன?

விடை—

தாயுமானவர்.

தெரிவாகலுர்வன நடப்பனபிறப்பன

செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்

நேகங்களனைத்தனைபு மோகங்கொள்பெளதிகஞ்

சென்மித்தவாங்கிற்கும்

விநாயகபூசைகளொன்றோடொன்றாய்
 நேற்றிரண்டேரே மதுவோ
 வெற்றெவிரொலம்பிறைஞன்யமுதாந்த
 வேதமொத்தாந்த ஞானம்
 மிரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட்
 பெற்றோர்கள் பெற்றபெருமை
 பிறவாமையென் றுறைக்கும் மிறவாமையாய்வுத்
 பேராணையாகுமெனவே
 பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
 பரிபாகசாலமலவோ
 பாரக்குரிடமெங்குமொருநீக்கமறகிறைவற
 பரிபூரணந்தமே.

மேற்கொல்லி முடிந்த இருவித முத்திரைகளையும், சீர்திருப்பின்
 தாற்பரியப்படி தத்துவாபிதின் தோற்றமு மொடுக்கமுமுணர்ந்து, நியதி
 களைந்தவர்க்கு அப்பகுதியைத் தவிர்த்தலின், அத்தவைய தத்துவாபிதிகளோ
 நியதிகளை தலை அடியிற் கூறுதலால் இதற்குப்பிரமோபதேசம் எனப்பெயர்
 கொடுக்கப்பட்டது. என்னெனின் மேற்குறித்ததத்துவாபிதிகளின் களைவேபிரம
 தரிசனத்திற்கு இன்றியமையாத சாதனமாதலின், அச்சாதனத்தை விளக்கு
 வது பிரமோபதேசம் எனப்படும். இந்நூலின் முதலிற் கூறியிருதத்துவாத
 ச்சுருக்க முடிவு முடிவிற்கு கூறிய விதேகமுத்திரைக்கண்மை வையிலும், பல
 பல பகுப்புகளாகப் பலபல விஷயங்களைக் காட்டிலவந்ததும் யெழுவாகவோ
 ச்சுருட்டிட்டு, உலகோற்பத்தியும், அவ்வுலகில் வளங்கும் ஆண்மாத்களின் து
 ளுக்கும காரணமென்னும் சீர்த்தியங்கனின் நெற்பத்தியும் ஒழிக்கமுமே
 யாதலானும், அவ்வாறுணர்ந் கொடுக்கியபோது எஞ்சி நிற்பது அறிவாத்
 தலும், அவ்வறிவுமபமே மென் றுணர்ந்து, புறப்பு, உயர்வு, உலக விச
 ளையும், புறப்பற்றுகிய பெருமையின்களின் இச்சையும், அப்புறப்பற்ற
 கிய சீர்த்தியங்கனி னிச்சையும் ஒழிப்பதே அறிவைக்கானும் உபாயமே

* விஷயங்களை பரித்தாலறிவுகொடுப்பதென்பது. அறிவு ஜீவனுவி ஜீவ
 ன் மனதுக்குக் காரணமாகிய அந்தக்காரமாகி, அந்தக்காரணம் மனதாகி
 மனம் சப்பமுக்கிய ஞானேந்திரிய கள் மேர்விரிப்பதோச் சச்சுந்தித்தால்
 அவ்வாண் தோற்றம். அப்படித் தோற்றம் விடாபாதிக்கோச் சகமென
 விரும்புகிறவன் ஜீவனுதலாலும், சிவனு அறிவு வடிவாரிசுத்தும் அந்த மற
 ந்து அன்னியமான விஷயங்களைச் சகமெனவிரும்புபிட்டது அறிவினது
 தன்மை கெடுகிறதுபோலச் சர்வாதிதமாயுள்ள தானாகிய அண்டவியாபக
 தில் அறிவு யெழுந்ததாலானும், தன்னை மறந்த மறதியே சிவன் முதலிய
 யைகளாகத் தோற்றுகிறபடியானும், தன்னை நிராக்ருமிடத்துச் சகல கற்ப
 னைகளுக்கெல்லாம் காரணமாகிய சிவன் அறிவிலடங்கி, சிவனுக்குக் காரண
 மாகிய அறிவு, தனது ஸ்வரூபத்திலடங்கித் தன்னைத்தவிர் அன்னியபின்பு
 ளுடைய சீர்த்தியை மென்றறித.

தை தெளிவாதலானும், அப்புறப்பற்றும் புறப்பற்றும் ஒழித்தவர்க்கு
 அப்புறப்பற்றுகிய சீர்த்தியங்கனிணான் தத்துவங்களின் நியதிகளோடே
 இன்னு கூறுவாம்

தூல சீர்த்தின் தத்துவங்களானும் அன்னமபகோசமொளவும், அதன்
 அயத்தைச் சச்சுபொருளை மென்றும், அதன் தானம் புகுவமத்தியமெனவும்,
 இவற்றைப் பகுத்தறிந்த அறிவே ஜீவாத்மாவெனவும், அவ்வாத்மாவை மே
 ற்குறித்த குறுத்தவங்களுந் அறிவாவெனவும் தெளிவாய்க் காட்டிய
 குப்பதால், அத்தத்துவங்களானும் நானல்லவென்றுகளைதலே தூலசீர்த்திப்
 பற்று காரணம். அவ்வாறத்தூலசீர்த்திப் பற்று காரணமாகவே குக்கும் சீர்த்திப்
 பற்றிற்கும், அத்தகும் சீர்த்தத்துவங்களாகிய அந்தக் காரணமென்தும்
 ஞானேந்திரியங்களைத்துத் விவானுதி வாயுக்கொத்தும்; கண்மேர்நிரியங்க
 ளோத்து, ஆதிசூரபுத்தி தத்துவங்களும், பிராணம்புடனேயும விஞ்ஞான
 மயமென்னும் முக்கோசங்கொடியுடைபுதெனதும் அதன் அயத்தை சொப்ப
 னுவத்தை யென்றும், அதன் தானம் கண்டமென்றும், இவற்றைப்பகுதித்த
 ந்த அறிவே அந்தாத்மாவென்றும், அவ்வாத்மாவை அவ்விருப்பது தத்துவா
 ப்ங்களும் அறிவாவென்றும் காட்டியிருப்பதால், அத்தத்துவங்கனிபுதும்
 நானல்லவென்று களைதலே குக்கும் சீர்த்திப்பற்று காரணம். அவ்வாறச் சூக்
 கும சீர்த்திப் பற்று காரணமாகவே, காரண சீர்த்திப்பற்றிற்கும், அக்காரண சீர்த்
 தத்துவங்க் காரண அவித்தையும் சிவனும் ஆணந்த மபகோசமென்றும்,
 அதன் அவித்தை சுழுத்தியாதத்தை பென்றும், அதன் தானம் இருதயமென்
 றும், இவற்றைப் பகுத்தறிந்த அறிவே ப்ரமாத்மாவென்றும், இவ்வாத்மா
 வை அவ்வித்தையும் இவ்வும் அறிவாவென்றும் காட்டியிருப்பதால் அவ்வ
 வித்தையும் இவ்வும் காரணவென்றறிதலே காரண சீர்த்திப்பற்று காரணம்.

இவ்வாறு அந்தாத்மியங்களில் சகல தத்துவங்களையும், சீர்த்தி
 யங்களையும் பகுத்தறிந்த ஜீவாத்மா ப்ரமாத்மா அந்தாத்மா என்னும் திரி
 வித அறிவுகளும் ஒற்றினை யொன்றறியவ்வகைக் கூடும்மன்றறிவிற்றும்,
 அன்னியமாய் அனைக்கு விலட்சுக்க மாக பின்னணந்த பேரறிவே ஞானாத
 மாவென்றும் அவ்வாத்மாவை காட்டலே சைதன்னியமென்றும், அதுவே
 தனது சுயபடியமாகிய நானென்னும் அதன் அயத்தை துரியாதத்தைப்பென்
 றும், அதன் தானம் காட்டியுள்ளதுக் காட்டியபடி, நிரைப்புமற்றப்பற்று மோன
 த்கிருத்திப் பகுத்தறியத் தோன்றிய அந்தகார யெளியை நீக்கி, அசுமுகத்தி
 க்குக்குள் யாவையும் அன்னியமாய்க்குணும் அவ்வறிவு மாத்மியமாய்க் கரை
 து, இது அது நானென்றும் எண்ணத்தை சுழுத்தியிடுதல் மூலந்தானமாகிய
 துரியாதத் வீட்டையடைத்து, சாக்கிரசுழுத்தியிடுதல் விளைவு இவையருத
 மோபுரமொபதேசமாம். இவ்வாறு நிலைவருதொழுதும் உத்தமமென்றோ
 னையுடைய இப்பிரமதரிசனையாதல் முக்காலத் திண்ணமாதலின், ஞானசாத
 னத்திற்குரிய ஒழுக்கம் பூண்ட ஒவ்வொருவரும் சீர்த்த விபர்த்துக்கவந்த
 தெளிவாய்க் காட்டவல்ல இந்நூலின் அதிகாரக்கிரமப்படி தனங்களை

படைந்து அச்சாதனங்களைப் பிரமதரிசன சாந்தியமாய் நீடுழிவையுற்ற,
பெரானந்தப் பெருமான்மூலவர்களை எனது குருதன் மூலபாதங்
கோச்சுதாசிக்கித்து வந்திடுகின்றேன். சுபம்.

தத்துவவிபதிவாய்த்தவர்க்கே

இருவிதமுத்தியுஞ் சித்தியாமென்பதற்கு

வைவல்லலிபம்.

தஞ்சமாய்க்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமற்

பஞ்சகோடமுங்கடந்து பானையுந்தள்ளியுள்ளி)

கொஞ்சமாயிருப்பும்விட்டுக் கூடத்தப்பிடுகின்றான்

நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணன்

வசனமுந் தம்மல்லவென்றதற்கு

பரமானந்தநிபம்.

அன்னமயமென்பதுவே அலதேக மாகுமினிப் பிரானமயமேனாமா
த்தோன்றிய விஞ்ஞானமபத்துடனும்முன்று முற்றதொடு குக்கும் சரீர
மாகும். பின்னமறுமானந்த கோசமொன்றும் பெருகிய காரணத்தே மென்ப
ந்மேலே பன்னிரியவுடன் முன்றும் கோசமென்தம் பகுதி யுமுயர்சா
ட்டி யாங்கானே.

காரணகுக்கும் அபுதேகத்தின்றுங் கண்டறியி லன்னியமாயிருக்கை
யாலே, காரணகுக்கும் அபுதேகத்தின்றுங் கண்டறியி லிதேபமின்றதா
குங், காரணகுக்கும் அலதேகத்தின்றுங் கண்டறியி லி யதவாயது நீயல்ல,
காரணகுக்கும்அலதேகத்தின்றுங் கண்டறியுமுயர் சாங்கானே.

கூடஸ்த நச தன்பமே நானென்பதற்கு

பரமானந்தநிபம்.

நித்தியமேகம்பூர்ணம் பரமானந்த மேஸகேவல பரதத்துவ சத்தரத்
தஞ், சத்தபரப்பிரமம் வசனின்னசைவ சித்திரிய கூடஸ்தசாக்ஷி போதஞ்சத்
தியாஞ்சல ரசிதநிஷயப் பஞ்சஞ்சுருவக் கஞ்சாத் துக்குமமேமுகத்தம், புத்
தரிதானந்தவ விபுவான்மா நீ புத்திரானே யதவாயாகுவாயே.

வசனின்னசைவ சித்திரிய கூடஸ்தசாக்ஷி போதஞ்சத்

பரமானந்தநிபம்.

நிர்க்குணனந்தபரப்பிரமநானே நிர்லேபஞ்சகேவலபரமநானே
நித்தேதாடவப்பிரமேயனுமேகானேநிருபத்திரவசரீரதா ஹுநானே
நிர்ச்சம்பந்தன்னசைவ ஹுநானே நிர்வித்திரியப்பரானசிவ ஹுநானே
நிர்ச்சிவிகாரமுமேகானேநிர்விதயந்தவந்தமேஸநானேகானே

பஞ்சகோசங்களுநாமல்ல வென்றதற்கு

வைராக்கியசுதகம்.

செய்யுந் தொழிலைத் தொழில்யாமுமர் சிவன துவடிவென்றே
பையமந் ஹுநாரதியானென் றஞ்செருக்கடைந்துநாடொதுநெஞ்
கைவதென்னே பஞ்சகோசங்களுநாமலவெனவுண்மை [சே
கையிராமலகம்மொதுவனக்கியானகமுறியுந்தெளியாயே.

நிர்மமேகானென்றதற்கு

அவிரோத வுத்தியார்.

நானற்றபோதத்தே நானுனமுத்தியை

நானொன்றனஞ் சொல்வதுநீபற

நான்மறைக்கெட்டாதென்றநீபற.

யோகநிபுட குற.

வின—யோகமாவதென்றே அதை அடியேனுக்கு விபரமாக உரைப்பீர்

விடை—அஷ்டாங்கயோகமாவன:—இயமம், நியமம், ஆசனம், ப்ரானாயா
மம், ப்ரத்தியாகாரம், தாரசன, தியானம், சமாதி, ஆம், இவற்றுள், (இயமம்) பத்
துவன்கப்படும் அவபாவன, அவிர்மலை, சத்தியம், அஸ்தேயம், ப்ரம்மச்சரி

யும், ஆரூர் ஆற்றுவம், சுழை, விரிதி மிதாஹாரம், சவுசம், ஆம் அந்நிம்
வைவாவது, (யோ-ம) திரிகரணத்தாலும் அன்னிய பிரானிகளுக்கும்
தந்திக்கத்தைச் செய்யாம லிருத்தல். (ஆ-ம) ஆகா அறுபுக்கப்பாட
து; அங்கிப்பாடது நனைக்கப்படாதது, உலகத்தப்பட்டாதது என்னவரிதல். சத்தி
யமாவது, (யோ-ம) ஏதார்த்த கேள்வியினாலும் பரத்தியாகப் பார்க்கவிலாமை
அறிந்ததைச்சொல்லுதல். (ஆ-ம) வைத்தையும் சத்தியப் பரம்மமயமாக்கப்பார்
த்தல் அஸ்தேயமாவது. (யோ-ம) அன்னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்க
வேண்டாமென்று மனத்தாழும் நீதியாறிருத்தல். (ஆ-ம) புத்தமாவை அனாத
மாக உச்சரியாம லிருத்தல். பரம்மசரியமாவது, (யோ-ம) குறுகாலமன்றி
மந்தகாலத்தில் சுவரீதியையும், விரும்பாதிருத்தல். (ஆ-ம) மனத்தினால்
என்னை பரம்மசொருபமாகத் தண்ணைண்ணிக்கொள்ளுதல். தமையாவது, த
ன்னைப்போல்யாவரும் மோகத்தை அடையமுடிந்திடொன்றதல். ஆரூவ
மாவது, பெண்விழுதல், சத்துருவரை யிலஞ்சுமாயிருத்தல். சுழைமாவது
சத்துருக்கள் தங்கள் திரிகரணங்களை ஒரு செய்பாதின்ற துக்கங்களே மன
த்தில் தரியாமலும் கலங்காமலுமிருத்தல். நிதிமாவது, (யோ-ம) தேவவி
சாரணையினால் சமுதாரத்தில் இருந்து விடுக்கவிரும்புவதில்லை யெ
ன்றறிதல். (ஆ-ம) என் பரம்மம் உண்டிற் தேசமல்லன் என்று நிச்
சயித்தறிதல். மிதாஹாரமாவது, அதிகமுங் கொஞ்சமு மில்லாமல்சம
மாகப்படுத்தல். சவுசமாவது, (யோ-ம) நாயத்தை மண்ணினால், சலத்தினால்
ஒங்கசுலுதல். இதுபகிஸ்சவுசம், (ஆ-ம) சொருபத்தைமனக்கு உய்தல், இது
அந்தஸ்சவுசம். (நியமம்) துஷ்டப்படுத்தல். அவையாவன, தபசு, சந்தோஷ
ம், ஆஸ்தியம், தாம், ஸ்வாஸ்தியை சித்தாக், தீவனம், லஜ்ஜை, மதி, செ
பம், வீரதம், ஆம் தபசாவது, (யோ-ம) செலத்திற்குத் தேகத்தைக்
வந்தப்பண்ணுதல். (ஆ-ம) ஆத்ம விசாரம் செய்தல். தபசு என்பதாவது
(யோ-ம) அற்பசிரமையிலுளாவது, பரவிட்டவிலுளாவது, கிடைத்தின்றபுகி
ப்பளித்திலே போதுமென்று இருப்பதற்கு உதல். (ஆ-ம) இதத்திலும், பரத்
தும், அடையாதின்ற உய்யுதல் உடையுண்ணி ஆத்மாவின்மீடத்தில்
பிரீதிவைத்திருத்தல், இத்தகுப் பரமசந்தோஷமென்றும்பெயர். ஆஸ்திய
மாவது, சுருதி ஸ்மிருதி வாக்கியத்தால் விசுவாசம் வைத்தல். தானமாவ
து, நீதியில் நின்றுசம்பாதிக்கின்ற தொழிலு பொருளைப் பிறம் நிஷ்டர்களுக்கு
குறுகாய்க்குக்குக் கொடுத்துதல். ஸ்வாஸ்தியாவது, திரிமூர்த்திகளையும்
வான்னிரயத்தாரும், தங்கக் கத்திக்குத்தக்கப்படி புதித்தல். சித்தாக் தசாவண
மாவது, வேதசித்தாக் தங்கக் குறமுகத்தி லிச்சயித்தல். லஜ்ஜையாவது,
லவுகத்திலாவது, வைத்தியத்தால் பொருளாகான கடியத்தில் வெட்கம்
உதல், மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லியுண்ணியங்களை விசுவாசித்தல்.
வேதசாஸ்திரத்தின் அந்தம் விசாரித்தல் என்பதாவது, வேதஞ்சொன்னப
மந்திரங்களை உருவெற்றுதல். இது உபாசுபத விரதமென்றும், கிரேவிரத
மென்றும், அத்நியாதிபம் விரதமென்றுங், சொல்லுவார்கள். விரதமாவது,
சாயத்தால் அன்னியரை அடித்தல். அன்னியருடைய பூதியைப்பிடித்தல்,

R
noy
119679

விடை—(சமாதியாவது)யோ—(மீ)லீயானதும்பரணுக்கும்மூலம் உபேதக்
யானம் பிதக்கொந்தேயாம்.—(நா—ம்)பாண்டகாபி ஸவருப்பனா—பிஞ்மீலநான்
தேசாதிசுல்லன். காண்பரமசிவன் என்ற புத்தியும் பிரமாண்ட பிண்டாண்ட
ங்களின் ஸவரஞ்சுபுதங்களிலிருந்தும் அச்சுபுதங்களோடுபுதநுபுதநுபுதங்கள்
ளிலுதிக்கி அச்சுபுதாயாகிய தமாத்விதைதனை மாயையிலெடுத்துக்கொண்டப
யைப்பிரத்தியே காந்தமாசிலெடுத்தி, அவ்வெதிநாள் காணேபிரமம்,சு
சமுசாரியல்லன். இவ்விட வேதேஸிலேயே நான் காண்பனாவன்
குபமாணவமேஷத்தோ மூன்று வான்ன பாகம் மூன்று வ
ரணந்தொழிம் இருக்குரைத்தியிபு சாமுபயங்களாக பிரவித்து நாத்ததை அ
தர்ஷனாவேதமாகப் பாவித்து அம்மூன்று வான்னங்களையும், பிரம்மா,விஷ்ணு
குத்திரம்மீனாகப்பாவித்து, இந்த மூன்று துறைய நாத்ததைக் காரணங்ஸஸ்
மாரூப்பாவித்து, அம்மூன்று வான்னங்களையும் மூன்று அக்கிரியாகவும், மூ
ன்று லோகமாகவும், மூன்று அவஸ்தா நாகவும், மூன்று ஸ்ரீயங்க னாகவும்,
மூன்றுஸ்வரங்களாகவும், மூன்றுசுவர னாகவும், பாவித்து அநாரத்தை, 2
கார்த்திலெடுத்தி உகாரத்தைமகாரத்தொழி மகாரத்தை, நாத்ததிலெடு
க்கி, நீரத்தை மிதுயில்கிவிட்டு மாயைப் பரிநாளிலெடுத்தி ஜீவனே,சுவய
ரன், அவனே காணேயென்பதும் உகாரமேயாம்.

மேற் பி ன்று .

۱۰۰